2

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ
ΤΟΥ ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ
Ἀλεξάνδρα.

LYCOPHRONIS CHALCIDENSIS ALEXANDRAE, SIVE Cassandræ uersiones duæ: una ad uerbum, à GVLIELMO CANTERO: altera carmine expressa, per IOSEPHVM SCALIGERVM, IVLII F.

ANNOTATIONES IN PRIOREM VERsionem, GVLIELMI CANTERI: *quibus loca difficiliora partim è Scholijs Græcis, partim ex alijs Scriptoribus explicantur.*

HVC ACCESSIT, EPITOME CASSANdræ Græcolatina, carmine Anacreontio: Eodem autore.

ITEM,
Rerum & uerborum in his præcipuè memorabilium INDEX.

BASILEAE, PER IOannem Oporinum, & Petrum Pernam.

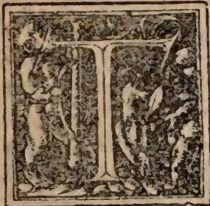
1566.

Τῷ λαμπροτάτῳ βουλευτῇ,

ΙΟΑΧΕΙΜῼ ΩΠΗΡῼ,

ΒΙΛΕΛΜΟΣ ΚΑΝΤΗΡΟΣ

εὖ πράττειν.

Τὴν μὲν ὅλην ποίησιν, ἀνὴρ λαμπρότατε, ὡς ἐπ' εὐτυχίᾳ τῇ μεγίστῃ καὶ ἐν καλοῦ μοίρᾳ πρώτῃ παρὰ θεῶν ἀνθρώποις ὑπάρξασαν ἤδη πολλοὶ καὶ ἔνδοξοι διὰ πολλῶν προσειρήκασιν, ὀρθῶς νὴ δία καὶ φρονοῦντες οὗτοι καὶ λέγοντες. τοὺς μὲν γὰρ πρώτους ταύτῃ τῇ τέχνῃ ἐπικεχειρηκότας ἐὰν σκοπῶμεν, ὡς ἀληθῶς τὰ μεγάλα τοὺς ἄλλους διὰ τούτων μεμυηκέναι εὑρήσομεν, καὶ ἐπὶ τῇ τῆς κενῆς διηγήσεως προφάσει πολλάκις δυσχερεστάτας ἐννοίας καὶ ὠφελίμους ἐν τοῖς μάλιστα ῥαδίως ἀποκαλύψαντας ἐξευρηκέναι. ὅμηρος δ', ὃν ὡς αὐτὸν δεξάμενόν τε καὶ ἀπεργασάμενον ὡς κάλλιστα ποίησιν οἱ πλεῖστοι ἐπαινοῦσιν, μετὰ τοῦ τῆς ἱστορίας ἐπιτερποῦς ὁμοῦ τό τε φιλοσοφίας τὸ ἀπόρρητον, καὶ τῶν πρὸς τὸν κοινὸν βίον συντελούντων τὴν ἐναργεστάτην ἐπίδειξιν ἠξίου μετέρχεσθαι. τοῦτο δὲ καὶ συχνοῦ λόγου δεῖξαι, ὡς εἰπεῖν, καὶ βραχέος πάνυ. βραχέος μὲν λέγω, διὰ τὸ σφόδρα οὕτω σαφὲς εἶναι: μακροτέρου δὲ, ὅτι μυρίοις ἄν τις ἔχοι τεκμηρίοις καὶ παραδείγμασι χρήσασθαι. αὐτίκα τὸν ὀδυσσέα πεποίηκεν ἄνδρα τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς εὐδαιμονίας ἐπιθυμητικῶς ἔχοντα, καὶ διὰ τοῦτο πολλὰ ἔτη ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ πλανηθέντα, τελευτῶντα διὰ τοῦ ναυαγίου καὶ τοῦ θανάτου τὸν ἐκ τῆς εὐχῆς τυγχάνοντα. τοῦτο γοῦν τὸ ἔσχατον ὁ ποιητὴς μόνον προσησάμενος, μάλ' ἀστείως αὐτὸ παρέρχεται, καὶ πάντα τὰ περὶ τὴν ποίησιν κάλλη δεικνὺς μεθ' ὑπερβολῆς, οὐ φαυλότατον τόλμημα

λανθάνει τολμήσας. καὶ τὸ μὲν τοῦ ὁμήρου τοιοῦτόν τι κινδυνεύει γεγονέναι. οὐ μὴν οὐδὲ τοὺς ἄλλους ἐν φαύλῳ χρὴ τίθεσθαι, ὅσοι τῶν μύθων τοὺς γλαφυρωτάτους ἐκλέξαντες, τοῖς πᾶσι τῆς ποιήσεως ἡδύσμασι καὶ τρόποις ποικίλαντες ἔτυχον, εἴτε διὰ πολλῶν προσώπων, εἴτε καὶ δι' ἑνὸς μόνου τὰ τοιαῦτα ἐπεδείξαντο. τούτοιν γοῦν δυοῖν ὄντοιν σχημάτοιν, τὸ μὲν ἕτερον σοφοκλῆς, αἰσχύλος, εὐριπίδης ἐξηκρίβωσαν, ἐν θατέρῳ δὲ ὁ λυκόφρων πᾶσι κριταῖς διαφέρει. καίτοι καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τοῖς ἄλλοις αὖ ἴσως τῆς ἡγεμονίας ἠμφισβήτει, εἴ τινες τῶν αὐτοῦ τραγῳδιῶν περιῆσαν. ἀλλὰ τοῦτο τὸ δρᾶμα μονοπροσώπως καὶ μονῳδικῶς ἀπειργάσατο, καὶ τὴν ἀλεξάνδραν, τὴν πριάμου, τὰς λοξοτάτας ῥήσεις μανικῶς διαπεραίνουσαν ἐποίησε. πολλὰ τοίνυν ἔτι περὶ τούτων ἔχων λέγειν, σιωπᾶν τὸ λοιπὸν αἱροῦμαι, ἐπειδὴ σαφῶς ἐν τοῖς περὶ τῆς ὑποθέσεως δηλωθήσεται. καὶ μὴν τοῦτο τὸ ποιημάτιον, εἰ καὶ πάνυ μικρὸν ὑπάρχει, οὐδὲν ἧττον πλείσταις καὶ μεγίσταις δυσχερείαις τε καὶ ἀπορίαις πεποίκιλται, διὰ τὸ τὰς πολλὰς τῶν ἱστοριῶν, ἃς ὁ ποιητὴς ὅσον ἀφοσιώσασθαι καταλέγει, εἰς τὸ πλέον τοῦ φανεροῦ τὴν ἀρχὴν ἀνήκειν. ἡμεῖς γοῦν πολλὸν ἤδη χρόνον οὐκ ἀμελῶς περὶ τοῦτο τὸ βιβλίον ἠσχολημένοι, καὶ πάντες γενόμενοι, οὐ μικρόν τι μέν, ἐμοὶ δοκεῖν, προεκόψαμεν, ὅσον εἰς ἡμᾶς ἧκει, ἔνια δὲ τῶν ἀδιανοήτων παρὰ τοῖς ἄλλοις ἴσως δευτέρων ἀμεινόνων, τὸ λεγόμενον, φανερωθησόμενα καταλείπομεν. λυσιτελεῖ γάρ, οἶμαι, τὴν ἰδίαν ἄγνοιαν εὖ καὶ καλῶς ὁμολογεῖσθαι μᾶλλον, ἢ περὶ τούτων ἀνήνυτα πραγματεύεσθαι. περὶ γὰρ τῶν τῆς παροινίας καὶ μέθης τὸν κάλλιστον ποιητὴν αἰτιωμένων, καὶ τὰ σφέτερα περὶ τὴν διήγησιν ἁμαρτήματα τοῖς ἐποποιοῖς ἀσφαλῶς πως ἀνατιθέντων, οὐδὲν λέξω δύσφημον, εἰ μὴ ὅτι ἑαυτοῖς περιπίπτουσιν. ἔγωγ' οὖν ἤκουσα, τοῦτο δὴ τὸ τοῦ δημοσθένους, ἀνδρὸς οὐδαμῶς οἵου τε ψεύδεσθαι, ὃς ἔφη παλαιά τινα καὶ ὅτου βούλει ἄξια εἰς λυκόφρονος ἀλεξάνδραν ἰδεῖν ὑπομνή-

ὑπομνήματα. ἡμεῖς γὰρ τοιούτῳ τῷ ἑρμαίῳ οὔπω ἐνετύχομεν,
οὔτ', εἴποτε τοσούτου εὑρήματος εὐπορήσομεν, εὔδηλον. τοῦτο δὴ
τὸ σύγγραμμα τῷ σῷ ὀνόματι, ἄνερ λογιώτατε, νῦν ἀναθεῖναι
τολμήσω, ἀναιδῶς μέν, εὐλόγως δέ. ἐπειδὴ γάρ, ἐμοὶ δοκεῖν, τὰ
ἡμέτερα εἰς λόγον ὅντιναοῦν ἀξιοῖς τιθέναι, χάριν σοι ταύτης τῆς
γνώμης εἰς δύναμιν εἶναι ἀπομνημονεύειν δίκαιός εἰμι. ἔπειτα τὸν
πόρρω πάσης σοφίας ἐληλακότα καὶ αὐτόν, καὶ τοῖς ἐπὶ τῆς ἐλευθε-
ρίου παιδείας ἀεὶ φιλικῶς ἔχειν εἰωθότα, ῥαδίως ἂν αὐτοῖς
προβόλου τάξιν κατὰ τῶν φθονερῶν καὶ βασκάνων γενέσθαι οὐκ ἀ-
πεικότως ἐστὶν ἐλπίζειν. τὸ γὰρ τὸν παρὰ πᾶσιν εὐδοκιμοῦντα προσε-
ρεῖν ἐν τῷ μέσῳ ἐθέλειν τάχ' ἂν γέλωτα καὶ κολακείαν, ἢ σω-
φροσύνης δόξαν ὄφλοι. ἔρρωσο λαμπρότατον τῶν ἐφ' ἡμῶν
φάος, καὶ ἐπείπερ οὐδεὶς οὕτως ἀπόρως ἔχει, ὥστε μὴ μικρόν τι
πράττειν ἂν δύνασθαι, εὖ ἴσθι πᾶσαν τὴν ἡμετέραν ἐργασίαν καὶ
σπουδὴν σαυτῷ τε καὶ τοῖς σοῖς ἐν χρέους τάξει κεκτημένος. τοῦτο
γάρ, κατὰ τὸν τοῦ εὐδαίμονος, ὥσγε ἐν βραχεῖ
πλεῖστον εἰρήσθω.

G. CANTERI IN LYCOPHRONEM PRO-
legomena.

VOD ab ijs plerunq; fieri ſolet, qui ſcriptores inſignes uel interpretandos uel enarrandos ſuſcipiunt, ut quædam ad eos auſpicandos pertinentia præponant: idem & mihi operis huius initio faciendum puto, quò facilius lector beneuolus in reliquis, ubi de ſumma rei præmonitus fuerit, inoffensè progrediatur. Sic igitur agemus, ut primum de poeta, Lycophrone: tum de poemate, Caſſandra: deniq; de uerſionibus & annotationibus breuiter, quæ ad rem arbitrabimur pertinere, dicamus.

Lycophron poeta Chalcide Eubœæ natus, patrem habuit Socleum grammaticum. poſtea in Lyci hiſtorici familiam per adoptionem tranſijt, ut ſcribit Suidas. Floruit ſub Ptolemæo Philadelpho, Lagi F. magna cum eruditionis & poeticæ facultatis gloria, ſic ut inter ſeptem tragicos ſui temporis præſtantiſsimos (ijs Pleiadum nomen propter numeri æqualitatem fuit inditum) omnium calculis relatus fuerit. Eos ſeptem poetas fuiſſe tradunt Homerum iuniorem, Soſitheum, Alexandrum, Philiſcum, Soſiphanem, Aeantidem, Lycophronem. quamuis enim ab alijs alij ponantur, equidem Hephæſtionem grammaticum rectè mihi ſequi uideor. Scripſit porrò Lycophron tragœdias primum uiginti, quas enumerat Suidas: deinde ſatyras multas, ex quarum una, Menedemo, uerſus aliquot ab Athenæo & Laertio producuntur: præterea libros de comœdia, quos Athenæus idem citat: deniq; Caſ-

ſandram

ſandram, ſiue Alexandram. ceterùm de comœdia libros an huic Lycophroni tribuere debeam, dubito, cum fuerit eodem nomine quidam etiam grammaticus, qui Ariſtophanem & Cratinum interpretatus eſt. Neq; uerò tãtum in poeſi Lycophron excelluit, uerum etiam Anagrammatiſmis excogitandis omnes in ſui admirationem rapuit. ij autem ſic fiunt, cum ex nomine aliquo proprio, quod uocant, ſententia præclara, uel dictum aliquod ſubtile & argutum, literis tantum inter ſe loco mutatis, elicitur. Sic Lycophron Ptolemæum regem eleganter per Anagrammatiſmum uocauit ἀπὸ μέλιτος, *id eſt, mellitum ac ſuauem: & Arſinoen reginam* ἴον ἥρας, *id est, uiolam Iunonis. Nam ſi quis nomen* πτολεμαῖος *cum uocibus* ἀπὸ μέλιτος, *aut* ἀρσινόη *cum* ἴον ἥρας *conferat: manifeſtè in utriſq; literas eaſdem, ordine duntaxat inuerſo, manere comperiet. Cabalistæ quoq;, qui hac ratione ſacra multa explicant, hoc pacto Meſſiam è Iiſmah, uerbi gratia, Michaelem è Malachi quaſi eduxerunt. Atque hæc ferè ſunt, quæ de Lycophrone leguntur. poſtremò de mortis genere illud ex Ouidio colligi ſaltem poteſt, ſagitta transfixum obijſſe. ſic enim ait in Ibin:*

Vtq; cothurnatũ perijſſe Lycophrona narrant,
Hæreat in fibris fixa ſagitta tuis.

Hæc de poeta hactenus. nunc de poemate dicamus eo, quod ſolum ex tot eius tragœdijs & ſatyris ſuperſtes remanſit, quodq́; ut non planè tragœdiam, ita ſanè Monodiam quandam tragicã (fuerunt enim & ueterũ tragœdiæ nonnullæ μονοπρόσωποι) *appellare liceat. Inſcribitur autem Caſſandra uel Alexandra, de Priami filia, quæ & Caſſandra dicebatur et Alexandra, ſicut & Paridi aliud*

nomen

nomen fuit Alexandro, aliisq́; multis ad eundem modum. Cassandra igitur, ut ad operis argumentum ueniamus, Priami fuit & Hecubæ filia: quæ cum aliquando uaticinandi artem simul cum fratre Heleno ab Apolline, uel Apollinis quodam sacerdote disceret, ille Cassandræ amore inter docendū captus, si cum ipso rem habere uellet, peritissimam artis uaticinandi se illam redditurum promisit. Cassandra uerò, artis perdiscendæ cupida cum esset, recepit quidem se eius libidini satisfacturam, cùm primùm artem probè percepisset: pòst autem uoti compos facta, sacerdoti, quod pollicita fuerat, constanter abnegauit. Tum ille de fraude sibi facta dolens, cum aliud non posset, hoc saltem apud regem Priamū, & ceteros Troianos effecit, ut Cassandræ oraculis nemo fidem adhiberet, nec eam pro uate fatidica potius, quàm pro insana atque delirante omnes haberent. Rectè enim Virgilius:

—Dei iussu non unquam credita Teucris.

Hinc porro factum est, ut eam parentes exosi, quòd infausta semper & aduersa prædiceret omnia, in turrim lapideam concluserint, in qua perpetuò degeret, ac secum uariis de rebus uaticinaretur. Hanc igitur historiam secuti poetæ omnes tum Græci tum Latini (in his Homerus, Aeschylus, Euripides, Calaber, Tryphiodorus, Virgilius, Ouidius, Seneca) Cassandram semper uaticinantem inducunt. qua ratione Lycophron quoq; Cassandram introducit hoc in poemate, dum Paridem in Græciam ad rapiendam Helenam soluentem spectaret, magno cum numinis afflatu de Paride primùm ipso, deq́; Troianis, deinde de Græcis & aliis populis multa edentem oracula. Simile quoq; argumentum Bacchylides, si Porphyrioni credimus,

mus, tractarat. Ac uidetur historiam uterq; secutus eam, quam Dictys Cretensis ita tradit:

Per idem tempus Cassandra deo repleta, multa in Agamemnonem aduersa pronunciat: insidias quippe ex occulto, cædemq; domi per suos compositam: præterea uniuerso exercitui profectionem ad suos incommodam, exitialemq;.

Quod autem dicere cœperam, talis est à Poeta horum oraculorum institutus ordo, ut initio Cassandra Troianam urbem deploret, cui uastissima immineat ruina: deinde clades uarias ex bello Troiano secuturas prædicat. harum porrò eas primo loco recenset, quæ ex Helenæ raptu sibi, parentibus, fratribus, sororibus, toti deniq; regiæ familiæ sint euenturæ: secundo, quas Græci propter Aiacis libidinem sint perpessuri, idq; partim in reditu, ut Aiax, Diomedes, Vlysses, Menelaus, alij multi, partim domum reuersi, ut Agamemnon & Idomeneus. Postremò Cassandra repetitam altius causam exponit, de qua perpetuis inter se bellis Europa & Asia longo tempore conflictatæ sint. in qua quidem explicatione, ab Ionis usque & Europæ raptu, per Argonautarum, Amazonum, Troianorum historiam, Midæ quoq; & Xerxis imperia, ad monarchiam usq; Alexandri Magni, artificiosissimam historiæ seriem deducit. quo facto, cogitans, nullam sibi apud homines autoritatem fore, postquam falsos de ipsa rumores Apollo sparsisset, tandem conquiescit. Veruntamen non hæc tantum, quæ nunc recensui, in hoc poemate tractantur, sed & aliæ historiæ fabulæq; permultæ per uarias digressiones elegantissimè inseruntur: in his labores

 Herculis,

Herculis, Deucalioneum diluuium, Dioscurorum & Apharidarum pugna, Aeneæ peregrinatio, & in Latium deducta colonia, aliarumq; gentium migrationes aliquot & coloniæ. Quamobrem affirmare ausim, quicunque hoc poema, licet paruum, diligenter perlegerint, eos & historiarum & poeticarum fabularum partem non exiguam probè perfecteq; esse cognituros.

His ita breuiter expositis, postremo loco de uersione nostra, & annotationibus, ut proposueramus, dicendum uidetur. Cum enim sit hoc poema ualdè obscurum atq; difficile, tum propter uerba & simplicia & composita, quæ sæpe nimis inusitata sunt, tum ob res ipsas, siue historias, fabulasq; nusquam alibi quærendas: ideoq; summo iure τὸ σκοτεινὸν ποίημα *fuerit hactenus appellatum: operæprecium aliquod me facturum putaui, si primùm contextum ipsum poetæ simpliciter & ad uerbum quàm possem clarissimè uerterem: deinde annotationes adijcerem, quibus difficiliora loca paulo fusius explicarem (nam in alijs breuis esse uolui) & uersionis nostræ rationem aliquando redderem. Et ad illud quidem quod attinet, in eo non tam uerbis selectis ordine annumerandis, quàm dictionis totius perspicuitati plerunq; studuimus, eaq; de causa compositis etiam uerbis liberius interdum, re ita exigente, usi sumus: in his autem non semper scholiasten Græcum, Isaciū Tzetzem, sum secutus, quem fœdissimè multis in locis lapsum constat: sed & antiquorum poetarum atq; historicorum autoritatem, ex qua commodior sensus elici posset, sæpe adhibendam, nonnunquam etiam doctorum quorundam huius temporis uirorum iudicio atq; ingenio utendum censui. Vellem equidem, extarent*

rent Theonis in Lycophronem ſcholia, quæ laudat Stephanus, uel aliorum in hunc poetam commentarij, ex quibus uidetur ſuos Tzetzes concinnaſſe: ſiquidem magna nos laboris parte potuiſſent, opinor, leuare. Sed iſta quoniam facilius optari poſſunt, quàm contingere, aliorum etiam, ut dicebam, ſcriptorum ſubſidium quærere ſumus compulſi. quanquam ne ſic quidem pollicemur nos facilia cuncta planaq́; reddidiſſe; cum id & ingenium noſtro maius, & eruditionem, quàm noſtra ferat ætas, pleniorem poſtulet. Extant enim apud Lycophronem & hiſtoriæ multæ, quas nemo, quod ſciam, alius attigit, ut Mnemonis, Prylis, Midæ: & uocabula non pauca, quæ ſi quis alibi quærere uelit, operam, credo, omnem luſerit. ea ſunt φύλαμος, λάϊγξ, πέῤῥα, πέλας, ſimilia. Quas ob res futurum ſpero, uti lector beneuolus, operis difficultate cognita, faciliorem nobis ueniam, ſicubi lapſi fuerimus, (id quod in Obſcuro poemate fieri facilè potuit) dare, ac labores noſtros candore ſuo fouere non ſit grauaturus. Nam quod ad Bertrandum quendam, cuius eſt olim edita uerſio Lycophronis & ſcholiorum, attinet, de eo nihil dicam aliud: petam duntaxat à lectore ſtudioſo, ut illius uerſionis pagellas aliquot cum Græco contextu & noſtra interpretatione conferre dignetur. Tum enim non difficulter, arbitror, intelliget, nequaquàm nos, qui nouam poſt illum uerſionem & enarrationem, quamuis ante multos annos inſtitutam, protulimus, operam & oleum, quod aiunt, perdidiſſe. Quin etiam in colligendis undecunq; uarijs lectionibus, quæ marginem occupant, curioſi eſſe uoluimus, partim ut alijs aliquid inueniendi melius occaſionem præberemus, partim ut uaria corruptelæ

Bertrandi uerſ

exempla in hoc etiam opere, ut in Aristide factum est, quasi digito ostenderemus. qua de re tota consulendum nostrum Syntagma.

Scaliger *Vt autem haberent non tantum rudiores, quibus nostra consecrata sunt, uerum etiam prouectioris doctrinæ uiri, quem ex hoc poeta fructum caperent: à* IOSEPHO SCALIGERO, *uiro totius antiquitatis & utriusq; linguæ peritissimo, uersibus doctissimis expressam Cassandram, ut simul cum nostra prodiret, impetrauimus: in qua, lector, & uerba Græca felicissimè reddita, & uersus ipsos ad tragicam grauitatem aptissimos reperies: sicut Lycophronem in Lycophrone perspicuè sis agniturus, ac de reliquo, quid à Scaligero nostro, doctissimi patris doctissimo F. deinceps tibi sit expectandum, iudicium facturus.*

LYCO-

LYCOPHRONIS VERSVS ALIquot, ex eius dramatibus ab Athenæo, Laertio, & Stobæo citati.

Παῖδες κρατίστου πατρὸς ἐξωλέστατοι,
ἐγὼ μὲν ὑμῖν ὡς ὁρᾶτε σπληνιῶ.
δεῖπνον γὰρ οὔτ' ἐν Καρίᾳ, μὰ τοὺς θεοὺς,
οὔτ' ἐν ῥόδῳ τοιοῦτον, οὔτ' ἐν Λυδίᾳ
κατέχω δεδειπνηκὼς, ἄπολλον ὡς καλόν.
—— ἀλλὰ κυλίκιον ὕδαρὲς
ὁ παῖς * περιῆγε τοῦ πεντωβόλου
ἀτρέμα παρεξεστηκὸς, ὅτ' ἀλιτήριος
καὶ δημονικὸς ἐπεχόρευε δαψιλὴς
θέρμος, πενήτων καὶ τρικλίνου συμπότης.
ὡς ἐκ βραχείας δαιτὸς ἡ βαιὰ κύλιξ
αὐτοῖς κυκλεῖται πρὸς μέτρον. τράγημα δὲ
ὁ σωφρονιστὴς τοῖς φιληκόοις λόγος.
Ἀλλ' ἡνίκα μὲν ᾖ πρόσω τὸ κατθανεῖν,
ᾅδης ποθεῖται τοῖς δεδυστυχηκόσιν.
ὅταν δ' ἐφέρπῃ κῦμα λοίσθιον βίου,
τὸ ζῆν ποθοῦμεν. οὐ γὰρ ἔστ' αὐτοῦ κόρος.

Horum carminum explicationem & uersionem petes ex lib. 6. Nouar. Lect.

VARIAE LOCORVM ALIQVOT SCRIpturæ, præter cęteras ex manuſcripto codice ſub finem editionis annotatæ.

Fol.	Verſ.	
4	8	ὄμ ποτ' ἐν γνάθοις
10	17	τοὺς
12	23	αὐθομαίμον'
14	27	προμαύτεως
16	23	τοσόνδε
20	14	ῥῖψαι: quod melius uidetur.
22	13	ἀγκάλισμα
26	9	κτῆμα
	25	παλιῤῥόοισιν
28	25	λειβήθριοι
30	17	πλαστεῖς
32	16	βράσαι
	30	λάβρῳ: quod equidem malim.
34	23	ἐκτακῆσαι
38	5	ἐκπόθητα
	6	θαλυσίοις
42	22	τειχοποιοῦ
44	6	εἰκοῦντες
	8	ἀμφικλύστους
	12	ἐκηβόλου: id eſt, Apollinis.
48	19	ἀμφὶ τερνωτὴν βρόχον
52	13	δεδρυφαγμένα
60	15	δένδροισι
62	19	ἄκρον
64	17	χαλεπάς: ubi ſcholium in contextum eſt receptum.
66	13	ἔγιστα
68	11	ἐνδεδυμένοι
70	12	ὀρθρανοῦ
76	14	ἰανεμωμένοις
80	14	σέβωσι
	30	ἐξυμνημένην
84	12	κίοσου
	19	ναίνος
88	3	ἀκραιφνῆ μέσον
90	5	ἐδώλων
	26	πλάκας
	30	ἐκπρεπέστατος
98	20	ψευδηγόροις: quam ſcripturam uerā puto.
	22	ἐχάλκαινε
100	6	ὀτρύνας,

ΕΙΣ ΛΥΚΟΦΡΟΝΑ ΙΩΑΝΝΟΥ Αὐράτου ἐπίγραμμα.

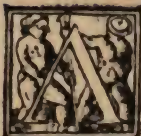
Φεῦ. τίς ἀνὴρ ποτε ταῦτα σιβυλλιάων ἀγόρευσεν
    ἔκπαγλος, ὡς θείης ἔμπλεος ἦν σοφίης;
ἆρ' ἐτεὸν τὸ Πλάτωνος ἔπος γε μάλ' εἵνεκα τούτου,
    ἔνθεον ὃς μανίην εἶπε τὰ μουσοπόλων.
οὐ γὰρ Ἀλεξάνδρα ζώουσα πρὶν εἶπεν ἂν ἄλλως
    μαινομένη, φρονέων ἣ φάτο νῦν Λυκόφρων.

AD ERVDITISSIMVM ADOLEſcentem, GVLIELMVM CANTERVM, CORNELII VALERII carmen ex tempore fuſum de illuſtrata LYCOPHRONIS tragœdia.

Omnibus obſcurus, uix plenè cognitus ulli,
Nunc opera, Cantere, tua, magnoq; labore
Editus in lucem legiturq; placetq; Lycophron.
Mirabantur eum multi admiranda canentem:
At quia nota placent, ignoti nulla cupido eſt,
Neglectus iacuit craſſa caligine tectus,
Et neglecta diu docti iacuère poetæ
Carmina, quæ nunc ſunt in honore, auideq; leguntur.
Quid non efficias, fuerit cùm grandior ætas,
Talia qui præſtes nondum lanugine malas
Veſtitus, docti quæ deſperare ſolebant,
Ignota, & quòd erant inſanæ oracula uatis.

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ ΤΟΥ ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ.

ᵃ ἀλλ᾽ ἱστορεῖν legitur aliter

έξω τὰ πάντα νητρεκῶς ᵃ ἅ μ᾽ ἱστορεῖς
ἀρχῆς ἀπ᾽ ἄκρης. ἢν δὲ μηκυνθῇ λόγος,
σύγγνωθι δέσποτ᾽. οὐ γὰρ ἥσυχος κόρη
ἔλυσε χρησμῶν ὡς πρὶν αἰόλον στόμα·
ἀλλ᾽ ἄσπετον χέασα παμμιγῆ βοὴν,
ᵇ δαφνηφάγων φοίβαζεν ἐκ λαιμῶν ὄπα,
σφιγγὸς κελαινῆς γῆρυν ἐκμιμουμένη.
τῶν, ἅσσα θυμῷ καὶ διὰ μνήμης ἔχω,
κλύοις ἂν ᶜ ὦ ναξ. καὶ ἀναπεμπάζων φρενὶ
πυκνῇ, διοίχνει δυσφάτους αἰνιγμάτων
οἴμας τυλίσσων, ᾗπερ εὐμαθὴς τρίβος
ὀρθῇ κελεύθῳ τἀν σκότῳ ποδηγετεῖ.
ἐγὼ δ᾽ ἄκραν βαλβῖδα μηρίνθου σχάσας,
ἄνειμι λοξῶν ἐς διεξόδους ἐπῶν
πρώτην ἀράξας νύσσαν ὡς πτηνὸς δρομεύς.
ἠὼς μὲν αἰπὺν ἄρτι ᵈ φηγίου πάγον
κραιπνοῖς ὑπερπέτοντο πηγάσου πτεροῖς,
τιθωνὸν ἐν κοίτῃσι τῆς κέρνης πέλας
λιποῦσα τὸν σὸν ἀμφιμήτριον κάσιν.
οἱ δ᾽ οὖσα γρώνης εὐγάληνα χερμάδος
ναῦται λίαζον, κἀπὸ γῆς ἐσχάζοσαν
ὑπεσπληγγας. αἱ δὲ παρθενοκτόνον θέτιν
ἰουλόπεζοι θεῖνον εὐῶπες σπάθαις
πελαργοχρῶτες, αἱ φαλακραῖαι κόραι,
ὑπὲρ καλυδνῶν λευκὰ φαίνουσαι πτίλα,

ᵇ λαφυστά-γων

ᶜ ὦναξ

ᵈ φηγίου

ἄφλαστα,

LYCOPHRONIS CHALCIDENSIS ALEXANDRA,

Latinè ad uerbum reddita.

Dicam omnia clarè, de quibus me interrogas,
A summo principio: si uerò producatur oratio,
Ignoscas, here. nec enim modesta uirgo
Resoluit oraculis os uariũ, sicut antea,
Sed immensum fundendo confusumque clamorem,
Lauriuoro uaticinata est ore,
Nigræ Sphingis uocem imitans.
Quorum quæcunque in mente & memoria habeo,
Audias, Rex, reputansque animo
Sagaci transcurre obscuras ænigmatum
Scrutando cantiones qua facilis semita
Recto itinere tenebrosa deducit.
Ego uerò ualuam extremam soluens à fune,
Aggredior obliquorum cursum uerborum,
Prima pulsans tanquam cursor uelox repagula.
Aurora quidem altum Fagij iugum
Celeribus iam superuolabat Pegasi alis,
Tithonum in cubili prope Cernen
Relinquens, tuum paternum fratrem:
Funes uerò tranquillos à concauis saxis
Nautę soluebant, & à terra laxabant
Ancoras: uirgicidam autem Thetim
Iulipedes pulcræ sulcabant remis
Ciconipelles Phalacręæ filiæ,
Vltra Calydnas albas ostendentes alas,

 Rostraque

ἄφλαστα, καὶ φάσσωνας ὠργυιωμένους·
ἀπαρκτίαις πρηστῆρος αἴθωνος πνοαῖς.
ἡ δ' ἔνθεον σχάσασα βακχεῖον στόμα,
ἄτης ἀπ' ἄκρων βουπλανοκτίστων λόφων,
ἦρχε κασ- σάνδρα τοιῶνδ' ἀπ' ἀρχῆς ᵒἦρχ' ἀλεξάνδρα λόγων.
αἰαῖ τάλαινα θηλαμὼν κεκαυμένη,
καὶ πρόσθε μὲν πεύκῃσιν οὐλαμηφόροις
τριεσπέρου λέοντος. ὅν ποτε γνάθοις
τρίτωνος ἠμάλαψε κάρχαρος κύων,
ἔμπνους δὲ δαιτρὸς ἡπάτων φλοιδούμενος,
τινθῷ λέβητος ἀφλόγοις ἐπ' ἐσχάραις,
σμήριγγας ἐστάλαξε κωδείας πέδῳ.
ὁ τεκνοραίστης, λυμεὼν ἐμῆς πάτρας.
ὁ δευτέραν τεκοῦσαν ἀτρώτῳ βαρεῖ
τύψας ἀτράκτῳ στέρνον, ἔντ' αὐλῷ μέσῳ
πατρὸς παλαιστοῦ χερσὶν ὀχμάσας δέμας,
κρόνου παρ' αἰπὺν ὄχθον, ἔνθα γηγενοῦς
ἵππων ταρακτὴς ἐστὶν ἰσχένου τάφος.
ἰδοῦ ὁ τὴν θαλάσσης αὐσονίτιδος μυχοὺς
στενοὺς ὀπιπεύουσαν ἀγρίαν κύνα
κτανὼν ὑπὲρ σπήλυγγος ἰχθυωμένην,
ταυροσφάγον λέαιναν. ἣν αὖθις πατὴρ
σάρκας καταίθων λοφνίσιν δωμήσατο,
a καὶ λέπτυνιν οὐ τρέμουσαν οὐδ' αἴαν a θεόν,
ὃς ζῆλον ἀρίζων ὅν ποτ' ἀξίφῳ δόλῳ
b δεξιούμενον νέκυς, τὸν ᾅδην b δεξιούμενος πάλαι.
πάλιν λεύσσω σε τλῆμον δεύτερον πυρουμένην
ταῖς τ' αἰακείοις χερσὶ, τοῖς τε ταντάλου
λαίτριναν οἰκουροῦσι λειψάνοις πυρός,
c καταβρυ- χθέντος παιδὸς c καταβροχθέντος αἰθάλῳ δέμας,

Roſtraq; & expanſa uela,
Septentrionalibus turbinis acuti flatibus:
Cum diuinum reſoluens os fatidicum
E ſummis Ates uacciuagis collibus
Tales exorſa eſt Alexandra ſermones:
Heu heu miſera nutrix incenſa,
Ac prius quidem nauibus turmiferis
Trinoctis leonis, quem aliquando maxillis
Aſper Tritonis canis deglutiuit.
Viuus autem diſſector inteſtinorum ambuſtus,
In calido campo, in ollæ focis non ignitis
Iubas capitis deſtillauit
Infanticida, patriæ uaſtator meæ:
Qui alteræ matri inuulnerabili pectus
Graui uulnerauit ſagitta, & in ſtadio
Patris Luctatoris corpus manibus ſuſtulit
Apud altum Saturni collem, ubi terrigenæ
Equos turbans eſt Iſcheni ſepulcrum:
Qui maris Italici ſpecus
Anguſtos obſeruantem ſæuam canem,
Supra ſcopulum piſcantem leænam
Tauros mactantem occidit: quam rurſum pater,
Corpore lampadibus combuſto, reſuſcitauit,
Non timentem Proſerpinam infernam deam:
Quem quondam dolo necauit inermi
Mortuus, Orco dudum ſalutato.
Video te, miſera, ſecundo comburi
Aeacidinis manibus, & Pelopis
A flamma deuorati
Reliquijs ignis Letrinam tenentibus,

τοῖς δευτεραίοις Βουκόλου πηδήμασι,
τὰ πάντα πρὸς φῶς ἡ βαρύζηλος δάμαρ
στείλασα κοῦρον τὸν κατήγορον χθονὸς
ἄξει, πατρὸς μομφαῖσιν ἠγριωμένη,
λέκτρων θ' ἕκατι, τῶν τ' ἐπεισάκτων γάμων.
αὐτὴ δὲ φαρμακουργὸς οὐκ ἰάσιμον
ἕλκος δρακοῦσα τοῦ ξυνευνέτου λυγρὸν
k νεβρωμένην γιγαντοραίστοις ἄρδισι k τετρωμένου,
l ἡμύσει πρὸς αὐτοπλίστου ξυνὸν l ὀγχήσει μόρον
πύργων ἀπ' ἄκρων πρὸς νεόδμητον νέκυν
ῥοιζηδὸν ἐκβράσασα κύμβαχον δέμας.
πόθῳ δὲ τοῦ θανόντος ἠγκιστρωμένη,
ψυχὴν περισπαίροντι φυσήσει νεκρῷ.
στένω, στένω σε δισσὰ καὶ τριπλᾶ δορὸς
αὖθις πρὸς ἀλκὴν καὶ διαρπαγὰς δόμων,
καὶ πῦρ ἐν αὐγάζουσαν αἰστωτήριον.
στένω σε πάτρα καὶ τάφους ἀτλαντίδος
m αὐτῷ δύπτου κέλωρος. ὅς ποτ' ἐν ῥαπτῷ m σκύτει
ὁποῖα πόρκος ἰστριεὺς τετρασκελὴς
ἀσκῷ μονήρης ἀμφελυτρώσας δέμας
n ῥαιθυμνιάτης n ῥυθειμνιάτης κέπφος ὣς ἐνήξατο,
τῆς ζήρινθον ἄντρον τῆς κυνοσφαγοῦς θεᾶς
o κυνοσφαγοῦς & κυνοσφάγου θεᾶς λιπὼν ἐρυμνὸν κτίσμα κυρβάντων o σάον,
ὅτ' ἠμάθυνε πᾶσαν ὀμβρήσας χθόνα
ζηνὸς καχλάζων νασμός. οἱ δὲ, πρὸς πέδῳ
πύργοι κατηρείποντο: τοὶ δὲ, λοισθίαν
νήχοντο μοῖραν πρὸ ὀμμάτων δεδορκότες.
φηγὸν δὲ καὶ δρύκαρπα καὶ γλυκὺν βότρυν
φάλαι τε καὶ δελφῖνες, αἵ τ' ἐπ' ἀρσένων
φέρβοντο φῶκαι λέκτρα θουρῶσαι βροτῶν.

Et Teutari bubulci telis.
Quæ omnia in lucem uxor æmula,
Misso iuuene terræ proditore,
Proferet, patris accusationibus exasperata,
Cubiliumq; causa & peregrinarum nuptiarum,
At ipsa medica immedicabile
Vulnus mariti tetrum intuita
Gigantiperdis ab aduersario sagittis
Vulnerati, communem obibit mortem,
Summis è turribus ad recens cadauer
Impetuosè corpus præceps proijciens:
Mortuiq; stimulata desiderio,
Animam in palpitans expirabit cadauer.
  Defleo defleo te bis terq;, rursus
Hastæ uim, & ædium direptiones
Spectantem, ignemq; uastatorem.
  Defleo te, patria, & sepulcra Electræ
Filij, natatoris: qui olim in utre consuto
Instar Istrij apri quadrupedis
Singularis, utri corpus inuoluens,
Tanquam Rhithymnia fulica enatauit,
Zerinthum caniuoræ antrum deæ
Relinquens, Saum, munitũ Corybantũ ædificium:
Quando cunctam uastabat humectans terram
Grandinosus Iouis imber, turribus quidem
In solum cadentibus, hominibus uerò natantibus
Vltimo ante oculos fato conspecto:
Glandes autem, fructusq;, & uuas dulces
Balęnis delphinisq; depascentibus, & phocis,
Quæ in humana uirorum irruebant cubilia.

Video

p γρῦνον. λεύσσω θέοντα [p] γρυνὸν ἐπτερωμένον
τρήρωνος εἰς ἅρπαγμα πεφναίας κυνός,
ἣν πόρκος ὑγρόφοιτος ἐκλοχεύεται,
κελυφάνῳ στρόβιλον ὀστρακωμένην.
καὶ δή σε ναύτην ἀχρυσία τρίβος
καταιβάτης πύγαργον οὐ πατρὸς κόπους
q χαρίσεται στείβοντα ῥακτῶν βυσαδβμων [q] ξενώσεται,
ὡς πρόσθε κάλλους τὸν θυωρίτην τριπλαῖς.
ἀλλ' ὀστρίμων μὲν ἄντι, γαμφηλὰς ὄνου
r εὐχείλου καὶ λαῦ πορήσεις, ἀντὶ δ' [r] εὐχείλου κάπους
ἀχίλου καὶ [s] μηλιαθμῶν, ἠδὲ χρυσαίας πλάτης,
s μηλιακῶν τράμπις σ' ὀχήσει καὶ φερέκλειοι πόδες
t γυθίου διστὰς σαλάμβας κἀπὶ [t] γυθίου πλάκας,
u καμπύλου ἐν αἷσι πρὸς κύουρα [u] καμπύλους χάσας
πεύκης ὀδόντας ἕκτορας πλημμυρίδος,
x εἰναφώσσοντα σκαρθμῶν ἰαύσεις [x] εἰναφώσσωνα στόλον.
καὶ τὴν ἄνυμφον πόρτιν ἁρπάσας λύκος,
y γονῶν δυοῖν πελειαῖν ὠρφανισμένην [y] γονῆς,
καὶ δευτέραν εἰς ἄρκυν ὀθνείων βρόχων
λῖτιν ἐμπαίσασαν ἰξευτοῦ πτερῶν,
θύστην ἀρμοῖ μηλάτων ἀπάργματα
φλέγουσαν ἐν ἱερόκησι καὶ Βαύνη θεᾷ,
θρέξεις ὑπὲρ σκάνδειαν αἰγίλου τ' ἄκραν,
αἴθων ἐπακτὴρ καγχαλῶν ἀγρεύματι.
νήσῳ δ' ἐνὶ δράκοντος ἐκχέας πόθον,
ἀκτῆς διμόρφου γηγενοῦς σκηπτουχίας,
τὴν δευτέραν ἰωλὸν οὐκ ὄψει κύπριν,
ψυχρὸν παραγκάλισμα, κἀξ ὀνειράτων
κεναῖς ἀφάσσων ὠλέναισι δέμνια.
ὁ γάρ σε συλλέκτροιο φλεγραίας πόσις

Video currentem grypem alatum
Ad columbæ rapinam, canis necandæ:
Quam uultur undiuagus genuit,
Oui testa rotundam circumtectam.
Te sanè, nauta timide, Acherusia
Decliuis semita non iam patris fimum
Asperorum bubilium calcantem excipiet,
Vt antè, formæ tribus iudicem:
Sed pro stabulis quidem Maleam
Et Lan traijcies: pro pabuloso uerò præsepi,
Ouilibusq;, & remo terrestri,
Nauis te & Phereclei pedes uehent
Ad ostia gemina, & Gythij æquora:
Vbi curuos ad petras eijciens
Nauis dentes, æstum inhibentes,
Iactationibus liberabis uniuelem classem:
Multiuiramq; rapiens lupus iuuencam
Duarum columbarum fetu orbatam,
Et in secunda externorum laqueorum retia
Captiuam impingentem aucupis penna,
Bacchis recens ouium libamina
In litore adolentem atq; Leucotheæ deæ,
Curres ultra Scandeam & Aegili promontorium
Exultans præda uenator uehemens.
Effuso autem cupidine in draconis insula
Atticæ, quod est biformis terrigenæ regnum,
Alteram uanam non experière Venerem,
Inane amplexamentum, & uacuis
E' somno palpans ulnis cubile.
Nam te inuisus Phlegreæ coniugis
b Maritus

στυγνὸς τορώνης, ᾧ γέλως ἀπέχθεται
καὶ δάκρυ, νῆις δ' ἐστὶ καὶ τητώμενος
ἀμφοῖν, ὁ Θρήκης ἔκ ποτ' εἰς ἐπακτίαν
τρίτωνος ἐκβολαῖσιν ἠλοκισμένην
χέρσον περάσας, οὐχὶ ναυάτῃ στόλῳ,
ἀλλ' ἀστίβητον οἶμον, οἷά τις σιφνεύς.
κευθμῶνος ἐν σήραγγι τετρήνας μυχούς,
a διλωύσας νέρθεν θαλάσσης ἀτραποὺς [a] διήνυσε,
τέκνων ἀλύξας τὰς ξενοκτόνους πάλας,
καὶ πατρὶ πέμψας τὰς ἐπηκόους λιτὰς
στῆσαι παλίμπουν εἰς πάτραν, ὅθεν πλάνης
παλλήνιαν ἐπῆλθε γηγενῶν τροφόν.
κεῖνός σε γυνεὺς ὥσπερ ἐργάτης δίκης,
τῆς θ' ἡλίου θυγατρὸς ἰχναίας βραβεὺς
ἐπεμβολήσας λυγρὰ νοσφιεῖ γάμων,
λίποντα κάσσης ἐκβαλὼν πελειάδος.
ὃς τοὺς λύκου τε καὶ χιμαιρέως τάφους
χρησμοῖσι κυδαίνοντας οὐκ αἰδούμενος,
οὐδ' αὐθέως ἐρῶντας, οὐδὲ τὴν ξένοις
σύνδειπνον αἰγαίωνος ἁγνίτην πάγον,
ἔτλης θεῶν ἀλοίτης ἐκβῆναι δίκην,
b καὐακυκώσας λάξας τράπεζαν [b] καὐακυπώσας θέμιν,
ἄρκτου τιθήνης ἐκμεμαγμένος τρόπους.
τοίγαρ ψαλάξεις εἰς κενὸν νευρᾶς κτύπον,
ἄσιτα κἄδορπα φορμίζων μέλη.
κλαίων δὲ πάτραν τὴν πρὶν ἠθαλωμένην
ἕξεις χεροῖν εἴδωλον ἠγκαλισμένος
τῆς πενταλέκτρου θυάδος πλευρωνίας.
γραῖαι γὰρ οὐννασῆρας ἄμναμοι τριπλαῖς
πήναις κατεκλώσαντο δινωταῖς ἁλός

νυμφεῖα

Maritus Toronæ, qui risu abstinet
Et lacrymis, expers & carens
Vtroque: qui è Thracia quondam in litoralem
Nili sulcatam excursibus
Terram traiecit, non nauali profectione,
Sed inuia uia, sicut talpa
In hiatu cauernæ perforatis sinubus,
Subter mare iter faciens,
Liberorum hospicidas fugiendo luctas,
Patriꝗ preces fundendo impetrabiles,
Vt se reducem sisteret in patriam, ex qua erro
In Palleniam uenerat, nutricem gigantum:
Ille te, tanquam Guneus iusticiæ minister,
Et Ichnęæ, Solis filiæ, præses,
Acerbè conuiciatus, nuptijs priuabit,
Prurientem à meretrice columba depellens:
Qui nec Lyci & Chimærei sepulcra
Ex oraculis uenerantes ueritus,
Nec amores Anthei, nec hospitum
Conuiuam Neptunium purum salem,
Ausus es diuinum, sceleste, ius transgredi,
Percellens ius mensæ, & iusticiam euertens,
Vrsæ nutricis mores exprimendo.
Frustra igitur chordarum ciebis strepitum,
Ieiuna modulans & irremunerata carmina:
Sed lacrymans in patriam ante combustam
Redibis, imaginem ferens manibus
Quinqueuiræ bacchæ Pleuroniæ.
Claudæ nanꝗ maris antiqui filiæ
Triplicibus neuêre staminibus, ut à maritis

νυμφεῖα πορνοτάγαμβρα δαίσασθαι γάμων.
δοιὼ μὲν ἁρπακτῆρας αὐγάσαι λύκους
πτώκας τριόρχας αἰετοῦ ὀφθαλμίας.
τὸν δ᾽ ἐκ πλωτοῦ τε κἀπὸ καρικῶν ποτῶν
βλαστόντα ῥίζης ἡμικρῆτα βάρβαρον,
ἐπειόν, οὐκ ἀργεῖον ἀκραιφνῆ γοναῖς.
οὗ πάππον ἐν γαμφαῖσιν οἰναία ποτὲ
ἔρκυιαν ἐριννὺς θουρία ξιφηφόρος
ἄσαρκα μιστύλασ᾽ ἐτύμβευσε τάφῳ
τὸν ὠλενίτην χόνδρον ἐνδατουμένη.
ὃν δὴ δὶς ἡβάσαντα, καὶ βαρὺν πόθον
φυγόντα ναυμέδοντος ἁρπακτήριον
c λιτριναίας ἔστειλ᾽ ἐρεχθεὺς ἐς c λαιτριναίας γύας
d ἀλιρροῦσαν λευρὰν d ἀλετρεύοντα μόλπιδος πέτραν
τα e ἀγρίῳ τῷ ζηνὶ λαιτρευθέντος e ὀμβρίῳ δέμας,
γαμβροκτόνον ῥαίσοντα πενθεροφθόροις
βουλαῖς ἀνάγνοις, ἃς ὁ καδμίλου γόνος
f ὕρτυσι f ἤρτυσε. τὸν δὲ λοῖσθον ἐκπιὼν σκύφον,
φερωνύμους ἔδυψε νηρέως τάφους,
πανώλεθρον κηλῖδα θωύξας γένει.
ὁ τὴν ποδάργον ψύλλαν ἡνιοστροφῶν,
g ἀρπίναν καὶ τὴν ὁπλαῖς g ἅρπινναν ἁρπυίαις ἴσην.
τὸν δ᾽ αὖ τέταρτον αὐθόμαιμον ὄψεται
h συγγόνου κίρκου καταῤῥακτῆρος. ὅν τε h συγγόνων
τὰ δευτερεῖα τῆς δαϊσφάλτου πάλης
λαβόντα κηρύξουσιν. ἐν δὲ δεμνίοις,
τὸν δ᾽ ἐξ ὀνείρων πέμπτον ἐστροβημένον
εἰδωλοπλάστῳ προσκαταξανεῖ ῥέθει,
τὸν μελλόνυμφον εὖνιν τῆς κυταϊκῆς
τῆς ξεινοβάκχης. ὅν ποτ᾽ οἰνώνης φυγὰς

Quinque celebrarentur nuptiarum sponsalia.
Ac duos quidem uideat raptores lupos,
Volatiles triorchas aquilas oculatas:
Alium uerò ex Plyni & Caricorum laticum
Stirpe progenitum, semicretem barbarum,
Eleum, nec Argiuum sincerum ortu:
Cuius auum Ennæa quondam Hercynna
Erinnys Furibunda Ensifera fartim
Maxillis dissecans, condidit sepulcro,
Humeralem mandens cartilaginem:
Quem bis renatum, & grauem cupidinem:
Naumedontis rapacem fugientem,
Misit Erechtheus in Letrinęos agros,
Politum triturum: Molpidis lapidem
Ioui Pluuio sacrificati,
Genericidamque perditurum soceri perdis
Dolis impijs, quos Cadmili filius
Parauit; qui ultimo hausto poculo,
Cognomina subijt Nerei sepulcra,
Perniciosas imprecatus generi diras
Velocis moderator Psyllæ,
Harpinnæque ungulas æqualis Harpyis:
Quartum porrò uidebit, fratrem
Accipitris rapacis, quemque inter fratres
Secunda lubricæ luctæ præmia
Adeptum prædicabunt: quintum denique
In cubili ex insomnijs turbatum
Imaginoso agitabit corpore,
Sponsum futurum coniugem Cytaicæ
Hospites depereūtis: quē aliqñ ab Oenone exulās

μύρμων τὸν ἐξάπεζον ἀνδρώσας στρατὸν
πελασγικὸν τυφῶνα γεννᾶται πατήρ,
ἀφ' ἑπτὰ παίδων φεψάλῳ σποδουμένων,
μοῦνον φλέγουσαν ἐξαλύξαντα σποδόν.
χ' ὠ μὲν παλιμπόρευτον ἵξεται τρίβον,
[i χαράμων] σφῆκας δαφοινοὺς ⁱ χηράμων ἀνειρύσας,
ὁποῖα κοῦρος δῶμα κινήσας καπνῷ.
οἱ δ' αὖ προγεννήτειραν οὐλαμωνύμου
βύκταισι χερνίψουσιν ὠμησταὶ πόριν
τοῦ σκυρίου δράκοντος ἐντόκον λεχώ,
[k σαλμυδησσίας] ἣν ὁ ξυνευνὸς ᵏ σαλμυδησσίας ἁλὸς
ἐντὸς ματεύων ἑλλάδος καρατόμον
δαρὸν φαληριῶσαν οἰκήσει σπίλον
[l κέλτου] ˡ κέλτρου πρὸς ἐκβολαῖσι λιμναίων ποτῶν,
ποθῶν δάμαρτα, τὴν ποτ' ἐν σφαγαῖς κεμὰς
λαιμὸν προθεῖσα φασγάνων ἐκρύσεται.
βαθὺς δ' ἔσω ῥηγμῖνος αὐδηθήσεται
[m ἔρημος] ᵐ ἐρῆμος ἐν κρόκαισι νυμφίου δρόμος
στένοντος ἄτας καὶ κενὴν ναυκληρίαν,
καὶ τὴν ἄφαντον εἶδος ἠλλοιωμένην
γραῖαν, σφαγέων ἠδὲ χερνίβων πέλας,
ἅδου τε παφλάζοντος ἐκ βυθῶν φλογὶ
κρατῆρος, ὃν μέλαινα ποιφύξει φθιτῶν
σάρκας λεβητίζουσα δαιταλουργία.
χ' ὠ μὲν πατήσει χῶρον αἰάζων σκύθην
εἰς πέντε που πλειῶνας ἱμείρων λέχους.
οἱ δ' ἀμφὶ βωμὸν τοῦ προμάντιος κρόνου
σὺν μητρὶ τέκνων νηπίων κρεανόμου,
ὅρκων τὸ δυστρόβουχον ἄρσαντες ζυγόν,
στέρξαι ἐνοπλίσουσιν ὠλγύαις πλάτην,

Cum ſexpeda formicarũ in uiros mutaſſet agmina,
Procreauit pater, typhonem Pelaſgicum,
E' ſeptem pueris igne combuſtis
Solum calidæ elapſum fauillæ.
Et hic quidem retrogradam ibit uiam,
Veſpas cruentas è cauernis extrahens
Inſtar pueri, domum fumo qui ſuffijt:
Illi uerò genitricem iuuencam bello cognominis,
Scyrij draconis grauidam puerperam,
Ventis crudeles ſacrificabunt:
Quam ſponſus intra Salmydeſiũ mare
Perquirens, Græciæ decollatricem,
Albam diu habitabit inſulam
Ad oſtia paluſtrium Celti aquarum,
Vxorem deſiderans, quam olim in ſacrificijs cerua
Guttur protendens à cultris liberabit.
Latus autem per litus appellabitur
Deſertus ſponſi curſus arenoſus
Clades gementis, & inanem nauigationem,
Et inuiſa forma mutatam
Anum iuxta pateras & mulctra,
Plutoniſq; ollam ebullientem è fundo
Flammas, quam nigra ſufflabit, mortuorum
Elixans coquendi arte uiſcera.
Et hic quidem regionem teret Scythicam
Quinq; circiter annos, lecti cupidus:
Illi uerò iuxta uatis aram Saturni,
Pullorum cum matre paruulorum carniuori,
Iuriſiurandi ſecundum ſubeuntes iugum,
Robuſtis armabunt remis brachia,

Priorum

σωτῆρα Βάκχον τῶν παροιθε πημάτων
σφάλτην ἀϋσθλάζοντες. ὧν ποτ' ἐν μυχοῖς
Δελφινίου παρ' ἄντρα κερδῷος θεοῦ
ταύρων κρυφαίας χέρνιβας κατάρξεται
π πολυρραίστου ὁ χιλίαρχος τοῦ π πολυρραίσου στρατοῦ.
ᾧ θύματα τὸν πρόσπαιον ἐκτίνων χάριν
ο φιγαλεὺς Δαίμων ἐνόρχης ὁ φυγαλεὺς Φαυστήριος
et φυγαλεὺς λέοντα θοίνης, ἴχνος ἐμπλέξας λύγοις
σχήσει τὸ μὴ πρόρριζον αἰστῶσαι στάχυν
κείροντ' ὀδόντι καὶ λαφυστίαις γνάθοις.
λεύσσω πάλαι δὴ σπεῖραν ὁλκαίων κακῶν
p κἀπιρροίζει σύρουσαν ἅλμη ᵖ κἀπιρροιζοῦσαν πάτρᾳ
αι δεινὰς ἀπειλὰς καὶ πυριφλέκτους βλάβας.
ὡς μήποτε Κάδμος ὤφελ' ἐν πολυρρύτῳ
ἴσσης φυτεῦσαι δυσμενῶν ποδηγέτην,
q σπόρου τέταρτον ἐξ Ἄτλαντος ἀθλίου q σπόρου,
τῶν αὐθομαίμων συγκατασκάπτην πρύλιν,
τόμουρε πρὸς τὰ λῷστα νημερτίσατε.
r ὤφελε μὴ δ' Αἰσακείων οὑμὸς r ὤφελεν πατὴρ
χρησμῶν ἀπῶσαι νυκτίφοιτα δείματα.
μιᾷ δὲ κρύψαι τοὺς διπλοῦς ὑπὲρ πάτρας
μοίρᾳ, τεφρώσας γυῖα λημναίῳ πυρί.
οὐκ ἂν τοσῶνδε κῦμ' ἐπέκλυσε κακῶν.
καὶ δὴ Παλαίμων δέρκεται βρεφοκτόνος
ζεῦσαν ἀλέκτρῳ πλεκτανοστόλοις,
γραῖαν σὺν ὄρνει ἀγγοῦ πιτυΐδα.
καὶ δὴ διπλοῦς σὺν πατρὶ ῥαίεται τέκνα,
στερρῷ τυπέντα κλεῖδας εὐάρχου μύλῳ,
τὰ πρόσθεν αὐλητῆρος ἐκπεφευγότα
ψυδραῖσι φήμαις λαρνακοφθόρους ῥιφάς,

Priorum ſeruatorem cladium Bacchum
Supplantatorē canentes, cui aliquando in angulis,
Iuxta Delphinij Lucroſi antrum dei,
Tauro occulta faciet ſacra
Milledux exitioſi exercitus:
Cui ſacrificiorum gratiam referens recentem
Enorches deus Figaleus Lucernalis,
Ab epulis leonem, uiticibus plantam implicans,
Prohibebit, ne ſpicam funditus perdat
Sectore dente maxillisq; uoracibus.
Video iampridem malorum catenā attractorū,
Trahentem per mare, & aduoluentem patriæ
Graues minas atq; incendiaria damna.
Vtinam te, Pryli, Cadmus in inſula
Iſſa non genuiſſet, hoſtium ducem,
Quartum ex Atlantis miſeri ſemine,
Cognatorum tuorum euerſorem,
Vatem ad optima uerisſimum:
Nec ab Aeſaci oraculis pater meus
Nocturnos repuliſſet terrores,
Sed una geminos morte texiſſet
Pro patria, comburens artus igne Lemnio.
Non ſanè tantorum fluctus inundaſſet malorum.
Atq; uidet Portunus infanticida
Feruere mergis funigeris
Anum Titanidem, Oceani coniugem.
Quin gemini cum patre perduntur filij,
Valido percusſi humeros principis lapide:
Qui prius in alueo pernicioſas tibicinis
Falſo ſermone expoſitiones effugerant,

ὃν δὴ πιθήσας ζυγὸς ἀρτάμος τέκνων,
αἰγυόθρεπτος πορκέων λιναγρέτης
κευθμοῖσι ‹ κρυθμοῖσι καὶ ῥαιβοῖσι ‹ νειρίταις φίλος,
νηρίταις ‹ χηλῷ κατεξέρυψε διπτύχους γονάς.
σὺν τοῖς δ' ὁ τλήμων μητρὸς οὐ φράσας θεᾶς
μνήμων ἐφετμάς, ἀλλὰ ληθάργῳ σφαλείς,
πρῶνος θανεῖται στέρνον οὐτασθεὶς ξίφει.
μύρινα ‹ καὶ δὴ στένει μύριννα καὶ παράκτιοι
ἵππων φριμαγμὸν ἠόνες δεδεγμέναι,
ὅταν πελασγὸν ἅλμα λαιψηροῦ ποδὸς
εἰς θῖν' ἐρείσας λοιαδίαν αἴθων λύκος,
χρηβλήσει ‹ κρηναῖον ἐξ ἄμμοιο ῥοιβδήσει γάνος,
πηγὰς ἀνοίξας τὰς πάλαι κεκρυμμένας.
καὶ δὴ καταίθει γαῖαν ὀρχηστὴς Ἄρης,
στρόμβῳ τὸν αἱματηρὸν ἐξάρχων νόμον.
ἅπασα δὲ χθὼν προυμνάτων δῃουμένη
κεῖται. πέφρικαν δ' ὥστε ληΐου γύαι
λόγχαις ἀπαστράπτοντες. οἰμωγὴ δέ μοι
ἐν ὠσὶ πύργων ἐξ ἄκρων ἰνδάλλεται
πρὸς αἰθέρος κυροῦσα νωμῶντος ἕδρας,
γόῳ γυναικῶν καὶ καταρραγαῖς πέπλων,
ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ συμφορὰν δεδεγμένων.
ἐκεῖνό σ' ὦ τάλαινα καρδία κακόν
ἐκεῖνο δάψει πημάτων ὑπέρτατον,
εὖτ' ἂν λαβράζων περκνὸς αἰχμητὴς χάρων,
πτεροῖσι χρυσὸν αἰετὸς διαγράφων,
ἀγκύλῃ. ῥαιβῷ τυπωτὴν τόρμαν ‹ ἀγκύλῳ βάσει,
κλάζων τ' ἄμικτον στόματι ῥιγίστην βοήν,
τὸν φίλτατόν σου τῶν ἀγαστόρων πρόφιν
πλόου τε πατρὸς, ἁρπάσας μεταρσίου

ὄνυξι,

Cui obtemperans odiosus filiorum interfector,
A' mergis nutritus, piscatorum captus retibus,
Ostreis & curuis neritis familiaris,
Capsa sepiuit filios duos.
Cum illis uerò miser non dicens deæ matris
Mnemon mandata, sed obliuione lapsus,
Pronus morietur, pectus gladio sauciatus.
Gemit sanè Myrina, & litorales
Ripæ hinnitum excipientes equorum,
Quando Thessalicum celeris saltum pedis
In ripam imprimens ultimam rauus lupus,
Fontanam ex arena ciebit aquam,
Fontes olim opertos aperiens.
Incendit quoque terram Saltator Mars,
Concha cruentum exordiens classicum.
Tota uerò terra uastata ante oculos
Iacet, horrentque tanquam segetis iugera
Lanceis coruscantia. luctus porrò mihi
Summis è turribus in auribus personat
Ad ætheris uentosas pertingens sedes
Planctu & uestifragijs mulierum
Aliam atque aliam excipientium cladem.
Illud me miseram malum,
Illud mordebit maximum malum,
Quando alis infremens nigra pugnax cæsia
Pennis terram aquila inscribens,
Curuo impressam orbitam torto gressu,
Clangensque confusa & immani uoce,
Carissimum meorum fratrum, alumnumque
Ptoi patris rapiendo sublimem,
 Vngui-

ὄνυξι, γαμφηλῇσι θ᾽ αἱμάσσων δέμας,
ἔγχωρα τίφη καὶ πέδον χραίνῃ φόνῳ
λευρᾶς Βοώτης γατομῶν δι᾽ αὔλακος.
λαβὼν δὲ ταύρου τοῦ πεφασμένου δάνος,
b ἠρτυμένην σκεθρῷ ταλάντῳ πρυτάνης[b] ἠρτημένου,
αὖθις τὸν ἀντίποινον ἐκχέας ἴσον
πακτώλιον σταθμοῖσι τηλαυγῆ μύδρον,
κρατῆρα Βάκχου δέξεται κεκλαυσμένος
νύμφαισιν, αἳ Φίλαντο Βηφύρου γάνος,
c λαβυθρίας [c]λειβηθρίαν θ᾽ ὕπερθε Πιμπλείας σκοπήν,
ὁ νεκροτάρβας, ὃς προδειμαίνων πότμον,
καὶ θῆλυν ἀμφὶ σῶμα τλήσεται πέπλον
δῦναι, παρ᾽ ἱστοῖς κερκίδος ψαύσας κρότων,
d εἰν καὶ λοῖσθος[d] εἰς γῆν δυσμενῶν ῥίψας πόδα,
τὸ σὸν ξύναιμε κἂν ὕπνῳ πήσσων δόρυ.
ὦ δαῖμον, οἷον κίον᾽ ἀϊστώσεις δόμων,
ἔρεισμα πάτρας δυστυχοῦς ὑποσπάσας.
e ἀ ἀμὴν ἀνατεὶ[e] γ᾽, οὐδ᾽ ἄνευ μόχθων πικρῶν,
πρίνου θ᾽ ὁ λῃστὴς Δωριεὺς γελᾷ στρατός,
f ἐπιγκαγχάζων [f]ἐπεγκαχάζων τοῖς δεδουπότος μόρῳ,
ἀλλ᾽ ἀμφὶ πρύμναις τὴν πανυστάτην δραμὼν
πόνοις βίου βαλβῖδα συμφλεχθήσεται,
καλῶν ἐπ᾽ εὐχαῖς πλεῖστα φύξιον Δία
πορθουμένοισι κῆρας ἀρκέσαι πικράς.
τότ᾽ οὐ τάφρος, οὐ ναυλόχων σταθμῶν
πρόβλημα, καὶ σταυροῖσι κορσωτὴ πτέρυξ,
g χᾶαι οὐ[g] γεῖσα χραισμήσουσιν, οὐδ᾽ ἐπάλξεις,
ἀλλ᾽ ὡς μέλισσαι συμπεφυρμέναι καπνῷ
καὶ λιγνύος ῥιπαῖσι καὶ χερμάδων βολαῖς
ἄφλαστα καὶ κόρυμβα καὶ κλήδων θρόνους

πυκνοὶ

Vnguibus ac roſtris corpore lacerato,
Indigenas ſiluas ſolumq; macularit cæde
Latum bubulcus arans ſulcum.
Accepto autem tauri iugulati precio,
Exacta trutinæ lance appenſo,
Rurſumq; pro redemtione æquilibrem
Pactoliam effundens claram laminam,
Vrnam Bacchi ſubibit, deploratus
Nymphis amantibus Bephyrum,
Libethriamq; ſpeculam ſupra Pimpleam,
Cadauerum uenditor: qui formidans mortem,
Etiam femineam corpori ſuſtinebit ueſtem
Inducere, pectinis apud telas ciens pulſus,
Et ultimus in hoſtilem terram figens pedem,
Tua, frater, etiam in ſomnis haſta territus.
O' Deus, qualem perdes ædium columnam,
Fulcrum infelicis patriæ ſubtrahens.
Non tamen impunè, nec abſq; laboribus acerbis
Luctuq; prædo Græcus ridebit exercitus,
Inſultans cæſi leto:
Sed circum naues extremum currens
Curriculum, cum claſſe comburetur,
Multum uotis inuocans Fugitiuum Iouem,
A' uexatis ut arceat acerba fata.
Tunc nec foſſa, nec naualium ſtationum
Munimentum proderit, neq; palis uallata pinna,
Neq; ſuggrundia, neq; propugnacula:
Sed ut apes commiſtæ fumo,
Fuliginiſq; iactu & ſtipitis plaga,
Per puppes & proras tranſtrorumq; ſedes

πυκνοὶ κυβιστητῆρες ἐξ ἑδωλίων
πηδῶντες αἱμάξουσιν ὀθνείαν κόνιν.
πολλοὺς δ' ἀριστεῖς πρωτόλεια θ' Ἑλλάδος
αἰχμῇ φέροντας, καὶ ἀπορραῖς ὠγκωμένους,
αἱ σαὶ καταξανοῦσιν[h] ὄβριμοι χέρες, [h ἔμβριμοι]
φόνῳ[i] βλύουσαι κἀπιμαιμῶσαι μάχης. [i βρύουσαι.]
ἐγὼ δὲ πένθος οὐχὶ μεῖον οἴσομαι
τὰς σὰς στένουσα καὶ δι' αἰῶνος ταφάς.
οἰκτρὸν γὰρ οἰκτρὸν κεῖν' ἐπόψομαι φάος,
καὶ πημάτων ὕψιστον, ὧν κραντὴς χρόνος
μηκὺς ἑλίσσων κύκλον αὐδηθήσεται.
αἲ αἲ στενάζω καὶ σὸν εὔγλαγον θάλος,
ὦ σκύμνε τερπνὸν ἀγκάλισμα συγγόνων.
ὃς τἄγριον δράκοντα πυρφόρῳ βαλὼν
ἴυγγι τόξων, τὸν τυπέντα δ' ἐν βρόχοις
μάρψας ἀφύκτοις βαιὸν ἀστεργῆ χρόνον,
πρὸς τοῦ δαμέντος αὐτὸς οὐ τετρωμένος
καρατομηθεὶς, τύμβον αἱμάξεις πατρός.
οἴμοι δυσαίων, καὶ διπλᾶς ἀηδόνας,
καὶ σὸν τάλαινα πότμον αἰάζω σκύλαξ.
ὧν τὴν μὲν, αὐτόπρεμνον ἡ τοκὰς κόνις
χανοῦσα[k] χασμῷ χείσεται δασφάγος, [k κολθμῷ.]
λεύσσουσαν ἄτην ἀγχίπουν στεναγμάτων.
ἵν' ἅλμα πάππου, καὶ χαμευνάδος μόροι
τῆς λαθρονύμφου πόρτιος μεμιγμένοι
σκύμνῳ κέχυνται, πρὶν λαφύξασθαι γάνος,
πρὶν ἐκ λοχείας γῆ χυτλῶσαι δρόσῳ.
σὲ δ' ὠμὰ πρὸς νυμφεῖα καὶ γαμηλίους
ἄξει θυηλὰς στυγνὸς Ἴφιδος λέων,
μητρὸς κελαινῆς χέρνιβας μιμούμενος,

ἣν ἐς

E' ſedilibus ſaltatores frequentes
Salientes, peregrinam cruentabunt terram.
Multos uerò præſtātes, primaq; in Gręcia ſpolia
Haſtis adeptos ac natalibus tumentes,
Tuæ conterent ualidæ manus
Cæde ſcatentes & appetentes pugnam.
At ego luctum feram non mediocrem,
Tuos aſsiduè lugendo tumulos.
Miſeram enim miſeram illam uidebo diem,
Et cladium maximam, quarum tempus moderator
Lunæ uoluens orbem appellabitur.
Heu heu gemo etiam tuum lactens germen,
Catule, iucundum fratrum amplexamentum:
Qui ferocem draconem ignita feriens
Arcuum illecebra, ictumq; laqueis
Cōprehendēs ineuitabilib. breui implacidū tēpore,
A' domito ipſe non uulneratus,
Aram cruentabis decollatus paternam.
Hei mihi miſeræ, duas quoq; luſcinias,
Et tuam, infelix canis, gemo mortem:
Quarum unam quidem radicitus puluis patrius
Hians hiatu abſorbebit foueæ,
Cladem uidentem gemituum propinquam,
Vbi ſaltus aui, & meretricis fata
Iuuencæ occultinubæ cum uitulo
Confuſa ſunt, antequam laticem mulgeret,
Et à partu membra rore lauaret.
Te uerò ad cruda ſponſalia, nuptialiaq;
Ducet ſacrificia odioſus Iphidis leo,
Matris nigræ imitatus ſacra,

Quam

ἣν ἐς βαθεῖαν λαιμίσας πυιμανδρίαν
l στερχονοφό-ρον ι στεφηφόρον βοῦν δεινὸς ἄρταμος δράκων
ῥαίσει τριπάτρῳ φασγάνῳ κανδάονος,
λύκοις τὸ πρωτόσφακτον ὅρκιον χέσας.
σὲ δ' ἀμφὶ κοίλην αἰχμάλωτον ἠόνα,
πρίσβην δολόγχων δημόλευστον ὠλγίης
ἐπεσβόλοις ἀραῖσιν ἠρεθισμένη
κρύψει κυπὰς τις χερμάδων ἐπομβρία,
m φαεσγὸν μαίρας ὅταν m φαιδρὸν ἀλλάξῃς δομὴν.
ὁ δ' ἀμφὶ τύμβῳ τἀγαμέμνονος δαμεὶς,
κρηπῖδα πηγῶν νέρθε καλλιωεῖ πλόκῳ,
ὁ πρὸς καλύπτρης τ' ὁμαίμονος τάλας
ὠνητὸς αἰθαλωτὸν ἐς πάτραν μολὼν,
τὸ πρὶν δ' ἀμυδρὸν οὔνομ' αἰστώσας σκότῳ.
ὅταν χέλυδρος πυρσὸν ὠμόβρωξ βαρὺν
ἀπεμπολητὴς τῆς φυταλμίας χθονὸς,
n μιρμωτὸν. φλέξας τὸν ὠδίνοντα n μυρμωτὸν λόχον
ἀναψαλάξῃ γαστρὸς ἑλκύσας ζυγά.
τῆς σισυφείας δ' ἀγκύλης λαμπουρίδος
λάμψει κακὸν φρυκτωρὸν αὐτανέψιος
τοῖς εἰς στενὴν λεύκοφρυν ἐκπεπλευκόσι,
καὶ παιδοβρῶτος πόρκεως νήσους διπλᾶς.
ἐγὼ δὲ τλήμων ἡ γάμους ἀρνουμένη,
ἐν παρθενῶνος λαΐνου τυκίσμασιν
ἄνιστος βράμνων, εἰς ἀνώροφον στέγην
o ἀλιβδύσα-σα εἱρκτῆς o ἀλυβδήσασα λυγαίας δέμας.
ἡ τὸν θοραῖον πτῶον ὠρίτην θεὸν
p λίπτοντ' ἀλίκτρων p λίπτοντα λέκτρων ἐκβαλοῦσα δεμνίων,
ὡς δὴ κορείαν ἄφθιτον πεπαμένη
πρὸς γῆρας ἄκρον παλλάδος ζηλώμασι

τ μισο-

Quam ſuper profundum decollans mulctrale
Vittatam uaccam crudelis uorax draco,
Tripatris enſe perdet Candaonis,
Primum lupis iciens ſacrificale iusiurandum.
Te deniq; uetulam circa cauum Thracum
Litus captiuam populi brachio lapidatam
Conuiciosis maledictis irritato,
Occultabit quoddam tegmen lapidum diluuio,
Quando Mæræ fuſcum corpus permutaris.
At ille iuxta Agamemnonis aram domitus,
Solum cana uerret cæſarie:
Qui flammeo ſororis miſer
Redemtus, combuſtam rediјt in patriam,
Antiquo nomine obſcuro tenebris deleto:
Quando chelydrus horripilus, uenditor
Altricis terræ, face accenſa
Graui, grauidum terribili cohorte
Pertundet, uentris extrahens compages,
Et Siſyphiæ uulpeculæ aſtutæ
Conſobrinus malam lucebit tedam
Ad anguſtam aduectis Leucophryn,
Et pueriuori ſerpentis inſulas duas.
Ego uerò miſera, quæ recuſatis nuptijs
In thalami ſaxei ſtructuris
Carens cenaculis in expertem tecti domum
Carceris obſcuri corpus immerſi:
Quæq; Genitalem Ptoum Horarium deum,
Cubilium cupidum lectis excuſsi,
Tanquam uirginitatem ſortita æternam
Ad ſummam uſq; ſenectutem, exemplo Palladis
d Innu-

ἡ μισονύμφου λαφρίας πυλαίτιδος,
τῆμος βιαίως φάσσα πρὸς τόργου λέχος
ἅρπαις γαμψαῖσιν ἅρπαις οἰνὰς ἑλκυσθήσομαι,
ἣ πολλὰ δὴ βούδειαν αἴθυιαν κόρην
ἀρωγὸν αὐδήξασα ταῤῥόθον γάμων.
ἡ δ' εἰς τέραμνα δουρατογλύφου στέγης
ἀνατρέψασα γλήνας ἀναστρέψασα χώσεται στρατῷ,
ἐξ οὐρανοῦ πεσοῦσα καὶ θρόνων διός,
ἄνακτι πάππῳ χρῆμα τιμαλφέστατον.
ἑνὸς δὲ λώβης ἀντὶ μυρίων τέκνων
ἑλλὰς στενάξει πᾶσα τοὺς κενοὺς τάφους,
εἰφημένους οὐκ ὀστοθήκαις, χοιράδων δ' ἐφημένους,
οὐδ' ὑστάτην κεύθοντας ἐκ πυρὸς τέφραν
κρωσσοῖσι ταρχυθεῖσαν, ὡς φθιτῶν θέμις,
ἀλλ' οὔνομ' οἰκτρὸν καὶ κενηρίων γραφὰς,
θερμοῖς τεκόντων δακρύοις λελουμένας
παίδων τε καὶ θρηνοῦσι τοῖς ὁμευνίδων.
ὀφέλτα καὶ μύχου τε χοιράδων ζάραξ,
σπίλοι τε καὶ τρύχατα καὶ τραχὺς νέδων,
καὶ πάντα διρφωσσοῖο καὶ διακρίων
ἐγωλιὰ γωλειά, καὶ φόρκυνος οἰκητήριον,
ὅσων στεναγμῶν ἐκβεβρασμένων νεκρῶν
σὺν ἡμιθραύστοις ἰκρίοις ἀκούσετε.
ὅσων δὲ φλοίσβων ῥαχίας ἀνεκβάτου
δίναις παλιῤῥοίοισιν ἕλκοντος σάλου.
ὅσων δὲ θύννων ἠλοκισμένων ῥαφὰς
πρὸς τηγάνοισι κρατὸς, ὧν καταιβάτης
σκηπτὸς κατ' ὄρφνην γλύψεται δηουμένων,
καρηβαροῦντο ὅταν καρηβαροῦντας ἐκ μέθης ἄγων
ται λαμπτῆρα φαίνῃ τὸν πολυγέτην σκότου

σίντης,

Innuptæ Laphriæ Ianitricis:
Tunc uiolenter palumba ad accipitris lectum,
Faucibus harpes columba raptabor,
Multum Budeam Fulicam uirginem
Vindicem inuocans depultricem nuptiarum.
Illa uerò in tecta lignis compactæ domus
Suſpiciens, iraſcetur exercitui,
E` cælo delapſa, Iouiſq; ſolio,
Auo regi res precioſiſsima.
Vnius autem ob peccatum, infinitorum liberorum
Honoraria gemet omnis Græcia ſepulcra,
Non urnis ſed ſcopulis inſidentia,
Nec extremum tegentia ex igne cinerem
Hydrijs conditum, ut mortalium mos eſt,
Sed nomẽ miſerãdũ, & cenotaphiorũ inſcriptiões,
Calidis parentum ac filiorum lacrymis
Perfuſas, & lamentis uxorum.
O` Ophelta, & petrarum cuſtos Zarax,
Scopuliq;, & Trychanta, & aſper Nedon,
Omneſq; Dirphoſsi & Diacriorum
Gurgites, Phorciq; domicilium,
Quot ſuſpiria mortuorum cum ſemifractis
Tabulatis eiectorum audietis:
Quotq; ſtrepitus inacceſsibilis ſali
Vorticibus refluis ſcopulos trahentis:
Quotq; thunnos ſuturas capitis
Contra cautes ſulcatos, quos præceps
Fulmen uaſtatos per noctem guſtabit,
Quando caput ex crapula grauatos ducens,
Facem lucebit tenebrarum ducem
 Noxius,

σίντης, ἀγρύπνῳ προσκαθήμενος τέχνῃ.
τὸν δ' οἷα δύπτην κηρύλον διὰ στεγοῦ
αὐλῶνος οἴσει κῦμα γυμνίτην φάγρον,
διπλῶν μεταξὺ χοιράδων σαρούμενον.
γυραῖσι δ' ἐν πέτραισι τερσαίνων δέρας
στάζοντα πόντου, δευτέραν ἅλμην σπάσει.
βληθεὶς ἀπ' ὄχθων τῶν τριωνύχων δέει,
ὧ νιν κολαστὴς δεινὸς οὐτάσας λατρεὺς,
ἀναγκάσει φάλαισι κοινωνεῖν δρόμου
x τέμνει. κόκκυγα κομπάζοντα μαψαύρας ˣ στόβους,
ψυχρὸν δ' ἐπ' ἀκταῖς ἐκβεβρασμένον νέκυν
y σειρία κα-ταυανεῖ δελφῖνος, ἀκτὶς ʸ σειρὸς καταυανεῖ.
τάριχον ἐν μνίοις δὲ καὶ βρύοις σαθρὸν
κρύψει κατοικτίσασα νησαίας κάσις,
Δίσκου μεγίστου τάρροθος κυναιθέως.
τύμβος δὲ γείτων ὄρτυγος πεφρυγμένης
τρέμων, φυλάξει ῥόχθον αἰγαίας ἁλός.
z κατανίαν τὴν ᶻ καστνίαν δὲ καὶ μελιναίαν θεὸν,
ἢ κατανία λυπρὸς παρ' ἄδην ἐγνάσει κακορροθῶν,
αι. ἣ μὲν παλεύσει δυσλύτοις οἴστρου βρόχοις,
ἔρωτας οὐκ ἔρωτας, ἀλλ' ἐριννύων
πικρὰν ἀψήλασα κηρουλκὸν πάγην.
ἅπασα δ' ἄλγη δέξεται κωκυμάτων,
ὅσων ἀραιὸς ἐντὸς, ἠδὲ δύσβατοι
λειβήθειαι σφίγγουσι δωτίου πύλαι.
οἷς οὐμὸς ἔσται κἀχερουσίαν παρὰ
ῥηγμῖνα δαρὸν ἐστεναγμένος γάμος.
πολλῶν γὰρ ἐν σπλάγχνοισι τυμβευθήσεται
βρωθεὶς πολυστίχοισι καμπέων γνάθοις
νήριθμος ἐσμός. οἱ δ' ἰῶ ξένης ξένοι

παῶν

Noxius, uigili incumbens fraudi.
Illū sanè uelut urinatorē halcyonē per angustum Aiax Locrensis.
Canalem auferet fluctus nudum phagrum,
Inter duos iactatum scopulos.
In Gyris autem saxis pennas siccans
Mari stillantes, alteram trahet salsuginem,
Tricuspide à scopulis hasta deiectus,
Qua illū uindex horrendus uulnerās Mercenarius,
Coget unà cum balęnis currere,
Cuculum iactantem uanas minas.
Tum frigidum ad litus expulsum cadauer
Delphini, radius arefaciet Sirij;
Salsamentum demum putridum in algis & musco
Sepeliet Nesęæ soror miserta,
Lapidis maximi adiutrix Cynæthei.
Sepulcrum uerò uicinum alatæ coturnici
Tremens cauebit Aegæi maris strepitum.
Castniam autem & Melinæam deam
Tristis apud inferos uituperabit conuicians,
Quæ illum inexplicitis captabit œstri laqueis,
Amores nec amores, sed furiarum
Acerbas intendens damnosas pedicas.
Omnis porrò dolores excipiet luctuum,
Quamcunq; Aræthus atque inuiæ
Libethriæ Dotij cohibent portæ:
Quibus etiam iuxta litus Acherusium
Meæ lugebuntur diu nuptiæ.
In uisceribus etenim balænarum sepelietur
Multifidis deuoratus maxillis
Infinitus numerus: alij peregrè peregrini

παῶν ὀρθμοὶ δεξιώσονται τάφους.
a βισαλτία τὸν μὲν γὰρ ἠὼν στρυμόνος a Βυσαλτία
b ἀψυνθίων b ἀψυνθίων ἄγχουρος ἠδὲ Βισόνων
κουροτρόφον πάγουρον ἠδωνῶν πέλας
c τυμφρηστὸν κρύψει, πρὶν ἢ c τυμφρηστὸν αὐγάσαι λέπας,
τὸν πατρὶ πλεῖστον ἐστυγημένον βροτῶν,
ὅμηρον ὅς μιν θῆκε τετρωίας λύχνους.
d ἠυνάσθη ὅτ' ἐς νόθον τρήρωνος d ἠυνάσθη λέχος.
τρισσοὺς δὲ ταρχύσουσι κερκάφου νάπαι
e ἀλέντα. καύκωνας, οὐκ ἄπωθεν e ἀλέντος ποτῶν.
τὸν μέν, μολοσσοῦ κυπέως κοίτου κύκνον,
συὸς παραπλαγχθέντα θηλείας τόκων,
ὅτ' εἰς ὀλύνθων δῆριν ἑλκύσας σοφὴν
τὸν ἀνθάμιλλον, αὐτὸς ἐκ μαντευμάτων
f σφαγεὶς f σφαλεὶς ἰαύσει τὸν μεμορμένον πότμον.
τὸν δ' αὖ τέταρτον ἐγγόνων βρεχθέως,
αἴθωνος αὐτάδελφον ἐν πλασταῖς γραφαῖς.
g μόσσυνας τρίτον δέ, τοῦ g μόσσυνας ἐκτήσω ποτὲ
στόρθῃ δικέλλῃ βουσκαφήσαντος γόνον,
ὃν γογγυλάτης εἷλε βουλαῖος μυλεὺς
ἀγκλάτῳ μάσιγι συνθραύσας κάραν,
ὑμὸς ξυναίμους πατρὸς αἰνυκτὸς κόραι
h αὐτοφόνο-τίω μόρον. πρὸς h αὐτοφόντου στερρῶν ὤπλισαν μόρου.
δισσοὶ δὲ ῥέεθρων πυράμου πρὸς ἐκβολαῖς
i δηραίνου. αὐτοκτόνοις σφαγαῖσι i δηραίνου κύνες
δμηθέντες, αἰχμάσουσι λοισθίαν βοὴν
πύργων ὑπὸ πηδρύνησι παμφύλου κόρης.
k ἀλιβρός. αὐτοὺς δ' k ἀλιβρὼς ὄχμος ἐν μεταιχμίῳ
l μέγαρσος l μέγαρσος ἀγνῶν ἠρίων σταθήσεται,
ὡς μὴ βλέπωσι μηδὲ νερτέρων ἕδρας

δυῶτον,

Cognatis orbi intrabunt ſepulcra.
Vnum quidem Eon Strymonis Biſaltica,
Abſinthijs & Biſtonibus contermina,
Nutricium phagrum prope Edonos
Abſcõdet, antequã Tymphreſtũ ſpectauerit collem:
Patri maximè omnium inuiſum,
Qui eum perforatis lucernis excæcauit,
Quando in adulterino columbæ cubuerat lecto.
Tres uerò ſepelient Cercaphi ſaltus
Laros non procul ab Alente fluuio:
Primum quidẽ Moloſsi Cypei Cubicularis cygnũ,
Suis feminæ qui aberrauerit à partubus,
Cum in groſſorum certamen callidum trahendo
Aemulum, ipſe lapſus, fatalem
Ex uaticinijs dormiet ſomnum:
Alterum, nepotum Erechthei quartum,
Aethonis germanum in hiſtorijs fictis:
Tertium, filium eius, qui Ectenorum quondam
Turres ualido ſubruit ligone,
Quem Gongylates interfecit Conſiliarius Piſtor,
Violento flagello caput confringens,
Quando patris germanos Noctis filiæ
Ad mutuæ cupidinem armarant mortis.
Duo ad Pyrami fluentorum oſtia
Mutuis mortui cædibus Deræni
Canes ultimo pugnabunt prælio
Sub Pamphyli filiæ turrium radicibus.
Altus autem exeſusq; tumulus, Megarſus,
In medio ſacrorum ſtabit ſepulcrorum,
Vt ne uideant, nec inferorum ſedes

Ingreſ.

m λυθέντας. δισσοὺς, φόνῳ ᵐ λυθέντας ἀλλήλων τάφους.
n κεραστίδα οἱ πέντε δὲ σφήκειαν εἰς ⁿ κεραστίαν
o σίτριχον καὶ ᵒ σάτραχον βλώξαντες ὑλάτου τε γῆν,
βλώσαντες μορφῷ προσοικήσουσι τὴν ᵖ ζηρωθίαν.
p ζηρωθίαν ὁ μὲν πατρὸς μομφαῖσιν ἠλαστρημένος
q κυχρεῖος. ᑫ κεγχρεῖος ἄντρων βωκάρου τε ναμάτων,
r ἐγχωρίου. ὁμὸς ξύναιμος, ὡς ʳ ὁ πατρίου φονεὺς
πώλου, νόθον τίτυμα, συγγόνων βλάβη,
τοῦ λύσσαν ἐν ποίμναισιν αἰχματηρίαν
χέαντος, ὃν χάρωνος ὠμηστοῦ δορὰ
χαλκῷ τορητὸν οὐκ ἔτευξεν ἐν μάχῃ,
μίαν πρὸς ᾅδην καὶ φθιτῶν πεπαμμένον
κέλευθον, ἣν γωρυτὸς ἔκρυψε σκύθης,
ἦμος καταίθων βύτλα κωμύσαν λέων
σφῷ πατρὶ λάσκε τὰς ἐπηκόους λιτάς
t ἀέτα. σκύμνον παρ' ἀγκάλῃσιν ᵗ ἀέτου βράσας.
οὐ γάρ τι πείσει φῖτυ, ὡς ὁ λήμνιος
πρηστὴρ γένους, οὗ ποτ' ἐς φύζαν τραπεὶς
ταῦρος βαρύφρων, δυσμενεστάτου ξένων
ἔτυψε δ' ὥρῳ σπλάγχνον, ἀφνεύσας λυγρὸν
u αὐτουργοῦ πήδημα πρὸς κνώδοντος ᵘ αὐτουργοὺς σφαγάς.
ἐλᾷ δὲ πάτρας τῆλε τραμβήλου κάσιν,
ὃν ἡ ξύναιμος πατρὸς ἐκλοχεύεται,
δοθεῖσα πρωταίχμαιρα τοῦ πυργοσκάφου.
ἣν δή ποτ' ἐν ῥήτρῃσι δημοτῶν σταθεὶς,
γλαυκῷ κελαινὸν δέρκον ὤτρυνεν κινεῖ
στεῖλαι, τριπλᾶς θύγατρας ὁ σπείρας βάβαξ,
τῷ πᾶσαν ἅλμῃ πηλοποιοῦντι χθόνα,
ὅταν κλύδωνας ἐξεβρύχηται γνάθων
x λάβρως κλαύρως σαλεύων πᾶν τρικυμίᾳ πέδον.

ἰδ' αὐτὶ

Ingreſsi, cruore reſperſa alterutrius ſepulcra.
Quinq; in Spheceam Ceraſtiam
Et Satrachum uenientes, terramq; Siluani,
Morphonem accolent Zerinthiam.
Primus quidem patris criminationibus expulſus
Antris Cychrei, Bocaroq; fonte,
Meus cognatus, tanquam patrij occiſor
Pulli, filius adulterinus, cognatorum damnum:
Qui rabiem in ouilia bellicoſam
Effuderat: quem crudelis leonis pellis
In pugna reddidit inuulnerabilem,
Vnam ad Orcum atq; manes uiam
Sortitum, quam corytus texit Scythicus,
Quando Comyroni ſacrificia adolens leo,
Patri ſuo preces dixit impetrabiles,
Aquilæ catulum in ulnis quatiens.
Nec enim perſuadebit patri, Lemnium
Fulmen Bellonæ, nunquam in fugam uerſum
Taurum iracundum, inimiciſsimi hoſpitis
Dono pectus percuſsiſſe, triſti inſilientem
Saltu in ſpontaneas gladij cædes:
Sed expellet procul è patria Trambeli fratrem,
Quem ſoror patris genuit,
Prædæ data euerſori turrium:
Quam aliquando ſtans in foro popularium
Cæſio diram hortatus eſt cenam cani
Mittere trium ſator filiarum orator,
Totam ſalſugine cœnum reddenti terram,
Quando fluctus è buccis eructaret,
Violenter omne cōcutiens immenſa procella ſolū.

ὃ δ' αὖτε πιπτοῦς σκορπίον λαιμῷ σπάσας
φόρκου, κακῆς ὠδῖνος ἔκλαυσε βάρος,
y συμβολίαν χρῄζων πυθέσθαι πημάτων y ξυμβολίαν.
ὁ δεύτερος δὲ νῆσον ἀγρότης μολών,
χερσαῖος αὐτόδαιτος ἐκγόνων δρυὸς
λυκαινομόρφων νυκτίμου κρεανόμων,
τῶν πρόσθε μήνης φηγίνων πύρνων ὀχὴν
z σπιλάδι. z σποδῶν κατ' ἄκρον χεῖμα θάλψαι τῶν πυρὸς
χαλκωρυχήσει, καὶ τὸν ἐκ βόθρου σπάσει
βῶλον, δικέλλῃ πᾶν μεταλλεύων γνύθος,
οὗ φίτυν ἠλόαιξεν οἰταῖος στόνυξ,
a ἐν τέρμα-σι. βουβῶνος a ἐντόμαισι θρυλλίξας δέμας.
b ᾗ ἔγνω b δ' ὁ τλήμων σὺν κακῷ μαθὼν ἔπος,
ὡς πολλὰ χειλεὺς καὶ δεπαστραίων ποτῶν
c μέσον c μέσσῳ κυλίνδει μοῖρα d παμμήτωρ βροτῶν.
d παμμή-τωρ. ὁ δ' αὐτὸς ἀργῷ πᾶς φαλκειῶν λύθρῳ
e κτανόντ' στόρθυγξ, δεδουπὼς τὸν e κτανοῦντ' ἠμύνατο,
πλήξας ἀφύκτως ἄκρον ὀρχηστοῦ σφυρόν.
τρίτος δὲ τοῦ μάρψαντος ἐκ κοίλης πέτρας
κέλωρ γίγαντος ὅπλα, τοῦ ποτ' εἰς λέχος
λαθραῖον αὐτόκλητος Ἰδαία πόρις,
ἡ ζῶσ' ἐς ᾅδην ἵξεται καταιβάτης
θρήνοισιν ἐντακεῖσα μουνίτου τοκάς,
ὃν δή ποτ' ἀγρώσσοντα κρηστώνης ἔχις
κτενεῖ, πατάξας πτέρναν ἀγρίῳ βέλει.
ὅταν τεκόντος αἰχμάλωτος ἐς χέρας
f γνόφῳ. ἡ πατρομήτωρ τὸν f δνόφῳ τεθραμμένον
βάλῃ νεογνὸν σκύμνον. ἢ μόνη ζυγὸν
δούλειον ἀμφήρεισαν ἀκταίων λύκοι,
τῆς ἁρπαγείσης ἀντίποινα θυάδος.

ἂμ ὀστρῶ

At ille pro pipone scorpium gutture glutiens
Cano, mali partus luxit onus.
Secundus autem ad insulam agrestis accedens,
Sciscitari uolens cladium remedium,
Terrigena conuiua nepotum quercus
Lupiformium, Nyctimi sectorum,
Fagineorum ante Lunam panum cibum
In cinere per hiemem summam fouentium,
Aes effodiet, ac glebam euellet
Ex fouea, ligone specum omnem scrutans:
Cuius patrem occidit dens Oetæus,
Inguinis in uertibulis lacerans corpus.
Cognouit uerò miser cum damno discens,
Multa inter labrum & poculentas potiones
Gubernatricem uoluere Parcam mortalium.
Candido namque tota candicans tabo
Setosa bestia moribunda interfecturum est ulta,
Certò feriens extremam saltatoris plantam.
Tertius uerò, sumentis ex caua petra
Gigantis arma filius, cuius olim in lectum
Furtiuum uoluntaria Idæa iuuenca
Veniet, ad inferos uiua descendens,
Lacrymis tabefacta mater Muniti,
Quem aliquando uenantem Thracia uipera
Occidet, aspero feriens calcem spiculo:
Quando parentis in manus captiua
Auia nutritum in tenebris
Catulum iniecerit recentem: cui soli iugum
Seruile impresserunt Athenensium prædones,
Raptæ ultionem Bacchæ:

ὧν ὀστράκου στρόβιλος ἐντετμημένος
κόρσην σκεπάσει, ῥῦμα φοινίου δορός.
g διαβεβρωμένος τὰ δ' ἄλλα ᵍ θριπόβρωτος ἄψαυστος δόμων
σφραγὶς διαλύσει, θάμβος ἐγχώροις μέγα.
ἃ δὴ πρὸς ἄστρων κλίμακας στήσει δρόμον
τοῖς ἡμιθνήτοις διπτύχοις λαπερσίοις.
οὓς μή ποτ' ὦ Ζεῦ σῶτερ ἐς πάτραν ἐμὴν
h διαρπάγῳ στείλαις ἀρωγοὺς τῇ ʰ δυσαρπάγῳ κρεκί.
ⁱ μηδὲ πλωτὰς ὁπλίσαντες ὁλκάδας,
i μηδὲ πρύμνης ἀπ' ἄκρας γυμνὸν αἰψηρὸν πόδα
εἰς Βεβρύκων ῥίψειαν ἐκβατηρίαν.
k καρτερώτατοι μὴ δ' οἱ λεόντων τῶνδε ᵏ καρτερώτεροι
ἀλκὴν ἄμικτοι. τοῖν ἄρης ἐφείλατο,
χὠ δῖ γύννα, καὶ τριγέννητος θεά
Βοαρμία λογγάτις ὁμολωῒς Βία.
οὐκ αὖ τὰ χειρώνακτος ἐργάται διπλοῖ,
δρύμας τε καὶ πρέσφαντος ὁ κρώμνης ἄναξ·
ἐλατύπησαν κοιράνῳ ψευδωμότῃ,
ἓν ἦμαρ ἀρκέσειε πορθηταῖς λύκοις,
στέρξαι βαρεῖαν ἐμβολὴν ῥαιστηρίαν,
καὶ τὸν πρὸ πύργων τὸν κανάστραιον μέγαν
ἐγχώριον γίγαντα δυσμενῶν μοχλὸν
ἔχοντα, καὶ τὸν πρῶτον εὐστόχου βολῆς
μαιμῶντα τύψαι ποιμνίων ἀλάστορα.
l κινήσει οὐ δή ποτ' αἴθων πρῶτα ˡ καινίσει δόρυ,
κίρκος θρασὺς πήδημα λαιψηρὸν δικών,
γραικῶν ἄριστος. ὧ πάλαι τεύχει τάφους,
ἀκτὴ δολόγκων εὐπρεπὴς κεκμηκότι,
m ἥρας. μαζουσία προὔχουσα χερσαίου ᵐ κόρως.
ἀλλ' ἔστι γάρ τις ἔστι καὶ παρ' ἐλπίδα.

ἡμῖν

Quorum caput oualis testæ hemisphærium
Operiet, hastæ cruentæ propugnaculum.
Reliqua porrò uermiculatum non tangens ædes
Sigillum seruabit, magnum incolis miraculum:
Id quod ad astrorum gradus muniet uiam
Semideis geminis Lapersijs:
Quos nunquam, ò Iupiter Seruator, in meã patriã
Miseris, uindices bis raptæ crecis:
Neq; illi alatas armantes naues,
E' summa puppi nudum pedem celerem
In Bebrycum proijciant litus.
Quin nec leonibus istis fortiores,
Bello intractabiles: quos Mars amat,
Diuaq; Bellona, ac Tritonia dea
Iuga Longatis Homolois Potens.
Nec enim quæ opifices mercenarij gemini,
Drymius, & Prophantus, Cromnæ rex,
Extruxerunt regi periuro,
Vnum diem sufficiant populatoribus lupis
Ad sustinendam grauem irruptionem uastatricem,
Quamuis ante turres magnum Canastræum
Indigenam habeant gigantem, hostium obicem,
Quiq; primum certo iactu
Pecorum uastatorem gestiet ferire:
Cuius quondam initio commouebit hastam
Accipiter audax saltu prosiliens ueloci,
Græcorũ prçstãtissimus, cui iãpridẽ sepulcrũ parat
Defuncto pulcrum Thracum litus
Vberosum prominens, Cherronesi cornu.
Sed est profectò quidam, etiampræter spem,

ⁿ δρύμνιος ἡμῖν ἀρωγὸς προυμενὴς ὁ ⁿ δρύμνιος
° πρεμαθεύς Δαίμων, ° πραμανθεύς, Αἴθιοψ, Γυράψιος,
ὃς τὸν πλανήτην ὀρθάγην ὅταν δόμοις
ᵖ ῥείνην ᵖ σίντην καταρρακτῆρα δέξωνται πικρὸν
οἱ δεινὰ κἀπόθεστα πείσεσθαι ποτὲ
q θαλασσίαις. μέλλοντες, ἔν τε λαιτίνᾳ q θαλασσίοις
λοιβαῖσι μειλίσσωσιν ἄστεργῆ κράγον,
ἐνήσει βαρὺν κολωνὸν ἐν λέχαις μέσον.
καὶ πρῶτα μὲν μύθοισιν ἀλλήλους ὀδὰξ
βρύξουσι κνηκασμοῖσιν ᾠκειωμένοι,
αὖθις δ' ἐναιχμάσουσιν αὐτανέψιοι
ἀνεψιαῖς ὄρνισι χραισμῆσαι γάμους
βιαιοκλῶπας ἁρπαγάς τε συγγόνων
χρῄζοντες ἀλφῆς ἢ ἀεδνώτου δίκην.
r κνηκείου. ἦ πολλὰ δὴ βέλεμνα r κνηκέων πόρος
s ῥιφθέντα. s ῥιφθέντα τόλμαις αἰετῶν ἐπέψεται,
ἄπιστα καὶ θαμβητὰ φηραίοις κλύειν.
ὁ μὲν, κρανείᾳ κοῖλον οὐτάσας στύπος
φηγοῦ κελαινῆς δίπτυχον ἕνα φθορεῖ
λέοντα ταύρῳ συμβαλόντα φύλοπιν.
ὁ δ' αὖ σιγύμνῳ πλευρὰ ἀναρρήξας βοὸς
κλινεῖ πρὸς οὖδας, τὸν δὲ δουρὸς ἂν ἔπι
πληγὴν ἀθαμβὴς κεῖος ἐγκορύψεται,
ἄγαλμα πήλας τῶν Ἀμυκλαίων τάφων.
ὁμοῦ δὲ χαλκὸς καὶ κεραύνιοι βολαὶ
ταύρους καταξανοῦσιν, ὧν ἀλκὴν ἑνὸς
οὐδ' ὁ σκιασθεὶς ὀρχιεὺς τελφούσιος
ἐμέμψατ', ἐν χάρμαισι ῥαιβώσας κέρας.
καὶ τοὺς μὲν ἅδης, τοὺς δ' ὀλύμπιοι πλάκες
παρ' ἦμαρ αἰεὶ δεξιώσονται ξένους

Φιλανθο-

Nobis adiutor propitius, Drymnius
Deus Promantheus Aethiops Gyrapſius:
Qui, cum erronem conuiuam hoſpitio
Noxium uaſtatorem acceperint,
Qui grauia ſunt & reijcienda paſſuri,
Atq; in epulo ac Cerealibus
Libaminibus moroſum placabunt Cragum,
Graue efficiet in medijs confabulationibus iurgiũ.
Ac primum quidem uerbis inter ſe mordicus
Mordebunt, conuicijs exaſperati:
Pòſt uerò pugnabunt conſobrini,
A ſobrinis auibus propulſare nuptias
Violentas, rapinasq; cognatorum
Volentes, in raptus indotati ſupplicium.
Multa certè iacula Cnecei fluentum
Aquilarum iacta uidebit audacia,
Incredibilia & ſtupenda Pheræis auditu.
Alter quidem cauum cornu feriens truncum
Quercus nigræ, geminorum perdet alterum,
Leonem cum tauro prælium committentem.
Alter autem uenabulo latera rumpens bouis,
In ſolum proſternet: in hunc uerò ſecundum
Intrepidus ictum aries incutiet,
Columnam uibrans Amyclæi ſepulcri.
Simul autem ferrum & ictus fulminei
Tauros conterent, quorum unius uires
Ne Sciaſtes quidem Orchieus Telphuſius
Contemſit, in pugna curuato cornu.
Et hos quidẽ infernus, illos uerò cæleſtes regiones
Alternis diebus hoſpites excipient,

Fratrem

φιλαυθομαίμους, ἀφθίτους τε καὶ φθιτούς.
καὶ τὴν μὲν ἡμῖν δυνάσει δαίμων δόρυ,
βαιόν τι μῆχαρ ἐν κακοῖς δωρούμενος.
ἄλλων δ' ἄπλατον χειρὶ κινήσει νέφος,
ὧν οὐδ' ὁ ῥοιοῦς ἶνις οἰνάζων μόνος
χήσει τὸν ἐννέωρον ἐν νήσῳ χρόνον,
μίμνειν ἀνώγων θεσφάτοις πεπεισμένους,
τροφὴν τ' ἀμεμφῆ πᾶσι τριπτύχους κόρας
ἴσκων παρέξειν, κυνθίαν ὅσοι σκοπὴν
μίμνοντες ἠλάσκουσιν ἰνωποῦ πέλας,
εἵλκοντες αἰγύπτιον τρίτωνος ἕλκοντος ποτόν.
ἃς δὴ πρόβλαστος οὐξεπαίδδυσε θρασὺς
μυληφάτου χιλοῖο δαιδαλουτρίας,
ῥέξαι. ἔρπιν τε ῥέζειν ἠδ' ἀλοιφαῖον λίπος
οἰνοτρόπους ζάρηκος ἐκγόνους φάβας.
αἳ καὶ στρατοῦ βούπειναν ὀθνείων κυνῶν
τρύχουσαν ἀλθανοῦσιν ἐλθοῦσαί ποτε
σιθῶνος εἰς θυγατρὸς οἰνασήιον.
καὶ ταῦτα μὲν μίτοισι χαλκείων πάλαι
στρόμβων ἐπιρροιζοῦσι γηραιαὶ κόραι.
χ κηφὰς. x κηφεὺς δὲ καὶ πράξανδρος οὐ ναυκληρίας
λαῶν ἄνακτες, ἀλλ' ἀνώνυμοι σποραὶ
πέμπτοι τέταρτοι γαῖαν ἵξονται θεᾶς
γόλγων ἀνάσσης. ὧν ὁ μὲν, λάκων ὄχλον
ἄγων θεράπνης, θάτερος δ' ἀπ' ὠλένου
y στίλα δύμης τε βουραίοισιν ἡγεμὼν y στρατοῦ.
z ἀργυρίππα ὁ δ' z ἀργυρίππαν δαυνίων παγκληρίαν
a πύρκμιον παρ' αὐσονίτην a φυλαμὸν δομήσεται,
πικρὰν ἑταίρων ἐπτερωμένων ἰδὼν
οἰωνόμικτον μοῖραν, οἳ θαλασσίαν

δίαιταν

Fratrem amantes, mortalesq; & immortales.
Ac horum quidem nobis haſtam Iupiter ſopiet,
Paruum quoddam præſtans in malis ſolatium:
Aliorum autem intractabilem mouebit nubem,
Quorum neq; Rhœonis filius mitigans impetum
Cohibebit, nouennale in inſula tempus
Manere iubens, oraculis perſuaſos,
Annonamq; omnibus abundantem tres puellas
Dicens præbituras, quicunq; Cynthiam ſpeculam
Manentes pererrabunt Inopum iuxta,
Aegyptium Nili trahentem liquorem:
Quas Problaſtus audax docuit,
Molitæ alimoniæ concinnatrices,
Vinumq; facere, & unctoriam pinguedinem,
Viniferas aues, Zarecis neptes:
Quæ & exercitus canum immodicam famem
Confectricem curabunt aliquando,
Ad Sithoniæ prolis accedentes ſepulcrum.
Atq; hæc quidem iamdiu ſtaminibus durorum
Voluunt ſenes puellæ turbinum.
Cepheus autem & Praxander, nôn militaris
Claſsis ductores, uerùm ignobiles genere,
Quinti quarti uenient in terram deæ
Golgorum reginæ: alter quidē Laconicam turbam
Ducens à Therapne, alter uerò ab Oleno
Et Dyma Buræi ductor exercitus.
Alius Argyrippam, Dauniorum poſſeſsionem
Iuxta Phylamum Auſoniam extruet,
Amaram ſociorum conſpicatus alatorum
Auibus miſtam ſortem, qui marinam

δίαιταν αἰνήσουσι, πορκέων δίκην,
κύκνοισιν ἰνδαλθέντες εὐγλήνοις δέμας.
ῥάμφεσσι δ' ἀγρώσσοντες ἐλλόπων θορούς,
b ναίονται φερώνυμον νησῖδα[b] νάσσονται πρόμου,
θεατρομόρφῳ πρὸς κλίτει γεωλόφῳ
ἀγυιοπλαστήσαντες ἐμπέδοις τομαῖς
πυκνὰς καλιάς, ζῆθον ἐκμιμούμενοι.
ὁμοῦ δ' ἐς ἄγραν κἀπὶ κοιταίαν νάπην
νύκτωρ στελοῦνται, πάντα φεύγοντες βροτῶν
καρβᾶνον ὄχλον, σὺν δὲ γραικίταις πέπλοις
κόλπων ἰανθμοὺς ἠθάδας διζήμενοι.
καὶ κεῖμνα χειρῶν κἀπιδόρπιον τρύφος
c πάσονται, μάζης[c] σπάσονται, προσφιλὲς κνυζούμενοι
τῆς πρὶν διαίτης τλήμονες μεμνημένοι.
Τροιζηνίας δὲ τραῦμα φοιτάδος πλάνης
ἔσται, κακῶν τε πημάτων παραίτιον,
ὅταν θρασεῖα θουρὰς οἰστρήσῃ κύων
d ἐκσώσει πρὸς λέκτρα. τύμβος δ' αὐτὸν[d] ἐκσώσει μόρου
ὁπλοσμίας σφαγαῖσιν ἠντρεπισμένον.
κολοσσοβάμων δ' ἐν πτυχαῖσιν αὐσόνων
σταθείς, βράσει κῶλα χερμάδων ἔπι
e λαπίδων. τοῦ τειχοποιοῦ[e] δαπέδων ἀμοιβέως,
τὸν ἑρματίτην νηὸς ἐκβαλὼν πέτρον.
κείσει δ' ἀλαίνου τοῦ κασιγνήτου σφαλείς,
εὐχὰς ἀρούραις ἀμφετητύμους βαλεῖν,
δίψης ἀνεῖναι μή ποτ' ὄμπνιον στάχυν,
γύας τιθαιβώσσοντος ἀρδηθμῷ Διός,
ἢν μή τις αὐτοῦ ῥίζαν Αἰτωλῶν σπάσας,
χώρου λαχών, βουσὶν αὔλακας τεμών.
στήλαις δ' ἀκινήτοισιν ὀχμάσει πέδον,

ὡς ὅτε

Laudabunt uitam piscatorum more,
Oloribus assimilati pulcroculis.
Rostris autem uenantes piscium spumas,
Cognominem principis habitabunt insulam,
Theatriformem iuxta collem editum
Certis compingentes sectionibus
Densos nidos, imitatione Zethi.
Simul porrò ad uenationem & nocturnum saltum
Noctu proficiscentur, omnem fugientes
Barbaram turbam, sed in Græcis uestibus
Sinuum dormitoria solita quærentes:
Polentamq; & de prandio frustum panis
Ex manibus capient, amabiliter ganniendo,
Prioris uictus miseri memores.
Trœzeniæ autem uulnus erit uagi
Erroris causa, tristiumq; cladium,
Quando audax lasciua canis stimulabitur
Ad concubitum, templumq; illum Hoplosmiæ
A' morte seruabit, neci paratum.
Columniscensor autem in Italorum territorio
Stans, membra fulciet in saxis,
Solo Architecti Amœbei,
Saburratoribus expositis è naui lapidibus,
At Alæni iudicio fratris deceptus,
Veras immittet aruis preces,
Vt nunquam Cereris almam emittant aristam,
Arua nutricante imbribus Ioue,
Nisi quis Aetolus, ab ipso trahens originem,
Terram fodiat, bubus proscindens sulcos.
Columnis autem immotis terram continebit,

ἃς οὔτις αὐδρῶν ἐκ βίας καυχήσεται
μετοχλίσας ὀλίζον. ἡ γὰρ ἀπτέρως
αὐταὶ παλιμπετὲς ἐκπυίξονται βάσιν
ἀνδρῶν ἀπείροις ἴχνεσι δατούμεναι.
θεὸς δὲ πολλοῖς αὐτοὺς αὐδηθήσεται,
ὅσοι παρ' ἴσον γρῶνον οἰκοῦνται πέδον,
f φλάξοντα. δράκοντα τὸν [f] φθείραντα φαίακας κτανών.
g ληράδας. οἱ δ' ἀμφικλύστους [g] χοιράδας γυμνασίας
h πεπλωκό- σισυρνοδῦται καρκῖνοί τε [h] πεπλωκότες
τες. ἄχλαινον ἀμπρεύσουσι νήλιπον βίον,
τριπλαῖς δικώλοις σφενδόναις ὡπλισμένοι.
ὧν αἱ τεκοῦσαι τὴν ἑκηβόλον τέχνην
ἄδορπα παιδεύσουσι νηπίους γόνους.
οὐ γάρ τις αὐτῶν ψίσεται πύρνον γνάθῳ,
πρὶν ἂν κρατήσῃ ναστὸν εὐστόχῳ λίθῳ,
ὑπὲρ τράφηκος σῆμα κείμενον σκοποῦ.
i ἐμβατώσιν καὶ τοὶ μὲν ἀκτὰς [i] ἐμβατήσονται λεπρὰς
τα ἰβηροβόσκους ἄγχι [k] ταρτησοῦ πύλης,
k ταρτησοῦ ἄρνης παλαιᾶς γρόνα, τεμμίκων πρόμοι,
γραῖαν ποθοῦντες καὶ λεοντάρνης πάγους,
l τέγυραν σκῶλόν τε καὶ [l] τέγγυραν ὀγχηστοῦ θ' ἕδος,
καὶ χεῦμα θερμώδοντος, ὑψάρνου θ' ὕδωρ.
τοὺς δ' ἀμφὶ σύρτιν καὶ λιβυστικὰς πλάκας,
στενήν τε πορθμοῦ συνδρομὴν τυρσηνικοῦ,
καὶ μιξόθηρος ναυτιλοφθόρους σκοπάς,
τῆς πρὶν θανούσης ἐκ χερῶν μηκιστέως
τοῦ στερφοπέπλου σκαπανέως βοαγίδα,
ἁρπυιογούνων κλῶμακάς τ' ἀηδόνων
πλαγχθέντας, ὠμόσιτα δαιταλωμένους
πρόπαντας ᾅδης πανδοκεὺς ἀγρεύσεται,

λώβαισι

Quas nemo per uim gloriabitur
Vel parum dimouisse. etenim citò
Ipsæ reducem ibunt gressum,
Mancis terentes litora uestigijs.
Magnus uerò à multis deus appellabitur
Iuxta cauum Ionis habitantibus solum,
Dracone perdente Phæacas occiso.
Alij ad mari cincta saxa Gymnesia
Vestibus induti uillosis cancri nauigantes,
Nudam trahent discalceatam uitam,
Tribus bifunibus instructi fundis:
Quorum matres iaculandi artem
Docebunt infantes ante cenam filios.
Nullus enim illorum maxillis panem mandet,
Antequam eum certo assequatur lapide,
Super ligno scopi signum positum.
Atq; illi quidem ripas conscendent asperas
Iberiferas, iuxta Tartesi portam,
Arnes uetustæ soboles, Temmicum duces,
Græam desiderantes & Leontarnes colles,
Scolumq; & Tegyram, Onchestiq; sedem,
Ac Thermodontis fluentum, Hypsarniq; aquam.
Alios circa Syrtin & Libyæ æquora,
Angustumq; freti Tyrrheni concursum,
Et semiferæ naufragas speculas,
Prius interfectæ manibus Mecistei
Leoninam induti Fossoris Bubulci,
Et auiformium scopulos lusciniarum
Vagatos, crudeliter laceratos
Orcus omnes capax capiet,

λώβαισι παντοίαισιν ἐσπαραγμένους,
ἕνα φθαρέντων ἄγγελον λιπὼν φίλων,
δελφινόσημον κλῶπα φοινίκης θεᾶς.
ὃς ὄψεται μὲν τὸν μονογλήνου στέγας
m ὑγιακοφά- χάρωνος, οἴνης δ' ἐν ᵐ κρεωφάγῳ σκύφον
γῳ. χερσὶ προτείνων τοὐπιδόρπιον ποτόν.
ἐπόψεται δὲ λείψανον τοξευμάτων
τοῦ κηραμύντου πευκέως παλαίμονος.
n σκάφει οἳ πάντα θρανύξαντες εὐτόρνου ⁿ σκάφει,
σχοίνῳ κακὴν πρήσουσι κεστρέων ἄγραν.
ἄλλος δ' ἐπ' ἄλλῳ μόχθος ἄθλιος μενεῖ,
τὸν πρόσθεν αἰεὶ πλεῖον ἐξωλέστερος.
ποία χάρυβδις οὐχὶ δαίσεται νεκρῶν;
ποία δ' ἐρινὺς μιξοπάρθενος κύων;
τίς οὐκ ἀηδὼν στεῖρα κενταυροκτόνος,
αἰτωλίς, ἢ κουρῆτις αἰόλῳ μέλει
πείσει τακῆναι σάρκας ἀκμήνους βορᾶς;
ποίαν δὲ θηρόπλαστον οὐκ ἐσόψεται
δράκαιναν ἐγκυκῶσαν ἀλφίτῳ θρόνα,
καὶ κῆρα κνωπόμορφον; οἱ δὲ δύσμοροι
στένοντες ἄτας ἐν συφοῖσι φερβάδες
γίγαρτα χιλῷ συμμεμιγμένα τρυγὸς
o βρύξουσιν. καὶ σῦμφυλα ᵒ βρώξουσιν. ἀλλά νιν β…
μῶλυ σαώσει ῥίζα καὶ κτάρος φ…
νωνακριάτης τρικέφαλος …
p ἐρεμνὸν ἥξει δ' ᵖ ἐρεμνὸν εἰς ἀλίπ…
καὶ νεκρόμαντιν πέμπελ…
q ξυνουσίας ἀνδρῶν γυναικῶν εἰδ…
ψυχαῖσι θερμὸν αἷμ…
καὶ φασγάνου πρόβλ…

Cladibus o[illegible] um uocem
Vnum ex per[illegible] ijs.
Delphini signum [illegible]
Qui uidebit primum [illegible] fferi,
Leonis, uini camino[illegible] ue:
Manu porrigens, ce[illegible]
Videbit deinde sagitta[illegible] lium,
Alexicaci Tediferi Pal[illegible] posteris.
Qui rotundo ligone co[illegible]
Iunco malam perforabunt p[illegible]
Alius uerò post alium miser [illegible]
Priore semper multo perniciosior.
Quæ non Charybdis uorabit ca[illegible]
Quæ'ue furia, semiuirgo canis?
Quæ non lasciuia sterilis Centaur[illegible]
Aetolica uel Acarnania, cantu molli
Suadebit carnes expertes pabuli tabel[illegible]
Quam ferarum formatricem non uidebi[illegible]
Serpentem farinæ uenena miscentem,
Noxamq; [illegible] triformem? infelices autem
[illegible] is infortunia sua,
[illegible] bo permissos
[illegible] ent ipsam uerò à clade
[illegible] x, & Ceres apparens
[illegible] ps Pulcer deus.
[illegible] m nigrum ca[illegible]
[illegible] nem quæret,
[illegible] gnarum co[illegible]
[illegible] ergens in[illegible]
[illegible] orum [illegible]
[illegible] Vibrans,

λώβαισι παντοίαισιν ἐσπαραγμένους,
ἕνα φθαρέντων ἄγγελον λιπὼν φίλων,
δελφινόσημον κλῶπα φοινίκης θεᾶς.
ὃς ὄψεται μὲν τοῦ μονογλήνου στέγας
m ἀγριοφάγ. χάρωνος, οἴνης ἰδὼν m κρεωφάγου σκύφον
γν. χερσὶ προτείνων τὸν πιδόρπιον ποτόν.
ἐπόψεται δὲ λείψανον τοξευμάτων
τοῦ κηραμύντου πεδνκιῶς παλαίμονος.
n σκάφῃ οἳ πάντα θρανύξαντες εὐτόρνῳ n σκάφει,
χοίνῳ κακὴν πρήσουσι κεστρέων ἄγραν.
ἄλλος δ' ἐπ' ἄλλῳ μόχθος ἄθλιος μενεῖ,
τοῦ πρόσθεν αἰεὶ πλεῖον ἐξωλέστερος.
ποία χάρυβδις οὐχὶ δαίσεται νεκρῶν;
ποία δ' ἐρινὺς μιξοπάρθενος κύων;
τίς οὐκ ἀηδὼν στεῖρα κενταυροκτόνος,
αἰτωλίς, ἢ κουρῆτις αἰόλῳ μέλει
πείσει τακῆναι σάρκας ἀκμήνους βορᾶς;
ποίαν δὲ θηρόπλαστον οὐκ ἐσόψεται
δράκαιναν ἐγκυκῶσαν ἀλφίτῳ θρόνα,
καὶ κῆρα κνωπόμορφον; οἱ δὲ δύσμοροι
στένοντες ἄτας ἐν συφοῖσι φερβάδες
γίγαρτα χιλῷ συμμεμιγμένα τρυγὸς
o βρύξουσιν. καὶ σύμφυλα o βρώξουσιν. ἀλλά νιν βλάβης
μῶλυ σαώσει ῥίζα καὶ κτάρος φανεὶς
νωνακριάτης τρικέφαλος φαιδρὸς θεός.
p ἐρεμνὸν ἥξει δ' p ὀρεμνὸν εἰς ἀλίπεδον φθιτῶν
καὶ νεκρόμαντιν πέμπελον διζήσεται
q ξυνουσίας ἀνδρῶν γυναικῶν εἰδότα q συνουσίας.
ψυχαῖσι θερμὸν αἷμα προσραίνας βόθρῳ,
καὶ φάσγανον πρόβλημα νερτέροις φόβον

πήλας,

Cladibus omnigenis excruciatos,
Vnum ex perditis relinquens amicis nuncium
Delphini signum gerentem, Punicæ furem deæ:
Qui uidebit primum unoculi tecta
Leonis, uini carniuoro scyphum
Manu porrigens, cenæ potum:
Videbit deinde sagittarum reliquias
Alexicaci Tediferi Palæmonis,
Qui rotundo ligone conterentes omnia,
Iunco malam perforabunt piscium prædam.
Alius uerò post alium miser manebit labor,
Priore semper multo perniciosior.
Quæ non Charybdis uorabit cadauera?
Quæ'ue furia, semiuirgo canis?
Quæ non luscinia sterilis Centauricida,
Aetolica uel Acarnania, cantu molli
Suadebit carnes expertes pabuli tabefieri?
Quam ferarum formatricem non uidebit
Serpentem, farinæ uenena miscentem,
Noxamq; monstriformem? infelices autem
Gementes in haris infortunia sues,
Acinos uuarum cibo permistos
Et cortices comedent. ipsum uerò à clade
Moly seruabit radix, & Ctarus apparens
Nonacriates Triceps Pulcer deus.
Ibit hinc in mortuorum nigrum campum,
Maniumq; uatem senem quæret,
Muliebris & uirilis gnarum coitus,
Vmbris calidum aspergens in fouea sanguinem:
Et ensis obicem, inferorum terrorem,

Vibrans,

πύλας, ἀκούσει κεῖθι πεμφίδων ὄπα
r ἀμαυρᾶι λεπτὴν,[r] ἀμυδρῷ μάστακος προσφθέγμασιν,
ὅθεν γίγαντος νῆσος ἡ μετάφρενον
θλάσασα, καὶ τυφῶνος ἀγρίου δέμας
φλογμῷ ζέουσα, δέξεται μονόστολον.
ἐν ᾗ πιθήκων πάλμυς ἀφθίτων γένος
δύσμορφον εἰς κηκασμὸν ᾤκισεν τόσον,
οἳ μᾶλλον ὠρόθυναν ἐκγόνους κρόνου.
βαίου δ' ἀμείψας τοῦ κυβερνήτου τάφον,
καὶ κιμμερίων ἔπαυλα, κἀχερουσίαν
ῥόχθοισι κυμαίνουσαν οἶδμα τοῦ χύσιν,
ὄσσαν τε καὶ λέοντος ἀτραποὺς βοῶν
χωστὰς, ὀβριμοῦς τ' ἄλσος οὐδαίας κόρης,
πυριφλεγές τε ῥεῖθρον, ἔνθα δύσβατος
τείνει πρὸς αἴθραν κρᾶτα πολυδέγμων λόφος.
ὅθεν τὰ πάντα χύτλα καὶ πᾶσαι μυχῶν
πηγαὶ κατ' αὐσονῖτιν ἕλκονται χθόνα,
s ἢ λιπών[s] τε ληθαιῶνος ὑψηλὸν κλέτας,
λίμνην τ' ἄορνον ἀμφιτορνωτὴν βρόχῳ,
καὶ χεῦμα κωκυτοῖο λαβρωθὲν σκότῳ,
στυγὸς κελαινῆς νασμὸν, ἔνθα τερμιεὺς
ὁρκωμότους ἔτευξεν ἀφθίτοις ἕδρας,
λοιβὰς τ' ἀφύσσων χρυσέαις πέλλαις γάνος,
t τιτῆνας μέλλων γίγαντας κἀπὶ[t] τιτᾶνας πορεῖν,
θήσει δ' ἀείρα καὶ ξυνευνέτη δάϊος,
πήληκα κόρσῃ κίονος προσαρμόσας.
κτενεῖ δὲ κούρας τηθύος παιδὸς τριπλᾶς,
οἴμας μελῳδοῦ μητρὸς ἐκμεμαγμένας,
u αὐτοχθό- νοις [u] αὐτοκτόνοις ῥιφαῖσιν ἐξ ἄκρας σκοπῆς
τυρσηνικὸν πρὸς κῦμα δυπτούσας πτεροῖς,

ὅπου

Vibrans, audiet illic animarum uocem
Tenuem oris euanidi alloquijs.
Vnde gigantum dorsum insula
Collidens, corpusq; Typhonis efferi,
Flamma feruens recipiet una cum naue:
In qua simiarum genus deorum rex
Deforme collocauit in illorum opprobrium,
Qui tantum bellum Saturni concitarant posteris.
Baij porrò transiens nautæ sepulcrum,
Et Cimmeriorum domicilia, Acherusiamq;
Procellis fluctuantem undæ scaturiginem,
Ossamq;, & leonis uias boum
Aggestas, Proserpinæq; nemus infernæ puellæ,
Et Pyrphlegethontem fluuium, ubi inuius
Tollit in cælum uerticem capax collis,
Ex quo cuncti fluuij, cunctiq; specuum
Fontes per Italicam fluunt terram:
Relinquensq; Lethæonis montem altum,
Paludemq; auernam laqueo circumductam,
Et Cocyti fluuium tenebris absorptum,
Nigræ Stygis riuum, ubi Terminalis
Iurisiurandi constituit dijs sedes,
Contra Gigantes atq; Titanes transiturus:
Et aquæ libamina situlis hauriens aureis,
Offeret Proserpinæ & marito munus,
Galeam columnæ capiti appendens.
Tres autem occidet Tethyis neptes uirgines,
Canoræ matris cantus exprimentes,
Spontaneis iactibus ex alta specula
In undam Tyrrhenam pennis urinantes,

ὅπου λινοργὴς κλῶσις ἑλκύσει πικρά.
τὴν μὲν, φαλήρου τύρσις ἐκβεβρασμένην
γλαύις τε ῥείθροις δέξεται, τέγγων χθόνα,
οὗ σῆμα δωμήσαντες ἔγχωροι κόρης
λοιβαῖσι καὶ θύσθλοισι παρθενόπην βοῶν
ἔτεια κυδανοῦσιν οἰωνὸν θεάν.
ἀκτὴν δὲ τὴν προὔχουσαν εἰς ἐνιπέως
λευκωσία ῥιφεῖσα, τὴν ἐπώνυμον
πέτραν ὀχήσει δαρόν. ἔνθα λάβρος ἲς
x ἐξερεύγονται. — γείτων θ᾽ ὁ λᾶρις [x] ἐξερεύγονται ποτά,
a τέρειναν — λίγεια δ᾽ εἰς [a] τέρειναν ἐκναυσθλώσεται,
b χελλύσσουσα — κλύδωνα [b] χελλύσσουσα. τὴν δὲ, [c] ναυβάται
c ναυβάται — κρόκαισι ταρχύσουσιν ἐν παρακτίαις,
d ὠκινάρου — [d] ὠκινάρου δίναισιν ἀγχιτέρμονα.
λούσει δὲ σῆμα βούκερως νασμοῖς ἄρης
ὀρνιθόπαιδος ἴσμα φοιβάζων ποτοῖς.
πρώτῃ δὲ καί ποτ᾽ αὖθι συγγόνων θεᾷ
κραίνων ἁπάσης μόψοπος ναυαρχίας
πλωτῆρσι λαμπαδοῦχον ἐντυνεῖ δρόμον,
χρησμοῖς πιθήσας. ὅν ποτ᾽ αὐξήσει λεὼς
νεαπολιτῶν. οἳ παρ᾽ ἄκλυστον σκέπας
ὅρμων [e] μισηνοῦ στύφλα νάσσονται κλίτη.
e μισηνοῦ — βύκτας δ᾽ ἐν ἀσκῷ συγκατακλείσας βοὸς
f συμφλεχθήσεται. — παλιστροβήτοις πημοναῖς ἀλώμενος,
g καύηξ. — κεραυνίῃ μάστιγι [f] μαστιχθήσεται.
h μιν βυθῷ, al. βυθῷ — [g] καύηξ ἐρινοῦ προσκαθήμενος κλάδῳ,
ὡς μὴ καταβράξῃ [h] νιν ἐν ῥόχθοις κλύδων,
χάρυβδιν ἐκφυσῶσαν ἑλκύσας [i] βυθῶν.
k τοῖς — βαιὸν δὲ τορφθεὶς [k] τῆς ἀτλαντίδος γάμοις,
l αὐτοκάνδαλον. — ἀναυλόχητον [l] αὐτοκάνδαλον σκάφος,

Βλῶαι

Quo lanificum trahet acerbum ſtamen,
Vnam quidem Phaleri arx expulſam,
Glanisq́ terram humectans excipiet:
Vbi templum indigenæ extruentes puellæ,
Libaminibus Parthenopen & ſacrificijs boum
Quotannis honorabunt, uolucrem deam:
In ripam autem eminentem Enipei
Eiecta Leucoſia, cognominem diu
Occupabit inſulam, ubi uiolentus Is,
Vicinusq́ Laris eructant latices.
Ligea deniq́ in Terinam exponetur,
Vndam criſpans: quam nautæ
In arena ſepelient litorali,
Ocinari uorticibus conterminam.
Abluet autem ſepulcrum Corniger fortis,
Semiauis extergens aquis monumentum.
Primæ porrò quondam ſororum deæ
Imperator totius Atticæ claſsis
Vectoribus lampadiferum inſtituet curſum,
Oraculis obtemperans: quem augebit populus
Neapolita, qui prope tranquillum tegmen
Miſeni portuum ſaxoſa habitabit promontoria.
Ventis autem in utre concluſis bubulo,
Retrogradis errans damnis,
Fulmineo flagellabitur flagello
Larus, caprifici inſidens ramo,
Ne ipſum deuoret æſtus inter fluctus,
Charybdin è gurgitibus efflantem trahens.
Pauliſper deinde nuptijs Atlantidis delectatus,
Naualibus carens ac tumultuarium nauigium

m κυβερνῆσαι. Βῶσαι ταλάσσει, κἀμ m κυβερνήσει τάλας
αὐτεργότευκτον βᾶριν ἐς μέσην τρόπιν
εἰκαῖα γόμφοις προστεταργανωμένην.
ἧς οἷα τυτθὸν ἀμφίβαιον ἐκβράσας
ὁ κηρύλου δάμαρτος ἀπλῶα πόρον,
αὐταῖς μεσόδμαις καὶ συνικρίοις βαλεῖ
πρὸς κῦμα δύπτην ἐμπεπλεγμένον κάλοις.
πόντου δ' ἄϋπνος γισαρόμενος μυχοῖς,
n Θρηικίας ἀστῷ σύνοικος n θρακίας αὐθηδόνος
ἔσαι. παρ' ἄλλου δ' ἄλλος ὡς πεύκης κλάδον
βύκτης στροβήσει φελλὸν ἐνθρώσκων πνοαῖς.
μόλις δὲ Βυώνης ἐκ παλιῤῥοίας κακῆς
ἄμπυξ σαώσει στέρνα δεδρυφαγμένον
καὶ χεῖρας ἄκρας, αἷς κρεαγράπτους πέτρας
μάρπτων, ἁλιβρώτοισιν αἱμαχθήσεται
στόρθυγξι. νῆσον δ' εἰς κρόνου στυγουμένην
ἅρπην περάσας μείζονων κρεανόμον,
ἄχλαινος ἵκτης πημάτων λυγρῶν κόπις,
τὸν μυθοπλάστην ἐξυλακτήσει γόον,
ἀρὰς τετικὼς τοῦ τυφλωθέντος λάκους.
o τίσιν δ'. οὔπω μάλ' οὔπω, μή o τόσος δ' ὕπνος λάβοι
p μέλανθον. λήθης p μέλανθρον ἐγκλιθένθ' ἱππηγέτην.
ἥξει γὰρ ἥξει ναύλοχον ῥέεθρου σκέπας
καὶ νηρίτου πρῶνας. ὄψεται δὲ πᾶν
μέλαθρον ἄρδην ἐκ βάθρων ἀνάστατον
μύκλοις γυναικόκλωψιν. ἡ δὲ βασσάρα
σεμνῶς κασωρεύουσα, κοιλανεῖ δόμους,
θοίναισιν ὄλβον ἐκχέασα τλήμονος.
q πλάνη. αὐτὸς δὲ q πλέους τῶν ὧδε σκαιαῖς πόνους
ἰδὼν μολοβρός, τλήσεται μὲν οἰκετῶν

Conſcendere audebit, & gubernabit miſer
A ſe factam ratem, in carina media
Temerè clauis deuinctam:
Ex qua illum Neptunus eijciens
Tanquam paruum halcedinis implumem partum,
Cum antemnis & medianis iaciet
In mare urinatorem rudentibus innexum.
In marinis autem ſpecubus iactatus inſomnis,
Anthedonis Threſſæ ciui contubernalis
Erit, alio poſt alium, ceu pinus corticem,
Suber, uento iactante, inſultante flatibus.
Vix tandem Leucotheæ ex refluuio graui
Reticulum ſeruabit, pectora munitum
Manusq́ extremas, quibus carniſcribas ſcopulos
Apprehendens, ab exeſis cruentabitur
Cacuminibus. tum in inſulam Saturno inuiſam
Drepanum traijciens, teſticulorum laniatricem,
Supplex nudus ærumnarum triſtium narrator,
Fabuloſum recenſebit luctum,
Imprecationibus abſolutis excæcati monſtri:
Nondum ſanè, nondum: nec talis capiat obliuionis
Somnus Melanthum Equeſtrem inclinatum.
Veniet enim, ueniet ad naualem Rithri portum,
Et Neriti cacumina, uidebitq́ totam
Domum penitus à fundamentis euerſam
Scortatoribus adulteris: quando meretrix
Honeſtè ſcortans ædes excauabit,
Epulis effundens miſeri diuitias.
At ipſe plures ad Scæas exhauſtis ærumnas
Intuitus mendicus, ſuſtinebit quidem famulorum

στυγνὰς ἀπειλὰς τυλόφων νώτῳ φορεῖν
δρυΐνοις κολαφθείς. τλήσεται δὲ καὶ χροῒ
πληγαῖς ὑπείκειν, καὶ βολαῖσιν ὀστράκων.
οὐ γὰρ ξένας μάστιγος, ἀλλὰ δαψιλὴς
σφραγὶς μενεῖ θόαντος ἐν πλευραῖς ἔτι,
λύγοισι τετρανθεῖσα, τὰς ὁ λυμεὼν
r ἰσιγκολάς r ἐστιγκολάπτειν ἀστένακτος αἰνέσει,
πταρ. ἑκουσίαν σμώδιγγα προσμάσσων δομῇ,
s παλαίος. ὅπως s παλεύσῃ δυσμενεῖς κατασκόποις
λώβαισι καὶ κλαυθμοῖσι φηλώσας πρόμον.
t βαμφυλίας, ἢ βομβυλίας ὃν t Βομβυλείας κλιτὺς ἡ Τεμμικία,
ὕψιστον ἡμῖν πῆμ' ἐτέκνωσέ ποτε,
μόνος πρὸς οἴκους ναυτίλων σωθεὶς τάλας.
λοῖσθον δὲ κάβηξ ὥστε κυμάτων δρομεὺς,
u περιτριβὴς ὡς κόγχος ἅλμῃ πάντοθεν u περιτριβεὶς,
κτῆσίν τε θοίναις πρωνίων λαφυστίαν
πρὸς τῆς λακαίνης αἰνοβακχεύτου κιχὼν,
σύφαρ θανεῖται, πόντιον φυγὼν σκέπας,
κόραξ σὺν ὅπλοις νηρίτων δρυμῶν πέλας.
κτενεῖ δὲ τύψας πλευρὰ λοίγιος στόνυξ
x δυσαλγὴς. κέντρου x δυσαλγὴς ἔλλοπος σαρδωνικοῦ,
κέλωρ δὲ πατρὸς ἄρταμος κληθήσεται,
ἀχιλλέως δάμαρτος αὐτανέψιος.
y τέφω μάντιν δὲ νεκρὸν εὐρυτὰν y στέψει λεὼς,
ὅ τ' αἰπὺ ναίων τραμπύας ἐδέθλιον,
ἐν ᾗ ποτ' αὖθις ἡρακλῆ φθίσει δράκων
τυμφαῖος ἐν θοίναισιν αἰθίκων πρόμος,
τὸν αἰακοῦ τε κἀπὸ περσέως σποράς,
καὶ τημενείων οὐκ ἄπωθεν αἱμάτων.
πέργῃ δέ μιν θανόντα τυρσηνῶν ὄρος,

ἐν γορ

Triſtes minas muſculoſo ferre dorſo,
Conuicijs punitus:ſuſtinebit etiam pugnorum
Ictibus ac teſtarum cedere iactibus.
Nec enim inſueta flagella,ſed amplum
Thoantis ſigillum manebit etiam in lateribus,
Viminibus impreſſum,quæ perniciosus
Inſculpi laudabit hilaris,
Voluntarias atterens corpori uibices,
Vt hoſtes decipiat,ſpeculatorijs
Damnis & fletibus regem ludificando:
Quem Bombylium promontorium Temmicium
Maximum nobis damnum olim genuit,
Solum nautarum ad ædes ſaluum delatum.
Tandem ſicut larus ambulator fluctuum,
Et concha mari undiq; circumtrita,
Fortunasq; Proniorum epulis deuoratas
A Lacæna grauiter bacchante offendens
Decrepitus morietur,marino elapſus tegmini
Coruus,cum armis,Neritios prope ſaltus.
Occidet autem feriens latera cuſpis acerba
Inſanabilis aculeo piſcis Sardonici.
Filius uerò patris erit interfector,
Vxoris Achilleæ conſobrinus.
Vaticinãs aũt cadauer Eurytanus coronabit popu-
Quiq; altas habitat ſedes Trampyæ, (lus,
In qua Herculem quondam Tymphæus perdet
Inter epulas draco Aethicum dux,
Aeacidem & Perſidem genere,
Nec remotum à Temenica conſanguinitate:
Perge demum,Tyrrhenus mons,mortuum,

In

γορτυναίᾳ. ἐν γορτυνίᾳ λέξεται πεφλεγμένον,
ὅταν στενάζων κῆρας, ἐκπνεύσῃ βίον,
παιδός τε καὶ δάμαρτος, ἣν κτείνας πόσις
αὐτὸς πρὸς ἄλλην δευτέραν ὁδὸν περᾷ,
σφαγαῖς ἀδελφῆς ἠλοκισμένος δέρην,
γλαυκῶνος ἀψυρτοιό τ' αὐτανεψίας.
χ' ὁ μὲν τοσούτων θῖνα πημάτων ἰδὼν
ἄστεπτον ἄλλην δύσεται τὸ δεύτερον,
γαλήνην ἦμαρ οὔ ποτ' ἐν ζωῇ δρακών.
ὦ σχέτλι', ὥς σοι κρεῖσσον ἦν μίμνειν πάτρᾳ
βοηλατοῦντι, καὶ τὸν ἐργάτην μύκλον
καύθων ὑπὸ ζεύγλῃσι μεσαβοῦν ἔτι
πλασταῖσι λύσσης μηχαναῖς οἰστρημένῳ,
a τηλικῶνδε ἢ [a] τηλικῶνδε πεῖραν ὀτλῆσαι κακῶν.
ὁ δ' αἰνόλεκτρον ἁρπαγεῖσαν εὐνέτης
πλάτιν ματεύων κληδόνων πεπυσμένος,
ποθῶν δὲ φάσμα πτηνὸν εἰς αἴθραν φυγόν,
ποίους θαλάσσης οὐκ ἐρευνήσει μυχούς,
ποίαν δὲ χέρσον οὐκ ἀνιχνεύσει μολών.
ἐπόψεται μὲν πρῶτα τυφῶνος σκοπάς,
καὶ πέμπελον γραῖαν μαρμαρουμένην δέμας,
b ναυβάταις καὶ τὰς ἐρεμβῶν [b] ναυάταις [c] ἠχθημένας
c ἰχθυμένας. προβλῆτας ἀκτάς. ὄψεται δὲ τλήμονος
μύρρας ἐρυμνὸν ἄστυ, τῆς μογοστόκους
ὠδῖνας ἐξέλυσε δενδρώδης κλάδος.
καὶ τὸν θεᾷ κλαυσθέντα γαύαντος τάφον
χοιράδι μουσόφθαρτον ἄρσενα, ξένῃ,
κεραστῇ λευκῷ τόν ποτ' ἔκτανε πλέας.
ἐπόψεται δὲ τυρσίας κηφηίδας,
d ἑρμαίου. καὶ λαφρίου λακτίσμαθ' [d] ἑρμαίου ποδός,

In Gortynia combustum excipiet:
Quando uitam expirarit deplorans miserias
Filij & uxoris, quam occidens maritus,
Secundum ad inferos ibit iter,
Sororis cæde, Glauconis Absyrtiq;
Consobrinæ, collum amputatus.
Atq; ille quidem tantū cōspicatus malorū aceruū,
Immutabilem secundò subibit Orcum,
Lætum nunquam in uita diem adeptus.
O' infelix, quam tibi præstabat in patria manere
Bubulco, & laboriosum asinum
Curuum sub iugo ad aratrum adhuc iungere,
Fictis insaniæ technis incitato,
Quàm tantorum sustinere malorum experientiam.
Alius infaustam maritus uxorem
Raptam quærens, rumoribus auditis,
Requirensq; simulacrū alatū, qđ in cælū aufugerat,
Quos non angulos maris scrutabitur?
Quam non terram inuestigatum ibit?
Videbit primum Typhonis scopulos,
Et anum capularem factam marmoream,
Et Eremborum nautis piscata
Prominentia litora. uidebit deinde miseræ
Myrrhæ munitam urbem, cuius puerperas
Aegritudines exoluit arboreus cortex:
Et Gauantis sepulcrum à Musis perditi,
Schœnidi defletum deæ Arentæ Hospitæ,
Quem dente quondam albo aper occidit.
Videbit quoq; turres Cephei,
Et Laphrij calcitratus Mercurialis pedis,

ε προσήλλατο δισσάς τε πέτρας κήτωφος αἷς ε προσήλατο
διαστὰς χατίζων. ἀντὶ θηλείας δ' ἔβη,
τὸν χρυσόπατρον μόρφνον ἁρπάσας γνάθοις,
τὸν ἡπατουργὸν ἄρσεν' ἀρβυλόπτερον.
πεφήσεται δὲ τοῦ θεριστῆρος ξυρῷ,
φάλαινα δυσμίσητος ἐξινωμένη,
ἱπποβρότους ὠδῖνας οἴξαντος τόκων
τῆς δειρόπαιδος μαρμαρώπιδος γαλῆς.
ὃς ζωοπλαστῶν ἄνδρας ἐξ ἄκρου ποδὸς
ἀγαλματώσας ἀμφελυτρώσει πέτρων,
λαμπτηροκλέπτης τριπλανοῦς ποδηγίας.
ἐπόψεται δὲ τὰς θρεπτοὺς γύας,
f χαμευνάδων καὶ ῥεῖθρον ἀσβύσταο καὶ f χαμευνάδας
εὐνάς, g δυσόδμοις θηρσὶ συγκοιμώμενος.
g δυσόδμοις καὶ πάντα τλήσεθ' εἵνεκ' ἀργείας κυνὸς
τῆς θηλύπαιδος καὶ τριάνορος κόρης.
ἥξει δ' ἀλήτης εἰς ἰαπύγων στρατὸν
καὶ δῶρ' ἀνάψει παρθένῳ σκυλητρίᾳ,
ταμάσιον κρατῆρα, καὶ βοάγριον,
καὶ τὰς δάμαρτος ἀσκέρας εὐμαρίδας.
h λακινίου ἥξει δὲ σῖριν καὶ h λακινίου μυχούς.
ἐν οἷσι πόρτις ὄρχατον τεύξει θεᾷ
ὁπλοσμίᾳ φυτοῖσιν ἐξησκημένον.
γυναιξὶ i δ' ἔσται τεθμὸς ἐγχώροις ἀεὶ
πενθεῖν τὸν εἰνάπηχυν αἰακοῦ τρίτον
καὶ δωρίδος, πρηστῆρα δαΐου μάχης.
καὶ μήτε χρυσῷ φαιδρὰ καλλύνειν ῥέθη,
μήθ' ἁβροπήνους ἀμφιβάλλεσθαι πέπλους
k ἄλλη. k κάλχῃ φορυκτούς, οὕνεκα θεᾷ θεὸς
χέρσου μέγαν στόρθυγγα δωρεῖται κτίσαι.

Geminaq; saxa,ad quæ cepphus assilijt
Dapis egens:pro uirgine autem aquilam
Aurigenam maxillis rapiens discessit
Iecinorum dissectricem masculam pennipedem.
Interficietur autem nouacula messoris
Balæna inuisa eneruata,
Equihominis qui aperuit parituras
Ex collo parientis mustelæ saxificæ:
Qui effingens homines ab extrema calce
In statuas conuertendo saxis inuoluet,
Lucernalis fur triuagæ deductionis.
Videbit etiam æstate irrigata arua,
Et Asbystæ fluuium,& humi stratorum
Cubilia,fœtentibus balænis condormiens:
Omniaq; feret Argiuæ canis gratia,
Mulierperæ triconiugis puellæ.
Tum ueniet ad Iapygum erro exercitum,
Ac dona uirgini suspendet Spoliatrici,
Aeneum craterem,& clypeum bubulum,
Atq; uxoris crepidas suæ.
Adibit etiam Sirin & Lacinij sinus,
Vbi iuuenca hortum deæ faciet
Hoplosmiæ plantis exornatum.
Mulieribus autem indigenis mos erit semper
Lugere nouencubitalem,ab Aeaco tertium
Et Doride,bellicæ fulmen pugnæ,
Nec uel auro nitida decorare corpora,
Vel molles uestes circumdare
Purpura tinctas:quoniam Deæ Dea
Magnum terræ cacumen dabit habitandum,

ἥξει δὲ ταύρου γυμνάδας κακοξένους
l καλῖτις. πάλης κονίστρας, ὅν τε lκωλῶτις τεκνοῖ,
ἀλοντία κρέουσα λογγούρου μυχῶν,
ἄρπης κρόνου πήδημα κογχείας θ' ὕδωρ
κάμψας, γονοῦσσάν τ' ἠδὲ σικανῶν πλάκας.
καὶ θηροχλαίνου σηκὸν ὠμηστοῦ λύκου,
ὃν κρηθέως ἄμναμος ὁρμίσας σκάφος
ἔδειμε πεντήκοντα σὺν ναυπηγέταις.
m στελγίσματα. κρόκαι δὲ μινυῶν εὐλιπῆ m στελγίσματα
τηροῦσιν, ἅλμης οὐδὲ φοιβάζει κλύδων,
οὐδ' ὀμβρία σμήχουσα δευκαιὸν νιφάς.
n τευχάρων ἄλλους δὲ θῖνες οἵ τε n τευχείρων πέλας
o αἰάζουσιν μύρμηκες o αἰάζουσιν ἐκβεβρασμένους
ἔρημον εἰς ἄτλαντος οἰκητήριον
θρυλλιγμάτων δύστροισι προσεστηρότας.
μόψον τιταιρώνειον ἔνθα ναυβάται
θανόντα ταρχύσαντο, τυμβείαν δ' ὕπερ
κρηπῖδ' ἀνεστήλωσαν ἀργώου δορός
κλασθὲν πέτευρον, νερτέρων κειμήλιον,
p αὐσίλα p αὐσίγδα, κινύφειος οὗ τέγγων ῥόος
νασμοῖς λιπαίνει. τοῦ δὲ νηρέως γόνος
τρίτωνι κολχὶς ὤπασεν δάνος γυνή,
χρυσῷ πλατὺν κρατῆρα κεκροτημένον,
δείξαντι πλωτὴν οἶμον, ᾗ διὰ στενῶν
q ἰνήσει μύρμων q ἐνήσει τῖφυς ἄβραυστον σκάφος.
κραιὸς δὲ χώρας τοὐτάκις λαβεῖν κράτη,
θαλασσόπαις δίμορφος αὐδάξει θεός.
ὅταν παλίμπουν δῶρον ἄγραυλος λεὼς
ἕλλην' ὀρέξῃ νοσφίσας πάτρας λίβυς.
εὐχὰς δὲ δειμαίνοντες ἀσβῦσαι, κτέαρ

κρύψουσ'

Adibit deinde tauri gymnasticas inhospitas
Luctæ palæstras, quem Colotis genuit
Alentia, regina specuum Longuri:
Falcis Saturniæ saltum, & aquam Concheæ
Ambiens, Gonusamq́, & arua Sicanorum,
Et ferinam induti lupi crudelis templum,
Quod Crethei nepos appulsa naue
Cum quinquaginta nauium fabris extruxit.
Litora uerò pinguia Minyarum strigmenta
Seruant, nec uel maris expurgat æstus,
Vel pluuia diu nix extergens.
Alios litora saxaq́ iuxta
Teuchira lugebunt, in Atlantis
Desertum eiectos diuersorium,
Fragmentorum puncturis corrugatos:
Vbi Mopsum nautæ Titæronium
Mortuum sepelierunt, & supra sepulcralem
Crepidinem erexerunt Argoæ nauis
Fractam tabulam, inferorum donarium,
Apud Ausigda, quã Cinnyphius humectãs fluuius
Aquis fecundat: Nereiq́ filio
Tritoni donum Colchica dedit mulier,
Ex auro latam pateram conflatam,
Cum nauigabilẽ monstrasset uiã, qua per angustos
Scopulos illæsam Tiphys immitteret ratem.
Græcos porrò tunc regionis accepturos imperium
Maris filius biformis prædicet deus,
Quando retrogradum donum rusticus populus
Libycus patria priuans, Græco dederit.
Quas comminationes metuentes Asbystæ, donum

r νυχίοις κρύψουσ' ἄφαντον ἐν χθονὸς [r] νεκροῖς μυχοῖς,
ἐν ᾗ Κυφαίων δύσμορον στρατηλάτην
s αἱ βόρειαι ναύταις συνεκβράσουσι [s] Βορραῖαι πνοαί.
t παλάθρων τόν τ' ἐκ Παλαύθρων ἔκγονον Τενθρηδόνος,
u ἀφρυσίων [u] ἀφρυσίων σκηπτοῦχον Εὐρυαμπίων.
καὶ τὸν δυνάστην τοῦ πετρωθέντος λύκου
ἐριννοδέρκου καὶ πάγων Τυμφρησίων,
x ἄθλιοι πάτραν ὧν οἱ μὲν αἰγώνειαν [x] ἀθλιοπάτραν
ποθοῦντες, [y] οἱ δ' Ἐχῖνον, [z] οἱ δὲ Τίταρον,
y οἱ δ' z χοὶ Ἶρον τε, καὶ Τρηχῖνα, καὶ Περραιβικὴν
a γόννον, φαλαννόν τ' [a] Γόνον, Φάλανόν τ', ἠδ' Ὀλοοσόνων γύας,
καὶ Κασταναίαν, ἀκτέριστον ἐν πέτραις
αἰῶνα κωκύσουσιν ἠλοκισμένοι.
ἄλλην δ' ἐπ' ἄλλῃ κῆρα κινήσει θεός,
λυγρὴν πρὸς νόστου συμφορὰν δωρούμενος.
τὸν δ' Αἰσάρου τε ῥεῖθρα καὶ Βραχύπτολις
Οἰνωτρίας γῆς κεγχρίνῃ βεβρωμένον
Κρίμισα φιτροῦ δέξεται μιαιφόνον.
αὐτὴ γὰρ ἄκραν ἄρδιν εὐθυνεῖ χεροῖν
b πλόκον σάλπιγξ ἀποψάλλουσα Μαιώτην [b] πλόκον.
δύρα παρ' ὄχθαις ὅς ποτε φλέξας θρασὺν
λέοντα, ῥαιβῷ χεῖρας ὥπλισε σκύθῃ
c λυρεκτύπῳ δράκοντ' ἀφύκτων γομφίων [c] λυροκτύπῳ.
Κρᾶθις δὲ τύμβους ὄψεται δεδουπότος,
εὐρὰξ Ἀλαίου Παταρέως ἀνακτόρων,
Ναύαιθος ἔνθα πρὸς κλύδων' ἐρεύγεται.
κτενοῦσι δ' αὐτὸν Αὔσονες Πελλήνιοι
βοηδρομοῦντα Λινδίων στρατηλάταις.
οὓς Τληπολέμου τε Καρπάθου τ' ὀρῶν,
d θρακίας πλαγκτὰς αἴθων [d] θρασκίας πέμψει κύων,

ξένην

Abſcondent obſcurum in cauis terræ ſinubus:
In quam Cyphæorum infelicem ducem
Cum nautis expuent Borei flatus,
Et Palythrium Tenthredonis filium,
Amphryſiorum regem & Euryampiorum,
Ac dominum lupi in lapidem conuerſi
Doniuori, montiumq́; Tymphreſti.
Quorum alij Aegoneam miſeri patriam
Deſiderantes, alij Echinum, Titarum,
Irum, Trachina, Perrhæbicam
Gonum, Phalanum, Oloſsonum arua,
Caſtanæam, inſepultam in ſcopulis
Lugebunt ætatem lacerati.
Aliam uerò poſt aliam Deus perniciẽ excitabit,
Difficiles ante reditum clades concilians.
Alium Aeſari fluuius, & urbs parua
Oenotriæ terræ Crimiſſa, ab hydro
Morſum recipiet, facis occiſorem.
Ipſa namq́; extremam ſagittam diriget manu
Tubicina, Mæotium intendens nexum:
Qui apud ripas Duræ quondã comburens audacẽ
Leonem, curuo manus armauit Scythico
Dracone, ineuitabilium molarium lyricine.
Crathis uerò ſepulcra mortui uidebit,
E regione templorum Alæi Patarei,
Vbi Nauæthus effundit undas.
Occident autem illum Auſones Pellenij
Auxiliantem Lindiorum ducibus,
Quos longè à Thermydri Carpathiq́; montibus
Errones feruidus mittet Thraſcias canis

Pere-

ξένην ἐποικήσοντας ὀθνείαν κόνιν.
e μακάλλοις. ἐν δ' αὖ [e] μακέλλοις σηκὸν ἔγχωροι μέγαν
ὑπὲρ τάφων δείμαντες, αἰανῆ θεὸν
λοιβαῖσι κυδανοῦσι καὶ θύσθλοις βοῶν.
f λαγαρίας ὁ δ' ἱπποτέκτων [f] λαγγαρίας ἐν ἀγκάλαις,
ἔγχος πεφρικὼς καὶ φάλαγγα θουρίαν,
πατρῷον ὅρκον ἐκτίνων ψευδώμοτον,
ὃν ἀμφὶ μήλων τῶν δορυκτήτων τάλας
πύργων κομαιθοῦς συμπεφυρμένων στρατῷ,
στοργοξυδύνων οὕνεκα νυμφευμάτων,
g κλυδωνίαν ἀλοῖτιν ἔτλη τὴν [g] κυδωνίαν θρασὼ
ὁρκωμοτῆσαι, τόν τε κρησώνης θεὸν
κανδάον ἢ μάμερτον ὁπλίτην λύκον,
ὁ μητρὸς ἐν τοῖς δελφύος στυγνὴν μάχην
στήσας ἀραγμοῖς πρὸς κασίγνητον χεροῖν,
οὔπω τὸ τιτοῦς λαμπτὲρ αὐγάζων φάος,
h ἀλγεινὰς οὐδ' ἐκφυγὼν ὠδῖνας [h] ἀλγεινῶν τόκων.
τοιγὰρ πέποι φύξηλιν ἥνδρωσεν σπόρον,
πύκτην μὲν ἐσθλόν, πτῶκα δ' ἐν κλόνῳ δορός,
καὶ πλεῖστα τέχναις ὠφελήσαντα στρατόν.
i κίριν καὶ κι ὃς ἀμφὶ [i] κῖριν καὶ κυλισάρνου γάνος
λισάρνου. ἔπηλυς οἴκους τῆλε νάσσεται πάτρας.
τὰ δ' ὀργαλεῖα, τοῖσι τετρήνας βρέτας
τεύξει ποτ' ἐγχώροισι μόρμορον βλάβην,
k μυνδίας καθιδρώσει [k] μυνδίας ἀνακτόροις.
ἄλλοι δ' ἐνοικήσουσι σικανῶν χθόνα,
πλαγκτοὶ μολόντες, ἔνθα λαομέδων τριπλᾶς
ναύταις ἔδωκε φοινοδάμαντος κόρας,
ταῖς κητοδόρποις συμφοραῖς δεδηγμένος,
τηλοῦ προθεῖναι θηρσὶν ὠμησταῖς βοράν,

μολόντας

Peregrinam habituros alienam terram.
Macellis deniq; templum indigenæ magnum
Super ſepulcrum extruentes, æternum deum
Libationibus honorabunt & boum ſacrificijs.
Equi fabricator in Langariæ ſinu,
Haſtam horrens & cateruam bellicam,
Paternum luendo iuſiurandum periurum,
Quod de ouibus captiuis miſer,
Turribus Comæthonis exercitu uaſtatis
Vxoria propter connubia,
Auſus eſt per Alœtin Cydoniam Audacem,
Thraciæq; deum Candaum Mauortem
Armatum lupum iurare,
Qui in matris utero pugnam triſtem
Peregerat manuum pulſibus aduerſus fratrem,
Cum nondum Solis claram uidiſſet lucem,
Nec effugiſſet laborioſi dolores partus.
Quapropter dij timidum crearunt fetum,
Pugilem bonum, timidum autem in haſtæ ſtrepitu,
Et arte plurimum exercitui utilem:
Qui iuxta Cirin & Cyliſtarni latices
Aduena procul à patria deget.
Inſtrumenta uerò, quibus fabricando ſtatuam
Dabit olim indigenis uafram noxam,
Myndiæ templo dedicabit.
Alij Siculorum inhabitabunt terram,
Errones eò delati, ubi tres Laomedon
Nautis dedit Phœnodamantis filias,
Balænam paſcentibus ſtimulatus cladibus,
Procul exponendas feris crudelibus,

μολόντας εἰς γῆν ἑσπέρου Λαιστρυγόνων,
ὅπου συνοικεῖ δαψιλὴς ἐρημία.
αἱ δ' αὖ παλαιοῦ μήτορος Ζηρυνθίας
σηκὸν μέγαν δείμαντο δωτῖνιν θεᾷ,
l φοινικίτας μόρον φυγοῦσαι καὶ ˡ μονηκοίτους ἕδρας,
ὧν δὴ μίαν Κριμισσὸς ἰνδαλθεὶς κυνὶ
ἔζευξε λέκτροις ποταμός. ἡ δὲ δαίμονι
τῷ θηρομίκτῳ σκύλακα γενναῖον τεκνοῖ,
τριοσσῶν συνοικιστῆρα καὶ κτίστην τόπων.
ὃς δὴ ποδηγῶν πόρθμον Ἀγχίσου νόθον
ἄξει τρίδειρον νῆσον εἰς Λυκτηείαν.
τὸν Δαρδανείων ἐκ τόπων ναυσθλούμενον.
Αἰγέστα τλῆμον· σοὶ δὲ δαιμόνων φραδαῖς
πένθος μέγιστον καὶ δι' αἰῶνος πάτρας
ἔσται πυρὸς ῥιπαῖσιν ἠθαλωμένης.
μόνη δὲ πύργων δυστυχεῖς κατασκαφὰς
νήπαυστον αἰάζουσα καὶ γοωμένη
m λευγαίαν δαρὸν στενάξεις. πᾶς δὲ ᵐ λυγαίαν λεὼς
ἐσθῆτα πρὸς τρόπαιον ἐγχλαινούμενος,
αὐχμῷ πινώδης λυπρὸν ἀμπρεύσει βίον.
κρατὸς δ' ἄκουρος νῶτα καλλυνεῖ φόβη,
μνήμην παλαιῶν τημελοῦσ' ὀδυρμάτων.
πολλοὶ δὲ Σῖριν ἀμφὶ καὶ Λευταρνίαν
ἄρουραν οἰκήσουσιν. ἔνθα δύσμορος
Κάλχας ὀλιώθων Σισυφεὺς ἀνηρείθμων,
n κάραν κεῖται, ⁿ κάρα μάστιγι γογγύλῃ τυπείς,
o σῖνις ῥείθροισιν ὠκὺς ἔνθα μύρεται ᵒ Σῖρις,
p χωνίαν ἄρδων βαθεῖαν ᵖ Χωνίας παγκληρίαν.
πόλιν δ' ὁμοίαν Ἰλίῳ δυσδαίμονες
δείμαντες, ἀλγυνοῦσι Λαφρίαν κόρην

σάλπιγγα

Progreſsis in occidentalem Læſtrygonum terram,
Vbi larga uiſitur ſolitudo.
Illæ porrò matri Luctatoris, Zerinthiæ
Templum extruxêre magnum, donum deæ,
Mortem cum effugiſſent, & ſedes ſolitarias.
Harum unam Crimiſſus aſsimilatus cani
Lecto iunxit fluuius, cui illa
Semifero generoſum parit catulum,
Trium fundatorem & conditorem locorum:
Qui germen Anchiſæ manuducens ſpurium,
In inſulam deducet tricollem margineam,
Dardaniјs ex locis naui aduectum.
O' miſera Segeſta, cui deorum decretis
Luctus erit maximus & perpetuus
Ob patriam ignis iactibus combuſtam.
Sola ſanè turrium ſubuerſiones infelices
Inceſſanter deplorans ac lugens,
Diu gemes: omniſq; populus nigram
Veſtem piacularem indutus,
Situ ſqualidus mæſtam exantlabit uitam:
Capitiſq; intonſa coma tergum decorabit,
Memoriam ueterum nutriens lamentorum.
Multi etiam circa Sirin & Leutarniam
Agrum habitabunt, ubi infelix
Calchas, groſſorum Siſyphius multarum,
Iacet, caput flagello percuſſus rotundo:
Vbi celer ſtrepit Sinis,
Profundam irrigans Choniæ regionem.
Vrbem uerò ſimilem Ilio miſeri
Condentes, dolore afficient Laphriam uirginem

σάλπιγγα, δηώσαντες ἐν ναῷ θεᾶς
τοὺς πρόσθ' ἕδεθλον ξουθίδας ᾠκηκότας.
γλήναις δ' ἄγαλμα ταῖς ἀναιμάκτοις μύσει,
στυγνὴν ἀχαιῶν εἰς ἰάονας βλάβην
λεύσσον, φόνον τ' ἔμφυλον ἀγραύλων λύκων,
ὅταν θανὼν λήταρχος ἱερείας σκύλαξ,
πρῶτος κελαινῷ βωμὸν αἱμάξῃ βρότῳ.
ἄλλοι δὲ πρῶνας δυσβάτους τυλησίους,
λίνου θ' ἁλισμίκτοιο δειραίαν ἄκραν,
ἀμαζόνος σύγκληρον ἄρσονται πέδον,
δούλης γυναικὸς ζεύγλαν ἐνδεδεγμένοι.
ἣν χαλκομίτρου θῆσσαν ὀτρηρῆς κόρης
πλανῆτιν ἄξει κῦμα πρὸς ξένην χθόνα.
ἧς ἐκπνεούσης λοῖσθον ὀφθαλμὸς τυπείς,
πιθηκομόρφῳ πότμον αἰτωλῷ φθόρον
τεύξει τράφηκι φοινίῳ τετμημένῳ.
κροτωνιᾶται δ' ἄστυ πέρσουσίν ποτε,
ἀμαζόνος φθέρσαντες ἄτρομον κόρην,
κλήτην ἄνασσαν τῆς ἐπωνύμου πάτρας.
πολλοὶ δὲ πρόσθεν γαῖαν ἐκ κείνης ὀδὰξ
δάψουσι πρηνιχθέντες, οὐδ' ἄτερ πόνων
πύργους διαρραίσουσι λαυρήτης γόνοι.
οἳ δ' αὖ τέρειναν, ἔνθα μυδαίνει ποτοῖς
ὠκίναρος γῆν, φοῖβον ἐκβράσσων ὕδωρ,
ἄλῃ κατοικήσουσι κάμνοντες πικρᾷ.
τὸν δ' αὖ τὰ δευτερεῖα καλλιστευμάτων
λαβόντα, καὶ τὸν ἐκ λυκορμαίων ποτῶν
στρατηλάτην, σὺν καρτερὸν γόργης τόκον,
πῆ μὲν λίβυσσαν ψάμμον ἄξουσι πνοαὶ
θρῆσσαι, πεδωτοῖς ἐμφορουμένας λίνοις.

πῆ δὲ

Tubicinam,perdentes in Deæ templo
Xuthidas,qui ſedes prius tenuerant.
Tum ſtatua pupillis incruentis conniuebit,
Diram Achiuorum in Ionas cladem
Videns, cædemq́; gentilem luporum agreſtium,
Quando mortuus flamen,ſacerdotis catulus,
Primus nigro cruentabit aram ſanguine.
Alij montes inuios Tulleſios,
Liniq́; maritimi iugoſum promontorium,
Amazonis hæreditariam terram conſcendent,
Seruæ mulieris excipientes iugum,
Quã baltheo cinctę æneo famulam impigræ puellę
Erronem ducet unda in externam terram:
Cuius ultimum expirantis perfoſſus oculus
Mortem ſimiformi pernicioſam Aetolo
Adferet,haſta cruenta ſecto.
At Crotoniatæ urbem populabuntur quondam
Amozonis,intrepida interfecta uirgine
Clete,patriæ cognominis regina.
Multi tamen prius terram ab illa mordicus
Mordebunt præcipitati,neq; impunè
Turres uaſtabunt Laures filij.
Alij rurſum Terinam,ubi humectat aqua
Terram Ocinarus,puram euomens undam,
Incolent,errore graui fatigati.
Secundas uerò pulcritudinis partes
Ferentem,& ex Lycormæis ortum fluentis
Ducem aprum,robuſtum Gorges filium,
Nunc in arenam Libycam ducent flatus
Thracij,pedatis inuecti uelis,

πῆ δ' ἐκ λιβύσσης αὖθις ἐμπίπτων νότος,
a ἀργυλίνου εἰς a ἀργυρίνους καὶ κεραυνίων νάπας
ἄξει, βαρεῖ πρηστῆρι κυμαίνων ἅλα.
ἔνθα πλανήτην λυπρὸν ὄψονται βίον
λακμωνίου πίνοντες αἴαντος ῥοάς.
x ὅρος κρᾶθις δὲ γείτων, ἠδὲ μυλάκων x ὅροις
y πύλας. χῶρος, συνοίκους δέξεται κόλχων y πύλας,
μαστῆρας οὓς θυγατρὸς ἔστειλε βαρὺς
αἴας κορίνθου τ' ἀρχὸς εἰδυίας πόσις,
τὴν νυμφαγωγὸν ἐκκυνηγετῶν τρόπιν.
z νάσαντο οἳ πρὸς βαθεῖ z νάσαντο διζηροῦ πόρῳ.
ἄλλοι μελίτην νῆσον ὀθρωνοῦ πέλας
πλαγκτοὶ κατοικήσουσιν. ἣν πέριξ κλύδων
ἔμπλην παχύνου σικανὸς προσμάσσεται,
τοῦ σισυφείου παιδὸς ὀχθηρὰν ἄκραν
ἐπώνυμον a ποθ' ὑστέρῳ χρόνῳ γράφων,
κλεινόν θ' ἵδρυμα παρθένου λογγάτιδος,
ἕλωρος ἔνθα ψυχρὸν ἐκβάλλει ποτόν.
b ὀθρωνὸν παπποκτόνος δ' b ὀθρωνὸν οἰκήσει λύκος,
τηλοῦ πατρῷα ῥεῖθρα κοσκύνθου ποθῶν,
ὃς ἐν θαλάσσῃ χοιράδων βεβὼς ἔπι,
ῥήτρας πολίταις τὰς στρατοπλώτους βρεῖ.
χόλου πατρῴας, οὐ γὰρ αὖ φονῇ, πεσεῖ
ψαῦσαι μέγαν πλειῶνα μὴ πεφευγότα,
c τιλφωσία δίκης ἐάσει τάρροθος c τιλφουσία
λάδωνος ἀμφὶ ῥεῖθρα ναίουσα σκύλαξ,
ὅθεν πεφευγὼς ἑρπετῶν δεινὴν μάχην
d ἀμαντίαν. δρακοντομόρφων, εἰς d ἀβαντίαν πόλιν
e ἀτιντάνων. πλώσει. πέλας δὲ γῆς e ἀτιντάνων μολών,
f πλάκτιν et πράκτιν πράκτιν παρ' αὐτὴν αἰπὺ νάσσεται λέπας,

τοῦ χαονίτου

Nunc ex Libya contrà ingruens Auster
Ad Argyrinos & Ceraunios saltus
Aget, graui uento agitans mare:
Vbi erraticam degent miseram uitam,
Lacmonij bibentes Aeantis aquam.
Crathis uerò uicinus, & Mylacum finibus
Ager, accolas excipiet Colchorum Polis,
Quos filiæ misit inquisitores durus
Aeæ Corinthiq́ꝫ princeps, Eidyæ maritus,
Sponsiferam inuestigans nauem:
Qui iuxta profundum Dizeri fluentum habitarũt.
Alij Melitem insulam iuxta Othronum
Errones occupabunt, quam undiq́ꝫ fluctus
Siculus prope Pachynum rigat,
Sisyphij filij iugosum promontorium
Cognomento quondam futurum radens,
Inclytumq́ꝫ templum uirginis Longatidis,
Vbi frigidam Helorus eijcit aquam.
Aui occisor lupus Othronum tenebit,
Procul Coscynthum patrium desiderans fluuium:
Qui scopulos in mari conscendens,
Comitia ciuibus indicet classem imperantia.
Nec enim homicidam pedibus terram patriam
Contingere, nisi integro anno exularit,
Vindex iusticiæ sinet Telphusia
Ladonis habitans circa flumen canis.
Vnde, fugiens grauem serpentum pugnam
Draconiformium, ad Abantiam urbem
Nauigabit, & ad Atintanum terram accedens,
Apud litus altum habitabit promontorium,
Chao-

τοῦ χαονίτου νᾶμα πολυάνθους δρέπων.
g τίκων ὁ δ' αὐσονείων ἄγχι κάλχαντος [g] τάφων
δυοῖν ἀδελφοῖν ἄτορος ψευδηρείων
h ξένοις [h] ξένην ἐπ' ὀστέοισιν ὀγχήσει κόνιν.
δοραῖς δὲ μήλων τύμβον ἐγκοιμωμένοις
χρήσει καθ' ὕπνον πᾶσι νημερτῆ φάτιν,
i τ' νόσων[i] δ' ἀκεστὴς δαυνίοις κληθήσεται,
k ἀλθαίνου. ὅταν κατικμαίνοντες [k] ἀλθαίνου ῥοαῖς,
l αὐλίσωσιν ἀρωγὸν [l] αὐδήσουσιν ἠπίου γόνον.
ἀστοῖσι καὶ ποίμναισι πρευμενῆ μολεῖν.
ἔσται ποτὲ πρέσβευσιν αἰτωλῶν φάος
ἐκεῖ γοηρὸν καὶ πανέχθιστον φανέν,
m σαλάγγων ὅταν [m] σαλάγγων γαῖαν [n] αἰγέστων θ' ἕδη
n ἀγγαίσων. μολόντες αἰτίζωσι κοιράνου γύας,
ἐσθλῆς ἀρούρης πῖαρ ἔγκληρον χθονός.
τοὺς δ' εἰς βρεμνὸν ζῶντας ὠμησταὶ τάφον
κρύψουσι κοίλοις ἐν μυχοῖς διασφάγος.
τοῖς δ' ἀκτέριστον σῆμα δαυνῖται νεκρῶν
o τριχμάλῳ. στήσουσι χωστῷ [o] τροχαλῷ κατηρεφές,
χώραν διδόντες, ἣν πὲρ ἔχρηζον λαβεῖν
τοῦ κρατοβρῶτος παιδὸς ἀτρέστου κάπρου.
τῶν ναυβολείων δ' εἰς τέμεσσαν ἐγγόνων
ναῦται καταβλώξουσιν, ἔνθα λαμπέτης
ἱππωνίου πρηῶνος εἰς τυθὼ κέρας
p ὀρῶν σκληρὸν νένευκεν. ἀντὶ δὲ κείσσης [p] ὀρῶν,
κροτωνιᾶτιν ἀντίπορθμον αὔλακα
βοῶν ἀροτρεύσουσιν ὁλκαίῳ πλόρῳ,
πάτραν λίλαιαν κἀνεμωρείας πέδον
q ἀμφισσάντι ποθοῦντες, ἀμφίσσαν τε καὶ κλεινὰς ἄβας.
σκηταία τλῆμον, σοὶ δὲ τοῖς πέτραις μόρος

μίμνει

Chaonici fluxionem Polyanthis decerpens.
Alius iuxta Italica Calchantis ſepulcra
Honoraria, duorum fratrum alter,
Peregrinum ſuper oſſa puluerem aggeret:
Et in ouillis ſuper Heroum cubantibus
Reddet in ſomnis uera cunctis oracula,
Morborumq; curator à Daunijs uocabitur,
Quando ſe humectantes aquis Althæni,
Adiutorem inuocabunt Aeſculapij filium,
Vt ciuibus ueniat & gregibus propitius.
Illic olim legatis Aetolorum
Lux luctuoſa & inuiſa illuceſcet,
Cum ad Salangorum & Angæſorum terram
Delati, domini petierint iugera
Bonæ telluris, uber ſoli hæreditarium.
At illos in nigrum uiuos ſepulcrum crudeles
Abſcondent in cauis hiatus angulis:
Ipſisq; carens exequijs Daunij monumentum
Statuent, aggeſto lapidum cumulo contectum,
Regionem dantes, quam uolebant,
Filij apri intrepidi cerebriuori.
Nauboli poſterorum nautæ
Temeſſam uenient, ubi Lampetes,
Hipponij montis aſperum cornu,
In mare uergit: & pro Criſſes terminis
Crotoniam oppoſitam terram
Sulcatrice boum arabunt penna,
Patriam Lilæam & Anemoreæ arua
Deſiderantes, Anphiſamq; & celebres Abas,
Tibi uerò, miſera Setæa, mors ad petras

μίμνει Λυσαίων, ἔνθα γυιούχοις πέδαις
r ὠργυιωμένη οἴκτιστα χαλκείαισιν[r] ὠργυιωμένη
θανῇ, πυρὶ φλέξασα δεσποτῶν στόλον,
ἔκβλητον αἰάζουσα Κράθιδος πέλας
τόργοισιν αἰώρημα φοινίοις δέμας.
σπιλὰς δ᾽ ἐκείνης σῆς φερώνυμος τύχης
s πρὸς αὐγάζουσα πόντον[s] προσαυγάζουσα φημισθήσεται.
οἱ δ᾽ αὖ Πελασγῶν ἀμφὶ Μέμβλητος ῥοάς,
t ἐκπεπτωκότες νῆσόν τε Κέρνεατιν[t] ἐκπεπλωκότες,
ὑπὲρ πόρον Τυρσηνὸν ἐν Λαμητίαις
δίναισιν οἰκήσουσι Λευκανῶν πλάκας.
καὶ τοὺς μὲν ἄλγη ποικίλαι τε συμφοραὶ
ἄνοστον αἰάζοντας ἕξουσιν τύχην
ἐμῶν ἕκατι δυσγάμων ῥυσαγμάτων.
οὐδ᾽ οἱ χρόνῳ μολόντες ἀσπαστῶς δόμους,
Δικταῖον ἐκλάμψουσι θυμάτων σέλας,
u κερδύλα. χάριν τίνοντες[u] Κερδύλᾳ Λαρυνθίῳ.
τοιαῖσδ᾽ ἐχῖνος μηχαναῖς οἰκοφθόρων,
x παμμολίξεα. [x] παρθενολέσχει τὰς ἀλεκτόρων πικρὰς
στεγανόμους ὄρνιθας. οἱ δὲ ναυφάγοι
λήξουσι πένθους δυσμενεῖς φρυκτωρίας
πρόσθεν διαρραισθέντος, ὃν νεοσκαφὲς
κρύψει ποτ᾽ ἐν κλήροισι Μηθύμνης στέγος.
ὁ μὲν γὰρ ἀμφίχυτλα τὰς δυσεξόδους
ζητῶν κελεύθους αὐχενιστῆρος βρόχου
ἐν ἀμφιβλήστρῳ συντεταργανωμένος
y κρουστοὺς τυφλαῖς ματεύσει χερσὶν[y] κρουστοὺς ῥαφάς.
θερμὴν δ᾽ ὑπαὶ λουτρῶνος ἀφνεύων στέγην,
πελλῶα καὶ κύπελλον ἐγκάρῳ ῥανεῖ,
τυπεὶς σκεπάρνῳ κόγχον ἐνθήκτῳ μέσον.

οἰκτρὰ

Infelix impendet, ubi tenacibus compedibus
Aeneis deligata miserrimè
Morieris, combusta dominorum classe,
Expositum lugens prope Crathidem
Corpus, uulturibus cruentis suspensum.
Scopulus quoq; ille, mare spectans,
Tuæ cognominis fortunæ nuncupabitur.
Alij deniq; Pelasgi circa Membletis uada,
Et insulam Corsicam enauigantes,
Vltra mare Tyrrhenum in Lametijs
Vorticibus Lucanorum tenebunt arua.
Atq; illos quidem labores & calamitates uariæ
Habebunt, irreducem lugentes fortunam
Infelicium nostrarum raptionum causa.
Sed nec qui tandem domum uenerint lubentes,
Votiuum lucebunt sacrificiorum iubar,
Gratiam persoluentes Cerdylæ Larynthio.
Talibus echinus fraudibus domos perdens
Transuersas aget acerbas gallorum
Tectiuoras gallinas: neq; nauiuoræ
A' luctu cessabunt inimicæ faces,
Interfecto ramo, quem recens effossum
Teget quondam in agris Methymnæ tectum.
Vnus quidem in lauacris inobseruabiles
Laquei collaris quærens uias,
Implicitus in euerriculo
Cæcis inuestigabit manibus fimbriatas suturas.
Calidum porrò balnei subiens operimentum,
Cortinam & operculum irrigabit cerebro,
Percussus acuta securi summum caput medium.

οἰκτρὰ δὲ πέμφιξ ταίναρον διαβρύξεται,
λυπρὰν λεαίνης εἰσιδοῦσ' οἰκουρίαν.
[z] δύτης ἐγὼ δὲ [z] δροίτης ἄγχι κείσομαι πέδῳ,
χαλυβδικῷ κνώδοντι συντεθραυσμένη,
ἐπεί με πεύκης πρέμνον ἢ στύπος δρυός.
ὅπως τις ὑλοκουρὸς ἐργάτης ὀρεὺς,
ῥήξει πλατὺν τένοντα καὶ μετάφρενον,
καὶ πᾶν λακίζουσ' ἐν φοναῖς ψυχρὸν δέμας
[a] αὐχίνος δράκαινα διψὰς, κἀπιβᾶσ' ἐπ' [a] αὐχένα
πλήσει γέμοντα θυμὸν ἀγρίας χολῆς,
ὡς κλεψίνυμφον κοὐ δορύκτητον γέρας.
[b] δύσζηλος [b] δύζηλος ἀστένακτα τιμωρουμένη.
βοῶσα δ' οὐ κλύοντα δεσπότην πόσιν,
[c] κατίχνος· θύσω, [c] κατ' ἴχνος ἠνεμωμένη πτεροῖς.
σκύμνος δὲ πατρὸς κῆρα μαστεύων φόνου,
εἰς σπλάγχν' ἐχίδνης αὐτόχειρ βάψει ξίφος,
κακὸν μίασμ' ἔμφυλον ἀλθαίνων κακῷ.
ἐμὸς δ' ἀκοίτης δμωΐδος νύμφης ἄναξ
ζεὺς σπαρτιάταις αἱμύλοις κληθήσεται,
τιμὰς μεγίστας οἰβάλου τέκνοις λαχών.
οὐ μὴν ἐμὸν νώνυμον ἀνθρώποις σέβας
ἔσται μαρανθὲν αὖθι ληθαίῳ σκότῳ.
[d] ἄκριοι. ναὸν δέ μοι τεύξουσι δαυνίων [d] ἄκροι
σάλπης παρ' ὄχθαις, οἵ τε δάρδανον πόλιν
ναίουσι λίμνης ἀγχιτέρμονες ποτῶν.
κοῦραι δὲ παρθένειον ἐκφυγεῖν ζυγὸν
ὅταν θέλωσι, νυμφίους ἀρνούμεναι,
τοὺς ἑκτορείαις ἠγλαϊσμένους κόμαις,
[e] σίνημα. μορφῆς ἔχοντας [e] σίφλον ἢ μῶμαρ γένους,
ἐμὸν περιπτύξουσιν ὠλέναις βρέτας,

ἄλκαρ

Tum anima misera Tænarum uolitabit,
Acerbum leænæ experta ministerium.
Ego autem iuxta labrum in solo iacebo
Chalybico uulnerata ense:
Siquidē mihi, ceu pinus truncū, quercus'ue stipitē
Frondator aliquis, montanus opifex,
Latas rumpet ceruices atq; dorsum:
Totumq; lacerans cædibus corpus frigidum
Vipera dipsas, pedemq; collo imponens,
Explebit animum crudeli plenum ira,
Tanquam adulteri, nec belli præmium
Aemula sine gemitu ulciscens.
Vocans autem nō audientem dominum maritum,
Curram post tergum alis sublata.
Post catulus paternam noxam cædis persequens,
In uiperæ intestinis manu sua tinget ensem,
Malum piaculum gentile malo expians.
Meus deinde maritus, captiuæ dominus sponsæ,
Iupiter à Spartanis argutis uocabitur,
Summos honores ab Oebali posteris consequens.
Iam nec mea inter homines obscura gloria
Erit, obliterata obliuionis tenebris:
Sed mihi templum ædificabunt apud Salpes ripas:
Dauniorum principes, Dardaniq; oppidi
Incolæ palustribus aquis affines.
Virgines autem cum nuptiale declinare iugum
Voluerint, sponsos recusantes
Hectorea superbos coma,
Formæ præditos turpitudine, uel generis macula,
Meam ulnis amplectentur statuam,

ἄλκαρ μέγιστον κτώμεναι νυμφευμάτων,
ἐρινύων ἐσθῆτα καὶ ῥέθους βαφὰς
πεπαμέναι θρόνοισι φαρμακτηρίοις.
κείναις ἐγὼ δηναιὸν ἄφθιτος θεὰ
ῥαβδηφόροις γυναιξὶν αὐδηθήσομαι.
πένθος δὲ πολλαῖς παρθένων τητωμέναις
τεύξω γυναιξὶν αὖθις, αἳ στρατηλάτην
ἀθεσμόλεκτρον Κύπριδος λῃστὴν θεᾶς
δαρὸν στένουσαι, κλῆρον εἰς ἀνάρσιον
πέμψουσι παῖδας ἐστερημένας γάμων.
Λάρυμνα καὶ Σπέρχει, καὶ Βοάγριε,
καὶ Κῦνε, καὶ Σκάρφεια, καὶ Φαλωριάς,
καὶ Ναρύκειον ἄστυ, καὶ Θρονίτιδες
Λοκρῶν ἀγυιαί, καὶ Πυραίθιοι νάπαι,
f ἰλέως καὶ πᾶς ὁδοιδόκειος f ἰλέος δόμος,
ὑμεῖς ἐμῶν ἕκατι δυσσεβῶν γάμων
g τίσιτ' ποινὰς γυγαίας g τίσετ' Ἀγρίσκᾳ θεᾷ,
τὸν χιλίωρον τὰς ἀνυμφεύτους χρόνον
πάλου βραβείαις γηροβοσκοῦσαι κόρας,
αἷς ἀκτέριστος ἐν ξένῃ ξένοις τάφος
h ἰλκυσθήσεται ψάμμῳ κλύδωνος h λυπρὸς ἐκλυθήσεται,
ὅταν i ἀκάρποις γυῖα συμφλέξας φυτοῖς
i ἀκάρπους φυτοῖς Ἥφαιστος εἰς θάλασσαν k ἐκβράσῃ σποδὸν,
k ἐκβράσῃ τῆς ἐκ λόφων Τράρωνος ἐφθιτωμένης.
ἄλλαι δὲ νύκτωρ ταῖς θανουμέναις ἴσαι
Σίθωνος εἰς θυγατρὸς ἵξονται γύας,
λαθραῖα κἀκκέλευθα παπταλώμεναι,
ἕως ἂν εἰσθρέξωσιν Ἀμφείρας δόμους
λιταῖς Σθενείας ἱκέτιδες γουνούμεναι,
θεᾶς δ' ὀφελτρεύσωσι κοσμοῦσαι πέδον,

δρόσῳ

Remedium nuptiarum habituræ maximum,
Furiarum ueſtem & faciei tincturam
Coloribus adeptæ medicatis.
Ab illis ego uirgiferis mulieribus
Immortalis dea diu uocabor.
Luctum contrà multis mulieribus egenis
Virginum rurſus præbebo, quæ ducem
Inceſtum, Cypriæ prædonem deæ,
Diu gementes, in crudelem ſortem
Mittent puellas nuptiarum expertes.
O' Larymna, Sperchee, Boagrie,
Cyne, Scarphea, Phalorias,
Vrbs Narycea, Thronitides
Locrenſes uici, Pyranthij ſaltus,
Totaq; Hodœdocea Oilei domus:
Vos mearum cauſa nuptiarum impiarum
Pœnas Gygęæ dabitis Agreſti deæ,
Millenario innuptas tempore
Sortis conſtitutionibus educantes uirgines,
Quarũ exequijs carens peregrinũ peregrè ſepulcrũ
Triſte maris æſtu diſsipabitur,
Quando ſterilibus membra ſarmentis comburens
Vulcanus, excutiet in mare cinerem
Perditæ ex collibus Traronis.
At aliæ nocte morituris pares
In Sithoniæ filiæ regiones peruenient,
Per occultas ſpeculantes ſemitas,
Donec ad Amphiræ confugiant ædem,
Precibus Robuſtam ſupplices adorantes:
Deæq; uerrent ornando templum,

Aquis-

δρόσῳ προφοιβάσωσιν, ἀστεργῆ χόλον
ἀστῶν φυγοῦσαι. πᾶς γὰρ Ἰλιεὺς ἀνὴρ
κόρας δοκεύσει πέτρον ἐν χεροῖν ἔχων,
ἢ φάσγανον κελαινόν, ἢ ταυροκτόνον
στερρὰν κύβηλιν, ἢ Φαλακραῖον κλάδον,
μαιμῶν κορέσσαι χεῖρα διψῶσαν φόνου.
δῆμος δ' ἀνατεὶ τὸν κτανόντ' ἐπαινέσει,
θεσμῷ χαράξας τὸν πολώβητον γόον.
ὦ μῆτερ ὦ δύσμητερ, οὐδὲ σὸν κλέος
ἄπυστον ἔσται, Περσέως δὲ παρθένος
Βριμὼ τρίμορφος θήσεταί σ' ἐπωπίδα
l ταρβύνουσαν & ταρμύσσουσαν — κλαγγαῖσι l ταρβήσουσαν ἐννύχοις βροτούς,
ὅσοι μεδούσης Στρυμόνος Ζηρυνθίας
m δίκηλα — m δείκηλα μὴ σέβουσι λαμπαδουχίαις,
θύθλοις Φεραίαν ἐξακούμενοι θεάν.
n ἢ — n ψευδήριον τοι νησιωτικὸς στόνυξ
Πάχυνος ἕξει σεμνὸν ἐξ ὀνειράτων,
ταῖς δεσποτείαις ὠλέναις ὠγκωμένον.
ῥείθρων Ἐλώρου πρόσθεν ἐκτερισμένης.
o τλήμονι — ὃς δὴ παρ' ἀκταῖς o τλήμονος ῥανεῖ χοὰς
τριαύχενος μίμνημα δειμαίνων θεᾶς,
λουτῆρα πρῶτον οὕνεκα ῥίψας πέτρον
Ἅιδῃ κελαινῶν θυμάτων ἀπάρξεται.
σὺ δ' ὦ ξύναιμε, πλεῖστον ἐξ ἐμῆς φρενὸς
στερχθείς, μελάθρων ἕρμα καὶ πάτρας ὅλης,
οὐκ εἰς κενὸν κρηπῖδα φοινίξεις φόνῳ
ταύρων, ἄνακτι τῷ Ὀφίωνος θρόνων
πλείστας ἀπαρχὰς θυμάτων δωρούμενος,
ἀλλ' ἄξεταί σε πρὸς γενεθλίαν πλάκα
τὴν ἐξόχως Γραικοῖσιν ἐξυμνουμένην,

Aquisq; purgabunt, implacidæ iræ
Ciuium elapsæ. quiuis enim Troianorum
Puellas obseruabit, saxum in manu tenens,
Vel ensem nigrum, uel tauricidam
Validam securim, uel Phalacræum baculum,
Gestiens manum sitibundam cæde satiare.
Populus autem impunè homicidam laudabit,
Lege proscribens perniciosam gentem.
Ô mater, infelix mater, ne tuum quidem nomen
Erit ignobile. nam Persei filia
Brimo Triformis te faciet canem,
Clangoribus territuram nocturnis homines,
Quicunq; Strymonis reginæ Zerinthiæ
Statuam non colunt lampadum gestationibus,
Sacrificijs Pheræam placantes deam.
Cenotaphium uerò scopulus insularis
Pachyni uenerandum habebit, è somnijs
Aggestum herilibus manibus:
Qui iuxta ripas miseræ fundet libamina,
Ante fluenta Helori sepultæ,
Triceruicis iram formidans deæ,
Quoniam primum lapidatorem proijciens lapidē,
Nigra Plutoni auspicabitur sacra.
Iam tu, frater, plurimum ex animo mihi
Dilecte, fulcrum ædium, totiusq; patriæ,
Non frustra solum cæde cruentabis
Taurorum, regi thronorum Ophionis
Plurimas offerens uictimarum primitias:
Sed in natalem te ducet terram,
Eximiè Græcis celebratam:

ὅπου σφε μήτηρ ἡ πάλης ἐμπειράμων
τὴν πρόσθ' ἄνασσαν ἐμβαλοῦσα ταρτάρῳ
ὠδῖνας ἐξέλυσε λαθραίας γονῆς,
τὰς παιδοβρῶτας ἐκφυγοῦσ' ὁμευνέτου
θοίνας ἀσέπτους. οὐδ' ἐπίκωφον βορᾷ
νηδὺν, τὸν ἀντίποινον ἐκλάψας πέτρον
ἐν γυοκόλλοις σπαργάνοις εἰλιγμένον
τύμβος γεγὼς κύνταρος ὠμόφρων σποράς.
νήσοις μακάρων ἐγκατοικήσεις μέγας
ἥρως ἀρωγὸς λοιμικῶν τοξευμάτων,
ὅπου σε πεισθεὶς ὠγύγου σπαρτὸς λεὼς
χρησμοῖς ἰατροῦ λεψίου τερμινθέως
ἐξ ὀφρυνείων ἠρίων ἀνειρύσας
ἄξει καλύδνου τύρσιν ἀόνων τε γῆν
σωτῆρ', ὅταν κάμνωσιν ὁπλίτῃ στρατῷ
πορθοῦντες χώραν, τὴν ὠγύγου τ' ἀνάκτορα.
κλέος δὲ σὸν μέγιστον ἐκτήνων πρόμοι
λοιβαῖσι κυδανοῦσιν ἀφθίτοις ἴσον.
ἥξει δὲ κνωσσὸν κἀπὶ γορτύνης δόμους
τοὐμὸν ταλαίνης πῆμα, πᾶς δ' ἀνάστατος
ἔσται στρατηγῶν οἶκος, οὐ γὰρ ἥσυχος
πορκεὺς δίκωπον σέλμα ναυστολῶν ἐλᾷ,
λεῦκον στροβήσων φύλακα τῆς μοναρχίας,
ψυδραῖσι τ' ἔχθραν μηχαναῖς ἀναπλέκων,
ὃς οὔτε τέκνων φείσετ', οὔτε συγγάμου
μήδας δάμαρτος ἠγριωμένος φρένας,
οὐ κλεισιθήρας θυγατρὸς, ἧς πατὴρ λέχος
θρεπτῷ δράκοντι συγκατῃνέσει πικρόν.
πάντας δ' ἀνάγνοις χερσὶν ἐν ναῷ κτενεῖ,
λώβαισιν αἰκισθέντας ὀγκαίου βόθρου,

Vbi mater ipsum luctæ perita,
Priorem reginam inijciens Tartaro,
Dolores exoluit occulti partus,
Pueriuoras effugiens coniugis
Epulas impias: nec satiauit cibo
Ventrem, uicarium deglutiens lapidem,
Fascijs membra uincientibus inuolutum,
Sepulcrum factus prolis centaurus crudelis.
In beatorum igitur insulis habitabis, magnus
Heros, pestiferarum uindex sagittarum:
Quò te satus Ogygi populus, obtemperans
Oraculis Medici Lepsij Terminthei,
Ex Ophryneis ablatum sepulcris
Feret, Calydni ad mœnia, terramq; Aonum,
Seruatorem, cum infestabuntur armato exercitu,
Populante regionem, Tenericq; oracula.
Tuum deniq; nomen maximum, dijs æquale,
Sacrificijs uenerabuntur Thebanorum duces.
Veniet etiam Gnosum & Gortynæ ad ædes
Mea miseræ clades, totaq; uastabitur
Principum domus. inquietus etenim
Piscator biremem aget nauigans ratem,
Leucum agitaturus, regni custodem,
Fallacibusq; odium dolis conciliaturus:
Qui neq; liberis parcet, neq; coniugi
Medæ uxori, exacerbatus animum,
Neq; Clisitheræ filiæ, cuius pater torum
Alumno draconi spondebit acerbum:
Sed omnes impijs manibus in Oncææ foueæ
Templo occidet, contumelijs affectos.

γένους δὲ πάππων τῶν ἐμῶν αὖθις κλέος
μέγιστον αὐξήσουσιν ἄμναμοί ποτε,
αἰχμαῖς τὸ πρωτόλειον ἄραντες στέφος,
γῆς καὶ θαλάσσης σκῆπτρα καὶ μοναρχίαν
λαβόντες. οὐδ' ἄμνηστον ἀθλία πατρὶς
κῦδος μαρανθὲν ἐγκατακρύψεις ζόφῳ,
τοιούσδ' ἐμός τις σύγγονος λείψει διπλοῦς
t ῥώμης σκύμνους λέοντας, ἔξοχον t ῥώμης γένος,
u χοιράδος. ὁ κασνίας τε τῆς τε u χεράδος γόνος,
βουλαῖς ἄριστος, οὐδ' ὀνοστὸς ἐν μάχαις.
x ῥάκηλον ὃς πρῶτα μὲν x ῥαίκηλον οἰκήσει μολὼν,
κισσοῦ παρ' αἰπὺν πρῶνα καὶ λαφυστίας
κερασφόρους γυναῖκας, ἐκ δ' ἀλμωνίας
y παλιμπλα- y πάλιν πλανήτην δέξεται τυρσηνία
νήτην z λιγγεύς τε θερμὸν ῥεῖθρον ἐκβράσσων ποτῶν.
z λυγκεύς καὶ πῖσσ'. a ἀγύλλης θ' αἱ πολύρρηνοι νάπαι.
a ἀγύλλης. σὺν δέ σφι μίξει φίλιον ἐχθρὸς ὢν στρατὸν,
ὅρκοις κρατήσας καὶ λιταῖς γουνασμάτων
b. ἐρεμνήσας νάνος πλάναισι πάντ' b ἐρευνήσας μυχὸν
ἁλός τε καὶ γῆς. σὺν δὲ δίπτυχοι τόκοι
μυσῶν ἄνακτος, οὗ ποτ' οἰκουρὸς δόρυ
γνάμψει θέοινος, γυῖα συνδήσας λύγοις.
τάρχων τε καὶ τυρσηνὸς αἴθωνες λύκοι
τῶν ἡρακλείων ἐκγεγῶτες αἱμάτων.
ἔνθα τράπεζαν εἰδάτων πλήρη κιχὼν,
τὴν ὕστερον βρωθεῖσαν ἐξ ὀπαόνων,
μνήμην παλαιῶν λήψεται θεσπισμάτων.
κτίσει δὲ χώραν ἐν τόποις βορειγόνων
ὑπὲρ λατίνους δαυνίους τ' ᾠκισμένην,
πύργους τριάκοντ' ἐξαριθμήσας γονάς.

συὸς

Gloriam porrò generis maiorum meum
Maximam rursus augebunt olim posteri,
Hastis erecta primarum corona partium,
Terræ marisq; sceptrum & imperium
Adepti: neq; obscuram, infelix patria,
Gloriam marcescentem tenebris occultabis.
Tales meus quidam consanguineus relinquet duos
Leunculos, eximiam Romæ stirpem,
Castniæ filius & Chœradis,
Consilio optimus, nec ineptus bello:
Qui primum Rhæcelum ueniens habitabit
Apud altum Cissi montem, & Laphystias
Cornigeras mulieres. ex Halmopia uerò
Rursus erronem excipiet Tyrrhenia,
Lynceusq; calidum eijciens laticum flumen,
Et Pisa, saltusq; Agyllæ pecorosi.
Cum illo deinde iunget amicũ inimicus exercitum,
Iuramentis adigens & precibus geniculatis,
Nanus erroribus omnes perscrutatus angulos
Maris terręq;: simul quoq; gemini filij
Mysorum regis (cuius aliquando Latitans hastam
Curuabit uini deus, crura uiticibus colligans)
Tarchon & Tyrrhenus, lupi feruidi,
Herculeo prognati sanguine:
Vbi mensam cibis plenam offendens,
Quam postea comederant socij,
In memoriam ueterum redibit oraculorum,
Condetq; in regione Aboriginum,
Vltra Latinos Dauniosq; habitata,
Turres triginta, partus enumerans

συὸς κελαινῆς, ἣν ἀπ' ἰδαίων λόφων
καὶ δαρδανέων ἐκ τόπων ναυσθλώσεται
ἰσηρίθμων θρέπτειραν ἐν τόκοις κάπρων.
ἧς καὶ πόλει δείκηλον αὐθήσει μιᾷ
χαλκῷ τυπώσας, καὶ τέκνων γλαγοτρόφων.
c μυνδίᾳ. δείμας δὲ σηκὸν ᶜ μυνδίᾳ παλληνίδι,
πατρῷ' ἀγάλματ' ἐγκατοικιεῖ θεῶν,
ἃ δὴ παρώσας καὶ δάμαρτα καὶ τέκνα,
καὶ κτῆσιν ἄλλων ὀμπνίαν κειμηλίων,
σὺν τῷ γεραιῷ πατρὶ πρεσβειώσεται,
πέπλοις περισχὼν, ἦμος αἰχμηταὶ κύνες
τὰ πάντα πάτρας συλλαφύξαντες πάλῳ,
τούτῳ μόνῳ πόρωσιν αἵρεσιν, δόμων
λαβεῖν ὃ χρῄζει, κἀπενέγκασθαι δάνος.
τοῦ καὶ πρὸς ἐχθροῖς εὐσεβέστατος κριθεὶς,
τὴν πλεῖστον ὑμνηθεῖσαν ἐν χάρμαις πάτραν
ἐν ὀψιτέκνοις ὀλβίαν δομήσεται
τύρσιν μακεδνὰς ἀμφὶ κιρκαίου νάπας,
ἀργοῦς τε κλεινὸν ὅρμον αἰήτην μέγαν,
λίμνης τε φόρκης μαρσιωνίδος ποτὰ,
τιτώνιόν τε χεῦμα, τοῦ κατὰ χθονὸς
δύνοντος εἰς ἄφαντα κευθμῶνος βάθη.
ζωστηρίου τε κλιτὺν, ἔνθα παρθένου
στυγνὸν σιβύλλης ἐστὶν οἰκητήριον
γρώνῳ βερέθρῳ συγκατηρεφὲς στέγης.
τοσαῦτα μὲν δύστλητα πείσονται κακὰ
d αἰστῶσαι. οἱ τὴν ἐμὴν μέλλοντες ᵈ αἰστώσειν πάτραν.
e τοῦ τί γὰρ ταλαίνῃ μητρὶ ᵉ τῇ προμηθέως
ξυνὸν πέφυκε, καὶ τροφῷ σαρπηδόνος,
ἃς πόντος ἕλλης, καὶ πέτραι συμπληγάδες,

καὶ σαλ

Suis nigræ, quam ab Idæis collibus
Et ſedibus Dardanijs naui uehet,
Totidem porcellorum in partu nutricem:
Cuius etiam in urbe una ſimulacrúm conſecrabit
Aere ſculptum, & porculorum lactentium.
Extructo autem templo Myndiæ Pallenidi,
Penatum deorum intus collocabit ſimulacra,
Quæ ſanê, contemnens & uxorem & liberos,
Et poſſeſsionem aliam theſaurorum opimam,
Cum ſene patre pluris faciet,
Veſtibusq́ inuoluet, quando bellicoſi canes
Omnem patriam ſimul diripientes ſorte,
Huic ſoli dabunt optionem ex ædibus
Sumendi quod uelit, & auferendi pro præmio.
Quaꝓpter & ab inimicis iudicatus pietatis pleniſsimus,
Plurimum celebratam in bellis patriam
Per poſteros ædificabit, felicem
Arcem, altas iuxta Circæi ſiluas,
Portumq́ Argonis inclytum, Aeeten magnum,
Phorceſq́, Marſicæ paludis, latices,
Titoniſq́ aquam ſub terram
Subeuntis in obſcuras hiatus profunditates,
Et Zoſterij promontorium, ubi uirginis
Horrendum eſt Sibyllæ domicilium,
Cauo antri barathro contectum.
Ac tot quidem intoleranda patientur mala,
Qui meam uaſtaturi ſunt patriam.

Quid enim miſeræ Promethei matri
Et Sarpedonis genitrici commune fuit?
Quas Helleſpontus, & Symplegadum ſaxa,

καὶ σαλμυδησσός, καὶ κακόξεινος κλύδων
σκύθαισι γείτων καρτεροῖς εἴργει πάγοις,
λίμνην τε τέμνων ταναῒς ἀκραιφνὴς μέσην
ῥείθροις ὁρίζει, προσφιλεστάτην βροτοῖς
f χίμαιτλα f χίμετλα μαιώταισι θρηνοῦσι ποδῶν.
ὄλοιντο ναῦται πρῶτα καρνῖται κύνες,
οἳ τὴν βοῶπιν ταυροπάρθενον κόρην,
λέρνης ἀνηρείψαντο φορτηγοὶ λύκοι,
g πλάτιν g πλάτιν πορεῦσαι κῆρα μεμφίτῃ πρόμῳ.
πρῶσι. ἔχθρας δὲ πυρσὸν ἦραν ἠπείροις διπλαῖς.
αὖθις γὰρ ὕβριν τὴν βαρεῖαν ἁρπαγῆς
κουρῆτες ἀντίποινον ἰδαῖοι κάπροι
ζητοῦντες, αἰχμάλωτον ἤμπρευσαν πόριν
h τυπώματι ἐν ταυρομόρφῳ τράμπιδος h τυπώματι
i σαραπτίαν i σαραπτίαν δικταῖον εἰς ἀνάκτορον
δάμαρτα κρήτης ἀστέρῳ στρατηλάτῃ.
οὐδ' οἵ γ' ἀπηρκέσθησαν ἀντ' ἴσων ἴσα
λαβόντες, ἀλλὰ κλῶπα σὺν τεύκρῳ στρατὸν.
καὶ σὺν σκαμάνδρῳ δραυκίῳ φυτοσπόρῳ
εἰς βεβρύκων ἔστειλαν οἰκητήριον
σμίνθοισι δηρίοντας, ὧν ἄπο σπορᾶς
ἐμοὺς γενάρχας ἐξέφυσε δάρδανος,
γήμας ἀρίσβαν κρῆσσαν εὐγενῆ κόρην.
καὶ δευτέρους ἔπεμψαν ἅρπαγας λύκους
ταγῷ μονοκρήπιδι κλέψοντας νάκην
δρακοντοφρούροις ἐσκεπασμένην σκοπαῖς.
ὃς εἰς κυταίαν τὴν λιγυστικὴν μολών,
καὶ τὸν τετράπνυν ὕδρον δυνάσας θρόνοις,
καὶ γυρὰ ταύρων βασάσας πυριπνόων
ἄροτρα, καὶ λέβητι δαιτρευθεὶς δέμας,

οὐκ ἀσμέ-

Et Salmydiſſus, atq; inhoſpitalis fluctus,
Scythis uicinus, firmis arcet rupibus,
Paludemq; dirimens rapidus Tanais mediam,
Fluentis diſtinet, hominibus iucundiſsimam
Mæotijs, perniones pedum lugentibus.
Pereant nautæ primum Carnitæ canes,
Qui bouis præditam facie tauriuirginem puellam
A' Lerna aſportarunt, mercatores lupi,
Coniugem deducendam infelicē Memphitū duci:
Odijq; facem duabus extulêre continentibus.
Rurſus enim iniuriam grauem raptus
Mutuam Curetes Idæi apri
Perſequentes, captiuam traxerunt iuuencam
In tauriformi nauigij uaſe
Sarapeam Dictæum in palatium,
Vxorem ſtellato Cretæ imperatori.
Nec illi contenti fuerunt pro paribus paria
Accepiſſe: ſed raptorem exercitum cum Teucro,
Et cum genitore, Scamandro Cretenſi,
In Bebrycum regionem dimiſerunt
Cum muribus pugnaturos: ex quorum origine
Meos maiores procreauit Dardanus,
Ducta Ariſba Creſſa nobili puella.
Quin etiam ſecundos miſerunt rapaces lupos,
Regi unum induto calceum furaturos uellus
Draconis cuſtodibus munitum excubijs:
Qui Cytæam ueniens Liguſticam,
Et quadrinarem draconem ſopiens pharmacis,
Curuaq; taurorum regens igniuomorum
Aratra, & in lebete corpus excoctus,

m Non

ἑκασμένως ἔμαρψεν ἐρράου σκύτος,
ἀλλ' αὐτόκλητον ἁρπάσας κεραΐδα,
τὴν γνωτοφόντιν καὶ τέκνων ἀλάστορα,
εἰς τὴν λάληθρον κίσσαν ἡρματίξατο
k χαινιτικῶν. φθογγὴν ἰδωλίαν k χαωνικῶν ἄπο
βροτησίαν ἱεῖσαν ἔμπαιον δρόμων.
πάλιν δ' ὁ πέτρας ἀσκέρας ἀνειρύσας
καὶ φασγάνου ζωστῆρα καὶ ξίφος πατρός,
ὁ φημίου παῖς, σκῦρος ᾧ λυγροὺς τάφους
κρημνῶν ἔνερθεν αἰγίλιψ ῥαιζομένων
πάλαι δοκεύει τὰς ἀταρχύτους ῥιφάς,
σὺν θηεὶ Βλώξας τῷ σπάσαντι δηΐας
μύστῃ τροπαίας μαστὸν οὔθηλον θεᾶς
ζωστηροκλέπτης, νεῖκος ὤρινεν διπλοῦν
στόρνην τ' ἀμέρσας, καὶ θεμισκύρας ἄπο
l τοξοδάμνον τὴν l τοξόδαμνον νοσφίσας ὀρθωσίαν.
m νεπτουνίδος. ἧς αἱ ξυνάιμοι πευθῶνοι m νεπτουνίδος,
δρῦν λιποῦσαι λάγμον, ἠδὲ τήλαμον
καὶ χεῦμα θερμώδοντος, ἀνταῖόν τ' ὄρος,
ποινὰς ἀθέλκτους ἁρπαγῆς διζήμεναι,
ὑπὲρ κελαινὸν ἴστρον ἤλασαν σκύθας
ἵππους, ὁμοκλήτειραν ἱεῖσαι βοὴν
γραικοῖσιν ἀμνάμοις τε τοῖς ἐρεχθέως.
καὶ πᾶσαν ἀκτὴν ἐξεπόρθησαν δαεί,
τὰς μοψοποιοὺς αἰθαλώσασαι γύας.
πάππος δὲ θρῄκης οὑμὸς ἀϊστώσας πλάκα,
n ἰορδηνῶν et ἰορδῶν χώραν τ' n ἐορδῶν καὶ γαλαδραῖον πέδον,
ὅρους ἔπηξεν ἀμφὶ πηνειοῦ ποτοῖς,
στερρὰν τραχήλῳ ζεῦγλαν ἀμφιβεὶς πέδαις,
ἀλκῇ νίκανδρος δυσπρεπέστατος γύους.

ὁ δ' αὐτὶ

Non impunè cepit arietis uellus,
Sed uoluntariam rapiens ouem
Fratricidam, filiorumq́ perditricem,
In loquacem imposuit picam,
Vocem è transtris Chaonicis
Humanam emittentem, cursus peritam.
Rursum qui è saxo calceos extraxerat,
Ensisq́ cingulum, & gladium patris,
Phemij nepos, cui Scyrus sepulcrum triste
Ardua sub præcipitijs deturbato
Iampridem seruat, insepultos iactus,
Cum leone ueniens initiato, qui bellicæ
Suxerat uberem Trophęæ mammam deæ,
Fur balthei, rixam excitauit duplicem,
Tum zonam auferens, tum ex Themiscyra
Sagittariam rapiens Orthosiam:
Cuius sorores, puellæ Neptunides,
Erin relinquentes, Lagmum, Telamum,
Et fluuium Thermodontis, Actæumq́ montem,
Pœnas implacabiles rapinæ quærendo,
Vltra nigrum Istrum Scythicas egerunt
Equas, bellicam emittentes uocem
Græcis, & Erechthei nepotibus:
Ac totam bello perdiderunt Atticam,
Mopsopias inflammantes regiones.
Pòst auus meus Thraciæ uastans aruum,
Agrumq́ Eordorum & Galadræum solum,
Terminos fixit circa Penei fluenta,
Forte collo iugum circumdans uinculis,
Viribus adolescens, nobilissimus generis.

ἣ δ' αὖτι τούτων τάρροθον βοηλάτην
τὸν ἐξάπρυμνον στρόφῳ ἐγχλαινούμενον
στείλασα, λίστροις ἀπτὺν ἤρειψεν πάγον,
τὸν ἡ παλίμφρων γοργὰς ἐν κλήροις θεῶν
καθιδρώσασα πημάτων ἀρχηγέτις.
αὖθις δὲ κίρκοι Τμῶλον ἐκλελοιπότες,
κίμψοντε, καὶ χρυσοβρυγὰ Πακτωλοῦ ποτά,
καὶ νᾶμα λίμνης, ἔνθα Τυφῶνος δάμαρ
κευθμῶνος αἰνόλεκτρον εὐδαίνει μυχόν,
Ἄγυλλαν Αὐσονῖτιν εἰσεκώμασαν,
δεινὴν Λιγυστίνοισι, τοῖς τ' ἀφ' αἵματος
ῥίζαν Γιγάντων Σιθόνων κεκτημένοις,
λόγχης ἐν ὑσμίνῃσι μίξαντες πάλην,
εἷλον δὲ Πῖσαν, καὶ δορύκτητον χθόνα
πᾶσαν κατειργάσαντο τὴν Ὀμβρῶν πέλας,
καὶ Σαλπίων βεβῶσαν ὀχθηρῶν πάγων.
αἰγήρ λοῖσθος δ' ° ἐγείρει χρωμὸς ἀρχαίαν ἔριν,
πῦρ εὕδον ἤδη τὸ πρὶν ἐξάπτων φλογί,
ἐπεὶ Πελασγοὺς εἶδε ῥιωδακοῦ ποτῶν
κρωσσοῖσιν ὀθνείοισι βάψαντας γάνος.
ἣ δ' αὖτις οἰστρήσασα τιμωρουμένη,
τριπλᾶς τετραπλᾶς ἀντιτίσεται βλάβας,
πορθοῦσα χώρας ἀντίπορθμον ᾐόνα.
πρῶτος μὲν ἥξει Ζηνὶ τῷ Λαπερσίῳ
ὁμώνυμος Ζεύς, ὃς καταιβάτης μολὼν
σκηπτῷ πυρώσει πάντα δυσμενῶν σταθμά.
σὺν ᾧ θανοῦμαι, κἂν νεκροῖς στρωφωμένη
τὰ λοιπ' ἀκούσω ταῦθ', ἃ νῦν μέλλω θροεῖν.
ὁ δεύτερος δὲ τοῦ πεφασμένου κέλωρ
ἐν ἀμφιβλήστροις, ἔλλοπος μανδοῦ δίκην,

καταιθα-

At illa pro istis uindicem bubulcum
Sex habentem puppes, leonina chlamydatum
Mittens, altam ligonibus arcem eruit:
Quem Gorgas in deorũ concilio mutata sententia
Consecrabit, cladium princeps.
Deinde accipitres Tmolum deserentes,
Cimpsumq́;, & auriflua Pactoli fluenta,
Ac fluxionem paludis, in qua Typhonis uxor
Cauernæ infausto incubat angulo:
In Agyllam Italicam irruerunt,
Grauem cum Ligustinis, & à sanguine
Gigantum Sithoniorum stirpem ducentibus,
Belli conflictu miscentes pugnam.
Ceperunt autem Pisam, captiuamq́; terram
Omnem subegerunt prope Vmbros sitam,
Et Alpium collocatam super turgidos colles.
Vltimus autem excitat antiquam torris litem,
Ignem iam sopitum flamma redaccendens,
Postquam Pelasgos uidit Rhyndaci fluminum
Laticem peregrinis tingentes urnis.
Tum illa œstro percita rursus ulciscens,
Tripla quadrupla rependet damna,
Vastans oppositum regionis litus.
Primus quidem ueniet Iouis Lapersij
Cognominis Iupiter: qui accedens Descensor,
Cuncta fulmine inflammabit hostium stabula:
Quocum moriar, & apud inferos uersans,
Reliqua audiam hæc, quæ nunc sum dictura.
Secundus, occisi in retibus,
Muti piscis ritu filius,

καταιθαλώσει γαῖαν ὀθνείαν μολὼν,
χρησμοῖς Ἰατροῦ σὺν πολυγλώσσῳ στρατῷ.
τρίτος δ' ἄνακτος τοῦ δρυηκόπου γόνος,
τὴν τευχοπλάστιν τῶν θεῶν Βραγχησίαν
παλαιολέξας, βῶλον ἐμπεφυρμένην
νασμοῖς ὀρέξαι τῷ κεχρημένῳ δάνος,
σφραγῖδα δέλτῳ δακτύλων ἐφαρμόσαι,
p νάσσεται. φθειρῶν ὀρείαν p στήσεται μοναρχίαν,
q κάρα δηώσας τὸν πρωτόμισθον q καραδηώσας στρατὸν,
r κασωρὶς ὅταν κόρη r κασωρὶς εἰς ἐπείσιον
χλούνην ὑλακτήσασα κιγκλίσῃ γάμους
s κηλωτὰ νυμφεῖα πρὸς s κηλωστὰ καρβάνων τελεῖν.
οἱ δ' αὖ τέταρτοι τῶν δυμαντέου σπορᾶς,
λακμώνιοί τε καὶ κυτιναῖοι κόδροι.
t θρίγγον & θίβρος οἱ t θίγγρου οἰκήσουσι, σατνιόν τ' ὄρος,
καὶ χερσόνησον τὴν πάλαι ληκτηρίαν
θεᾶς κυρῖτα πάμπαν ἐζυγωμένου,
τῶν παντομόρφου βασσάρας λαμπτηρίδος
τοκῆος, ἥτ' ἀλφαῖσι ταῖς καθ' ἡμέραν
βουπείναν ἀλθαίνεσκεν ἀκμαίαν πατρός
ὀθνεῖα γατομοῦντος αἴθωνος πέδα.
ὁ φρὺξ δ' ἀδελφῆς αἵματι μωρούμενος
πάλιν τιθήνην ἀντιπορθήσει χθόνα
τοῦ νεκροτάγου τὰς ἀθωπεύτους δίκας
φθιτοῖσι ῥητρεύοντος ἀστεργεῖ τρόπῳ.
ὅς δή ποτ' ἀμφώδοντος ἐξ ἄκρων λοβῶν
φθόρσας κύφελλα καλλυνεῖ προωτίδας,
δάπτας ἰτυσκῶν αἱμοπώτισιν φόβον.
τῷ πᾶσα φλέγρας αἶα δουλωθήσεται,
θραμβουσία τε δειράς, ἥτ' ἐπάκτιος

σόρθυγξ

CombuLet externam regionem, ubi uenerit
Ex oraculo Medici multilingui cum exercitu.
Tertius, regis lignatoris filius,
Figulam uirginem Milesiam
Inducens ad glebam maceratam
Aqua præbendum indigenti dono,
Ad imprimendum chartæ manus sigillum,
Montanum Phthirorum condet imperium,
Primo mercenario Care destructo exercitu:
Quando puella meretrix in pudendum
Probra latrans, studebit nuptias
In sponsalibus barbarorum lupanaribus celebrare.
Quarti demum ex stirpe Dymantea,
Lacmonij, Cytinæi, Codrij:
Qui Thingrum incolent, Satniumq; montem,
Et margineam peninsulam eius, qui olim
Deæ Curitæ omnino fuit inuisus,
Omniformis meretricis uulpeculæ
Pater, quæ quæstibus quotidianis
Immensam fouebat genitoris famem,
Externas arantis Aethonis extremitates.
Phryx autem sororis persequens cædem,
Nutricem rursum perdet uicissim terram,
Mortuorum præsidis, incorrupta iura
Vmbris dicentis seueris moribus:
Qui olim asini à summis ansis
Abscindens aures, decorabit tempora,
Muscis incutiendo sanguisorbis metum:
Cui tota Phlegræ terra subiugabitur,
Thrambusiusq; uertex, & litorale
Cacu-

στόρθυγξ πίτωνος, αἵτε σιθόνων πλάκες,
παλλωνία τ' ἄρουρα, τὴν ὁ βούκερως
βρύχων λιπαίνει γηγενῶν ὑπηρέτης,
κ ἀπάξεται πολλῶν δ' ἐναλλὰξ πημάτων ᵏ ἀμείψεται
χ κανδάων. ˣ κανδάων ἢ μάμερτος. ἢ τί χρὴ καλεῖν
τὸν αἱμοφύρτοις ἑστιώμενον μάχαις.
γ μὴν οὐ γ μαὶν ὑπείξει γ' ἡ προμηθέως τοκάς,
ἀλλ' ἀντὶ πάντων περσέως ἕνα σπορᾶς
στελεῖ γίγαντα, τοῦ θάλασσα μὲν βατὴ
πεζῷ ποτ' ἔσται, γῆ δὲ ναυσθλωθήσεται
ῥήσσοντι πηδοῖς χέρσον. οἱ δὲ λαφρίας
ὁμοῦ μαμέρσας ἠθαλωμένοι φλογί
σὺν καλίνοισι τειχέων προβλήμασι,
τὸν χρησμολέσχην αἰτιάσονται βλάβης
ψαύνυθα θεσπίζοντα πλούτωνος λάτριν.
στρατῷ δ' ἀμίκτῳ, πᾶσα μὲν βρωθήσεται
φλοιῷ πρὶν ἐκδύουσα δίπλακα σκέπην
α ἀγρίας καρποτρόφος δρῦς, ᵃ ἀγρία τ' ὀρειθαλής.
ἅπας δ' ἀναύρων νασμὸς αὐανθήσεται
χανδὸν κελαινὴν δίψαν ἀκουμένων.
κύφελλα δ' ἰῶν τηλόθεν ῥοιζουμένων
ὑπὲρ κάρα στήσουσι, κίμμεροι θ' ὅπως
σκιὰ καλύψει πέρραν ἀμβλύνων σέλας.
λοκρὸν δ' ὁποῖα παῦρον ἀνθήσας ῥόδον,
καὶ πάντα φλέξας ὥστε κάγκανον στάχυν,
b αὖτις ᵇ αὖθις παλιμπλώτοιο γεύσεται φυγῆς,
μόσυνα φηγότευκτον, ὡς λυκοψίαν
κόρη κνεφαίαν ἄγχι παμφαλώμενος,
χαλκηλάτῳ κνώδοντι δειματουμένη.
πολλοὶ δ' ἀγῶνες καὶ φόνοι μεταίχμιοι.

Cacumen Titonis, & Sithonum campi,
Aruumq; Pallenium, quod corniger
Bruchon fecundat, gigantum minister.
Multas porrò uicissim clades auspicabitur
Candæus uel Mauors, aut quodcunq; decet
Appellare cruentis pastum prælijs.
Nec tamen cedet Epimethei mater,
Sed pro cunctis quendam de Persei progenie
Mittet gigantem, cui mare quidem peruium
Pediti erit, terra uerò nauigabitur
Sulcanti remis agros. at Laphriæ
Aedes Mauortiæ flamma combustæ
Cum ligneis murorum propugnaculis,
Vatem accusabunt damni,
Falsa uaticinantem Plutonis famulum.
Exercitu autem intractabili omnis deuorabitur
Corticosum exuens duplicem librum
Fructifera arbos, & agrestis in montibus uirens:
Omnis quoq; fluuiorum exarescet unda
Affatim nigram sitim humectantium:
Nubes etiam sagittarum procul emissarum
Supra caput stabunt, ac tanquam caligo,
Vmbra Solem teget, hebetans lucem.
Paululũ uerò postq; floruerit, instar rosæ Locrensis,
Et omnia uelut aridam spicam combusserit,
Posterius renauigantem experietur fugam,
Turrim fagineam, sicut crepusculum
Puella tenebrosum, territa
Ense æneo, propè speculans.
Multa deniq; certamina, cædesq; mediæ

λύσουσιν αὐχμῶν. οἱ μὲν ἐν γαίᾳ πάλας
δειναῖσιν ἀρχαῖς ἀμφιδηριωμένων,
οἱ δ' ἐν μεταφρένοισι βουστρόφοις χθονὸς,
ἕως ἂν αἴθων εὐνάσῃ βαρὺν κλόνον,
ἀπ' αἰακοῦ τε κἀπὸ δαρδάνου γεγὼς
c χαλανδρᾶ is ἢ χαλαστραῖος — θεσπρωτὸς ἄμφω καὶ [c] χαραδραῖος λέων,
πρηνῆ θ' ὁμαίμων πάντα κυπώσας δόμον,
d ἀκταίων — ἀναγκάσει πτήξαντας [d] ἀργείων πρόμους,
e γαλάδρης — σαῖναι [e] χαράδρης τὸν στρατηλάτην λύκον,
καὶ σκῆπτρ' ὀρέξαι τῆς πάλαι μοναρχίας.
ᾧ δὴ μεθ' ἕκτην γένναν αὐθαίμων ἐμὸς
εἷς τις παλαιστὴς συμβαλὼν ἀλκὴν δορὸς
πόντου τε, καὶ γῆς, κἀς διαλλαγὰς μολὼν,
πρέσβιστος ἐν φίλοισιν ὑμνηθήσεται,
σκύλων ἀπαρχὰς τὰς δορυκτήτους λαβών.
τί μακρὰ τλήμων εἰς ἀνήκοους πέτρας,
εἰς κῦμα κωφὸν, εἰς νάπας δυσπαλήτιδας
βάζω, κενὸν ψάλλουσα μάσταχος κρότον;
f γὰρ ὑμῶν. — πίστιν [f] λόγων γὰρ λειψιεὺς ἐνόσφισε,
ψυδνηρίοις φήμαισιν ἐγχρίσας ἔπη,
καὶ θεσφάτων πρόμαντιν ἀψευδῆ φρένιν,
λέκτρων στερηθεὶς, ὧν ἐκάλχαινεν τυχεῖν.
θήσει δ' ἀληθῆ. σὺν κακῷ δέ τις μαθὼν,
g ἴσι — ὅτ' οὐδὲν ἔσται μῆχος ὠφελεῖν πάτραν,
τὴν φοιβόληπτον αἰνέσει χελιδόνα.
h τόσ' — [h] τόσ' ἠγόρευε, καὶ παλίσσυτος ποσὶν
ἔβαινεν εἱρκτῆς ἐντός. ἐν δὲ καρδίᾳ
i ἰστάλαξε. — σειρῆνος [i] ἐστέναξε λοίσθιον μέλος,
κλάρου μιμαλλὼν, ἢ μελαγκραίρας κόπις,
k σφίκειον. — νήσου θυγατρὸς, ἢ τὶ [k] φίκειον τέρας,

ἑλικτὰ

Dissoluent uirorum luctas, partim in terra,
De grauibus imperijs contendentium,
Partim in dorsis aratis terræ:
Donec graue sopiet acer bellum
Ab Aeaco Dardanoq; progenitus,
Thesprotius simul & Chaladræus leo,
Præcipitemq; cognatorum totã euertens domum,
Coget meticulosos Argiuos proceres
Adulari Chaladræo duci lupo,
Et sceptra præbere antiqui imperij:
Cum quo post ætatẽ sextã consanguineorũ meorũ
Quidam luctator belli certamen conferens,
Marisq; ac terræ ad compositiones perductus,
Summus amicorum celebrabitur,
Spoliorum primitias hasta partas accipiens.
Quid multa, misera, ad surda saxa,
Vndasq; non audientes, & rupes asperas
Loquor, inanem ciens oris strepitum?
Fidem enim nobis Lepsieus abstulit,
Falsis rumoribus inducens dicta,
Et oraculorum diuinatricem ueracem scientiam,
Concubitu priuatus, quo cupiebat potiri.
Faciet autem uera.cũ damno tamen discens aliquis,
Cum nullum erit remedium iuuandi patriam,
Fatidicam laudabit hirundinem.
Tantum est locuta, cum retrograda pedibus
Ascendit intra carcerem, Sirenium
In corde gemens postremum melos
Claria Mimallon, uel Melancræræ interpres
Nesonis filiæ, uel aliquod Phiceum monstrum,

ἑλικτὰ κωτίλλουσα δυσφράστως ἔπη.
ἐγὼ δὲ λοξὸν ἦλθον ἀγγέλλων ἄναξ
σοὶ τόνδε μῦθον παρθένου φοιβαστρίας.
ἐπεί μ᾽ ἔταξας φύλακα λαΐνου στέγης
καὶ πάντα φράζειν κἀναπεμπάζειν λόγον
ἐτητύμως ἄψορρον ὀτρύνας τρόχιν.
δαίμων δὲ φήμας ἐς τὸ λῷον ἐκδραμεῖν
τεύξειεν, ὅσπερ σῶν προκήδεται θρόνων,
σώζων παλαιὰν Βεβρύκων παγκληρίαν.

ΤΕΛΟΣ.

Contorta loquens obscurè uerba.
C æterùm ego obliquum ueni, Rex, hunc tibi
A nunciatum sermonem uirginis Phœbadis:
N am statuisti me custodem lapideæ domus,
T otosq; dicere ac recensere sermones
E uidenter reuersum iussisti nuncium.
R esponsa uerò Deus in melius uerti
V elit, qui tua procurat solia,
S eruans uetustam hæreditatem Bebrycum.

FINIS.

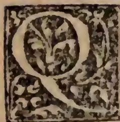
GVLIELMVS CANTERVS
IOSEPHO SCALIGERO
ſuo S. D.

REDIT ad te tandem Caſſandra tua, uir doctiſsime, quanquam ſerius fortè, quàm uelles, aut potius, quàm uterque uellemus. Veruntamen quoniam ipſe cupiebam huius editionis ἐργεπιστάτης eſſe, quandoquidem id omnino neceſſarium credebam: malui ſerius, modò rectius, depoſitum reddere, ne ſuum tanto operi decus per incuriam cuiuſquam, ut nunc ſunt tempora, perire poſſet. Quid enim de eo ſint iudicaturi doctiores, breui, credo, cognoſces. Equidem ſic ſentio: ſi hæc eodem tempore à te Latinè, quo à Poeta Græcè, fuiſſet conſcripta, dubitari à permultis, uter alterius eſſet interpres, potuiſſe. Vtinam porrò Hymnos Orphei, Eumenides Aeſchyli, & ſi quid aliud pari elegantia uertiſti, cum ſtudioſis communicare digneris. ſic enim demum fieri poſſe uideo, ut ne ueterum aliquot in hoc genere ſcripta, quæ nimis periêre multa, poſthac admodum deſiderare debeamus. Bene uale.

LYCO-

LYCOPHRONIS CASSANDRA IAMBICO CARMINE

translata per IOSEPHVM SCALIGERVM, IVLII F.

QVæcunq; poſcis, ultima ex origine
Planè expedibo: ſed tamen prolixius
Parcas loquenti: non enim uirgo, ut prius,
Secura ſoluit multiplex os carminum,
Sed & tumultum murmuris multi ciens,
a Superſtitioſa fauce bacchata eſt ſonum, *a fatidica*
Tenebricoſæ uerba Sphingis æmulans:
Quorum memor mens quæ mihi nunc ſuggerit,
Aduerte Rex, putansq; mente ſingula,
Percurre b dictionum inobſeruabiles *b oraculorũ, Pacuu.*
Scrutans camenas, quâ expedita ſemita
Ad planam ineptos ducit errores uiam.
Ego at ſolutis carcerum repagulis
Verborum obibo flexuoſos tramites,
Primum propulſans oppidum ut curſor celer.
Matuta Fagutalis arcis culmina
Citis ſuperuolabat alis Pegaſi,
c Caſcum maritum proximè Cernem inſulam *c ſenẽ, Varr.*
Toro relinquens, bigenerem fratrem tuum:
Tranquillaq; d ocris concaui ancoralia *d petra*
Nautæ luebant, atq; tonſillæ e tenus: *e funes, Plau.*
Puellicidam & uermigradæ f Salaciam *f mare, Pacu.*
Scapis ruebant è g columbarijs ſuis *g foraminibus, quibus inſeruntur remi*
Ciconiueſtes pupulæ Phalacriæ,
Vltra Calydnas uentilantes palmulas,
Puppemq;, paſsimq; explicata h oraria, *h Vela. Suidas*
Phrenetici Septentrionis flatibus:
At ipſa lymphata ora ſoluens cælitus,
Ates ab altis peruagæ bouis iugis
Caſſandra tali uoce primitus fremit:

Heu

Heu heu cremata lacrymoſa patria,
Primum quidem feralibus Trinoctij
i nauibus, Feſt. i Stlatis gigantis, ore quem quondam ſuo
k Feſtus Conſi uorauit campo k manduces canis,
Qui uiuus uſtus excauator uiſcerum
Intra lebetis ignis expertes focos
l calido, Feſt. l Formo capronas uerticis fudit ſolo,
Prolis peremtor, patriæ peſtis meæ:
Matri ſecundæ qui uolanti cuſpide
Deterſit uber, inq; Circi puluere
Quinquertionis membra patris ſuſtulit,
Saturnium ad cacumen, ubi terra ſati
Formido equorum ceſpes Iſcheni tumet:
m Siculi Salſas m Triquetri qui latebras æquoris
Torue obſidentem ſemifeminam canem
n pro extinxit, antiquè n Stinxit, rapinis imminentem piſcium
o uoratricem o Gumiam boum leænam, aduſtis quam pater
Membris, lucernis corporauit igneis,
p Parcam p Mortam haud pauentem ſedis inferæ deam:
Quem cautè inermi fraude quondam mortuus
Extinxit, olim iam Quietali agnitum.
Heu te' ne rurſus ten' crematam contuor
Vetuſti ab armis Aeaci, atq; Tantali
Rogo ſepultis intra Letrinam oſsibus
q Veribus uſti, Plaut. Pulli igne q ſubuerbuſti ad impiam dapem,
Telis bubulci Teutari uolucribus.
Riualis uxor cuncta in oras luminis,
r ephebum Legans r parectatum minantem patriæ,
Producet efferata patrijs probris,
Dirisq; nuptijs peregrini tori: at
Salubrium cata unguinum incurabile
Vulnus mariti conſpicata priſtini
Giganticidis interemti ſpiculis
Ab hoſte, ſaltabit ruinam comparem,
Falis ab altis ad cadauer ſaucium

Corpus

Corpus ruina cernuum in præceps ruens:
Et tunc recentis icta amore mortui,
Iam palpitanti ſpiritum efflabit uiro.
Duplex tuum triplexq; bellum conqueror
Ad arma rurſus & rapinas ædium,
Tuiq; te ignem contueri incendij.
Heu patria, & uos buſta nati Atlantidis
Audacter urinantis olim, cum cute
Suta reuinctus corpus, utre ſcorteo,
Et ſolus, ut aper quadrupes Hercynius,
Rhithymniatis nauit ut larus fretum,
Zerinthi hiatum uirginis Canariæ
Linquens, Deûmq; tecta Lucumonum Saum:
Cum corruebat omnem humum Dieſpitris
Rapax aqualis nimbus, & putres ſolo
Falæ fatiſcentes lababant, at genus
Hominum natabat ultimo periculo,
Ad fagum, & almum fructum, & uuam muſteam
Orcæq; tum Delphines, atq; maſculûm
Phocæ inſilibant in toros mortalium.
Adeſt adeſt fax inuoluta incendio
Prædam in columbæ morte multandæ canis,
Vultur paluſtris quam edidit ſatu ſuo
Teſtæ rotundæ conuolutam fornice.
At hoſpitalis infera unda remigem
Te: muricidam, nec bucerdam in patrijs *signauum, Plaut.*
Caulis prementem ſcrupeis adhuc manet,
Vt ante pulcritudinis trium arbitrum:
Sed pro mapalibus tu Aſelli mattias,
Et Lan obibis: pro boum præſepibus,
Ouilibusq;, proq; ruſtico pedo
Vehet faſelus te & Phereclij pedes
Feſtras gemellas, inq; Gythij iuga,
Vbi ad ſcabroſa ſaxa pandatos luens
Pinus tenaces lubrici dentes freti,

Classem uniuclem liberabis motibus.
Et tu uirosæ prædo iunicis lupus
Orbæ duarum iam columbarum pari,
Cassis peregrinæ in secundam indaginem
Vltro incidentis aucupis pennæ dolo,
Dapem ambidentum nuper in crepidine
Bacchis cremantis atq; diuæ Albuneæ,
Curres super Scandeam & arces Aegili,
Venator atrox præda opima ganniens:
Explensq; amores in Draconis insula
Actæ, biformis editi terra imperi,
† Venerem Vanam secundò non uidebis † Murtiam,
Vlnarum inanem sarcinam, eq; somnijs
Vacua torum nocturnus explorans manu.
Nam te Phlegrææ iam maritus coniugis
Tristis Torones, abdicator risuum
Et lacrumarum. namq; nescit, & caret
Vtroq;, qui olim littoralem ex Thracia
* Nili, Fest. Fecundi opimatam * Melonis fluctibus
Humum penetrans non trabe stlataria
Inhospitale sed iter, ut cubilia
Terræ in profundos talpa pertundens specus,
Quærens recessus in cauernis æquorum,
Cauensq; natos perduelles hospitum,
Et audiendas supplicans patri preces
Redux ut iret patriam, unde peruagus
Matrem gigantum adiuerat Palleniam:
Tete ille Guneus quæstor urnæ uindicis,
Sagacis arbiterq; Solis filiæ
His nuptijs priuabit incilans probris,
× meretricis, Plaut. Pellens ab omni iure × prosedæ lupæ.
Qui nec Lyci sepulcra nec Chimærei
Oraculorum uoce uenerantes timens,
Nec illecebras Anthei, nec hospitum
Dapum sodalem, filium Consi, salem,

Deúm

Deûm tulisti transilire sagmina,
Mensamq; calcans, ius supinans & bonum,
Fetæ modum secutus ursæ incicorem.
Ergo stupentes frustrà tundes neruias,
Egentia & ieiuna fundens càrmina:
Sed flens adibis patriam incensam prius,
Exangue spectrum baiulans ulnis tuis
Iam quinquenuptæ Thyados Pleuroniæ.
Satæ y cataces namq; Carmentæ mari — y claude, Fest.
Iam panuclis neuêre trinis, coniuges
Thalassiones quinq; celebrare illius:
Duos quidem uidere prædones lupos
Catè intuentes præpetes immussulos:
Plyni & Libyssæ, Cariciq, gurgitis
E' stirpe cretum semicreta barbarum,
Et uere Epeum nec quidem Argiuum satu,
Cuiusq; auum quondam in molaribus suis
Hercynna Educa, quæ gerit x secespitam, — x gladiū, Fest.
Fartim minutal frendicans, tumulo indidit,
Humeri uorax epulata cartilaginem:
Quem dudum adultum uirbium, & cupidines
Graues cauentem nauium promi dei
Misit Terentus in Letrinæ iugera
a Ocrin paratum præterire Molpidis — a petram
Lustrale cæsi corpus Imbrico Ioui:
Soceri in ruinam qui trucidauit procos
Iussis nefandis, quæ Camilli filius
Parauit: ille poculo exhausto ultimo,
Cognomini sepultus est Salacia,
b Suasam suis labem insipans natalibus, — b inelvibilem
Suræ c petillæ Psyllan aurigans equum, — c albæ, Fest.
d Picatæ & Harpinnam parem ungula Strigi. — d adūca, Fest.
Tandem illa quartum fratrem adhuc tuebitur
Circanci e acceptoris: ille è fratribus — e accipitris
Pugnæ secundum acerrimæ palmarium

Tuliſſe tunc canetur. atq; in ſtragulis
Quintum anxijs inſomnijs exercitum
Iactabit atro imaginis ludibrio,
f Medea Sponſum futurum f Angitiæ Cytaicæ
Ardentis hoſpitem. quem ab Oenona exulans,
Vertens in hominum membra formicas breue.
Pelaſgicum Typhona produxit pater,
g calido ci- Septem è puellis torridis g forma lice
uere Superſtitem unum uindicatum ex ignibus.
Reciprocam ille ſed remanabit uiam,
Veſpas ſuis è pumicetis exciens
Quaſi puer uapore ſuffiens domum:
Et cæteri Burri Duellinominis
h Ventoſis Flabris iuuencam h atabulis cædent popæ,
i grauidam Matrem draconis i incientem Scyrij:
Quam ſæpe coniux Salmydeſium ſalum
Intra requirens immolatricem hoſpitum,
Spumifragam inſulam obſidebit Candidam
Celti liquentes ad paludes gurgitis,
Amore ſponſæ, cerua quam uolucripes
Iugulum propinans eximet ſeceſpitæ.
Spacioſus intra littus appellabitur
Solus mariti curſus in crepidine
Sortem gementis atq; claſſem cœlibem,
Et non uidendo membra mutatam modo
k anũ, Varr. k Caſcam cruentum uas prope & libamina,
Orciq; flamam exuberantem funditus
Cortinam ahenam, quam atra flabit, mortua
Cadauera elixans coquinatu improbo.
Et ille obibit eiulans campum Scythen,
l annos Procans amoris quinq; l circites torum:
Illi ante acerras auguris Saturnij
Deglutientis cum parente filios
Secunda iurantes fiduſta ſagmina,
m funibus Tonſarum amicient remiges m ſtropis manus,

Bacchum-

Bacchumq; ſoſpitem & prioris uindicem
Luctus canentes, cui in obſcuris cauis
Delphorum n Apertæ ad antra Lucrini dei — n Apollinis epitheton
Abſtruſa liba Tauriformi offeret
Claſsis tremendæ milleprætor nauium.
Cui gratiam ſacri nouam o redandruans — o referens, Feſt.
Nefrondinoſus Eſquilinus Lucius,
Leoni ademto prandio, implicans rubis,
Segetem uetabit eruiſſe funditus
Vaſto molari p mattijsq; querqueris. — p malis aſperis, Feſt.
Cerno ſequacem iam q napuram luctuum — q fune, Feſt.
Mari trahentem & conſerentem patriæ
Minas feroces & malorum incendia.
Camillus Iſſa nec utinam in circumflua
Te procreaſſet hoſtium noſtrûm ducem,
Quartum ſatum ex Atlante r deſtina coui, — r colũna cæli, Varr.
Tuis parantem damna cognatis Prylin,
Sagax aruſpex uerè ad omnia optima:
Paterq; iuſsis Aeſaci fanatici
Non improbaſſet ſigna noctis s arcula, — s infauſta, Feſt.
Cælaſſet uno ſed duos pro patria
Fato, perurens membra Lemnio rogo.
Non tot malorum nunc procella ſurgeret.
Portumnus en cernet t nefrendũ carnifex — t puerorum, Feſt.
Feruere mergis ſpartiſirpeis anum
Glauci Terenti coniugem Titaniam.
Cum patre bina diſsipantur pignera,
Ducis molari lancinati u coclaca: — u lapides, Feſt.
Quæ ſabulonis apparata fugerant
Vanis loquelis aluei diſcrimina,
Cui cuncta credens ille tortor liberûm,
Mergorum alumnus, piſculentæ compedis
Præda, oſtreis ualgisq; Naritis comes,
Fetus gemellos cluſit uno x ploxeno. — x capſa, Catull.
Cumq; his miſer non matris ediſcens deæ

Præcepta Mnamon, ſed ueterno obliuius,
y ſupinus, Lucil. y Suppus recumbet, pectus enſe ſaucius.
Nunc nunc gemit Myrina, nunc præſentiunt
Hinnitum equorum littorales margines,
x ueſtigii, Feſt. Vbi Pelaſgum lubricæ ſaltum x pedæ
Librans crepidine ultima fremens lupus
Fontis creabit è ſaburra gurgitem,
Olim recludens ociosa flumina.
Iam culta uaſtat arua Mars Saliſubſulus,
Reciproco cruenta ſigna murice
Edens: palam omnis uaſta tellus nunc iacet,
Horretq; crebris ut ſeges noualium
a haſtarum ſpiculis, Enn. a Sicilicibus coruſca: luctuum mihi
b ſolum Pinnis imago aures ab altis perſonat,
Coui ſereſcens omne peruolgans b fretum
A' feminarum uoce, ſciſsis ueſtibus
Luctus ſequaces mutuo capientium.
Sed illud illud te, ô cor, infelix malum
Illud laceſſet omnibus crudelius,
c haſta, Feſt. Vbi fremiſcens c celibari cæſius
Verſam rapax ſanqualis inſcribens humum,
Vruoq; lirans orbitam anfractu uiæ,
Horrendum acutus ore clangorem ciens,
Fratrum tuorum filium cariſsimum
Ptoi parentis ex humo ſuſum auferens,
Artus cruentans ungue & immani gena,
d iliceta, Feſt. d Tifata patria tabo & arua polluet,
Bubulcus imporcitor ampli iugeri.
Et libripens trionis occiſi ſtipem
e in qua ſe uertit truti-na, Feſt. Ferens e aginæ examinatam lancibus,
Et ruſus æquipondium redhoſtiens
f maſſa f Rodi micantis in ſtatera auraria,
Bacchi iacebit funeratus amphora,
Fletusq; Nymphis inquilinis Bephyri
Superq; Pimpleam petræ Libethriæ,

Cadauerum propola, qui fatum tremens
Effeminatam corpori pallam induet,
Incilia tractans staminumq; insubulos:
Tanget supremus g uinciam hostilem pede, g terrã, Fest.
Te, frater, unum uel pauens in somnijs.
Qualem heu rues, Fortuna, luctantem domus,
Patriæ caducæ subtrahens tibicinem.
Non absq; lacrymis atq; lesso riserit
Impunè latro Doriensum exercitus
Vitulans ouanter morte confecti uiri:
Sed circa puppes ultimo h aucto spiritus h spatio
Excurso, amaris ignibus cremabitur,
Iouem Fugulem plurima incalans prece
Amara fata concremato auertere.
Nec agger, aut nauale propugnaculum,
Nec crebrisurus pluteus, atq; scansilis
Non iuuerit lorica, non pinnarum opus,
Sed fumo ut i axe conglobatæ apiculæ, i confertim, Fest.
Vaporis aura, torriumq; uerbere:
E puppe rostrisq; atq; rostrorum foris
Crebri petauristæ & sedilibus suis
Saltu peregrinam cruentabunt humum.
k Procosq; multos Græciæ palmarium k procerm
Hasta ferentes, inclutos prosapia,
Tuæ feroces morte mactabunt manus
Tabo cruentæ, amore belli asperrimæ.
Sed ipsa luctum non minorem perferam,
Tuo per omne mæsta tempus funere.
Nam dira mî illa dira lucescet dies,
Grauissimusq; luctuum, anni quos senes
l Circum rotantes Noctilucæ uiderint. l circulum
Heu heu gemendus & mihi flos est tuus,
O pulle, dulcis heu parentum sarcina,
Amore sæuum qui draconem saucians
Et illice igni, sauciumq; compede

Grata

Grata coercens tempus ingratum breue,
A' ſaucio non ipſe ſaucius tamen,
Truncatus aram tu crùentabis patris.
Sed heu miſella, par benignum uirginum,
Tuumq; bruta conqueror fatum canis:
Quarum ſororem terra nutrix alteram
Hiulca deuorabit infero ſpecu,
Adulta proximè intuentem incommoda,
Quam latè auitus lucus & buſtum lupæ
Iacet ſepultæ adulteræ cum filio,
Priuſquam opem mulgeret infans lactеam,
m obſtetricis *m* Aſſæq; mundo rore corpus ungeret.
Sed cruda te ad ſponſalia & connubij
Sacra admouebit durus Iphidis leo,
Atræ parentis æmulatus februa.
Namq; in capacis uentre mactans nauiæ
n mactator Bouem infulatam draco *n* cupencus impius,
o cultro, Feſt. Iugulæ tripatris cædet hanc *o* clunaculo,
Priora confeduſta dans hirpis ſacra.
At mancupatam te in ſupino littore
Thracum lapitam funditorum iactibus
Conuicioſis percitorum iniurijs
Abſcondet imber ſaxeus manualium,
Pulla hirriente membra mutatam cane.
Aſt ad bidental Anxuri domeſtici
p capillis, Feſt. Ornabit albis *p* antijs crepidinem
Sororis olim lutea calautica
Redemtus, uſtam cum rediret patriam,
Vetus tenebris nomen obruens ſuum:
Vbi rupex hirſipilus ignes indices
Terræ parentis ille manceps perfidus
Lucens, caballum gente prægnantem hoſtica
Pertundet, altas uentris impages trahens:
Et Siſypheæ uolpis aſtutus cato
Lucebit ardens triſte lucubrum nepos

Leuco-

Leucophryn atra nocte nauigantibus,
Infanticidæ & insulas duas boæ.
Ast ipsa abhorrens pronubas tædas ego
In ædis atræ scrupeis conclauibus
Tecto carentis & lacunari domus
Tenebricoso membra mergens carceri,
Ptoumq; Semonemq; Vortumnum Deũ
Fugans amore captum ab innupto toro,
Tanquam potis q signata perpetim fore
Summæ ad senectę tẽpus, innubæ ęmulo
Ritu Mineruæ Carneæ Feretriæ:
Ad uolturis columba tunc raptim torum
Exanguis ales ungue picato trahar,
Clangore multo Acredulam Bupetiam
Calans rapinæ nuptialis uindicem.
Ast illa signis aspero palatio
Puppas coruscans cælitus minabitur,
Lapsa ex r falanto patrij solo Iouis,
Auo imperanti nobilis possessio.
Vnius ob noxam orba mille liberûm
Tumulos inanes conqueretur Græcia
Non in sepulcris, sed maris fundo sitos,
Rogi supremum non tegentes puluerem
Vrnis latentem, ut iusta denicalia:
Sed triste nomen, atq; cespitum notas
Parentum amicis irrigatas fletibus
Et liberorum lacrumis & coniugum.
Ophelta, tuq; rupium custos Zarax,
Petræq;, tu Trychanta, tuq; asper Nedon,
Et saxa Dirphossi omnia & Diacriûm
Specus hiantes atq; Phorcynis iuga,
Quot fluctuantum nenias cadauerum
Cum dissipatis audietis puppibus:
Quantũ tumultum murmurũ infrẹnabili
Reciprocantem uorticum spumas salo:

q Virgo antiquè

r cœlo, Hetruscè. Fest.

Quot deinde thunnos saucij compagibus
Ad saxa fractis uerticis, quos cælitus
s fulmina Noctu rubētes s manubię t oblitos premēt,
t de cœlo tactos, Fest. Vbi flore iam uertiginosis Liberi
Lucebit indicem tenebrarum facem
Vltor nocenti peruigil curæ studens.
At hunc ut amburuantem aquis Alcedinem
Per saxa iniqua uelitem fluctus feret
u saxa, Virg. Actum procellis inter aras u duplices.
Gyrisq; siccans in petris alas mari
Multo madentes, alterum mare hauriet
Perpessus ictus à tridente fuscina,
Qua dirus illum uulnerans ultor Latro
Orcis habere coget æqualem domum,
x conuicio Vano cucullum blattientem x pipulo.
At luridum cadauer expulsum foras
Delphini aprica concoquet Canicula,
Passumq; in algis inq; musco putridum
Miserata condet una Nesęæ soror,
y lapidis, Prisc. Opitula y abadir maximi Cynæthei.
Bustumq; coturnicis udæ proximum
Tremens cauebit murmur Aegęi sali.
Tunc ille Castniam & Melinęam deam
z Plutonis Proscindet audax z Vragi in palatio,
Quę laciet illum rete inextricabili
Furore nec furore uerùm Erinnyum,
Tendens amaram compedem fatitraham.
Omnisq; mœstum Gręcia eiulabitur,
Quamcunq; Aręthus intus atq; inhospitę
Fauces coercent Dotij Libethrię:
Quibus meę uel ad paludis inferę
Ripam diu sunt lacrumandę nuptię.
Nam plurimarum uentre funerabitur
Serratidentum fauce camparum abditum
Examen ingens, hospitesq; in hospite

Terra ſubibunt buſta cognatis procul.
Nam ripa quendam Strymonis Biſaltia
Abſinthiorum proxima atq; Biſtonum
Veſticipis altorem optimũ Edonos propè
Teget pri9 Tymphreſta quàm cernat iuga,
Suo parenti plurimum inuiſum omnium,
Qui fecit illum cæcilium,oculos forans,
Cubile ſpurium quando iniuit pellicis.
Tres Cercaphi ſpelunca caſnares teget
Olim ſepulcro non ab Alenta procul:
Moloſsi olorem præſcium Iniſinui Cubi,
Scrofæ incientis neſcientem delicos,
Cum caprifici lite compellans cata
Vatem æmulum,ipſe falſus ex oraculo
Somnum a Teniris præſtitutum dormiet: a Parcis
Quartumq; magni liberorum Dijouis,
Fratrem doloſi Aethonis in fictis notis:
Et tertium ligone Thebarum ſalas
Aheneo demolientis filium,
Quem Strebulus olim Cõſus agili diſcidit
Pilumnus ora diſsipans ſudaculo, b flagello, Feſt.
Vbi creatæ Nocte germanos patris
Ad unum amorem mutuæ armarunt necis.
Duo at ſcatentis ad fluenta Pyrami
Deræni ouantes uertagi icti mutua
Depræliabunt cæde barritum ultimum
Subtele in ipſo uirginis Pamphyliæ.
Altusq; rumon ſulcus in meditullio
Stabit Megarſus ceſpitum nitentium,
V ne in profundis inferûm ſedilibus
Imbuta cernant buſta cædibus ſua.
At quinq; dehinc Ceraſtiam in Veſpariam
Et bitientes Satrachum & Siluani humũ,
c Iuſtà manebunt Murtiam Zerinthiam. c pro iuxtà antiquè
Vnus parentis exulans conuicijs

Cychrei cauernis Bocariq; flumine,
Meus ſobrinus,ut peremtor patrij
Pulli,nothum propagmen & labes domus,
Rabiem uomentis bellicoſam ouilibus,
Raui leonis quem pilis horrens cutis
d telis, Enn. d Runis tegebat æneis imperuium,
Obnoxiam unam poſsidentem ſemitam
Ad fata,quam uagina cęlabat Scythę,
Cum durus adolens ſacra Comyro leo
Suo parenti fatus eſt claras preces,
Immuſſuli ulnis ſubrumum geſtans ſuis.
Nec ipſe credat hoc parens,quòd Lemniũ
Fulmen duelli,neſcius turpis fugę
Trio efferatus hoſpitum infenſiſsimi
Traiecit ile munere,urinans ferum
Saltum tepentis enſis ad promtam necem:
Fratremq; Trambeli ille patria exigit,
Cognata patris quem parit nixu ſuo
Donata præda dirutori mœnium,
Quam pro frequenti ciuium comitio
Ferale glauco prandium ſuaſit cani
Miſiſſe linguax uirginum trium pater
Omnem marino terram inundanti luto,
Siquando fluctus expuiſſet faucibus
Sorbens procellis omne decumanis ſolum.
Nepam ſed ille fauce pro pupa uorans,
Partus maligni queſtus eſt onus graue.
Venator adiens at ſecundus inſulam
Vt expeditè conſulat malis ſuis,
e Hamadryadis. nympha Indigena ſocius epulo liberis e Virę,
Priſcis Lupercis atq; Nyctimi coquis
Lunam ante natis,filiam glandis dapem,
Torrere ſuetis in calentibus focis,
Euiſcerabit,& medullitus trahet
Ligone glebas,omne ueſtigans ſpecum.

Cuius

Cuius necauit bronchus Oetęus patrem,
Ad uerticillas ilis artus lancinans.
Adagionem hunc sensit accepto malo,
Quòd plurima inter poculum & labrum solet
Vertisse fatum res agens mortalium.
Et tabe manans ora spumanti, occidens
Solocisetus imminentem ulciscitur,
Salij coercens *f* incito statu uolam. *f immoto*
At tertius tollentis ex caua petra
Natus *g* neronis arma, cuius in torum *g robusti*
Idęa iunix sponte conscendet sua,
Quę uiua Auerni obibit umbras, questubus
Et lacrumis confecta Muniti parens,
Quem torta Crestonę anguis in uenatibus
Necabit, acrem cuspidem infligens pedę,
Vbi parentis collocabit in manus
Captiua patris auia furtiuo satum
Amore pullum, cui iugum solę hosticum
Iecêre seruitutis Actęi lupi
Hostimen, atq; Bacchę ademtę gratiam,
Quorum rotundę testulę cęsus tholus,
Munimen ictus hostici, caput teget.
Intacta uermiculata claxendix domos
Seruabit alias, incolis stupenda res:
Quod templa ad alta siderumq; *h* subices *h pro nubibus, Enn.*
Ducet duos Lapersios medioxumos,
Quos nunquam in orbem Iuppiter sospes meum
Duxis biprędem liberaturos subim:
Nec uel celoces instruentes classium,
E puppe summa nudipes uestigium
Hostes uetusto Bebrycum infigant solo:
Neq; hos leones anteuntes uiribus,
Duri duello, quosq; Mauors armiger,
Quos Nerienes, Capta quos amat dea
Boum Iuga, & Curitis Homolois dea.

Hæc quæ cluentes arte fabrica duo,
Querquetulanus, Consus & Cromnæ imperans,
Struxêre quondam peieranti principi,
Crudis diem unum uix lupis suffecerint
Vim fulminantis impetus depellere,
Quamuis in arcibus Canastræum grauem
Giganta, constans hostium repagulum,
Habentia, atq; certa primùm uerbera
Vibrare promtum lancinatori gregis,
Et cuius iras primus accendet graues
i accipi er, antiquè ı Acceptor acer, lubricum saltum citans,
Flos ipse Graiûm, cui Dolongorum elegans
Olim sepulcrum ripa defuncto parat
Rumona cornu prominens peninsulæ.
Accedet insperatus accedet tamen
Nobis amicus sospes unus, Drymnius
Deus Promantheus Aethiops Gyrapsius,
Qui bitientem quando Mutunum atrijs
Nocentem amaræ pestis admittent reum,
Et quos acerba, quosq; rerum asperrima
Manent, dape atq; inferio libamine
Mactare conabuntur immitem Crepum,
Grauem tumultum ponet in conuiuio.
Primumq; amara uoce sese mordicus
Frendent, frementes improbis gannitibus:
Tandemq; cernent patrueles prœlio,
Vt consobrinis nuptiarum auerterent
Pusis rapinas, furta patruelium,
Sponsaliorum propter immunem uicem.
At tela certè multa Cnecei alueus
Vibrata nisu uulturum intuebitur,
Res mira Pheræis & auditu aspera.
Hic namq; corno stipitem pullæ cauum
Fagi retundens, opprimet duûm alterum,
Tauro leonem conserentem prælium:

Alter

Alter ſibynna diſsipans tauri latus,
Affliget hunc ſolo: hunc ſecundo uerbere
Reciprocabit ut coniſcans k aruigus, *k aries*
Cippum caducum buſti Amyclæi ruens.
Simulq; ferrum fulgurumq; uortices
Fortes l patales m hoſtient, quorum unius *l tauros, Plaut.*
Non uel Sciaſtes Orchieus Telphuſius
Manum improbarit, quâdo cornu tenderet. *m ferient*
Summanus hos Dis, hosq; cœli fornices
Grata dierum ſemper excipient uice,
Fratres amicos, compotes uitæ & necis.
Illorum at arma ſopiet nobis Deus,
Paruum leuamen in malis hoc largiens:
Multorum & ingens agmen excibit manu,
Quos Rhœæ alumnus non tenebit, ſpiritus
Mulcens, nouenum tempus in magna inſula
Manere nexos imperans oraculis,
Tres multa cunctis uirgines n alebria *n alimenta*
Præbere mandans qui cacumen Cynthium
Errore peruagantur Inopum propè
Aegyptias o Melonis electantem aquas. *o Nili, Feſt.*
Progerminator quas petulcus erudit
Adorearum ritè pilumnas opum
Vinumq; facere uel linimen unguinum,
Neptes Zarecis uinitorculas aues:
Quæ ſæpe ſolabuntur hoſpitum canum
Famem furentem exercitus, cum uenerint
Ad filiæ Sithonis uda littora.
Atq; ænearum panuclarum ſtamine
Olim librarunt iſta uirgines anus.
Cephasq; tum Praxander, ullis nauibus
Non imperantes, plebis obſcurum genus,
E' quinq; quarti poſt petent terram deæ
Golgos tenentis, hic Lacona exercitum
Ductans Therapnis, alter autem ab Oleno

Dymeq; Buræi imperator agminis.
p possessionẽ At Argyrippam, Dauniorum p hæredium,
q pro extru-et, antiquè. Ad Ausoniteh q extruebit Phylamum,
Aues sodales membra plumantes uidens
Fatis amaris, qui natatum aquatilem
Degent in alto more piscantum mari,
Similes figura cæsijs oloribus:
Rostrisq; spumas aucupantes piscium,
Ducis tenebunt insulam cognominem,
Theatriformis inq; clitellis iugi
Vicos secantes perq; distinctas uias
Iunctis tabernis quo prius Zethus modo:
Simulq; pastus & simul cubilia
Noctu rebitent, gentis omnem barbaræ
Cœtum cauente s, inq; Græcorum peplis
Cognati amantes ocium cicur sinus:
r ingerente, Fest. Manuq; ab r insipante pultem prandij
Offam polentæ blandum adulantes edẽt,
Vitæ prioris non adhuc obliuij.
Verùm Liburnæ uulnus, erroris uagi
Erit minaciumq; causa luctuum,
Procax uirosa cum catulliet lupa
s œstro: Virg. s Asilo amoris, & bidental Nortiæ
Defendet ipsum, uictimam noui sacri.
Colossicusq; in Ausonum pomœrijs
Stans, fabra sistet membra saxeo super
Campsoris Architectonis statumine,
Saxis, saburra nauis, eductis foras:
Arbitrioq; fratris Alæni obrutus,
Veras preces precabitur noualibus,
Seiæ nec t agnas unquam adoreas dare,
t spicas, Fest. Aquis opimante arua substillis Ioue,
Ni fortè quidam Aetolus urgens stirpitus
Proscindat arua, sulcum arans trionibus,
Cippisq; latè cinget immotis humũ,

Quos

Quos glorietur nemo ui mortalium
Statu mouere posse. nam cita fuga
Ipsi reciprocam redibunt semitam,
Gradu prementes necgradu littus sali.
Deusq; multis indiges uocabitur,
Quicunq; brutum littus Ionis tenent,
Cæso dracone noxio Phæacibus.
Gymnasijsq; retrogradi circumfluis
Renoniuestes applicantes, indigum
Victum iuuabunt inuicem orbi uestibus,
Fundis bipedibus membra defensi tribus:
Vbi rudimen uerberantis eminus
Artis puellos mater impransos docet.
Nam nemo panem dentibus frendet prius,
Quàm capsit illum pendulum certo * lapi, * lapide, Enn.
Super tigillo destinati ictus notam.
Iniqua scrupis & recedent littora
Hispana, Tartesi fretum tangentia,
Arnæ uetus propago, Temmicum duces,
Graiam expetentes & Leontarnes iuga,
Scolumq;, tum Tengyrá, Onchesti solum,
Fluenta Thermodontis, Hypsarniq; aquas.
In Syrtin alios & Libystica æquora,
Et breuia, & Infernatis æquoris uada,
Et semipiscis gurgites naufragos
Olim interemtæ uestipellis dextera
Sangi Bubulci Fouij Stercutij,
Inq; alta saxa uirginum uolucrium
Dispalitantes, lancinatos cruditus,
Opacus omnes Tellumo uenabitur,
Multis ruinis obrutos, ex mortuis
Vno relicto nuncio sodalibus,
Delphinisigne, fure Punicæ deæ.
Qui uasta raui coclitis magalia
Videbit, aheno maximo × calpar meri × scyphum. Fest.

Manu propinans, poculum bellarium:
Videbit & quæ liquerat cadauera
Præstanus Auerruncus armorum cluens,
Qui rutro adunco runcinantes omnia,
Nectent foratam reste prædam mugilum.
Atq; alius alium sæuus excipiet labor
Labore semper pristino ferocior.
Quæ non Charybdis mortuorum explebitur,
Quæ non Erinnys, semiuirgó bestia,
Quæ non Camena, carnifex bimembrium,
Aetolis aut Curetis, artus liquier
Suadebit aura flexanima immemores cibi:
Vel quam ferarum non fabram intuebitur,
Atrox uenenum farre miscentem excetram,
Fatumq; monstriforme. sed miserrimi
Sortem gementes atq; palantes haris
Miscella semper cum polenta floccium
Acina, fracesq; deuorabunt: ast eum
Herba atq; Manus uindicabit obuius
Nonacriates Vinulus Triceps deus.
Et mortuorum regna descendet caua,
Atq; inferum rogabit apricum augurem,
Coitus uirorum & feminarum conscium,
Vmbris hianti sanguinem obsipans solo:
Ensisq; trux munimen, inferis metum,
Vibrans, trementum murmur umbrarum audiet
y tenui uoce, Titin. Gracile caducâ y succrotillâ fabulâ.
Atq; hinc Gigantum quæ lacertos insula
Confregit, & Typhonis artus querqueri,
Adusta flamis cum mera excipiet rate:
x simiarum. Fest. Qua rex deorum informe x clunarum genus
In risum eorum transtulit coloniam,
Qui prælium mouere Saturno satis.
Bæi magistri postmodò bustum, casas
Post præteribit Cimmerum, & Plutonium

Aquæ

Aquæ procellis fluctuantem gurgitem,
Ossan, boumq; [a] Viriati semitas
Stratas, nemusq; Liberæ pusæ inferæ,
Candensq; flamis flumen, atq; ubi ætheri
Tollit cacumen ampla [b] procapes iugi
Ex quo fluenta cuncta, cuncti funditus
Fontes per arua dissipantur Itala:
Linquensq; Lethæonis alta culmina,
Lacumq; Auernum, quem labro ambit circites,
Et flumen atra nocte Cocyti obrutum,
Stygis nigrantis gurgitem, quâ Terminus
Iuranda posuit iura supremis deis,
Ire in Gigantes atq; Titanos parans:
Libamen haustrisq; aureis antlans aquæ,
Orcæ dicabit & uiro donarium,
Silam columnæ uertici appendens suam:
Et tres necabit filij Salaciæ
Pupas, camenæ matris æmulas soni,
Iactu insolenti præcipes è culmine
Pinnis caducas æquor in Tyrrhenicum,
Quacunq; amari iura staminis trahent.
Vnam Phaleri turris eiectam foras
Glanisq; capiet, flumine irrorans humum:
Quà pusæ acerram construentes incolæ,
Vitulatuum strepente Parthenopen sono
[c] Solennia deam iubilabunt alitem.
At littus extans in Veniliæ deæ
Se corruens, cognominem Leucosia
Petram tenebit, qua fluens Is & ferox
Fluenta pingui Laris eructat solo.
Ligea agetur in Terenam fluctuans,
Sulcans procellæ murmur: illam nauitæ
Linquent sepultam littorali cespite,
Aquis propinquam garrulis Ocinari.
Illam lauabit Corniger so gurgite,

[a] robusti. Non.
[b] radix, Festi
[c] solenniter.

Volucrimembris busta februans aqua.
Primæ sorores ante cognatas deæ
Clasſis uetuſtus imperator Atticæ
Certamen ardens lampadum nautis aget,
Iuſsis deorum, plebs quod augebit dehinc
Neapolitis, quæ prope undantem ſinum
Portus Miſeni ſcrupeas ripas colet.
Claudensq; Coros ſcorteo ſinu bouis,
Et rurſus actus caſibus reciprocis,
Flagri triſulci uerbere uſtulabitur
Larus quieſcens caprifici frondibus,
Ne gurges illum fluctibus deglutiat,
Imo Charybdin fundo anhelantem trahens.
Nec ſat refectus nuptijs Atlantidis,
Rudem ſerilibusq; ſirpatum alueum
Intrabit audax, atq; moderator reget
Ad media combæ caudicariam trabem
Sutam infabrè compage ſubſcudum rudi
A' qua acer ambarualis expellens deus,
Implume quale pignus orbæ alcedinis,
Ipſis agæis &, foris ſimul, uagis
d rudentibus, Merget procellis impeditum [d] copulis.
Cæſar. Pontiq; inerrans peruigil cubilibus,
Anthedonio erit contubernalis deo:
Alternus & ſic mutuò ut piceæ librum
Caurus rotabit ſuber, agitans ſpiritu:
Vix & procellas uorticesq; Albuneæ
Defendet illi ſupparum, arma pectoris
Manuumq;, queis & ipſe carnifices petras
Prendens, acutis membra lancinabitur
Scrupis: ad inuiſamq; Saturno inſulam
e teſticulorũ, Laniam profectus ſeculam [e] nefrondinum
Feſt. Nudusq; egensq; garrulus tenebrio
Ficti latrabit fabulam infortunij,
Pendens acerbas coelitis monſtri preces.

Non

Non hic ueternus dormientem cœpiat
Obliuionis Equirium Melanthium.
Namq; ibit ibit nauticum ad Rithri ſinum,
Et Neriti cacumen:intuebitur
Vaſtos penates ſusq;deq; funditus
Luxu procorum turpium.at *f* ſcrapta improba *f meretrix, Verr.*
Specioſè adulterata corrodet domum,
Luxu miſelli abſentis effundens opes.
Atq; ipſe ibidem plura quàm in Scæis mala
Videns famelicoſus,à domeſticis
Minas toroſo tetricas dorſo pati
Sannis repreſſus diſcet,& pauirier
Pugnis iniquis,*g* friuolûmq; iactibus. *g fragmentorum fictiliũ, Feſt.*
Nec inſueta flagra ſunt:uberrima
Vibix manet Thoantis in tergis adhuc
Lentis betulis ſculpta,quæ trico nocens
Siccis genis infligere,exhortabitur,
Gratam libenter corpori inſculpens notam
Vt neſcios ſupplantet oculatis malis
Hoſtes,querelis principem inducens ſenem:
Quem Bombylea uallis,& Temmicia
Infame nobis terra produxit malum,
Seruatus unus nauitarum in patriam.
Poſtremò qualis larus angarius maris,
Salſaq; murex corpus unda exercitus,
Exhauſta luxu Pronienſium bona
Olim à Lacæna putida offendens lupa,
Portu relicto *h* paſſus occidet ſenex *h rugosus*
Coruus ſub armis Neriti lucos propè:
Quem latere foſſo cuſpis incurabilis
Piſcis necabit eculeo Sardoniæ,
Natusq; patris carnifex uocabitur,
Achillis ille conſobrinus coniugis.
Poſt funus augurem Eurytan populus colet,
Et qui cubile Trampyæ celſum tenet;

In qua necabit Herculem rursus draco
Tymphæus in conuiuio, rex Aethicum,
Trahentem ab Aeaco atq; Perseo genus,
A' Temeneis non procul natalibus.
Sed mortuum illum Perga mons Tyrrhenius
In Gortynæo condet ustrinæ situm:
Cum lacrumanter occidet propter malum
Natiq; coniugisq;, quam frater necans
Orcum secundus postuma uia petet,
Cæsus sororis ense funesto gulam,
Glauconis Absyrtiq; sobrinæ improbæ.
Hic tot ruinis totq; cumulatus malis,
Secundò adibit Ditem inexorabilem,
Cui nullus unquam sudus arrisit dies.
O' quam tibi præstabat esse in patria,
Miselle, tauros uel colonum rustico
Iugare asellum sub coho cantherium,
Fictis furoris insolescenti dolis,
Quàm tot subire luctuum discrimina.
At anxius uir coniugem raptam expetens,
Et augurales ominum audiens notas,
Amore spectri peruagantis æthera
Quæ non marina templa perscrutabitur,
Quæ non uaga lustrabit arua indagine.
Primò quidem Typhonios cernet specus,
Anumq; saxo membra duratam aspero,
Nec non Erembum cognitas piscatibus
Ripas hiantes: atq; adulteræ inclytum
Myrrhæ uidebit oppidum, cuius uterum
Leuauit obstetricis arboris liber:
Et fleta multum busta Gauantis suæ
Heræ, Hospitali Viciæ Iugæ deæ:
i aper, Fest. Quem trux i bisetus dente cano concidit.
Arces uidebit nec minus Cepheidas,
Nec non Camilli lubricum pulsum pedis,

Aras-

Arasq; duplices,quas dapis cupidine
Bocas ſubiuit,pro parata uirgine
Hiante fauce corpus Aurigenæ uorans,
Rimantis exta maſculi plumigradæ.
Meſſoris autem ſecula necabitur
Exenterato turpis orca uiſcere,
Muſtelæ alumnos qui caballimilites
Ceruicimatris ſaxifrontis extudit,
Hominesq; durans ſuetus à ueſtigio
Formare ſtatuas inuolucro marmoris,
Sagax tricæcæ lucifur cuſtodiæ.
Videbit æſtu quæ rigantur iugera,
Asbyſta flumina,atq; humo ſtertentium
Cubas olentes, conquiniſcens beſtijs.
Quæ cuncta obibit propter Argiuam lupam,
Triuiram puellam feminipuerperam.
Iapygumq; adibit erro exercitum,
Ponetq; donum uirgini Feretriæ,
Ancile ſcutum & [k] hirneam Temeſiam,
Sponſæ nocentis cernuosq; mulleos. [k] pateram
Sirinq; adibit & Lacinia ardua,
In queis iuuenca conſitum Feroniæ
Deæ Monetæ præparabit hortulum:
Et feminis lex ſemper indigenis erit
Cubitûm nouenum flere tertium Aeaci
Et Doridis,fulmen duelli Martij,
Nec corpus auro perpolire [l] uinulum, [l] molle, Plau.
Nec ferre membris delicata pallia
Sandice pictas,ideo quòd diuæ dea
Terræ cacumen muneratur arduæ.
Pugilisq; tauri inhoſpitam certaminum
Arenam adibit,quem creat Libentia
[m] Mancina,regnans arce Longuri edita, [m] manea
Saturniam falcemq;,Concheæq; aquas
Ventans, Gonuſamq;,atq; Sicanum æquora,

Et

Et templa crudi pelle muniti lupi,
Quæ quondam alumnus Crethei appellens ratem
Cum gente quinquaginta nautarum edidit:
Minyûmq; salsi ripa seruabit maris
Strigmenta, quæ nec diluet Venilia,
n niues, Lucret. Nec abluentes imbricæ n ningues diu.
Ripæ sed alios atq; Teuchiris iuga
Vicina flebunt, littore eiectos procul
Atlantis ad deserta territoria,
Membris nocentum lancinatos fragminum:
Mopsum Titæroneum ubi olim nauitæ
Busto indidêre mortuum, & busto super
Statuêre cippum funebrem Argoæ trabis
Transtrum reuulsum, manium donarium,
Ausigda Cinnyphæa quod rigans aqua
Fecundat undis. ast alumno Nerei
Trithoni Colchis munus uxor obtulit,
o oris, Fest. o Luræ capacis aureum carchesium,
Iter docenti quâ per angustas freti
Immittat aras Tiphys incolumem ratem.
Et iura Græcos Africæ capessere
Pontigena tunc biformis asseret deus,
Cum munus id plebs offeret reciprocum
Libyssa Græcæ, patrijs pellens locis:
Metuq; fati munus Asbystæ infera
Telluris umbra subter ignotum obruent,
Vbi ducem miserrimum Cyphensium,
Nautasq; ad unum flabra Volturni egerent,
Et ex Palythris filium Tenthredonis,
Amphrysiensem principem Euryampium,
Et optimatem saxicorporis lupi,
Tymphrestiarum & rupium cacuminis.
Quorum quidem Aegonean alij patriam
Desiderantes atq; Echinum & Titarum,
Irumq;, tum Trachina, tum Perrhæbicam

Gonum

Gonum Phalanumq;,atq; Olossorum sola,
Et Castanæan,insepultum in rupibus
Aeuum supremis eiulabuntur malis.
Sic aliud alij funus adiunget Deus,
Dura ante reditus excitans discrimina.
Illum Aesari unda,& oppidum minutulum
Oenotriæ,Crimissa,torris noxij
Stinctorem habebit,quem momordit excetra.
Namq; ipsa summum diriget telum manu
Tendens p tenum uirago Mæoten Tuba. p funi, Plau.
Duræ ad fluenta qui cremato acerrimo
Leone,ualgo dexteram armauit Scytha
Colubro,uolantum q pinsitore cuspidum. q expulsore. Enn.
Crathis sepulcrum sed uidebit mortui
Ad ima templa Bitientis Patarei,
Vbi sonora stagna Nauæthus uomit.
Ipsum necabunt Ausones Pellenij
Opem ferentem Lindiûm prætoribus,
Quos Thermydri quos Carpathi iugis procul
Vagos coruscus Thrascias mittet canis
Noui colonos hospitisq; pulueris.
Ergo Macellis maximum templum incolæ
Busto struentes,numen æternum colent
Libisq;,opimis & boum nidoribus.
Faber caballi Langariæ in cubilibus,
Timore Martis & cateruæ Thuriæ
Pendens parentis peierata crimina,
Quæ pecua propter comparata prælio,
Celsæ Comæthus dirutis r prosimurijs r pomerijs. Fest.
Ob coniugalis curæ amorem uxorium,
In Bellicam Cydoniam uiraginem
Hic peierauit atq; Crestones deum
Lupum Quirinum s Trossulum Flexuminem, s Equitem.
Qui torminosum prælium in fratrem dedit
Intra parentis intimam bulgam pugil,
r Natale

Natale nondum lucis intuens iubar,
Nec liber à Partundæ adhuc laboribus:
Meticulosum auxêre sic fetum dei,
t leporem Cæstu ualentem, in Marte *t* lauricem tamen,
Et arte plurimum utilem in castris sua:
Qui circa Cirin & Cylistarni humida
Habebit hospes patria procul domos,
Vbi dolabras, queis grauem molem ascians,
Illustre damnum fabricabit incolis,
u Martia. Gell. *u* Molæ sacrabit in Cluacinæ tholo.
Alij tenebunt Sicanorum littora
x Laomedō, Fest. Aborigines, quâ tres *x* Alumento senex
Nautis puellas Phænodamantis dedit,
Seruans repostum mente ceti prandium,
Porrò obsipare edacibus cœnam feris,
y occidētales, Varr. Vbi ad *y* crepuscos uenerint Læstrygonas,
Quâ squalet alta inhospitalis uastitas.
Illæ parentis maximum donarium
Quinquertionis struxerunt templum deæ,
Morte expeditæ & solitarijs locis.
Quarum alteram Crimissus assimilis cani
Vinclo marito coniugabit, atq; ea
Semifero alumnum nobilem pariet deo,
Trium colonum conditoremq; urbium:
Qui conuocatum termitem Anchisæ nothum
Ducet triquetram marginalem ad insulam,
E' Dardaneis nuper aruis hospitem.
Heu heu Segesta, cælitum sententiâ
Te luctus atrox, te querela patriæ
Manet flagrantis ignis hostici rogo:
z muros, antiquè Tu sola *z* mœros, sola turres dirutas
Ad omne tempus lacrumata, sat diu
Sat eiulabis: omnis atrato miser
a pre, & squalore Cultu popellus inuolutus supplice,
Pedore deget *a* squale uitam sordidam,

Solox

Soloxq; capitis terga fœdabit coma,
Memorem procurans ueteris ærumnæ notam.
Multiq; circa Sirin & Leutarniam
Colent opima culta, qua miserrimus
Grossorum acutus supputator est situs
Calchas, feritus ungulo caluum caput:
Qua fluctuosa murmurat fuga Sinis,
Rigans amena Choniæ noualia.
Vrbem hi struentes Ilio cognominem,
Iram Mineruæ Buccinæ accendent heræ,
Ad templa toruæ cum trucidabunt deæ
Quicunq; ad aram supplices confugerant:
Purasq; conniuebit illa pupulas,
Sæuis Achæis uapulantes Ionas
Videns, luporum & ciuicam agrestum necem,
Quando camillus publicus flamen cadens,
Primus tepente sparget aram sanguine.
Itemq; saxa plurimi Tullensia,
Nec non marini prominens Lini iugum,
Regnata adibunt arua priscæ Amazoni,
Emancipati feminæ seruæ iugo,
Quam seruientem strenuæ uiragini
Vagam repellet unda ad hospites sinus,
Exculpta cuius interemtæ lumina
Leto cruento [b] mirionem simium
Sternent, [c] trifaci saucium longurio.
Crotoniatæ ciuitatem diruent
Amazonis, fortem necantes uirginem
Cletam, imperantem patriæ cognomini:
Et inde terram mordicus quamplurimi
Proni prehendent, nec laboribus fine
Lauretæ alumni mœnia æquabunt solo.
Alij Terenam, qua fluens Ocinarus
Recentat arua, februam eructans aquam,
Errore [d] lixabundi & ærumnis colent.

[b] deformem
[c] tricubitali hasta, Fel.
[d] uagi

Sed & secunda laude pulcritudinis
Cluentem,& almis ex Lycormæis aquis
Fortem asperumq; filium Gorgæ ducem
Modò Libyssam Thracia in terram ferent
Flabella,tentis inuoluta linteis:
Modò ex Libyssa rursus Auster accidens
In Argyrinos uersus & Ceraunia
Feret,sonanti turbine insultans salo:
Vbi uictus illis durus exantlabitur
Lacmonij qui flumen Aeantis bibunt.
Ciuesq; capiet Crathis omnes Colchicis
Polis propinquus Mylacumq; terminis,
Quoscunq; misit quæritantes filiam
Aeæ & Corintho,sponsus Eidyæ,imperans,
Venans carinam perfidæ sponsæ uehem:
Qui limpidum accoluere Dizeri alueum.
Melitem insulam alij non ab Orthrono procul
Vagi obsidebunt,quam iugosi plurimus
Circum Pachyni Sicanus lambit liquor,
Arcem petrosam ruminans cognominem
Olim futuram Sisyphei filij,
Curitis etiam uirginis splendens opus,
Quà uomit Helorus frigerantem gurgitem.
Aui peremtor hirpus Orthronum incolet,
Patrij procul fluenta Coscynthi expetens,
Et in procellis scrupeæ moli insidens
Classem imperabit nauigandam ciuibus.
Terræ paternæ nanq; non annum integrum
Perduellionis patria reum frui
Sequestra iustæ furia uindictæ sinat,
Ladonis udi larua roris accola.
Et inde uitans prælium anguiformium,
Abantiam post nauigabit oppidum,
Ventansq; propius terram Atitanensium,
Ad littus ipsum culmen arduum incolet

Libans Polyanthei Chaonitæ flumina.
Calchantis atqui busta propter Itala
Fratrum duum mendacis alter cespitis,
Tumulum sepultis excitabit ossibus:
Bustumq; ouillo uellere incubantibus
Veram in quiete e dictionem proferet: *e oraculum.*
Salutiferq; Daunijs uocabitur, *Pacan.*
Cum fluminis gens lota Iuturnis aquis,
Gnatum inuocabunt opitulũ Aesculapij
Gregi benignum ciuibusq; accedere.
Hoc nempe cunctis lumen Aetolis erit
Ibi cruentum & omnium sæuissimum,
Quando Salanga rura & Angæsos sinus
Cum uenerint, ducis reposcent iugera
Boni noualis sumen, aruum hæredium:
Quos ad sepulcrum solitarium obruent
Viuos hiantis in soli uoragine,
Sepulcrum & ipsis insepultum Daunij
Statuent aceruo fornicatum saxeo,
Terram offerẽtes quam uolebant sumere,
Cerebrisorbi filij apri bellici.
Sed filiorum Nauboleorum petent
Nautæ Temessam, qua iugosus Lampetes
Illustre cornu uerticis Hipponij
Salo tetendit: proq; Crissæ finibus
Crotoniatem portuosum puluerem
Taurorum arabunt ferreis dentalibus,
Patriam Lilæan & Anemoreæ sola,
Amphissan & desiderantes atq; Abas.
Setæa misera, rupium te crux manet,
Vbi numellis membriuincis ferreis
Misella passis compedita brachijs
Moriêre heriles ausa classes urere,
Ad Crathin eiulante questu uolturum
Rapina pendens, osinum uoracium:

Quin ſortis ille mons tuæ cognominis,
Ponti procellis imminens, uocabitur.
Tamen Pelaſgi ad alta Membletis uada,
Quicunq; Corſicæ appulerunt inſulæ,
Tyrrhenicum ultra murmur ad Lametios
Lucana habebunt gurgites noualia.
Illos ruinæ duraq; infortunia
Mæſtos habebunt, non relaturos pedem
Propter mearum nuptiarum uim trucem.
Nec qui penates geſtientes poſt petent,
Vitulationis pinguia adolebunt ſacra,
Redhoſtientes gratiam Lucretio.
Nam tot ruinis tot malis Ericius,
Tot Martiorum coniugum æditnas nurus
Dolis rotabit, nec malis nauifraga
Ceſſabit ignium excubans cuſtodia
Ob cæſi alumni fata, quem ceſpes recens
Effoſſus in tellure Methymnæ teget.
Aſt alius ad lauacra inextricabiles
Laquei nocentis cæcus explorans uias,
Sceleſtæ amictus inuolucro compede
Manibus requiret impeditis exitus:
Caueamq; ſubter balnei urinans, lacum
Cerebro recenter atq; pollubrum irruet,
f dolabra, *f* Scena bipenni diſsitus medium caput.
Liu. At umbra bulla peruolabit Tænarum,
g ſcelerata, Auerſa abominanda *g* ſcraptæ munia.
Titm. Ego ſtabo propter nauiam iacens humu,
Diuiſa aheneæ ſecuris uerbere,
Cùm mi ſapinum ſtipitẽ aut truncum ilicis
Frondator aliquis ut opifex lumarius,
Illuſtre collum franget & tergum patens,
Et omne acerba lancinans corpus cruce
Excetra dipſas imminens ceruicibus,
Iras amaræ bilis explebit ſuas,

Vt nempe furto non adeptæ prælio
Muto dolore iura uindictæ ferens.
Surdis querelis coniugem clamans herum,
Curram repentè conuolans perniciter.
Sed Vertagus parentis indagans necem,
Crudelis ensem merget extis uiperæ:
Malum scelestum ciuicum sanans malo.
Sed uir meus, rex seruientis coniugis,
Lepidis coletur Spartiatis Iuppiter,
Honorum adeptus Oebali natis uices.
Meus nec ultrà cultus ignorabitur
Obliuiosis obrutus silentijs:
Colentq; templis optimates Daunij
Salpes ad oram, quiq; seruant Dardanum
Vrbem, paludis proximi uoragini.
Sed & cauentes coniugale uinculum
Pusæ uirorum tædio deformium
Comis recenter Hectoris nitentium,
Insignium formæ aut notis natalium,
Aræ lacertis implicabuntur meæ,
Tædarum habentes acre propugnaculum,
Pullos amictus atq; fucum corporis
b Lito gerentes uestium tectorio. b uncto.
Illustre numen his ego longum dea
Canar bacillos feminis gestantibus.
Luctumq; multis uirginum parentibus
Orbis relinquam retrò, quæ ducem impium
Deæ latronem militarem Cypridis
Diu gementes, excidentes nuptijs
Mittent puellas sorte iniqua uirgines.
Larymna, tum Sperchie, tum Boagrie,
Tu Cyne, tu Scarphea, uel Phalorias,
Vrbsq; alta Narycea, uel Thronitides
Vici Locrenses, & Pyranthia ardua,
Nec non Hodœdocæa tecta Oilei

Vos

Vos ob mearum nuptiarum crimina
Pœnas Mineruæ ſcilicet magnæ deæ
Soluetis, annos mille uirgines anus
Vrnæ nefaſtis nutrientes ſortibus:
Queis inſepultum ſemper in terra hoſpite
Hoſpes ſepulcrum diſtrahetur fluctibus,
Cum membra cremijs uſtulans infamibus,
Cinerem procellis uentilabit Mulciber
Columbæ ab altis interemtæ montibus.
Aliæq; noctu mortuis ſimillimæ
Campos adibunt uirginis Sithoniæ,
Cæcas ocellis aucupantes ſemitas,
Auguſta Diuæ dum penetrent atria,
Votis cientes ſupplices Duelliam:
Magnæq; uerrent aream ſcopis deæ,
Et rore ſpargent, iam cauentes ciuici
Furoris æſtum. nam uir omnis Ilij
t lapidem, Seruabit illas, ſaxeum t rodus tenens,
Att. Aut æneam ſeceſpitam, aut bupetiam
k ſecurim, Feſt. k Acierim acutam, uel Phalacræam rudem,
Manum ſtudens ſatiare ieiunam necis.
Impunè tunc plebs laude noxium efferet
Genus necantem, lege ſanciens rata.
O' mater, ô miſella mater, nec tua
Laus interibit: quin uirago Perſei
Triformis Orca te canem pernoctibus
Sæuam efferabit in uiros nictatibus,
Quiq; imperantis Strymoni Caniculæ
Delubra flamis non colent ardentibus,
Pheræam opima cæde placantes deam.
Sed buſti inanis inſulare ceſpitem
Pachyni habebit culmen, ex inſomnijs
Heri timentis excitatum dextera,
Ad purum Helori funeratæ marginem:
Qui functæ in oris inferet libamina,

Triuiæ furorem ſcilicet timens deæ,
Quòd primus audens ſaxei iactus nefas,
Orco præibit dux inhumani ſacri.
O frater, animæ plurimum frater meæ
Dilecte, fulmenta ædium atq; patriæ,
Non fruſtrà tauris imbues altaria
Cæſis, tenentem Ophionis ſedilia
Mactans opimo uictimarum munere.
Sed rura te uectabit in natalia,
Græcis uigentem rura adepta gloriam,
Vbi palæſtram docta mater Latia
Olim imperantem Tartaro trudens anum,
Furtiua ſoluit uincla partitudinis,
[l] Gumiæ mariti pullimanducas cauens — l taurici
Epulas nefandas, nec ſaginauit dape
Aluum, faceta glutiens ſaxum uice
Suffarcinatum in mollibus cunabulis,
Prolis ſepulcrum triſte ſeminferus ſuæ.
Quin templa habebis inſulasq; [m] Manium — m beatorum
Verruncus auræ peſtilentis Indiges,
Vbi obſecutus Ogygi poplos ſatus
Oraclo Apertæ Lepſij Terminthei,
Ex Ophryneis te ſepulcretis agens,
Arcem ad Calydni ducet & terram Aonum,
Leuamen acre, cum tumultus hoſticus
Vaſtabit arua & Teneri donaria.
Sed & [n] ſufetes uictimis Ectenij — n optimates. Calid.
Tuam fouebunt ut deorum adoream.
Et Cnoſſum adibit atq; Gortynis domos
Meæ ruinæ luctus, & caduciter
Ducum lababunt tecta, non enim innocens
Lembum biremem nauta piſcator regit,
Leucum ſequeſtrem regiæ ductans dolo,
Odiumq; cæcis implicans mendacijs:
Nec ille parcet liberis, nec coniugi

Medæ, furoris æstubus mentem auius,
Non Clesitheræ filiæ, cuius pater
Draconi alumno sponte nuptias dabit:
Omnesq; cruda cædet in sacris manu
o callis, Gell. Cereris o fauissis, saucios crudeliter.
Decusq; auitum illustre progenij meæ
Magnum nepotes efferent in posterum,
Coronam adepti prælijs perduellium,
Terræ marisq; ius tenentes principes:
Nec mentione postuma nomen carens
Celabis altis in tenebris, patria.
Tales relinquet consobrinus duplices
Meus leones, maximum Romæ genus,
Gnatus uenustæ Vorticordiæ, cluens
Mentis, nec acri pœnitendus prælio.
Rhæcelon urbem qui prius uentans colet
Cissi ad supremum culmen, & Laphystias
Cornu rigentes feminas: Halmopia
Rursum exeuntem quem manet Turrenia,
Tepente Lynceus & redundans agmine,
Et Pisa, pecorosa atq; Agylles pascua:
Miscebit hostis quocum amicum exercitum,
p supplicationibus, Fest. Adigens sacramento atq; p supplicijs precum,
Erro latentes Nanus indagans uias
Terræ marisq;: tum simul nati duo
Mysos regentis (cuius auertit deus
Vitisator hastam, membra uineto implicans)
Tarchonq; tum Turrenus, immanes lupi,
Sanci ferentes Herculis primordia.
q crescentem, Fest. Vbi refertam q glisceram mensam dapum
Tandem uoratam conspicatus assedis,
Oraculorum fiet antiquûm memor,
Pinguiq; sub Aboriginum solo struet
Vltra Latinos atq; Daunios sitas
Turres, alumnis fabricans numero pares

Scro-

Scrofæ nigellæ, quam ab Idæis iugis
Et Dardaneis collibus ductam [illegible]
Quæ tot nutriuit his pares numero [illegible]
In urbe cuius ponet una imaginem
Sigillo aheno, delicosq; grundales
Et æde structa Myndiæ Pallenid[illegible]
Delubra ponet patriorum [illegible]
Quæ sola, spreta uxore, spretis liberis,
Alijsq; r copum rerum opi[illegible]
Tandem senili cum parente [illegible]
Velans amictu, cum canes [illegible]
In cuncta spolia sortientes patriæ,
Soli huic ab ipsis ædibus [illegible]
Et munus expectare quod [illegible]
Sic uisus etiam perduellibus [illegible]
Multum cluentem laude [illegible]
Recidiuam & ipsam [illegible]
Vrbem, suprema iusta [illegible]
Et trux, Maricæ littus [illegible]
Phorcæ paludis [illegible]
Titoniumq; flumen, [illegible]
Rimans opertas in [illegible]
Cacumen & Zoster[illegible]
Faunæ Sibyllæ [illegible]
Pendente tofi [illegible]
Tot execranda [illegible]
Meæ parabunt [illegible]
Quid enim [illegible]
Commune [illegible]
Quas pontus [illegible]
Quas Salmy[illegible]
Scythis prop[illegible]
Tanaisq; [illegible]
Mediam [illegible]
Algum & [illegible]
[illegible]

Medæ, furoris æstubus mentem auius,
Non Clesitheræ filiæ, cuius pater
Draconi alumno sponte nuptias dabit:
Omnesq; cruda cædet in sacris manu
o tallis, Gell. Cereris *o* fauisis, saucios crudeliter.
Decusq; auitum illustre progenij meæ
Magnum nepotes efferent in posterum,
Coronam adepti prælijs perduellium,
Terræ marisq; ius tenentes principes:
Nec mentione postuma nomen carens
Celabis altis in tenebris, patria.
Tales relinquet consobrinus duplices
Meus leones, maximum Romæ genus,
Gnatus uenustæ Vorticordiæ, cluens
Mentis, nec acri pœnitendus prælio.
Rhæcelon urbem qui prius uentans colet
Cissi ad supremum culmen, & Laphystias
Cornu rigentes feminas: Halmopia
Rursum exeuntem quem manet Turrenia,
Tepente Lynceus & redundans agmine,
Et Pisa, pecorosa atq; Agylles pascua:
Miscebit hostis quocum amicum exercitum,
p supplicationibus, Fest. Adigens sacramento atq; *p* supplicijs precum,
Erro latentes Nanus indagans uias
Terræ marisq;: tum simul nati duo
Mysos regentis (cuius auertit deus
Vitisator hastam, membra uineto implicans)
Tarchonq; tum Turrenus, immanes lupi,
Sanci ferentes Herculis primordia.
q crescentem, Fest. Vbi refertam *q* glisceram mensam dapum
Tandem uoratam conspicatus asseclis,
Oraculorum fiet antiquûm memor,
Pinguiq; sub Aboriginum solo struet
Vltra Latinos atq; Daunios sitas
Turres, alumnis fabricans numero pares
Scro-

Scrofæ nigellæ, quam ab Idæis iugis
Et Dardaneis collibus ductam auehet,
Quæ tot nutriuit his pares numero sacres:
In urbe cuius ponet una imaginem
Sigillo aheno, delicosq; grundules.
Et æde structa Myndiæ Pallenidi,
Delubra ponet patriorum præstitum,
Quæ sola, spreta uxore, spretis liberis,
Alijsq; r copum rerum opimitatibus, r copiosarum
Tandem senili cum parente præferet
Velans amictu, cum canes duellici
In cuncta spolia sortientes patriæ,
Soli huic ab ipsis ædibus prædam offerent
Et munus expectare quod cordi fuat.
Sic uisus etiam perduellibus pius,
Multum cluentem laude belli patriam,
Recidiuam & ipsam deseret nepotibus
Vrbem, suprema iuxtà Circæi iuga,
Et trux s Maricæ littus, atq; Argus ratis, s Circes
Phorcæ paludis Marsionidis lacum,
Titoniumq; flumen, arcanis humum
Rimans opertas in uias canalibus,
Cacumen & Zosterium, qua uirginis
Faunæ Sibyllæ scrupeum specus patet,
Pendente tofi fornicatum pumice.
Tot execranda tanta perferent mala,
Meæ parabunt qui ruinas patriæ.
Quid enim parenti maximi Promethei
Commune magni matre cum Sarpedonis,
Quas pontus Helles, quas petræ Symplegades,
Quas Salmydissus, quas inhospitus liquor
Scythis propinquus rupium arcet obice,
Tanaisq; nullo gurgitum contagio
Mediam paludem dissecans, gratam incolis
t Algum & pedarum perniones flentibus. t frigus

Medæ, furoris æstubus mentem auius,
Non Clesitheræ filiæ, cuius pater
Draconi alumno sponte nuptias dabit:
Omnesq; cruda cædet in sacris manu
o tellis, Gell. Cereris o fauisſis, saucios crudeliter.
Decusq; auitum illustre progenij meæ
Magnum nepotes efferent in posterum,
Coronam adepti prælijs perduellium,
Terræ marisq; ius tenentes principes:
Nec mentione postuma nomen carens
Celabis altis in tenebris, patria.
Tales relinquet consobrinus duplices
Meus leones, maximum Romæ genus,
Gnatus uenustæ Vorticordiæ, cluens
Mentis, nec acri pœnitendus prælio.
Rhæcelon urbem qui prius uentans colet
Cissi ad supremum culmen, & Laphystias
Cornu rigentes feminas: Halmopia
Rursum exeuntem quem manet Turrenia,
Tepente Lynceus & redundans agmine,
Et Pisa, pecorosa atq; Agylles pascua:
Miscebit hostis quocum amicum exercitum,
p supplicationibus, Fest. Adigens sacramento atq; p supplicijs precum,
Erro latentes Nanus indagans uias
Terræ marisq;: tum simul nati duo
Mysos regentis (cuius auertit deus
Vitisator hastam, membra uineto implicans)
Tarchonq; tum Turrenus, immanes lupi,
Sanci ferentes Herculis primordia.
q crescentem, Fest. Vbi refertam q gliſceram mensam dapum
Tandem uoratam conspicatus asseclis,
Oraculorum fiet antiquûm memor,
Pinguiq; sub Aboriginum solo struet
Vltra Latinos atq; Daunios sitas
Turres, alumnis fabricans numero pares

Scrofæ nigellæ, quam ab Idæis iugis
Et Dardaneis collibus ductam auehet,
Quæ tot nutriuit his pares numero ſacres:
In urbe cuius ponet una imaginem
Sigillo aheno, delicosq; grundules.
Et æde ſtructa Myndiæ Pallenidi,
Delubra ponet patriorum præſtitum,
Quæ ſola, ſpreta uxore, ſpretis liberis,
Alijsq; [r] copum rerum opimitatibus, [r] copioſarum
Tandem ſenili cum parente præferet
Velans amictu, cum canes duellici
In cuncta ſpolia ſortientes patriæ,
Soli huic ab ipſis ædibus prædam offerent
Et munus expectare quod cordi fuat.
Sic uiſus etiam perduellibus pius,
Multum cluentem laude belli patriam,
Recidiuam & ipſam deſeret nepotibus
Vrbem, ſuprema iuſtà Circæi iuga,
Et trux [s] Maricæ littus, atq; Argus ratis, [s] Circes
Phorcæ paludis Marſionidis lacum,
Titoniumq; flumen, arcanis humum
Rimans opertas in uias canalibus,
Cacumen & Zoſterium, qua uirginis
Faunæ Sibyllæ ſcrupeum ſpecus patet,
Pendente tofi fornicatum pumice.
Tot execranda tanta perferent mala,
Meæ parabunt qui ruinas patriæ.
Quid enim parenti maximi Promethei
Commune magni matre cum Sarpedonis,
Quas pontus Helles, quas petræ Symplegades,
Quas Salmydiſſus, quas inhoſpitus liquor
Scythis propinquus rupium arcet obice,
Tanaisq; nullo gurgitum contagio
Mediam paludem diſſecans, gratam incolis
[t] Algum & pedarum perniones flentibus. [t] frigus

Medæ, furoris æstubus mentem auius,
Non Clesitheræ filiæ, cuius pater
Draconi alumno sponte nuptias dabit:
Omnesq; cruda cædet in sacris manu
o callis, Gell. Cereris *o* fauissis, saucios crudeliter.
Decusq; auitum illustre progenij meæ
Magnum nepotes efferent in posterum,
Coronam adepti prælijs perduellium,
Terræ marisq; ius tenentes principes:
Nec mentione postuma nomen carens
Celabis altis in tenebris, patria.
Tales relinquet consobrinus duplices
Meus leones, maximum Romæ genus,
Gnatus uenustæ Vorticordiæ, cluens
Mentis, nec acri pœnitendus prælio.
Rhæcelon urbem qui prius uentans colet
Cissi ad supremum culmen, & Laphystias
Cornu rigentes feminas: Halmopia
Rursum exeuntem quem manet Turrenia,
Tepente Lynceus & redundans agmine,
Et Pisa, pecorosa atq; Agylles pascua:
Miscebit hostis quocum amicum exercitum,
p supplicationibus, Fest. Adigens sacramento atq; *p* supplicijs precum,
Erro latentes Nanus indagans uias
Terræ marisq;: tum simul nati duo
Mysos regentis (cuius auertit deus
Vitisator hastam, membra uineto implicans)
Tarchonq; tum Turrenus, immanes lupi,
Sanci ferentes Herculis primordia.
q crescentem, Fest. Vbi refertam *q* glisceram mensam dapum
Tandem uoratam conspicatus asseclis,
Oraculorum fiet antiquûm memor,
Pinguiq; sub Aboriginum solo struet
Vltra Latinos atq; Daunios sitas
Turres, alumnis fabricans numero pares

Scro-

Scrofæ nigellæ, quam ab Idæis iugis
Et Dardaneis collibus ductam auehet,
Quæ tot nutriuit his pares numero ſacres:
In urbe cuius ponet una imaginem
Sigillo aheno, delicosq; grundules.
Et æde ſtructa Myndiæ Pallenidi,
Delubra ponet patriorum præſtitum,
Quæ ſola, ſpreta uxore, ſpretis liberis,
Alijsq; r copum rerum opimitatibus, r copioſarum
Tandem ſenili cum parente præferet
Velans amictu, cum canes duellici
In cuncta ſpolia ſortientes patriæ,
Soli huic ab ipſis ædibus prædam offerent
Et munus expectare quod cordi fuat.
Sic uiſus etiam perduellibus pius,
Multum cluentem laude belli patriam,
Recidiuam & ipſam deſeret nepotibus
Vrbem, ſuprema iuſtà Circæi iuga,
Et trux s Maricæ littus, atq; Argus ratis, s Circes
Phorcæ paludis Marſionidis lacum,
Titoniumq; flumen, arcanis humum
Rimans opertas in uias canalibus,
Cacumen & Zoſterium, qua uirginis
Faunæ Sibyllæ ſcrupeum ſpecus patet,
Pendente tofi fornicatum pumice.
Tot execranda tanta perferent mala,
Meæ parabunt qui ruinas patriæ.
Quid enim parenti maximi Promethei
Commune magni matre cum Sarpedonis,
Quas pontus Helles, quas petræ Symplegades,
Quas Salmydiſſus, quas inhoſpitus liquor
Scythis propinquus rupium arcet obice,
Tanaisq; nullo gurgitum contagio
Mediam paludem diſſecans, gratam incolis
t Algum & pedarum perniones flentibus. t frigus

Medæ, furoris æstubus mentem auius,
Non Clesitheræ filiæ, cuius pater
Draconi alumno sponte nuptias dabit:
Omnesq; cruda cædet in sacris manu
o callis, Gell. Cereris *o* fauissis, saucios crudeliter.
Decusq; auitum illustre progenij meæ
Magnum nepotes efferent in posterum,
Coronam adepti prælijs perduellium,
Terræ marisq; ius tenentes principes:
Nec mentione postuma nomen carens
Celabis altis in tenebris, patria.
Tales relinquet consobrinus duplices
Meus leones, maximum Romæ genus,
Gnatus uenustæ Vorticordiæ, cluens
Mentis, nec acri pœnitendus prælio.
Rhæcelon urbem qui prius uentans colet
Cissi ad supremum culmen, & Laphystias
Cornu rigentes feminas: Halmopia
Rursum exeuntem quem manet Turrenia,
Tepente Lynceus & redundans agmine,
Et Pisa, pecorosa atq; Agylles pascua:
Miscebit hostis quocum amicum exercitum,
p supplicationibus, Fest. Adigens sacramento atq; *p* supplicijs precum,
Erro latentes Nanus indagans uias
Terræ marisq;: tum simul nati duo
Mysos regentis (cuius auertit deus
Vitisator hastam, membra uineto implicans)
Tarchonq; tum Turrenus, immanes lupi,
Sanci ferentes Herculis primordia.
q crescentem, Fest. Vbi refertam *q* glisceram mensam dapum
Tandem uoratam conspicatus asseclis,
Oraculorum fiet antiquûm memor,
Pinguiq; sub Aboriginum solo struet
Vltra Latinos atq; Daunios sitas
Turres, alumnis fabricans numero pares

Scro-

Scrofæ nigellæ, quam ab Idæis iugis
Et Dardaneis collibus ductam auehet,
Quæ tot nutriuit his pares numero sacres:
In urbe cuius ponet una imaginem
Sigillo aheno, delicosq; grundules.
Et æde structa Myndiæ Pallenidi,
Delubra ponet patriorum præstitum,
Quæ sola, spreta uxore, spretis liberis,
Alijsq; r copum rerum opimitatibus, r copiosarum
Tandem senili cum parente præferet
Velans amictu, cum canes duellici
In cuncta spolia sortientes patriæ,
Soli huic ab ipsis ædibus prædam offerent
Et munus expectare quod cordi fuat.
Sic uisus etiam perduellibus pius,
Multum cluentem laude belli patriam.
Recidiuam & ipsam deseret nepotibus
Vrbem, suprema iuxta Circæi iuga,
Et trux s Maricæ littus, atq; Argus ratis, s Circes
Phorcæ paludis Marsionidis lacum,
Titoniumq; flumen, arcanis humum
Rimans opertas in uias canalibus,
Cacumen & Zosterium, qua uirginis
Faunæ Sibyllæ scrupeum specus patet,
Pendente tofi fornicatum pumice.
Tot execranda tanta perferent mala,
Meæ parabunt qui ruinas patriæ.
Quid enim parenti maximi Promethei
Commune magni matre cum Sarpedonis,
Quas pontus Helles, quas petræ Symplegades,
Quas Salmydissus, quas inhospitus liquor
Scythis propinquus rupium arcet obice,
Tanaisq; nullo gurgitum contagio
Mediam paludem dissecans, gratam incolis
t Algum & pedarum perniones flentibus. t frigus

Vt primo pereant Carnij nautæ canes,
u rufa, Fest. Qui fronte u roba tauriformem uirginem
Rapuêre Lernes institores improbi,
Sponsam ruinas ferre Memphiti duci,
Odij mouentes signa utriq; littori.
Namq; & rapinæ contumeliam grauem
Florentis Idæ expostulantes incolæ
Curetes, extulêre captiuam bouem
Paronis intra taurifrontis alueum
Sarapiensem coniugem ad donaria
Dictæa Cretes Stellioni principi.
Nec uisi habere sat, ferentes par pari,
Ductore Teucro sed rapacem exercitum
Teucri Scamandro cum parente Draucio
Misere ad alma Bebrycum noualia,
Bellum ferentes muribus: quorum satu
Generis creasti, Dardane, autores mei,
Ducens puellam Cressam, Arisbam nobilem.
Secundò item misere furaces lupos,
Vt uniplotio uellus auertant duci,
Obseruat acri quod draco custodia:
Qui cum Cytæam uenerit Libysticam,
Et quadrinarem sopiens offa boam,
Vomentium ignes presserit dentalia
x boum, Fest. Vrua x italorum, elixus immiti rogo,
Non abstulit libenter aruigi cutem,
Sed & bidentem sponte sectantem auferens,
Hostemq; fratris & nouercam liberûm,
Picæ ad loquacis alueum aurigans tulit,
Humanum ab altis Chaoniticis sonum
Transtris loquentis, & peritæ currere.
At rursus antro qui reuulsit mulleos,
Amentum & ensis, baltheum, atq; ensem patris,
Cui Scyrus olim lacrumosa funera
Præcipitis infra stridulum umbonem iugi
Saltus

Saltus parabit insepultos, y Phemipor, y|Phemij por: sic Marcipor, Fest.
Mystæ comes leonis, hosticæ deæ
Qui mulsit uber lacteum Feretriæ,
Fur balthei litem excitauit duplicem,
Cestum reuellens, & Themiscyrę inclutam
Arcu potentem Porrimam ciuem auferēs:
Cuius sorores uirgines Neptunides
Erim atq; Lagmum deserentes, Telamum,
Fluenta Thermodontis atq; Actæ iuga,
Pœnas rapinæ quæsitantes asperas,
Istri z uls sonantem gurgitem citas equas z ultra, Cato
Egere, hiantes a horritorem oris sonum a hortatorē, Diomed.
Græcis, uetusti filijsq; Erechthei.
Omnemq; duro Marte uastarunt agrum,
Igne ustulantes patrimonia Mopsopi.
Meusq; campos Thraciæ populans auus,
Terramq; Eordam, tum Galadręum solum,
Peneum ad amnem panxit arui terminos,
Iugum in catastis imprimens ceruicibus,
Virtute præstans iuuenis & forma suis.
At hæc bubulcum suppetias pro tot malis
Cudoniuestem sexq; nauium ducem
Mittens, ligone celsa fodit mœnia.
Eum Moneta uorticordia cœtibus
Deûm sacrabit, causa princeps luctuum.
Rursus Timolum deserentes uoltures
Et Cimpson, aureumq; Pactoli sinum,
Et aquas paludis, cuius in cubilibus
Typhonis uxor aspero toro incubat,
Agyllan Ausonitin intrarunt, grauem
Sæuis Liguribus, quiq; primò Sithonum
Duro gigantum sunt creati sanguine,
Certamen acris conferentes prælij,
Pisamq; capiunt, & relinquunt omnia
Prædam duelli iugera, Vmbris finibus

Propinqua & Alpium iugosis arcibus.
Litem supremus fomes antiquam excitat,
Olim sepultos ignibus animans rogos,
Postquam Pelasgos haurientes Rhyndaci
Conspexit urnis in peregrinis aquam.
Lymphata at illa efferatis æstubus
Triplamq; quadruplamq; uindictam inferet,
Magnis ruinis littus aduersum impetens.
Aderitq; primus hic Ioui Lapersio
Cognominisq; & Fulguritor Iuppiter,
Telis trisulcis hosticas flamans domos:
Quicum ipsa moriar, inq; mortuis uagans
Tunc audiam illic illa quæ post eloquar.
Sed & secundus, interemti filius
In rete muti piscis immiti modo,
Terram cremabit hospitem Medici dei
Oraculis cum multilingui exercitu.
At rege lignatore tertius satus,
Figulam recenter uirginem Branchesiam
Glebam solutam flumine inducens sibi
Terrestre egeno munus optanti dare,
b anuli, Fest. Libro sigillum quod fuisset [b] conduli,
Montana Phthirum regna solus incolet,
Peditem retundens Cara mercenarium:
c meretrix Petulca cum [c] nonaria [d] eugium terens
d ὑμένα Nictabit olim nuptias, catulliens
Turpi suburræ barbarorum nubere.
Quarti Dymantis sanguine à ueterrimo,
Lacmonijq;, tum Cytinæi, & Codri:
Qui Thingrum habebunt & cacumen Satnium,
Et marginalem pristini peninsulam
Empantæ Educæ plurimum inuisi deæ,
Patris uirosæ multiformis scraptiæ,
Quotidiano quæ libidinis lucro
Miseri lupinam patris expleuit famem,

Extre-

Extremam arantis terram Edonis hoſpitem.
Aſt ultor acer Phryx necis ſororiæ
Rurſus nutricem continentem diruet
e Parici opaci, iura ſinceriſſuma
Reddentis arte contumace f pluribus:
Laliſionis quiq; ab appendicibus
Onus retundens, aurem honeſtabit ſuam,
Muſcis timorem ſanguiſorbis adferens:
Cui cuncta Phlegræ terra capta ſeruiet,
Thrambuſiumq; culmen, atq; cæruli
Rupes Titonis, atq; Sithonum plagæ,
Palleniumq; iugerum, quod corniger
Rumon ſaginat, lixa gentis accolæ.
Multas uiciſsim concitabit lacrumas
Quirinus aut Gradiuus, aut quem dixeris
Ligurrientem pota cæde prælia.
Sed non quieſcet ſic parens Promethei,
Sed pro uniuerſis ſtirpis unum Perſei
Mittet gigantem, cui uia mare hoſpitum
Erit pedeſtri, & terra nauigabitur
Tonſis ſecanti rura. tunc Feretriæ
Domus Quirinæ tota flagrans ignibus
Cum mœniorum ligneo g proceſtrio,
Faunum uocabit peſtis autorem, augurem
Mendaciorum, Februiq; antiſtitem.
Crudæq; genti cuncta mandetur ſimul
Deglubta duplici delibrato cortice
Manſueta nutrix fructuum, atq; arbos feras
Exhaurietur omnis unda fluminum
Sitis calores affatim extinguentium:
Nubes ſagittis eminus ſtridentibus
Super caput crebreſcet, utq; Cimmeræ
Obnubet umbræ ſqualor obnubens iubar.
Qualis Locrenſis non diu uiuax roſa,
Et cuncta uaſtans uelut aprica ſtramina,

e iudicis Feſt.
f mortuis.
g ambulatro, Feſt.

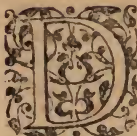
Rurſus

Rurſus feretur in pedes reciprocus,
Natantis alni caudicem,ut crepuſculi
Puella ſerum,mobili uiſu legens,
Aheneo latronis enſe territa.
Multi labores,multa belli funera
Erunt uirorum,nunc grauis certamina
Ob ſceptra regni fortiter certantium,
Nunc exaratis in boum noualibus:
Dum crudus heros ſopiat bellum graue
Ab Aeaco atq; Dardano ducens genus,
Theſprotus utrumq; & Chaladræus leo:
Omnem & ſupinans fratris euerſam domum,
Formidoloſos coget Argiuos duces
Ditis Chaladræ ſæuum adulari lupum,
Et ſceptra priſci principatus tradere.
Cui ſexta iam poſt ſæcla cognatus meus
Manus feroces conſerens quinquertio,
Terræq; aquæq; non recuſans ſagmina,
Inter ſodales hic cluet ueterrimus,
Partas duello primitu exuuias ferens.
Quid miſera longum tempus in ſurdas petras,
Surdas procellas,irritas cautes loquor,
Sonos inanes oris incaſſum ciens:
Noſtram abrogauit Nuptus antiquans fidem,
Rumore uano ueriuerbium illinens,
Mentemq; certæ dictionis augurem,
Paſſus repulſam quorum amabat aſſequi.
Veram eſſe faciet:& malo edoctus ſuo
Quis,quod iuuandi patriam nulla eſt uia,
Carmentam abundè hirundinem laudauerit.
Tantum locuta eſt,& reciproco pede
Rectà petebat carcer,atq; in pectore
Sirenis expirauit ultimos modos
Clari ſacerdos,atq; Neſus filiæ
Augur ſatelles,quale Picatum loquax
Mon-

Monstrum, inuoluta uerba lime tinniens.
Ego implicatum nunciaturus tibi
Veni furentem uirginis *b* Fatuæ sonum, *b fatidicæ.*
Cum sim locatus saxeæ custos domus,
Narrare cuncta tum putare singula
Iussus, loquelæ nuncius uolubilis.
In melius autem Dius istæc omina
Vortat, tuo qui tutor assidet solo,
Priscam tuens possessionem Bebrycum.

F I N I S.

IN LYCOPHRONIS CASSANDRAM ANNOTATIONES GVLIELMI CANTERI Vltraiectini.

Fol.3. ICAM omnia clarè.) *Duæ introducuntur in hoc poemate personæ: altera Nuncij narrantis, Priami regis auscultantis altera. Vt enim solent in dramatibus ea, quæ commodè nequeunt in scenam proferri, per nuncios, testes oculatos, exponi: ita hic nuncius Cassandræ in carcerem conclusæ appositus fingitur, qui eius uerba sub auscultaret, atq; ad Priamum referret. Is nunc igitur, tanquàm à Priamo de uerbis à Cassandra prolatis interrogatus esset, ut ex fine libri liquet, attentione primum & beneuolentia sibi comparata, oracula deinde Cassandræ per Mimesin, oratione recta, quam uocant, enarrat. Quod autem ad prima hæc,* Dicam omnia, *&c. attinet, in ijs imitatur Lycophron Homericum illud,* τοὶ γὰρ ἐγώ τοι πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.

Modesta.) *siue modestè. simile habes infrà,* —— ὁ γὰρ ἥσυχος πορκεύς δίδωσιν σῆμα ναυστόλων ἰδ...

Ceterùm inter alia horum signa, qui numine sunt afflati, recensetur etiam illud, quod magno cum clamore confusoq; tumultuantur. unde est illud Lucani de quadam, quæ enthusiasmum simulabat,

—— sub pectore ficta quieto
Verba refert, nullo confusæ murmure uocis
Instinctam sacro mentem testata furore. *& postea,*
—— non rupta trementi
Verba sono, nec uox antri complere capacis
Sufficiens spacium. ——

Varium.) *propter oracula uaria & obliqua, quæ ex ore prodibant.*

Lauriuoro.) *fatidico. Lauri enim uis & proprietas multum putatur ad uaticinandum conducere. quo factum est, ut ea uates coronari uesciq;*

uesciq; consueuerint, cum erant oracula daturi, sicut & poetæ uersus facturi caput coronabant. huc allusum est à Tibullo,

—sic usq; sacras innoxia lauros Vescar.

cui consentaneum est, quod Euripides Cassandram dixit χλωρονόμῳ στεφάνῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν, ὅταν θεοῦ παντέσσυτοι πνεύσωσ' ἀνάγκαι. ac uidetur hoc epitheton è Sophoclis Cassandra sumtũ, de qua hũc uersum citant grammatici, δαφνηφάγον φοιβάδι λαλοῦντι στόμα. Fabula Daphnes in laurum conuersæ, omnibus est nota. quare nos in his & similibus explicandis studio breuiores erimus.

Nigræ.) obscuræ, idq; propter ænigmata, quæ uulgata sunt. Cassandram autem obscurè loquentem introducit Lycophron, ut decoro consulat. alioqui tanta dictionis & uocum obscuritas in bono poeta, quemadmodum declarat Aristoteles, uix ferri posset.

Audias.) Sic Atticos solere coram uiris magnis loqui, omissa imperandi rusticitate, tradunt Græci.

Reputans.) Sic Homerus, —καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων. Transcurrendi uerbum à cursu pedum ad mẽtis agitationem translatum est.

Itinere.) Iter facere heic metaphoricè est auscultare, & audita perpendere: quemadmodũ & cursus pro narratione ponitur. sic apud Eurip. Tiresias,

ἄκουε δὴ νῦν θεσφάτων ἐμῶν ὁδόν.

Ego uerò.) À cursu stadiorum translatio. Funem uocat, quo carceres erant obducti, teste Pausania Eliac. β. quem uide. Obliqua uerba, dicit obscura Cassandræ oracula.

Fagij.) montis, ad Oceanum orientalem siti, & à fagis dicti. ad eius radices est Cerne insula, quam nonnulli Hiberniam putant, & ἱέρνην Strabonis. Hanno quoq; in Itinerario suo κέρνην recenset, νῆσον μικράν, κατ' εὐθὺ-καρχηδόνος κειμένην. Iam Tithonus est Auroræ concubinus. idem uocatur paternus Priami frater, quòd Tithonũ ex Rheone, Priamum ex Leucippe procreauerit Laomedon. quiq; heic ἀμφιμήτριος, is alibi ἀμφιμήτωρ, & ἀμφίγονος seu ἀμφίσγονος uocatur.

Tranquillos.) ab effectu. Nautas dicit eos, qui cum Paride profecturi in Græciam erant.

Virgicidam Thetim.) *Per hoc, mare: per illud, Hellespontiacũ intellige, in quo Helle uirgo perijt. Nazanzenus Theologus alicubi* παρθενικὸν πέλαγος *dixit.*

Iulipedes.) *Iulus, qui & ὄνισκος, uermis est multipes: cum quo nauem Paridis comparat, quòd ea remis, ut ille pedibus, abundaret.*

Phalacrææ filiæ.) *naues. nam ex arboribus Phalacræ, quod est unum de quatuor Idæ promontorijs, fabricatæ erant. Simili uenustate dixit Horatius,* Siluæ filia nobilis:
& Varro Marcipore, Phrenetici Septentrionum filij:
cum de uentis loqueretur. Naues etiam ciconipelles uocat, quòd instar ciconiarum partim albæ sint, ratione uelorum: partim nigræ, si naues ipsas consideres.

Calydnas.) *insulas duas Troianas, de quibus lib. 13. Strabo. Albas alas dicit remos recens politos. Esse porrò alas nauium, remos, non, ut quidam putarunt, uela, docet Homerus Odyssea,*

οὐδ' εὐήρε' ἐρετμά, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.

Simili quoq; figura dixit Poeta remigium alarum: & Propertius,

—— classis centenis remigat alis.

Admonet præterea Pollux, extremas remorum partes πτερὰ καὶ ταρσοὺς *dici. Cur deniq; alæ nauium remi dicãtur, nemo dubitabit, qui quidem remigationem ipsam æqualiter procedentẽ inspexerit. tum namque sublati & demißi remi, auium speciem in aere uolantium, & alas eodem agitantium modo prorsus referunt.*

Septentrionalibus.) *Septentrionis. phrasis est Homerica, ut cum ait,*

νεστορέῃ παρὰ νηὶ πυλαιγενέος βασιλῆος·

nempe cum ἀπὸ κτητικοῦ ὀνόματος ἀναλυθέντος ποιεῖται γενικὴ σύνταξις, *ut inquit Eustathius.*

Ates uaccinagis collibus.) *Colles Troianos intelligit, in quibus turris erat, Cassandræ carcer. Nominum origo hinc profluxit. Cũ Dardanus è Samothracia in oppositam continentem profectus, urbem ibi uellet extruere, prohibitus est oraculi uoce, quæ omnibus eum locum habitaturis* ἄτην, *id est calamitatem & perniciem instare præmonebat.*

nebat. itaq; appellati sunt Ates colles, & ἀτιελόφος una uoce, si Phauorino credimus. Postea Ilus oraculo accepto, ut uaccam secutus, ubi illa primum procumberet, illic urbem conderet: ad Ates colles deuenit (qui heic ideo uacciuagi uocantur, à uacca ad illos usq; euagata) & Ilium ibidem posuit.

Nutrix.) patria, nempe Troia. sic in epigrammatibus Chrestodorus,

δαρδανίην ξύμπασαν ἐληΐσαντο τιθήνην. id est,

Dardaniam totam nutricem sunt populati.

Catullus patriam genitricem in Galliambo dixit.

Nauibus.) Hercules ob denegatos equos, à Laomedonte sibi promissos, Troiam expugnauit. eum trinoctem uocat, quia, ut inquit Propertius,

Iuppiter Alcmenæ geminas requieuerat arctos.

Tritonis.) Neptuni, cuius canem uocat cetum, qui à Neptuno in agrum Troianum erat immissus, eum Hercules interfecturus, totus à bellua fuit absorptus: cuius intestina cum deinde in uentre dissecuisset, postea, mortuo ceto, uiuus exijt, capillis tantum amißis, quos nimius bellumi stomachi calor decoxerat.

Asper.) Canes enim, & pisces omnes carniuori asperos & serratos, nō cōtinuos, habent dentes: unde & καρχαρόδοντες nuncupātur.

Ambustus.) calore ceti interno. Calidum campum uocat ceti uentrem, quem etiam ollam appellat ignis expertem: siquidem interno calore fouetur. aliter Hesiodus ἄπυρον οἶνον dixit mare.

Infanticida.) Vide Senecam Hercule Furent. & alios, qui Herculis historiam exposuerūt latißimè, in his Diodorum Siculum. Alteram matrem dicit Iunonem, nouercam Herculis: quam ille, cum Neleo opē ferret, uulnerauit, quanquam diuinitas uulneribus non solet esse obnoxia. Historiam habet Homerus Iliad. ε.

Patris Luctatoris.) Iouis, qui cum Hercule Olympicum certamen instituente luctatus est, & ex eo Luctator dictus. Sequentia uerba tria gestum exprimunt luctantium, qui sese mutuo comprehendere solent, & constringere. id uno uerbo Græci dicunt διαλαβεῖν.

Saturni collem.) *Olympum, qui antea Saturnius collis dicebatur. ſolebant enim olim loca omnia ſublimia Saturno dicari. Pindarus Olympijs de Hercule,* καὶ πάγον Κρόνου προσεφθέγξατο. *Similiter in Biblijs qui dicantur montes Dei, non eſt obſcurum.*

Iſcheni.) *qui cum pro ciuibus ſuis ſe deuouiſſet, in ſtadio ſepultus eſt ad metam. Quidam heic malunt* ὠλενὺς *legere, cuius uiri meminit Pauſanias, cum de Taraxippis loquitur. Ponitur autem per Synecdochen meta pro toto ſtadio.*

Equos turbans.) *Hinc ſolent ea loca Taraxippi uocari, quòd eò uenientes equi terreantur.* ἔδοξεν οὖν τοῖς Ἠλείοις, *inquit alicubi Dio,* ὡς δαιμονίου τινὸς ὄντος, ἱδρύσασθαι βωμὸν Ποσειδῶνος, καὶ τὸ λοιπὸν φασὶν γεγονέναι τὸν τόπον ἀσφαλῆ.

Italici.) *Siculi, quod eſt prope Rhegium. nam & Eurip. ait,*

—— ἢ Τυρσηνὸν ᾤκησεν πέδον.

Sæuam canem dicit Scyllam, Phorci filiam, quæ cum Herculi tauros Geryonios abſtuliſſet, ab eo fuit occiſa. eum deinde Phorcus combuſtã ritu ueterum, reſuſcitauit, ut fieret ἀθάνατον κακὸν, *purgata per ignem fæce terreſtri: quale quiddam in Pelia & Hercule apud Ouid. in Achille apud Apolloniũ repræſentatur. Huc pertinet poema Virgilij, Ciris.*

Supra ſcopulum.) *Expreßit Homericum carmen Odyß. μ.*

αὐτοῦ δ' ἰχθυάᾳ σκόπελον περιμαιμώωσα. *id eſt,*

Illic piſcatur ſcopulos circum undiq; rimans.

Proſerpinam dicit fatum ſeu mortem, quam Scylla, cum immortalis eſſet, non timebat.

Dolo inermi.) *ueneno, quo Neſſus centaurus Herculi mortem procurauit. hiſtoriam totam elegantißimè Sophocles Trachinijs tractauit, ubi ſic inter cetera Hercules ipſe:*

ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι,
πρὸς τῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ὕπο,
ἀλλ' ὅστις ᾅδου φθίμενος οἰκήτωρ πέλει.

quæ nos raptim ſic uertimus:

Nam Diuus olim mi pater prædixerat,
Viuente dextra corruturum nullius,

Sed inferum qui mortuus foret incola.

Salutato.) *Hoc uel de Neso potest intelligi, si legas* δεξιούμενος, *qui iampridem erat mortuus, antequàm ipsius opera Hercules periret: uel de Hercule ipso, si alteram sequare lectionem, qui iam antè ad inferos uenerat, Cerberum ablaturus. Quam enim adfert interpretationẽ tertiam Scholiastes de Plutone ab Hercule uulnerato, & iaculis tanquam epulis excepto, ea nimis dura uidetur.*

Aeacidinis.) *Vocabulo sum usus Plautino. Tria autem heic ponit Poeta, sine quibus in castra Græcorum aduectis non poterat, ut ferebant oracula, Troia capi: ossa Pelopis (quibus tamen quidam Rhesi equos substituunt) Neoptolemum Achillis F. & sagittas Herculis, quæ penes Philoctetẽ erant. His ergo tribus (quanquam alia tria ponit Plautus Bacchidibus) Ilij perdendi causam tribuit. Per manus Aeacidinas primùm Neoptolemum seu Pyrrhum intellige, Aeaci pronepotem.*

Pelopis.) *Filij Tantali, inquit Poeta. Ego* Pelopis, *quod idem ualet, exposui, quo sensus esset facilior. Letrina est Elidis urbs, absq; diphthongo scribenda, ut patet ex uersu paulo pòst sequente,*

ἔσταλ' ἐρεχθεὺς ἐς λετρίναις γύας.

Pausanias quoq; Letrinos uocat.

Deuorati.) *cum à patre Tantalo coctus, Dijs ad epulandum propositus est. Reliquias ignis dicit ossa ex rogo seruata, de quibus quidem Palladium fertur extructum fuisse.*

Elide solebat ostendi Pelopis costa, quam eburneam affirmabant:

Plin. lib. 28. cap. 4. eam in itinere submersam, cum Troiam deferretur, tradit Pausanias.

Teutari.) *Scythæ, qui fuit Amphitryonis bubulcus, Herculemq; & iaculandi artem docuit, & sagittis donauit: quamuis hoc Homerus ac Theocritus Euryto tribuant. Iam phrasis hæc similis est ei, quæ præcessit in uersu,*

ἀπαρκτίαις πρηστῆρος αἴθωνος πνοαῖς.

Vxor.) *Oenone, quam Paris ante Helenam duxerat, ut patet ex Ouidij epistola Oenones ad Paridem. Eam Clemens Alexandrinus lib.*

Stromatum

Stromatum primo inter uates recenset, his uerbis: ἔλαφος ὕλη ϗ λαοκόων ἠδὲ οἰνώνη καὶ βρῆνος ἐν ἰλίῳ. ubi sanè putarim legendum uno uerbo κεβρῆνος. fuit enim Oenone Cebrenis F. Ceterùm quod heic adfert Scholiastes de Corytho, Oenones F. qui Græcis dux fuerit Troiam nauigantibus, probare non possum, cum præsertim nullo nitatur testimonio. existimarim potius hæc de Heleno uate, Priami F. esse intelligenda: qui, ut ex Calabro constat, odio in Troianos & Alexandrum concepto, ad Græcos transfugit, ut scribũt Orpheus ac Tryphiodorus, illisq; tum oracula de Troia capienda exposuit, quod testatur etiam Sophocles Philoctete, tum adiutor fuit unà cum Antenore, ut Palladium furtim auferrent in quibus quidem perpetrandis Oenones quoq; operam intercessisse, fit uerisimile. Heleno porrò ob hanc operam Græcis præstitam, libertatem primùm, deinde etiam Neoptolemi regnum ex parte obtigisse, docet Virgilius tertio.

Nuptiarum.) Helenæ, quam Paris, Oenone relicta, pro uxore habebat.

At ipsa.) Cum Paris à Philoctete uulneratus, ad Oenonen confugisset, quam sciebat medicinæ peritam esse (ut testatur etiam Ouidius) sanari tamen non potuit, quòd essent Herculis tela, quibus ipse uulneratus fuerat, letalia. Sic ergo mortuo Paride, Oenone mox, præ nimio mariti desiderio, mortem sibi consciuit, atq; è turri se in rogum Paridis præcipitauit.

Gigantiperdis.) quibus olim Hercules gigantes Thraces cũ Ioue belligerantes confecerat. Aduersarium dicit Philoctetem. Historiam tradit Calaber lib. 10.

Sepulcra.) Multitudinis numerus pro singulari. Dardanum antè intelligit, ex Electra Atlantis F. & Ioue prognatum, cuius sepulcrum ad Troiam erat.

Natatoris.) quia diluuij Deucalionei tempore, ut sequitur, è Samothracia in Phrygiam enatauit super utres consutos, idq; solus, instar apri Istrij, quem singularem & μόνιον uocant. Nam quod heic de porcò nugatur Scholiastes, est prorsus ineptissimum. Simpliciter enim intelligendum est, Dardanum è Samothracia in Phrygiam enatasse more

fulicæ,

ſulicæ, auis marinæ, & quidem ſolum, inſtar apri, qui ſingularis & ſolinagus, non gregatim paſci ſolet. Porci autem uocabulum de apro antiquitus Græcè ſumi, ex Varrone nos docuit Ioſephus Scaliger, uir doctiſſimus. Eſt etiam heic notandum, quòd in Phrygiam dicitur ueniſſe Dardanus diluuij tempore. Phrygia enim prima ex aquis poſt diluuiũ apparuit, ut his uerſibus docuit Sibylla:

ὦ φρυγίη, πρώτη δ' ἀναδύσῃ ἀφ' ὕδατος ἄκρου,
πρώτη δ' αὖ θρέψεις γενεὴν ἑτέρην ἀνθρώπων.

Rhithymnia.) Cretica. eſt enim Rhithymna Cretæ urbs: quæ quia maritima eſt, fulicis, & alijs auibus marinis abundat.

Antrum.) in Samothracia ſitum, ut teſtantur etiam Ariſtophanis ſcholia. Caniuoram deam uocat Hecaten, quia, ut inquit Ouidius,

Exta canis Hecatę uidi libare Sapæos.

Saus eſt Thraciæ promontoriũ, in quo erat antrũ Hecates, ſiue Rheæ, quam Corybantes colebant. alij tamen Saonem ponunt inſulam.

Glandes autem.) Simile eſt apud Horatium illud,

Piſcium ſumma genus hæſit ulmo: & Ouid.
——hic ſumma piſcem deprendit in ulmo.

Quæ in humana.) Phocas hominum amore capi, tradit Scholiaſtes. quod an uerum ſit, uiderint alij. Mihi potius hoc uidetur innuere Poeta, in diluuio piſces omnia loca liberè peruagatos, etiã in ædes, hominumq; cubilia deueniſſe, et illic fuiſſe cõmiſtos, ubi ſolebant homines ſomnum capere.

Grypem.) Paridem raptorem. Si quis γρυνὸν malit, torrim expo- 9
net, & æquè de Paride intelliget, qui etiam infrà, ubi de Philoctete agit Caſſandra, φιτρὸς ſeu torris uocatur, propter Hecubæ ſomnium, quo per torrim ac facem Paris indicabatur. Alatum uocat propter nauem, qua uehitur.

Columbæ.) Helenæ, quam propter libidinem columbam uocat: canem propter impudentiam. Notum eſt enim illud Homericum,

εἵνεκ' ἐμεῖο κυνός.

Vulturem deinde ſumit pro olore rapaci. nec eſt ignota fabula Iouis in cygnum conuerſi, & oui Ledæ; ex quo Helena cum Dioſcuris prodijt.

u Te ſanè.

Te sane.) *Apostrophe ad Paridem in Græciam nauigantem. Acherusia uia est iuxta Tænarum, qua Lacedæmonem itur. per fimum intelligit stabula. erat enim Paris pastor & agricola, ritu antiquo.*

Formæ tribus iudicem.) *cum de trium dearum pulcritudine iudex datus esses. tunc enim in Ida eras prope stabula paterna. Iudiciũ Paridis elegantissimè descriptũ qui uolet uidere, legat Coluthum Thebanum: sed in somnis cõtigisse, quemadmodum rectè monet Dares, meminerit.* θυωρίτης *seu uenditor heic æstimatorem & iudicem notat.*

Stabulis.) *Sic exponẽda sunt* ὄργιμα, *ex Hesychio. Scholiastes enim hoc loco, ut sæpe alibi, egregiè halucinatur. Malea Laconiæ est promontorium, Las uerò urbs, quam Homerus* λᾶαν *uocat. Terrestrem remum dicit pedum pastorale.*

Phereclei pedes.) *naues, quæ à Pherecle constructæ erant, teste Colutho. unde & Ouidius,*

Hac duce Sigeo dubias à littore feci
Longa Phereclea per freta puppe uias.

Ostia.) *Laconiæ iuxta Tænarũ. Strabo uocat* θυρίδας ταιναρίας. *Gythium est nauale Spartæ, sicut Piræus Athenarum.*

Nauis dentes.) *ancoras, quas apud Lucianum tumidus Lexiphanes, cuiusq; dictio cum Lycophronica ibidem comparatur,* ναυσιπέδας *uocat. Duas columbas dicit Iphigeniam & Hermionen. alij solam Hermionen ex Helena genitam asserunt.*

Secunda.) *Prius enim à Theseo septennis rapta fuit Helena, posterius à Paride. Aucupem dicit Paridem. Quomodo pennis feræ capiãtur, docet Gratius. quò pertinet illud Virgilij,*

Ceruum puniceæ septum formidine pennę: *& Lucani:* ——dum pauidos formidine ceruos
Claudat odoratæ metuentes aera pennæ: *& Senecæ initio Hippolyti,* Picta rubenti linea penna
Vano claudat terrore feras.

Hanc pennam Oppianus δεῖμα πολύχροον *appellat, &* δειμαλέην μὲν ἔρυθον.

Bacchis.) *nymphis marinis, quibus Helena sacrificabat, somnio* quodam,

quodam, ut nonnulli uolunt, territa. tamen potest hoc etiam ad Isthmium festum referri, de quo Statius sexto,

——————quoties animosa resumit
Leucothoe gemitus & amica ad littora festa
Tempestate uenit.——

Inoni quidem Megarenses quotanis sacrificabant, nec non celebrabāt eius ferias Epidaurij Lacones,

Curres.) *in Aegyptum, quo Paris confugit (uel saltem tempestate delatus est Herodoto teste) quód à Spartanis sibi metueret. Scandea Citherorum est nauale secundum Pausan. & Stephanum. Thucydidis interpres duas ait esse in Citheris urbes, alteram insulæ cognominem, alteram Scandeam. Aegilus est Peloponnesi promontorium.*

Draconis insula.) *Salamine, Atticæ urbe, quā draco quondā infestauit à Cychreo pòst interfectus. Huc pertinere uidetur Homeri carmen,* νήσῳ δ' ἐν κραναῇ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῇ.
heic enim κραναῇ *quidam pro* ἀτθίδι *sumunt. Biformem dicit Erichthonium, qui è terra procreatus, serpentis habuit pedes, & Athenis regnauit. nam ab ipso Athenienses nuncupantur Erichthonij.*

Inane) *Paridi enim, cū in Aegyptū uenisset, Proteus Helenam ademit, ut sequitur, reddito eius simulacro, cum quo Troiam ille rediit. assentiuntur huic historiæ Stesichorus & Euripides: quamquam hic Iunoni hoc factum tribuit, de qua sic ait initio Helenæ:*

δίδωσι δ' οὐκ ἔμ', ἀλλ' ὁμοιώσασ' ἐμοὶ
εἴδωλον ἔμπνουν, οὐρανοῦ ξυνθεῖσ' ὕπο,
πριάμου τυράννου παιδί.——

Maritus.) *Proteus.* 11

Risu abstinet.) *Proteus Aegyptius (Thracem Virgilius facere uidetur) cum in Thraciam uenisset, duos ex Torona procreauit filios, Tmolum & Telegonum. ij cum hospites omnes lucta uictos occiderent, Proteus id ægrè ferens, à Neptuno patre impetrauit, ut per subterraneum quandam cauernam in Aegyptum rediret. Postea ubi resciuit filios suos ab Hercule esse interfectos, nec gauisus est eorum obitu, quia filij: nec etiam doluit, quoniam improbi fuerant. Sic*

apud Euripidem Theseus, intellecto Hippolyti interitu,

ὄθ᾽ ἥδομαι τοῖσδ᾽, ὄτ᾽ ἀπέχθομαι κακοῖς.

Nec aliter apud Platonem Phædo moriẽte Socrate sibi accidisse refert.

Terram.) Aegyptum, quam Nilus quotannis æstate superueniens fecundat. unde infrà βορειπότοι γύαι uocantur. Nilum etiam Apollonius Tritonem uocat,

καὶ ποταμὸς τρίτων καλλίρροος, &c.

Nam, ut ex Hecatæo traditur, olim fuit nominatus Oceanus, Aegyptus (ut ab Homero) Aetos, Triton, ac demum Nilus, à Nilo quodam Aegypti rege. Palleniam dicit, quæ postea Phlegra est uocata, teste Herodot.

Guneus.) Is quondam in Arabia iudex iustissimus fuit: cui nunc Proteum confert. Ichnæa uocatur Themis seu Nemesis, ab Ichnis, urbe Macedoniæ, secundum Strabonem & Stephanum, quibus heic assentior potius, quàm Scholiasti. Diodorus in Epigramm.

Ἀδρήστεια τε δῖα καὶ ἰχναίη σε φυλάσσοι.

παρθένος, ἡ πολλοὺς ψευσαμένη νέμεσις. id est,

Adrastea, precor, te diua, Ichnæaq; uirgo

Conseruet, multos fallere sueta dea.

Lyci & Chymærei.) filiorum Promethei, quorum sepulcris in Troia sitis cum nondum essent iusta facta, fames autem Spartanos premeret, respondit Apollo, non eam antè cessaturam, quàm Spartanus aliquis Troiã profectus, ad hæc sepulcra sacrificaret. Itaq; missus est Menelaus, & à Priamo Parideq; hospitio acceptus: Antheus fuit Antenoris F. quem cum amaret Paris, & inter ludendum imprudens interfecisset, ideoq; sibi à patre metueret, cum Menelao in Græciam discessit.

Salem.) Salis & mensæ consortio ius hospitij contrahi, notum est. Purum dicit salem, quomodo Horatius,

Concha salis puri. ——

plura de hac re uide apud Plutarch. Sympos. Ab ursa deinde comparationem ducit, uel quòd ursæ, dum lactant, feroces sunt & crudeles: uel quia ursa, secundum quosdam, Paridem expositum primum lactauit.

Frustra.) Prouerbium à citharœdis ductum, qui ingrati sunt auditoribus,

toribus,nec mercedem speratam accipiunt. Frustra,inquit, orabis Proteum,ut Helenam *tibi reddat.nihil enim proficies. Nisi quis malit hæc, ut sonant,accipi,quòd Paris uerè citharœdus fuerit: quò faciunt etiam illa Horatij,*

Nequicquam Veneris præsidio ferox
Pectes cæsariem,grataq; feminis
Imbelli cithara carmina diuides.

Quin etiam Paridis lyram ad Alexandri Magni usq; ætatem extitisse tradit Plutarchus Alexādro. *Ceterùm quemadmodum heic ait* νουρᾶς κτύπον, *sic paulo pòst* κόρηκίλος κρότων, *& extremo libro* μαγάδιος κρότον *usurpabit.*

Quinq; uiræ bacchæ.) *Helenæ, quæ quinq; habuit uiros, qui mox ordine recensebuntur.* Eam *uocat* Pleuroniam *à* Pleurone, *Peloponnesi oppido,uel,ut uult* Pauf. *Thestij,qui* Ledā *procreauit, patre.*

Claudæ.) *Hoc epitheton* Parcis *tribuitur, propter inæqualitatē & dissimilitudinem fatorum,ut scribit* Eustathius. *quas autem hic maris facit filias, eas* Orpheus *&* Hesiodus Nocte *procreatas fingunt. Antiquum uocat mare secundum eos, qui omnia ad aquæ principium referunt.*

Vt à maritis.) *id est,in fatis fuit, ut* Helena *quinq; uiris nuberet.* Dicunt *autem* Græci δαῖσαι γάμον, *&* δαῖσαι τάφον, *de nuptiali aut funebri epulo loquentes.*

Duos.) *Theseum &* Paridem. *eos uocat coniunctim triorchas aquilas,ut* Phœbus Apollo *dicitur.*

Alium.) *Menelaum,ab ijs oriundum,qui partim Afri erāt(Plynus enim urbs est Africæ,ut* Caricus Laconiæ *fluuius)partim* Lacones. *Atlas enim Afer,pater fuit* Asteropes, *quæ* Oenomaum *peperit,*Hippodamiæ *patrem,quæ ex* Pelope, *qui in* Laconia *habitauit,* Atreum *concepit,patrem* Menelai *&* Agamemnonis. *Acrope etiam,Atrei uxor,* Cretei, *F.* Minois, *Cretensis regis fuit filia. quapropter* Menelaus *semicres dicitur.barbarus autem fuit ea de causa, quòd* Pelops *è* Lydia *secundū* Pindarum, *uel è* Paphlagonia *uel* Phrygia *secūdum alios sit ortus: quæ quidem regiones barbaræ censentur.cum &* Eleos *apud* Athenæum

Stratonicus pro barbaris habet. Caricus fluuius à Caribus dictus uidetur, qui cum maris obtinebant imperium, multas in omnem partem deduxerunt colonias, multaq; à se denominarunt loca, ut patet è Thucydidis & Aristophan. scholijs.

Eleum.) *Pelops enim, Atrei pater, Hippodamiam ex Elide duxit, ubi qui nati erant, uocabantur olim Epei, à rege quodam Epeo, testibus Strabone et Stephano. Auum Menelai dicit Pelopem, quem Tantalus pater dijs conuiuio exceptis proposuit.*

Ennæa.) *Ceres, ab Enna, Siciliæ urbe, dicta. eadẽ dicitur Hercynna ab Hercynna Trophonij filiola, quæ cũ Proserpina ludere solebat, teste Pausan. Bœoticis. Erinnys Ceres ab Arcadibus colebatur, ut docẽt Callimachus & Pausan. Alij putant eandem apud ueteres fuisse Cererẽ & Erinnym, atq; ideo furiosos dictos ceritos. Furibũda uocatur à furore, quo quondam fuit correpta, cum filiam amisisset. Ensifera Ceres colitur à Bœotis. Per sepulcrum Cereris, uentrem intelligit, comedentis exprimens speciem. Plautus,*

Cuius ego latus in latebras reddam meis dentibus & manibus.

Bis.) *semel ex patre, iterum opera deorum, ut est in fabulis. Naumedon dicitur Neptunus, nauium dominus: qui Pelopis à dijs resuscitati amore captus est, eumq; rapuit, ut canit Pindarus.*

Erechtheus.) *Neptunus, ab Athensibus hoc nomine cultus. is equos alatos & currum Pelopi dedit, quibus Oenomaum antagonistã superaret. Letrinæi agri sunt Elei siue Olympici.*

Molpidis lapidem.) *statuam, id est, stadium Olympicum. ponitur enim pars pro toto. Molpis quondã in pluuiæ penuria, Ioui se pro patria mactari passus est. quare Iouis Pluuij templum fuit extructum, & in eo consecrata Molpidis statua. De Molpide uidetur Ouidius loqui in Ibin,*

Vt qui post longum sacri monstrator iniqui
Elicuit pluuias uictima cæsus aquas.

Genericidam dicit Oenomaum, qui filiæ procos omnes cursu uictos occidebat.

Dolis

Dolis impijs.) *quos Pindarus elegãter explicat. cereos enim clauos ferreorum loco modiolis rotarum in Hippodamiæ curru inseruerat Myrtilus. Cadmilus uocatur Mercurius à Bœotis, quamuis alij à ministerio nomen deducunt: eius filius fuit Myrtilus, Oenomai auriga: quem apud se sepultum, Pheneatæ colunt, teste Pausan.*

Vltimum.) *Nam in mare proiectus à Pelope, submersus est, & Nereo seu mari nomen à se dedit, ut Myrtoum uocaretur. alij tamen à Myrtone, muliere quadam, longo antè tempore sic dictum malunt.*

Generi.) *Hippodamiæ & Pelopidarum. Ex his enim diris (quarũ meminit etiam Sophocles Electra, & Oreste Euripides) aiunt ortam esse, Mercurij opera, ouem auream, quæ Pelopidis perniciosa fuit. Posset tamen hoc carmen etiam sic uerti,*

Perniciosam inurens generi maculam:

ut dicatur Myrtili perfidia toti ipsius generi siue gẽti turpem inußisse maculam. Quartum deinde dicit Deiphobum, fratrem Paridis: quem, quòd Helenam rapuerit, accipitrem uocat.

Luctæ) *Deiphobus post Hectorem, qui princeps erat, secundam obtinuit inter omnes Priami filios fortitudinis laudem. Itaq; cum Helenæ coniugium post occisum Paridem fortißimo fratrum in præmiũ destinatum esset, facilè potuit eam Deiphobus consequi. Euripides tamen Troadibus aliam sequitur historiam. Alij per luctam intelligunt ipsam Helenam, quæ multis luctæ belliq; causa fuerit. est enim propriè* δαίσφαλτον *id, quod in pugna labi aliquem cogit. quæ quidem interpretatio non malè huic loco conueniet, præsertim si legatur* συγγόνου. *Nam post Paridem fratrem Deiphobus Helenam duxit. equidem priorem malim expositionem.*

Quintum.) *Achillem, qui somniando quondam cum Helena concubuit. Non abhorret hinc, quod ait de eo Euripides Helena,*

μνηστὴρ ποθ' ἑλένης ἦλθεν, ὡς ἀκούομεν

Aptius etiam est, quod ait Pausanias Laconicis Crotoniatas referre, Helenam post mortem in Alba insula, de qua pòst, Achilli cohabitasse. Imaginosum dicit corpus, quod in somnis ab imaginatione,

qua

quæ ſolet nobis dormientibus libera uagari, conceptum fuit.

Cytaicæ.) *è Cyta, urbe Scythiæ. Medeam autem intelligit, quæ Iaſonem hoſpitem deperijt, & Achilli pòſt in inſulis beatorum nupſiſſe fertur. Alij malunt hæc ad Iphigeniam referri, quæ in Tauris Scythiæ hoſpites immolabat, & Achilli quōdam deſponſa fuit. Prior ſententia, quā equidem ſequi malim, ſuffragatores habet Ibycū & Simonidem.*

Oenone.) *quæ poſtea Aegina de Aſopi filia dicta fuit. Ouidius tamen ait,*

Oenopiam ueteres appellauêre.

Pindarus quoq; Iſthm. 8. σὲ δ' ἐς νᾶσον οἰνοπίαν ἐνεγκών. Ab hac inſula Peleus exulabat, quòd Phocum fratrem caſu in palæſtra occidiſſet.

Formicarum.) *Cum Peleus inopia uirorū in Aegina laboraret, à Ioue impetrauit, ut formicæ in uiros mutarentur, qui ea de cauſa Myrmidones dicti ſunt. Alij, inter quos Ouidius, Aeaco patri hoc attribuūt. Typhonem Pelaſgicum dicit Achillem Theſſalicum ſeu Pharſalium.*

E' ſeptem.) *Thetis indignata, quòd mortali Peleo nupſiſſet, ſex maſculos, quos ex ipſo genuerat, comburendos in ignem, tanquam ſe indignos, proiecit: ultimum uerò Achillem cum itidem uellet comburere (id quod tamen ad diuinitatem illi conciliandam factum uult Apollonius) à patre ſuperueniente prohibita fuit, cum tamen alterum labrū iam combuſtum eſſet, unde pòſt ἀχιλεὺς dictus eſt. nam, ut inquit Agameſtor,*

——— ἀχιλῆα
πηλεὺς κικλήσκε χείλεος εἵνεκα μιν. id eſt,
De labro Peleus nominat ipſum Achilem.

Achilles tamen contrà, ut & hoc obiter admoneam, de patre ſic apud Homerum loquitur:

ἀλλ' ἕνα παῖδα τέκεν παναώριον.
Vnicus, inquit, ſum patri filius.

Hic.) *Paris, qui ex Aegypto Troiam redijt, irritatis in ſe & ſuos Græcis.*

Fumo qui ſuffijt.) *Solent enim, qui caſtrāt aluearia, fumo prius apes abſterrere. Virg.*

fumosq;

—— fumosq; manu prætende sequaces.

Illi.) *Græci, qui cum Aulide diu fuissent ob iram Dianæ detenti, tandem Iphigeniam, ut uentum nancisceretur secundum, immolarunt. uide Euripid. Iphig. Ira uerò Dianæ unde sit orta, sic explicat in oratione quadam Libanius:* οὐχ οὗτός ἐστιν (de Agamenone loquitur Achilles) πρῶτον μὲν ἐν αὐλίδι τῆς ἀρτέμιδος ἀμαθίαν εἰς τεξικὴν καταγνοὺς, καὶ φήσας οὐδὲν εἶναι πρὸς αὐτὸν ἐκείνην ἐν ἀφέσει βελῶν; ἐξ οὗ δὴ καὶ τὸν στόλον ἐπέσχεν ἡ θεὸς χαλεπήνασα. *Iam Iphigeniam uocat heic matrē eius, qui à bello denominatus est: id quod malè Scholiastes ad Paridem detorquet, cum nec Paris ab Iphigenia sit procreatus, nec* ὁλαμὸς *peram, sed bellū significet: unde suprà naues Herculis dixit* ὁλαμηφόρους. *Nos autem per bello cognominem intelligimus Neoptolemum, qui secundum quosdam ex Iphigenia ab Achille susceptus est, & à bello nomen ducit.* πόλεμος *enim, ex quo fit Neoptolemus, idem sonat quod* ὁλαμός. *ac tali figura Theocritus elegantißimè Telemachum appellauit per* ἰσοδυναμίαν Μακροπόλεμον. *Hanc interpretationem nostram confirmat uersus proximus,*

Scyrij draconis grauidam puerperam.

Neoptolemum enim pater, mactata Iphigenia, in Scyrum ad Deidamiā educandum misit. atq; ibi quidem Pyrrhus dictus est, ut à Phœnice Neoptolemus, quemadmodum ait poeta Cyprius. uerùm de Paride nihil tale confingi potest.

Sponsus.) *Achilles, cui Agamemnon Iphigeniam, cum à matre arcesseret, despondisse se simularat. Itaq; cum Achilles Iphigeniam ab aris abreptam, & in Scythiam delatā esse cognouisset, eò profectus est, ad illam quærendam per mare Salmydesium, quod in Euxinum pōtum influit. Postquam uerò diu quæsitam nusquam potuit reperire, tandē in Alba, insula ponti Euxini, quæ pòst Achillea dicta est, habitauit, prope Celtum lacum, in Euxinum influentē. Quam heic* φαληριῶσαν σπίλον *dicit Lycophron, eam Pindarus* φαεννὰν νᾶσον *uocat. De hac insula uidetur Neptunus apud Calabrum loqui ad Thetin,*

καί οἱ δῶρον ἔγωγε θεουδέα νῆσον ὀπάσσω
εὔξεινον κατὰ πόντον, ὅπῃ θεὸς ἔσσεται αἰὲν

σὸς παῖς.——————

Quin etiam in hac insula narrat Max Tyrius Achillem à multis post mortem & uisum & auditum esse. alij quoq; hoc pro miraculo referunt, ædem Achillis à nullis auibus infestari: qua de re uide Arriani περίπλουν sub finē. Meminerūt huius Albæ Strabo & Stephanus. Decollatricem Græciæ uocat Iphigeniam, quòd hospites omnes, præcipuè Græcos, Dianæ mactaret.

Latus.) Litus est in Scythia stadiorum circiter mille, quod cū Achilles in armis iuxta quadrigas currendo transijsset, dictus est postea Cursus Achilleus. βαθὺς autem sumo pro lato, quoniā Apollonius hoc litus appellat σὐρείας ποταμοῖο ἠϊόνας, quæ postea δρόμος ἀχιλλέως sint nuncupatæ, ut ibidem ex Dionysio refert Scholiastes. Arrianus tamen insulæ quoq; nomen hoc tribuit.

Clades.) suas, qui sit Iphigenia sponsa priuatus, & ad eam perquirendam frustra nauigarit.

Mutatam anum.) ex puella in anum, ut uult Lycophron: ut alij, in ceruam: ut Hesiodus, in Hecaten. eam formā uocat inuisam cum Cic. de Arusp. resp. quòd in eius conspectū uenire Achilles nō potuerit.

Plutonisq; ollam.) in qua mortuorum carnem Iphigenia coquebat. ea Plutoni tribuitur, quòd is mortuorum sit præses. Alij malūt antrum hoc loco intelligi, quod fuerit in castris Græcorum, ubi sacra fierent: quasi uerò Iphigeniæ transformatio non tam in Scythia, quàm Aulide perfici potuerit. Iam quod ebullientem è fundo flammas dicit, eius geminum est apud Virg.

——fundoq; exæstuat imo.

Exprimere enim uoluit uterq; ollam igne æstuantem. Nigram deinde Iphigeniam intelligit, quæ infra quoq; sic uocatur,

μητρὸς μελαινῆς χέρνιβας μεμνημένος.

Legendum heic deniq; est δαιταλουργίᾳ, dandi casu, ut omnia sint concinniora.

Illi uerò.) Græci, qui cum Aulide Saturno (uel, ut alij uolunt, Ioui Saturnio, quemadmodum & apud Aristoph. Ranis Darium pro Xerxe poni putarunt quidam) sacrificarent, serpens in mediū progressus est, &

est, & platano conscensa passeres octo cum matre deuorauit. quod ostentum cum Calchas de annorum numero, quibus elapsis capienda Troia esset, interpretaretur (ut est apud Homer. & Ouid.) Græci secundo iurarunt, se nõ prius à Troia discessuros, quàm urbem deletã cernerent. De hoc iureiurando loquitur apud Virg. Dido,

Non ego cum Danais Troianam excindere gentẽ
Aulide iuraui.———

Vatem heic uocat Saturnum, quòd capiendæ Troiæ tempus per ostentum Græcis prædixerit. uocat etiam carniuorum, poëtico more, quasi ipse in serpentem se uerterit, & quod iuxta aram eius contigit, id ipse uel fecerit, uel faciendum curarit. Nam Scholiastæ syntaxin hoc loco non possum sequi. Quid quod similiter Horatius Genium memorẽ breuis æui dixit, quòd agricolæ, dum ad eius aram sacrificabant, uitæ breuitatem reuocabant in memoriam.

Secundum.) *Prius enim apud Tyndarum, Helenæ patrem, iurauerant Græci communiter se ulturos, si quis Helenam, postquam nupsisset, raperet. quo quidem iureiurando obstricti, Troiã profecti sunt ut eam repeterent. uide initium Iphig. Aulid.*

Priorum seruatorem.) *Cum Græci in Mysiam delati essent, Telephus rex eos persecutus, grauiter afflixit, donec cum Achille cõgressus est, & ab eo, cum Bacchus ipsum uite supplantasset, uulneratus. tũ enim impunè Græci per Mysiam discesserunt, quandoquidem iubebatur Telephus ex oraculo, uulneris remedium ab autore petere. Propertius,* 17

Mysus & Aemonia iuuenis qua cuspide uulnus
Senserat, hac ipsa cuspide sensit opem.

His igitur de causis Seruator & Supplantator dictus est Bacchus.

In angulis.) *in intimo templi loco, ubi Agamemnon ex oraculo Baccho sacrificauit, quem heic Taurum seu Tauriformem uocat, quoniam talis colebatur ab Argiuis: nisi quis Taurum uelit pro ipsa uictima sumere. Delphinius & Lucrosius Apollinis sunt epitheta, qui Delphinius quidem uocatur ab occiso delphino, uel quòd in delphinũ aliquãdo se conuerterit: Lucrosus uerò, propter oracula, quib. & aliorũ*

& suæ utilitati nonnunquam consulit. Apollo autem Delphis unà cum Baccho colebatur. Lucanus quinto,

—cui numine misto
Delphica Thebanæ referunt trieterica Bacchæ.

Milledux.) *Agamemnon, cuius exercitum hac de causa Euripides* χιλιόναυν στρατιὰν *appellat. Propert.*

Et Danaum Euboico littore mille rates.

quanquam hic numerus exactus non est. Enorches Bacchus celebratur apud Lesbios. idem & Figalei nomine in Arcadia colitur. sic enim cum Stephano malim legere, quàm φιγαλεὺς *cum Scholiaste. quanquā potest etiam Fygaleus à Fygalis, oppido Peloponnesi, cognominari. Lucernalis denique uocatur Bacchus, quòd illi cum lucernis & facibus sacra fierent, teste Pausan.*

Leonem.) *Telephum. Quod autem leoni aristas in cibum proponit Poeta, tectè subinnuit, ut existimat Eustathius, se leoni & sui Telephum comparare, sicut Euripides Medeam* δεινὴν λεαίνης ταυρουμένην *dixit. Pro* Sectore *potes etiam Secans uertere, si malis* α, *quàm* ι, *elidere. Catenam dicit classem Græcorum per mare aduentantem.*

Vtinam.) *Apostrophe ad Prylin, Mercurij F. qui Græcis ad Lesbum delatis Troianorum consilia & rationem capiendæ per equum Troiæ aperuit. Cadmus est epitheton Mercurij, ex quo deducitur Cadmilus, quod suprà positū est. Ac uidetur Mercurius à Boeotis Cadmus ea ratione dictus, qua Iupiter à Spartanis Agamemnon cognominatus est. qua de re aliquid dicemus infrà. Quidam contrà putant Cadmum per Syncopen ex Cadmilo deduci.*

Issa.) *Lesbo, quæ à matre Prylis, Issa quōdam fuit dicta. alia est Issa, Liburniæ insula, apud Apollon.*

Quartum.) *Atlātis enim filia fuit Maia, mater Mercurij, qui Prylin procreauit. Cognatos uocat Troianos, propter Dardanū Electræ, filiæ Atlantis, filium.*

Optima.) *Græcis: nisi quis malit pro facillimis sumere. Atq; huc pertinet adagium, Lesbius Prylis: quod hactenus nemo satis intellexit.* τόμουροι *erant ij propriè, qui oraculo Dodonæo præerant, à Tomuro monte.*

monte uicino cognomen nacti. heic uatem simpliciter hoc uocabulum denotat.

Nec ab Aesaci.)id est, nec oracula, quæ Aesacus super Hecubæ somnio edidit, cõtemsisset. Aesacus enim, Priami F. ex Arisba, uates fuit. is audito Hecubæ somnio de torre, respondit, matrem unà cum filio de medio tollendam esse. alioqui fore, ut filius matrem perderet. Priamus aũt pater, horũ loco Cillã Thymoetis uxorẽ cũ filio sustulit, de quib. infrà.

Sed unà.)Ab his non discrepant ea quæ in Andromacha Euripidis leguntur, ἔθε σ᾽ ὑπὲρ κεφαλᾶς ἔβαλεν κακὰν ἅτις τέκεν ποτὲ πάριν, πρὶν ἰδαῖον κατοικῆσαι λέπας. ὑπὲρ κεφαλᾶς autem (ut ἐν παρόδῳ dicam) ita ponitur hoc loco, ut apud Theocr. Heraclisco: ὑπὲρ ποταμοῖο, & Virg. Pharmac.

Transq; caput iace.

ineptiunt enim heic interpretes Græci. Geminos porrò dicit Hecubam & Paridem. Lemnium ignem uocat, quòd in Lemno primum sit inuentus, secundum Hellanicum: uel à Vulcano, Lemni præside.

Portunus.)deus marinus, quem alij Melicertam uocant. is in Tenedo colebatur puerorum uictimis, quòd ipse quondam puer perijsset, ut est in fabulis. Mergos dicit naues Græcorum. Oceani coniux est Tethys, quæ heic pro mari Tenedio accipitur. uocatur autem Oceanus ὠγένος seu antiquus, quòd à quibusdam rerum omnium statuatur principium.

Quin gemini.)Sequitur historia quorundam, quos in expeditione Græci interemerunt. Geminos filios primum dicit Tenum & Hemitheam, Cycni liberos: quos cum pater arcæ inclusos proiecisset in mare, ad Leucophryn insulam eiecti sunt, cuius incolæ Teno creato rege, insulam ab eo Tenedum denominarunt. In eam ubi Achilles uenit, Tenus quidem ab eo simul cum patre (quem tamen alij antè mortuũ tradunt) nteremtus est: Hemithea autem dum illius cõspectum effugeret, à terra fuit absorpta. Sed hæc fabulosa sunt: ueram historiam si quis requirat, apud Diodorum Sic. extremo lib. 5. reperiet.

Qui prius.)Cycnus nãq; mortua Proclea, matre Teni, Phylonomen duxit: quæ cum Teni amore capta esset, nec eo posset potiri, apud

patrem de ui ſibi illata illum accuſauit, uſa ad hoc Molpi tibicinis teſtimonio, à quo & Tenedij tibicinis prouerbium ductum eſt.

19 A'mergis.) Cum Cycnum ex Neptuno mater peperiſſet, iuxta mare expoſuit: quem deinde piſcatores cygni aduolantis indicio inuentũ educarunt, & Cycnum appellarunt. Hinc à Poeta dicitur à mergis, auibus marinis, nutritus, & piſcatorum captus retibus, aut etiam, piſcium uenator: præterea familiaris oſtreis (Nicandro alibi κρῆθμος aut potius κρίθμος cum Dioſcoride, herbam ſignificat) & neritis piſcib. de quibus Oppianus. alij tamen oſtrea eſſe malunt.

Mnemon.) Hunc Achilli à matre uult attributum Scholiaſtes (conſentiente Plutarcho ἐν Ἑλληνικοῖς, niſi quod nomen ſubticet) ut eum ſubmõeret, ne quẽ ex Apollinis filijs interimeret. Equidẽ de Mnemone nihil adhuc legere aliud memini, niſi quod Euſtathius μνήμονα uult officij nomẽ eſſe, multosq; uarijs heroibus μνήμονας et ſubmonitores, ut & genios, attributos refert. Qui ex Mnemone faciunt Memnonẽ, utũtur ij quidẽ Anagrãmatiſmo, ſed qui luſibus iucundis potius quàm ſerijs interpretationib. conueniat.

Myrina.) oppidulum iuxta Troiam in Lycia, à Myrina Amazone, quæ urbẽ hanc extruxit, & in ea ſepulta fuit, denominatum, teſtib. Strabone & Diodoro. Homerus,

τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο μυρίνης.

In hac urbe Troiani audito Græcorum aduentu, in aciem compoſiti ſunt, ut idem narrat. Theſſalicum ſaltum dicit Achillis Theſſali, qui tãto cum impetu in terram proſilijt, ut fontem indidem excuteret. Euripides deinde Troianum uocat Andromacha.

Incendit.) Hypotypoſis ineuntis prœlij. Aeſchylus Perſis,

σάλπιγξ δ' ἀϋτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν. Virgilius extremo dec. Clamore incendunt cælum Troesq; Latiniq;.

Saltator uocatur Mars, qualem deſcribunt in Euripide Phœniſſæ. Concha quoq; ueteres in bello utebantur ante tubas à Tyrrhenis inuẽtas, ut & in alijs ferijs. Theocritus Europa:

κόχλοισιν ταναοῖς γάμιον μέλος ἠπύοντες.

Vtebantur

Vtebantur & facibus, quemadmodum annotant Euripidis scholia Phœnißis.

Lanceis coruſcantia.)*Campi, inquit, horrent haſtis, uelut ariſtis arua. Sic Virgilius,*

————atraq; latè
Horreſcit ſtrictis ſeges enſibus

Similiter Euripides dixit, λόχον πυκνοῖσιν ἀσπίσι πεφρικότα. *Nec debet quiſquam mirari, ſi* ἀποστίλβοντες *cum* γύαι *coniūgatur. Talis enim Atticiſmus etiam apud alios reperitur, ut cum inquit Sophocles Trachinijs,* σὺ δὲ κοινὸς ἀρσένων ἴτω κλαγγά. *nec aliter dixit* χάριν βέβαιον *Thucydides* α. *Si quis tamen malit legere* ἀποστίλβοντος, *non magnopere repugnabo.*

Perſonat.)*Quod in uiſu eſt imago, id in auditu eſt echo. Eleganter igitur* τὸ ἰνδάλλεται *à uiſu ad auditum tranſtulit Poeta. Alluſit deinde ad Homericum,* αἰθέρι ἀυτῶν. *quod Ariſtophanes dixit* εἰς οὐρανὸν κράζειν, *Veſpis.*

Aquila.)*Achilles Hectorem currui alligatum per caſtra raptans. Impreßā orbitam dicit per Epexegeſin. greſſum intellige de uehiculo.*

Confuſa.)*more exultantiū. Scholiaſtes eo refert, quòd ſolus ſemper Achilles pugnabat. Carißimum dicit Hectorem, quē nōnulli faciūt Apollinis filium. is Ptous uocatur ex Latonæ pauore, quē illa dū pareret Apollinem ſue conſpecta accepit. Alij montibus quibuſdam Thebanis hanc originem tribuunt. ſic enim Herodotus,* τοῦτο τὸ ἱρὸν (Πτώου Ἀπόλλωνος) καλέεται μὲν Πτῶον, ἔστι δὲ Θηβαίων. κέεται δ' ὑπὲρ τῆς Κωπαΐδος λίμνης, *&c. Stephanus montem ipſum à pauore denominatum uult, Pauſanias utrumq; à Ptoo, Athamantis F.*

Accepto autem.)*Achilles enim Hectoris cadauer Troianis noluit reddere, priuſquā ipſi Priamus auri pōdus æquilibre pro eo appēderet,* ὅσον εἵλκυσε, τοσοῦτον καταθείς, *ut ait Diphilus. Similiter aūt Achilles, cū in Apollinis Thymbræi templo ſub ſpecie cōtrahendi cū Polyxena matrimonij cōprehēſus, et à Paride trāsfixus eſſet, nō ante Græcis fuit redditus, quā aurū pro Hectore datū (quod heic uocat Pactolilā aminā, ad arenas Pactoli aureas alludēs) eodē pōdere repēderetur.* 21

Vrnam Bacchi.) *quã Bacchus Thetidi remunerationis ergò donauerat. in ea Achillis, Patrocli & Antilochi fuerunt ossa reposita.*

Nymphis.) *Musis. Homerus Odyß. ω.*

μοῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ
θρήνεον. ———————— *Calaber,*
—— *μοῦσαι δ' θοῶς ἑλικῶνα λιποῦσαι*
ἤλυθον, ἄλγος ἄλαστον ἐνὶ στέρνοισιν ἔχουσαι,
ὀρνύμεναι τιμὴν ἑλικώπιδι νηρηΐνῃ.

Bephyrus est Macedoniæ fluuius, cuius meminit Archestratus apud Athenæum, cum ait, παρὰ χεῦμα βαφύρα. Pausanias quoque Heliconem amnem, postquam infra terram abditus denuò se ostendit, tum Baphyram uocari tradit. Iam proximũ carmẽ, si λειβηθρίης legas, ita uertes,

Pimpleumq; tumulum supra Libethrum.

Vtrumq; enim, tum Libethrus, tum Pimplea, alijs fons est, alijs mons. Quin & urbs est Pausaniæ Libethra.

Cadauerum.) *Hectoris. sed & uiuos multos de Priami filijs uendiderat, ut conqueritur apud Homerum Priamus Iliad. χ. & Hecuba Iliad. ω.*

Etiam femineam.) *Cum enim sciret Thetis, filium suum, si ad Troiam nauigaret, ibi moriturum esse, clam illum ueste muliebri tectũ ad Lycomedem in conclaue uirginum, ut latêret, abduxit: Statius Achilleide.*

Et ultimus.) *Quoniam in fatis Græcorum erat, ut is, qui primus in terra hostili posuißet pedem, primus in prælio moreretur (id quod Protesilao contigit) Achilles postremus è nauibus egreßus est.*

Etiam in somnis.) *ualde. contrarium est οὐδ' ἐν ὀνείρῳ.*

O Deus.) *Deplorat Hectoris mortem, qui non sine magno patriæ damno perierit.*

Cum classe.) *Hectorem Græcos persecutum, eorum naues combußisse, ex Homero notum est. Fugitiuus Iupiter apud Thessalos colitur, διὰ τὴν τῶν κακῶν ἀπόφευξιν, ut inquit Dio.*

Tunc nec fossa.) *Græci enim, cum sibi à Troianis metuerẽt, fossas & muros castris suis prætenderant. Homerus Iliad. η.*

—— ποτὶ δ' αὐτῶν τεῖχος ἐδείμαν,
πύργους ὑψηλούς, εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν,
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας.
ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη.
ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν,
εὐρεῖαν, μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.

Tuæ.) *Hectorem fratrem alloquitur, qui Patroclum, Ascalaphũ, & alios Græcorum proceres occidit.* 23

Illam.) *qua tu ab Achille interficieris. Ista, inquit, erit maxima omnium calamitas, quæcunq; mihi ullo tempore contingent. Lunæ quidem facit mentionem, quòd ueteres tempus, quo utebantur menstruo, ad Lunæ motum referebant. & quod heic tempori, id apud Theocrit. χαρίσι cælo tribuitur.*

Catule.) *Apostrophe Cassandræ ad Troilum fratrem, quẽ cũ Achilles amaret, nec ab eo redamaretur, in Apollinis Thymbræi, qui erat uerus Troili pater, occidit. Alij, in his Calaber & Virgilius, in pugna superatum aiunt ab Achille Troilum. Epitaphium eius elegantissimum extat apud Theocritum, βωμοῦ nomine, quod cum à nemine ante intellectum fuisset, primus I. Auratus regius in Gallia linguæ Græcæ professor, diuino uir ingenio atq; eruditione singulari, dexterrimè, ut reliqua Theocriti omnia, & emendauit & exposuit. uide Nouas Lect. nostras.*

Draconem.) *Achillem. per arcuum illecebram, intellige arcum illecebræ, siue amorem Troili, quo captus Achilles erat. ἴυγξ enim pro illecebra sumitur. Ceterùm pro ὀστάγειον, lege ὀστ. ἄγριον.*

Non uulneratus.) *uulnere amoris. Achillem enim, qui te amabat, non redamabas.*

Hei mihi.) *Enumerantur deinceps quidam de familia regia, qui post captam Troiam miserrimè perierunt. Duæ luscinia sunt Cassandræ sorores duæ, Laodice & Polyxena. Canis dicitur Hecuba, quòd in canẽm conuersa fuerit.*

Vnam.) *Laodicen, quæ cum capta Troia & hostium uim timeret, et alioqui ob excidiũ patriæ (quod heic uocat cladẽ gemituũ; seu ge*

mendâ) magno cruciaretur dolore, ultro se de rupe quadam præcipitē dedit. Eius sepulchrum dudum pòst à Maximo quodam, Asiæ prætore instauratum fuit, addito epigrammate, quod quia ad historiam pertinet, ex epigramm. Græcis huc transscribendum putaui:

τῇδέ ποτ' ἀντόβρειστον ἐδέξατο γαῖα χανοῦσα
λαοδίκην, δηΐων ὕβριν ἀλευομένην.
σῆμα δ' ἀμαλδυνθέντος ἀϊστοῖο χρόνοιο,
μάξιμος ἔκδηλον θῆκ' ἀσίης ὕπατος,
καὶ κούρης χάλκειον ἐπεὶ τύπον ἔφράσατ' ἄλλῃ
κείμενον ἀκλειῶς, τῷδ' ἐπέθηκε κύκλῳ,

quæ nos ita conati sumus uertere:

Laodicen quondam heic suscepit terra dehiscens,
Hostilem fugeret cum tremebunda manum.
Sed quod tempus edax consumserat usq; sepulcrum,
Splendorem huic prætor Maximus attribuit:
Quæq; alibi sine honore puellæ stabat imago
Aerea, sic tumulo desuper imposuit.

Vbi saltus aui.) Locum exprimit, ubi se præcipitauit Laodice: nempe iuxta saltum seu nemus aui sui Trois, uel Ili sepulcrum, de quo Hom. ubi quōdam Cilla, quæ cum Priamo occultam aliquando consuetudinem habuerat, simul cum filio necata est ipsius iussu, qui Aesaci oraculum super Hecubæ somnio (de quo suprà) de ipsis interpretabatur. Filius autem Cillæ quo nomine fuerit, non potest ex Lycophrone cognosci. uerum Scholiastes ait Munippum fuisse uocatum, ac reprehendit etiam Lycophronem, quasi Cillæ & Laodices historias confundat, utriq; tribuendo filium Munippum. Enimuero Laodices quidem filium uocat Munitum Lycophron, non Munippum, Cillæ autem filij nomen nusquam, ut dixi, exprimit, ideoq; non rectè sugillat eum Scholiastes.

Antequàm laticem mulgeret.) Puer enim, mox atq; editus in lucem fuit, sublatus est unà cum matre, sic ut nec lac maternum haurire, nec corpus aqua lauare, seu nutrici lauandū præbere potuerit.

Te.) Polyxenam. hæc enim ad Achillis tumulum mactata fuit ab

Iphidis

Iphidis leone, seu Neoptolemo, Iphigeniæ F. matris suæ sacra, quibus illa in Tauris hospites Græcos mactabat, imitante.

Quam.) Iphigeniam nam ad illam hæc malim, quàm ad Polyxenam, referre, ratione sequentium. ποιμανδρία non est hoc loco nomē gentile, ut putauit Scholiastes, nec nō Stephanus, qui hoc nomine dicit olim nuncupatam Tanagram: sed uas quoddam sacrum, ad excipiendū sanguinem, quod aliter σφαγεῖον uocatur. cuius me rei admonuit Iosephus Scaliger. ac simili cōpositione dicitur γοβάνδριον de ligno uetusto, apud Apoll. εἰς ποιμανδρίαν porro dicit, quemadmodū Virg. ult.

In flammam iugulant pecudes.

Draco Diomedem, uel quemuis alium sacerdotem Græcum significat.

Candaonis.) Si Candaon Boeotis Orionem sonat, & eius ensem habuit Diomedes: existimarim legendum τριπάτρου. notum est enim, Orioni tres fuisse patres. Candaon tamen infrà, duobus locis, de Marte dicitur.

Lupis.) Græcis, qui hoc nomine etiam in Iphig. Taurica insigniūtur. Vocat autem hoc iusiurandum πρωτόσφακτον, quod in eo iciendo uictima humana primum fuerit adhibita: quæ quidem in priore iureiurando, quod in Tyndari domo conceptum fuisse antè diximus, omissa fuerat. aliter enim non uideo, quomodo sensus Poetæ constare poßit. nec placet Scholiastis interpretatio, quæ relationis uocabulum ad qualitatem detorquet, ut logicè loquar. Aeschylus hoc sacrificium προτέλεια ναῶν dixit, id est ἀπαρχὰς καὶ προτόλεια. qua quidem ratione posset etiam heic, ut προτόλειον de præda, ita πρωτόσφακτον de sacrificio dictum uideri.

Vetulam.) Hecubam, quæ cum in Thraciam captiua esset abducta, ibiq; præ nimio dolore atrocius Græcis conuiciaretur, lapidata fuit. & quia Græcos perpetuis conuicijs quasi allatrabat, finxerunt eā post mortē in canē mutatā. uide Ouid. Plautus quoq; Menæchmis:

Omnia mala ingerebat, quemquem aspexerat,
Itaq; adeo iure cœpta est appellari canis.

Mæræ f.c. permutaris) in canem mutata fueris. Mæra mulier quia in canem olim fuit mutata, teste Ouid.

Et quos Mæra nouo latratu terruit agros:

hinc pro cane ponitur.

Ille.) *Priamus. is ad Iouis Hercei aram domi suæ confugiēs, à Neoptolemo trucidatus est. Agamemnonis nomen Ioui tribuitur, quòd, ut uult Eustathius, sicut Agamemnon εὐρυκρείων, sic Iupiter εὐρυμέδων dicatur. quæ duo epitheta cum idem significent, inde fieri, ut propriū Agamemnonis nomen Ioui pro adiecto tribuatur, sicut Antenoris nomen apud Aeschylum de mortuorum reliquijs usurpatur. Alij putant Agamemnonem ea de causa Iouem dici, quòd, cum Iupiter sit æther, Agamemnon quoque æther dicatur. Colebatur autem hic Iupiter Spartæ.*

Qui flammeo.) *Cum Hesione post captam ab Hercule Troiam captiua cum fratre abduceretur, redemtum flammeo suo Troiam eum remisit: unde is Priamus dictus est, cum antè Podarces uocaretur. Lucianus Tragopodagra,*

πρίαμος ποδάρκης, ποδαγρὸς ὢν, ἐκλήζετο.

Sed hæc quia fabulosa sunt, adferam Diodori Siculi hac de re uerba, quæ mihi uero magis consentanea uidentur. ἡρακλῆς τὴν πόλιν ἑλὼν, πριάμῳ τὴν βασιλείαν ἀπέδωκε τῶν ἰλιέων, διὰ τὴν δικαιοσύνην. οὗτος γὰρ μόνος τῶν υἱῶν τοῦ λαομέδοντος ἐναντιούμενος τῷ πατρὶ, τοὺς ἵππους συνεβούλευεν ἀποδοῦναι τῷ ἡρακλεῖ κατὰ τὰς ἐπαγγελίας. *Nec desunt, qui Priamum ab Hercule ipso à uicinis hostibus redemtum, in regno paterno collocatum asserant.*

Chelydrus.) *serpens aquatilis, quo nomine heic Antenorem insigniuit, qui secundum quosdam Troiam Græcis prodidit. quæ quidem opinio inde putatur orta, quòd, ut ait ille, suaderet belli præcidere causas, & pacis autor esset: tum etiam, quia capta Troia, ipsi ab hostibus parcitum fuit. Facem dicit eam, quam lucebat Græcis ex equo descendentibus Sinon. Grauidus dicitur equus Durateus, quem Græcorum fortißimi q; i ;; conscenderant.*

Sisyphiæ uulpeculæ.) *Vlyßis astuti, qui è Sisypho natus est, ut uolunt nonnulli, & exprobrat ei apud Sophoclē Philoctetes. eius consobrinus erat Sinon (de quo Virg.) natus ex Aesimo fratre Anticleæ,*

quæ

quæ fuit Vlyssis mater. Leucophrys insula postea Tenedus est à Teno rege dicta, ut suprà docuimus.

Insulas duas.) Calydnas, iuxta Tenedum sitas: è quibus egressi serpentes, filios Laocoontis interemerunt. historiam habet Virgilius.

Nuptijs.) Apollinis: de quibus, ut & de carcere Cassandræ, diximus aliquid in Prolegomenis. Cenaculis carere se dicit, quoniam turris ipsius habebat pyramidis figuram. Genitalis, Ptous, & Horarius dicitur Apollo: Genitalis quidem seu Genitor, cuius ara fuit in Delo: & Horarius, quòd sol motu suo tum producat omnia, tum anni tempora distinguat: Ptoi uerò rationem antè reddidimus.

Innuptæ.) quæ & ἀειπάρθενος idcirco uocatur, ac proprio παρ- 27
θένου cognomine Athenis colebatur. eadem & Laphria dicta est à Calydonijs & Messenijs, à Laphrio quodam erecta, teste Pausan. & Ianitrix, quòd in ædium foribus, & oppidorum portis ponebatur.

Raptabor.) ab Aiace. Coniunguntur heic οἰνὰς & φάσσα, quomodo suprà τριόρχης & αἰετός. Budea dicitur Pallas à ciuitate quadam Thessaliæ uel Phrygiæ. eadem & Fulicæ cognomento coli solita est, quòd in mergum fuerit olim conuersa (ut Odyss. ε.) teste Hesychio.

Domus.) templi sui, ex quo etiam abreptam Cassandram, non è carcere; sunt qui uelint. Propertius:

> Victor Oilide, rape nunc & dilige uatem,
> Quam uetat auelli ueste Minerua sua.

Consentit & Virgilius. Huc etiam pertinet, quod inquit Strabo, Mineruam se, cum stuprabatur Cassandra, totam auertisse. Exercitum, intellige Græcorum.

E cælo.) Palladiũ enim Ilo regi, signũ postulãti cælitùs demissum fertur. uide Apollodorum. Idem Ilus, cum Palladium hoc quodam tempore è templo igne correpto uellet auferre, repẽtè excæcatus fuit, narrante Plutarcho.

Vnius.) Aiacis. Virgilius:

> Vnius ob noxam & furias Aiacis Oilei.

Minerua etenim propter Aiacis stuprum Græcis, quibus antea faue-

rat, irata, tempestates & procellas horrendas redeuntibus immisit.

Cum pallas usto uertit iram ab Ilio
In impiam Aiacis ratem: *Horatius.*

Mos est.) *Solet enim peregrè mortuorum crematorumq; cinis, in urnis conditus, domum referri. Expreßit autem Homericum illud,*

——ἥτις δίκη ἐστὶ θανόντων.

O' Ophelta.) *Alloquitur loca, et rupes eas, in quib. Græci naufragium fecerunt. Sunt autem omnes Euboeæ montes, nisi quòd Trychas urbem Stephanus uult esse, quam Lycophron per metaplasmum Trychanta appellarit. Phorcus deus est marinus.*

Refluis.) *Scaliger* παλιῤῥοίβδηισιν *hoc loco legit. ego potius* δίναις παλιῤῥοίαισιν *ita dictum à Poeta credo, ut* πότμον φθόρον *postea dicet, & Homerus* νῆα πρύμνην *usurpat.*

Thunnos.) *Græcos naufragos. Gustabit, siue feriet: qua figura dicũtur apud Hom. antagonistæ* γεύεσθαι ἀλλήλων. *Virg. tangẽdi sensu uti maluit,* Fulminis afflauit uentis, & contigit igni.

Noxius.) *Nauplius. is cum filium suum, Palamedem, à Græcis in*
29 *teremtum cognouisset, omnibus eos modis ulcisci conatus est, adeò ut & principum uxores in adulterium per certos homines pelliceret, & Græcis redeuntibus lucernam de Caphareo monte suspenderet, ad quã illi tanquàm ad portum aut stationem nauigantes, facerent omnes naufragium. Propertius,*

Nauplius ultores sub noctem porrigit ignes,
Et natat exuuijs Græcia pressa suis.

Quod additur de crapula, sumtum est ex Homeri uersu,

οἱ δ' ἦλθον οἴνῳ βεβαρηότες υἷες ἀχαιῶν.

Illum sanè.) *Ab hoc loco catalogum texit Græcorum, qui partim naufragio perierint, partim uarijs erroribus longo tempore circumacti fuerint. Primo loco ponitur Aiax, qui inter Myconum & Tenum, Aegæi maris insulas, naufragium ad scopulos fecit. Ad Gyras deinde, seu Gyrades petras fuit eiectus. Homerus,*

γυρῇσι μὲν πρῶτα ποσειδάων ἐπέλασσεν.

Iactatum.) *Hoc pereleganter Euripides Hecuba expreßit,*

πολλοῖς

πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος.

ac uocat δίαυλον hic, quod alij παλιῤῥοίαν.

Alteram t. salsuginem) iterum cadet in mare. Verbo trahendi etiam Horatius in hac notione est usus,

Pocula Lethæos ut si ducentia somnos
Arente fauce traxerim.

Neptunum uocat mercenarium, quòd mœnia Troiana mercede conductus extruxerit. Cuculum deinde appellat Aiacem, quoniã erat garrulus & maledicus. nam, ut Homerus inquit,

φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης.

Delphini.) Aiacis, more delphini, de quo uidendus Oppianus, in litus expositi. alij delphinum heic de Sole dici malũt. Sirius deinde pro Sole capitur, ut & apud Archilochum citante Suida,

πολλοὺς μὲν αὐτῶν σείριος καθαυανεῖ.

& apud Hesiodum initio secundi, secundum quosdam.

Neseæ.) Nereidis apud Homerum, Hesiodum, & Virgilium. eius soror est Thetis. Lapidem dicit Iouem, pro quo lapis fuit Saturno propositus deuorãdus. idem Cynæthei nomine in Arcadiæ urbe, Cynætha colitur, teste Strabone. Quin etiam in Olympia signum Iouis Cynæthaenses posuerũt, autore Pausan. Iouis porro adiutrix fuit Thetis, cũ eum reliqui dij ligare uellent. nota est fabula.

Tremens.) Quoniam iuxta Delum Aiax in litore sepultus fuit, factum est ut aqua maris altior, Aiacis etiam sepulcrum subinde inundaret, ita ut illud sub aquis quasi tremere & fluctuare uideretur. similiter dixit Horat. trementes uerbere ripas. Dicitur quoque poeticè sepulcrum cauere maris strepitum & fluctum, quasi metuat undas alludentes, quemadmodum contrà turris alta, nec inundationibus obnoxia dicitur à poetis interrita fluctibus. Quod enim de Tremonte ait Scholiastes, minus placet. nostram quidem sententiam adiuuant uerba Pausaniæ qui in Atticis de quodam audisse se refert, ὃς τοῦ τάφου τὰ πρὸς αἰγιαλὸν ἔφασκεν ἐπικλύσαι τὴν θάλασσαν, καὶ τὴν ἔσοδον πρὸς τὸ μνῆμα οὐ χαλεπὴν ποιῆσαι. Iam coturnicem alatam intellige Delum. Asteria enim, seu Latona, seu Latonæ soror, in coturnicem commutata,

commutata, facta pòst est insula Ortygia, quæ deinde Delus fuit. uide Callimachum & Athenæum.

Castniam.) Venerem hanc κασνιήτην appellauit Callimachus citante Strab. Nominis origo uidetur à Castnio, Pamphyliæ monte dicta, cuius ἐθνικὰ sunt, autore Stephano, κάστνιος et κασνιήτης. Scholiastis quidem commentum nimis est ineptum. Melinæa dicitur Venus à Melina, urbe Argiua.

Oestri.) amoris, quo percitus, Cassandram compreßit. Sequens in Poeta dicendi figura similē habet apud Musæum uersu uenustißimo:

μοιράων ἀνέφαινε καὶ οὐκέτι λαλὸν ὀπώπων.

Euripides quoq; eodem, quo Lycophron, sensu dixit, γάμος οὐ γάμος, ἀλλ' ἀλάστορές τις οἰζύς.

Omnis.) terra. siue Græcia, quæ tota ferè Aræthο Dotioq; comprehenditur. Aræthus, est Epiri fluuius: Dotium, Olympi promontorium.

Quibus.) Græciæ incolis. transitum facit à terra ad homines, more poetis familiari.

31 Vnum.) Phœnicem, qui in Eone, urbe Thraciæ, ad Strymonem sita (unde uocatur ab historicis ἥρως ὁ ἐπὶ στρυμόνι, uel αἰγιαλὸς παρὰ τῷ στρυμόνι) sepultus fuit. Absinthij, Bistones, Edoni, Thraciæ sunt populi. Nutricius uocatur, quòd Achillem educauerit, ut ipse longa oratione narrat Iliad. decimo.

Collem.) patrium, Trachine. Phœnicis pater fuit Amyntor, qui illum cum pellice deprehensum uisu priuauit, sanatum post à Chirone.

Cercaphi.) qui mons est Colophonis, cuius & fluuius est Alens uel Ales. Lari cognomen senectuti tribuitur.

Primum.) Calchantem. is enim cum post Ilium captum uenisset Colophonem, quæsiuit è Mopso uate, quot grossos ficus quædam haberet. respondet ille, decies mille, modium, et unam. id quod ita se habere compertū est. Tum uicißim ex Calchante Mopsus de sue quadam quæsiuit, quot illa porcellos ferret. ad quā quæstionem cū non posset Calchas respondere, posset uerò Mopsus, Calchas ex oraculo perijt, quo fuerat illi mors indicta, cum primum in uatem se præstantiorem incidisset

diſſet. de genere mortis infrà dicetur. Moloſſus, Cypeus, Cubicularis *uocatur* Apollo: Moloſſus *à* Moloßis, Cypeus, *quòd ſolis calor inſtar ueſtis (id enim ualet κυπάς) nos tegat et foueat:* Cubicularis, *quòd rerũ ortui præſit, unde & Genitor quibuſdam dictus eſt. cygnũ deniq; pro uate ponit.*

Aemulum.) *Mopſum, quem tamen Clemens Calchante facit longè antiquiorem, ut Argonautam. uerum Scholiaſtes duos ponit Mopſos, alterum Apollinis F. uatem: alterum Ampyci F. Argonautam.*

Alterum.) *Idomeneum, quartum à Ioue. Minos enim, pater Deucalionis, qui genuit Idomeneũ, filius fuit Iouis. Erechtheus Iupiter Athenis & in Arcadia colitur. Neq; pugnat heic Lycophron cũ Homero, apud quem Idomeneus in Cretam rediiſſe dicitur. nam rediit quidem, ſed mox è regno fuit expulſus, ut infrà dicetur, & Colophonem uenit.*

Aethonis germanum.) *Vlyſſes cum Ithacam tandem rediiſſet, nec agnoſci primum uellet, Cretenſem ſe finxit, & Aethonem uocari: fratrem autem habere Idomeneum. ſic enim ait Odyß. τ.*

Δευκαλίων δέ μ' ἔτικτε, καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα. *& paulo pòſt,*
——— ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων
ὁπλότερος γενεῇ, ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων.

Quin & apud Mineruam atque Eumæum, Cretenſem patriam ſibi aſciſcit.

Tertium.) *Sthenelum, Capanei F. is cum uel inuito Ioue in urbẽ Thebanam ſe irrupturum iactaſſet, fulmine eſt interemtus. uide Aeſchylum & Euripidem. Ceterùm Thebas dicitur ſubruiſſe, quomodo Melampus apud Propert. narratur,*

Cognitus Iphicli ſubripuiſſe boues:

id eſt, ſubripere uoluiſſe. Ecteni populi primi Thebis habitarunt, teſte Pauſan. cuius hæc ſunt in Bœoticis uerba: γῆν δὲ τὴν Θηβαΐδα οἰκῆσαι πρῶτον λέγουσιν Ἕκτηνας. βασιλέα δὲ εἶναι τῶν Ἑκτήνων ἄνδρα αὐτόχθονα Ὤγυγον. ἐσοικίσασθαι δὲ μετὰ τοὺς Ἕκτηνας εἰς τὴν χώραν Ὕαντας καὶ Ἄονας. *Nonnus quoq; quinto Dionyſ.* Ἑκτήνων προμάχους *uocat principes Thebanos. Quis igitur non admiretur hoc loco Scho-*

liastis & aliorum ineptias, qui à bestijs etymon uocabuli repetunt. Gongylates dicitur Iupiter à torquendis fulminibus, & βουλαῖος, ut apud Hom. μητιετής. eius simulacrum erat Athenis in curia Duirum. Pistor Iupiter ex Ouidio notus est. Germanos dicit Eteoclem & Polynicem. Noctis filiæ intelliguntur Furiæ.

Duo.) *Mopsus & Amphilochus, qui cum in Ciliciam simul uenissent, Amphilochus, quia uolebat Argos secedere, tradidit Mopso sacerdotium suum in annum seruandum: quo elapso, cum nollet Mopsus depositum reddere, uentũ est ad arma, seq; mutuò interfecerunt. Alij hanc pugnam è disceptatione de artis peritia, ortã uolunt. Vates hos uocat Apollinis canes, seu satellites. Apollo enim Deraenus siue Abderitanus ab incolis Abderæ colitur.*

Pyrami.) *fluuij Ciliciæ. Pamphyli filia uocabatur Megarsus, à qua deinde arx, siue urbs editior nomen sumsit, ut à patre Pamphylia. Sacra uocat sepulcra, quòd in illis uates, gens sacra, essent conditi.*

33 Spheceam Cerastiam.) *Cyprum, quæ olim Spheceа ab incolis, qui σφῆκες uocabantur, dicta fuit. Cerastia quoq; est appellata, quòd haberet multa cornua, id est, mõtes et colles. Satrachus Cypri urbs est. Siluanus Apollo in Hyle, Cypri urbe ac silua, & in Tembro oppido, atq; Amamasso colebatur. Venus deinde Morpho uocatur, & Zerinthia: Morpho, quòd formæ præsit, & pulcritudini: Zerinthia à Zerintho, Thraciæ antro & urbe. Morphonis templum in Laconicis prodidit Pausanias.*

Primus.) *Teucer. is cum in patriam redijsset, à patre Telamone fuit repulsus, quòd Aiacem fratrem nec moriturum adiuuisset, nec mortuum ultus esset, Salamine igitur fugatus, in Cyprum uenit, ubi nouam condidit Salamina, ut elegãter ab Horatio describitur. Dido quoque apud Virg. sic de Teucro,*

Atq; equidem Teucrum memini Sidona uenire,
Finibus expulsum patrijs, noua regna petentem
Auxilio Beli. genitor tum Belus opimam
Vastabat Cyprum, & uictor ditione tenebat.

Itaq;

Itaq; quod ait Seruius, Teucrum totam Cyprum occupasse, falsum uidetur. Antrum Cychrei dicit Salaminem, cui Cychreus uel Cenchreus olim imperauit, occiso dracone (quanquàm alij Cychreum ipsum serpentē fuisse uelint) unde & Cychrea dicta fuit, si Eustathio credimus. Bocarus etiam Salaminius est fluuius, de quo Strabo.

Meus cognatus.) erat enim filius Hesionæ, quæ fuit Priami soror, ac Telamoni, capta ab Hercule Troia, pro præmio donata, quòd muros primus conscenderat. Patrium pullum dicit Aiacem Telamonium, quoniam ex eodem, quo Teucer patre, sed matre alia natus erat. Cognatos intelligit Troianos, quorum plurimos Teucer telis transfixit, ut est apud Homerum uidere.

Qui rabiem.) Notus est Aiacis furor ex Sophocle, Ouidio, alijs. Leonem dicit Nemeæum, cuius pellem Aiaci dederat Hercules. Corytum uocat Scythicum, quòd eum à Teutaro Scytha Hercules primum acceperat, ut antè dictum est. is Herculi tegebat latus, ut Aiaci clypeus.

Quando Comyroni.) Cum Telamon quodam tempore pro liberis Ioui sacra faceret, Hercules casu illac transiens, hospitioq; exceptus, sacris interfuit, puerumq; Aiacem, quem brachijs gestabat, leonina sua donauit, simul precatus Iouem patrem, ut infantem redderet inuulnerabilem. quod eius uotum aquilæ præteruolantis omine comprobatum fuit, & inde puer Aiax dictus putatur. Meminit fabulæ Pindarus Isthm. 6. Comyro Iouis est apud Halicarnassenses cognomen. Pro κήτου lego ἀήτου, uel αἰήτου, una duntaxat mutata litera.

Patri.) Telamoni. Lemniū fulmen uocat Aiacem bellicosum, quòd Lemnij, secundum nonnullos, primi armorum fabricam inuenerint. Hospitem dicit Hectorem, à quo Aiax gladium dono accepit, reddito illi baltheo, ut Homerus tradit.

Trambeli fratrem.) Teucrum, quem postquàm ex Telamone genuerat Hesiona, & rursum deinde grauida fuit facta, Miletum aufugit, ubi Trambelum peperit, qui postea Lelegum rex fuit, ut uult Athenæus. Sororem patris, Priami, dicit Hesionam, quam Telamon ab Hercule præmium accepit, ut diximus.

Quam aliquando.)*Cum cetus à Neptuno immiſſus(de quo initio libri dictum eſt) humanis corporibus alēdus eſſet, ideoq; ſorte quotidie ducerentur è Troianis, quos obijcerēt ceto, cecidiſſet autem ſors tandem in Phœnodamantem: ille cum nollet filias ſuas ceto exponi, habita concione perſuaſit populo, ut Heſiona, filia Priami, propter cuius periurium cetus eſſet immiſſus, deuoranda belluæ proponeretur. quod cum factum eſſet, ſeruata tamen fuit ab Hercule puella. Pipo eſt auis marina, cui confert Heſionam, ut Herculem ſcorpio. Partum uocat Herculem, qui è ceti mortui uentre exijt, ut antè expoſitum eſt.*

35 Secundus.)*Agapenor. Verſum proximum, qui hactenus priorem locum occupauit, tranſpoſuimus, ita re exigente. qualem loci mutationem etiam infrà neceſſariò duobus in uerſibus faciendam fuiſſe, apertè illic oſtendemus.*

Terrigena conuiua.) *Sequentes quatuor uerſus patriam Agapenoris, Arcadiam, longa periphraſi explicant. Vocatur enim primū terrigena, ſiue* αὐτόχθων, *propter Arcadum uetuſtatem: conuiua deinde nepotum quercus, ſeu Arcadum, quoniā ex Hamadryade nympha, cum qua cubuit Arcas, nati ſunt Arcades. Dicitur autem propriè* αὐτόδαιτος, *ſeu* αὐτόδειπνος, *ſiue etiam* αὐτόσιτος *is conuiua, qui ſymbolā ſuam ſecum defert, itaq; de ſuo cenat. quale quidem conuiuium uocabant antiqui* σύνδειπνον: & ἔρανον: *alia uerò* εἰλαπίνας, *quas Martialis rectas cenas nuncupat. Eoſdem porrò Arcades uocat etiam lupiformes, quòd olim ſe transformare, ſtagno quodam traiecto, ſoliti ſint, teſte Plinio: niſi quis malit hoc ad Lycaonem referre. Nyctimi ſectores deinde uocantur ob Lycaonem, qui Nyctimi filij carnem Ioui hoſpiti appoſuit. Arcades deniq; glandibus uictitaſſe, & Luna ſe antiquiores dicere ſolitos, unde* βαλανηφάγοι & προσέληνοι *ſint appellati, notius eſt, quàm ut referri debeat. Pater Agapenoris fuit Ancæus, qui ab apro Calydonio, ex Oeta in Aetoliam ingreſſo fuit interemtus. Agapenorem deniq;, cum in Cyprum ueniſſet, Paphum condidiſſe, & in ea Veneris templum: teſtatur etiam in Arcadicis Pauſanias.*

Multa inter labrum.)*Adagium eſt, de quo Eraſmus. Ceterum nulla nos urget neceſſitas, ut putemus adagij originem huic Ancæo à*

Lycophrone

Lycophrone tribui, quamuis id existimet Scholiastes: quandoquidem multi possunt eiusdem rei dictiq; ueritatem euentu suo comprobare.

Setosa bestia.) τόρθυγξ ut acuta omnia, quemadmodum & τόνυξ, ita etiam setam, quæ heic pro bestia setosa ponitur, significat. Interfecturum intelligo Ancæum, qui cum apro congressus erat. Scholiastis enim argutia nimis uidetur hoc loco uiolenta.

Tertius.) Acamas, F. Thesei, qui gigantis Aegei arma abstulit. uide Plutarch. Theseo.

Cuius olim.) nempe cum Acamas legationem apud Troianos de Helena reddenda obiret. Tunc enim Laodice, amore capta, furtim cũ ipso concubuit, & postea Munitum peperit.

Viua descendens.) Eodem sensu suprà dixit, ipsam de rupe se præcipitasse, conspecto patriæ excidio. Scholiastes heic nimis audacter Poetam reprehendit, ipse meritò grauiter increpãdus, qui doctissimi poetæ doctißima carmina, quæ non intelligit, traducat. Non enim sic ait Lycophron, Laodicen in Thracia mortuam esse, postquam filiũ suum perijsse cognouit: sed ita, Laodicen, quæ fuit Muniti mater, præ nimio dolore ex incendio Troiæ uiuam se præcipitem dedisse: nec est horum uerborum ista syntaxis, Matrem tabefactam lacrymis Muniti mortuam esse, ut putauit Scholiastes: sed ista, Matrem Muniti uiuã perijsse, idq; lacrymis tabefactam. Hanc interpretationem nostram facilè defendet Calaber, cuius hi sunt uersus extremo lib. 12.

καὶ τότε που πριάμοιο πολυκτήτοιο θύγατρα
λαοδίκην ἐνέπουσιν ἐς αἰθέρα χεῖρας ὀρέξαι
εὐχομένην μακάρεσσιν ἀτειρέσιν, ὄφρα ἑ γαῖα
ἀμφιχάνῃ, πρὶν χεῖρα βαλῆν ἐπὶ δούλια ἔργα.
τῆς δ' θεῶν τις ἄκουσε, καὶ αὐτίκα γαῖαν ἔνερθεν
ῥῆξεν ἀπειρεσίην. ———

Iam quoniã in Poeta utcunq; intricatus est priorum uerborum ordo, pro ἡ ζῶσα posset alicui ἴζουσα cum Aurato legendum uideri. qua de re iudicet eruditus lector. Euripides quidem extrema Ione sic loquitur εἰς θρόνους ἵζου παλαιούς. alioqui ita καταιβάτις erit sumendum, ut infrà λαφυστίαν ponitur.

Quem aliquando.) *Munitus ab Acamante (secundum alios, Demophoonte) patre Miletũ reductus ut fuit, in uenatione perijt. Acamantem tamen in Phrygiam, capta Troia, aberrasse, ibiq; Synnada oppidum extruxisse, sunt qui tradãt. At Demophoon Aepeam urbem in Cypro condidit, quam postea Philocyprus rex à Solone Solos uocauit.*

Quando.) *Cum, inquit, Aethra, Acamantis auia (fuit enim Thesei mater) Munitum patri Acamanti tradet. Aethræ namq; Laodice filiũ suum dederat educandum. In tenebris nutritum puerum dicit, quem aliter σκοτεινὸν & παρθένιον Græci uocant.*

Cui soli.) *Cũ Theseus Helenã rapuisset, apud Aethrã matrẽ Athenis (secundũ alios, Aphidnis) deposuit. Dioscuri deinde cum ob Helenam repetendam Athenas expugnassent, Aethram solam, raptoris matrem, unà cum Helena captiuam abduxerunt, sororis raptum hac ratione ulti. Postea, cum secundo rapta est à Paride Helena, secuta est ultro Aethra, & ita demum, excisa Troia, cum Acamante in Græciam redijt.*

17 Quorum caput.) *Quoniam ex ouo nati erant Dioscuri, ad eius rei memoriam galea utebantur, quæ dimidiati oui figuram haberet.*

Reliqua porrò.) *Dioscuri enim, ut cœpimus dicere, captis Athenis, Helenam solam cum Aethra abduxerunt, reliquis Atheniensium ædibus intactis relictis. Vermiculatũ sigillũ usurpat, quia ueteres olim lignis uermiculatis & à uermibus exesis utebantur pro sigillis.*

Id quod.) *Atheniẽses cõspecta Dioscurorũ æquitate, qui solos sontes puniuissent, eos admirati sunt, & inter deos retulerũt, ἄνακας dictos, ipsisq; ferias ἀνάκεια instituerunt. Vocantur aũt Dioscuri tũ semidei, quòd alternis dieb. cælo fruantur: tum Lapersij à Lapersa oppido, teste Didymo. Quod enim ait Stephanus, Lapersam à Dioscuris nomẽ duxisse, non fit mihi uerisimile.*

Bis.) *à Theseo primùm, deinde à Paride. Si legas δυσαρπάγῳ, id infeliciter raptam sonabit. Crex est auis marina, nuptijs infausta. quare conuenit hoc nomen Helenæ. Bebryces olim Phrygiam habitarunt, Bebryciam à se denominatam.*

Fortiores.) *huc ueniant, subaudi ἀπὸ κοινȣ̃. Intelligit autẽ Apha*

rei

rei filios, Idam & Lynceum: quos cum ait à Marte & Bellona amari, bellicosos esse innuit. Tritonia dicitur Minerua, quòd è Iouis capite nata sit. nam ex τριτογενεια *factum est à Poeta per Syncopen* τριγενῆτος. Colitur *&* Iugæ *nomine à Boeotis, quòd arationis autor fuerit: eãdemq; puto esse, quam Panyasis uocauit* ζυγίαν, *citante* Clemente, *nisi hoc potius ad coniugij rationem pertineat.* Longatis *dicitur à loco quodam Boeotiæ: nisi potius* λογχάτις, *ut rectè quidam uidentur sentire, legendum sit, ut ab hasta denominetur.* Homolois *denique Minerua colitur à Thebanis, apud quos erant portæ* Homoloides, *in quib. Mineruæ* Homoloidis *statuam fuisse collocatam conijcio.* Homoloides *autem ab* Homole *Thessaliæ urbe, qua capta, per has portas in patriam rediêre Thebani, nominatæ sunt. testis Pausanias.*

Gemini.) *Neptunus et Apollo, qui muros Troianos extruxerũt. Apollo quidem* Drymius *Milesijs colitur, Neptunus uerò Prophantus Thurijs, qui & Cromnæ rex dicitur, quæ est urbs in Paphlagonia, aliter Amastris, & alia in Peloponneso. Regem periurum uocat Laomedontem, qui equos Herculi sanctè promissos abnegauit.*

Ad sustinendam.) *Malim* στέξαι, *quàm* στόρξαι. *nã sic Aeschylus,*

πύργον στέγειν εὔχεσθε πολεμίων δόρυ.

Canastræum dicit Thracem. sed addit indigenam, *ut intelligatur Canastræus per similitudinem tantum Hector uocari. Pecorum uastatorẽ uocat Protesilaum, qui primus è nauibus ad agrum Troianum populandum egressus, primus ab Hectore trucidatus est.*

Cuius.) *Hectoris. Accipiter est Protesilaus. Græcorum porrò nomen antiquius esse, quàm* ἑλλήνων, *nemini mirum debet uideri. nam et* γραῖκας *dixerunt Alcman & Sophocles Græcorum matres. ac dicti sunt Græci à Græco, Thessali F.*

Cherronesi.) *in Thracia. Cornu uocauit promontorium, propter formæ similitudinem. Herodotus Calliope:* ἐν ἐλεοῦντι τῆς χερσονήσου ἐστὶ πρωτεσίλεω τάφος καὶ τέμενος περὶ αὐτόν. χέρσαιον *autem pro* χερσόνησον *uel* χέρρονησον *dixit, quemadmodũ* χέρνησον *Apollonius.*

Sed est.) *Confirmat se tandem Cassandra spe certa uenturi ab Ioue auxilij, is à Pamphylis Drymius uocatur, à Thurijs*

Proman-

Promantheus, à Chijs Aethiops & Gyrapsius.

59 Erronem.) *Paridem. Vastatoris cognomen heic aquilæ tribuitur. quare licebat etiam sic uertere,*

Noxiam aquilam acceperint.

Postquam igitur, inquit, Paris hospitio acceptus à Menelao (itaq; etiã à Dioscuris & Apharidis ut Menelai cognatis) Helenam rapuerit, tũ deinde grauis inter Dioscuros & Apharidas excitabitur contentio.

Passuri.) *quia mutuis perituri cædibus, ut mox dicetur.*

Morosum.) *nec boni consulentem illorum sacrificia. Cragus Iupiter in Lycia colebatur, ubi Strabo montem Cragum ponit. Horatius,*

——aut Erymanthi
Siluis aut uiridis Cragi.

Iurgium.) *inde ortũ, quia Dioscuri filias Leucippi Apharidis desponsas, sibi rapuerãt, nõ datis de more socero sponsalibus donis. quod cum illis exprobrassent Apharidæ, ipsi boues Apharei clã ablatos ad Leucippũ loco sponsalium attulerunt. Hac re cognita Apharidæ prœlium cum Dioscuris iniuêre, nolentes raptoribus consobrinas nubere. Alias contentionis huius causas habet Apollodorus.*

Consobrini.) *Apharidæ cum Dioscuris. Erant enim Tyndarus, Aphareus & Leucippus, tres fratres. Sobrinas dicit Leucippi filias duas, Phœben & Ilairam. Cognatos intellige Dioscuros.*

Cnecei.) *Laconiæ fluuij, ad quem pugna commissa. Pheræos nominat Laconas, quamuis Pheræ sit Arcadiæ ciuitas. nã ex Arcadia profecti primum dicuntur Lacones.*

Alter quidem.) *Idas. is enim Castorem cum Lynceo pugnantem occidit, feriens quercus truncũ, quem ille sibi pro clypeo prætendebat. erat enim* δρυὸς ἐν στελέχει ἥμενος, *ut canit Pindarus.*

Alter autem.) *Pollux, qui Lynceũ posternit. Pollucem deinde Idas ictu secundo (nam primo Castorem petierat) aggreditur, arrepta de uicino patris tumulo columna. siquidem Amyclæum sepulcrũ heic pro Laconico sumitur. erat autem Aphareus natione Lacon.*

Columnam.) *Elegantissimè Pindarus:*

ἐνθεν

ἔνθεν ἁρπάξαντες ἄγαλ
μ' ἀΐδα, ξεστὸν πέτρον,
ἔμβαλον στέρνῳ πολυδεύ-
κεος, ἀλλ' οὔ νιν φλάσαν.

quos uersus ita ludibundi exprimebamus,

Vnde correptum decus in-
ferium, læuem petram,
pectus in Pollucis age-
re, tamen citra malum.

Theocritus quoq; Dioscuris non minus uenustè,

ἦ γὰρ ὅγε στάλαν ἀφαρηΐου ἐξανέχουσαν
τύμβῳ ἀναρρήξας ταχέως μεσσάνιος ἴδας,
μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέροιο φονῆα.
ἀλλὰ ζεὺς ἐπάμυνε, χειρῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτὰν
μάρμαρον, αὐτὸν δὲ φλογέῳ συνέφλεξε κεραυνῷ.

Reliquam pugnæ seriem, non omnino cum nostra conuenientem, apud illum, qui uolet, uideat.

Simul autem.) Iupiter conspecta Idæ impietate, qui paternum sepulcrum uiolaret, fulmine ipsum unà cum fratre percußit, Polluce interim ferro rem agente. is enim superstes remanserat.

Vnius.) Idæ, qui cum Apolline de Marpessa, Eueni F. sagittis contendit, idq; uictoria dubia. Propert.

Non Idæ & cupido quondá discordia Phœbo
Eueni patrijs filia littoribus.

Sciastes Apollo ab Arcadibus (est enim Scias Arcadiæ regio) Orchieus à Laconib. colitur, Telphusius à Bœotis. quanquã heic τιλφούσιος malim secundum Pausan. legere. illud etenim etiam Arcadibus conue- 41
nit, ut infrà dicetur.

Hos quidem.) Apharidas. illos Dioscuros, qui alternis dieb. in cælo, ut notum est, uersantur.

Aliorum.) Græcorum, qui magno numero ad Troiam ueniẽt. Rhœonis filius fuit Anius, rex Deli, qui Græcos ad insulã suam appellentes detinere uoluit, donec Troiæ capiedæ tẽpus à dijs præstitutũ, quod e-

rat annorum decem, ueniret: interim se uini, frumenti oleiq; illis affatim suppeditaturum promittens. Dictys uerò promißis istis etiam facta adiungit extremo secundo:

> Ceterùm frumenta, uinum, aliaq; sibi necessaria
> Anius & eius filiæ præbuêre, quæ Oenotropæ
> & diuinæ religionis antistites memorabantur.

Cynthiam.) *Deli, unde & Apollo Cynthius. Inopus Deli fluuius seu fons est, qui unà cum Nilo flantibus Etesijs incrementum accipit, ut & Clepsydra, fons arcis Atticæ: unde creditus est occultam ab illo originem ducere. Problastus dictus est Bacchus, cui ante uites germinantes fiebat sacrum. idem & audax uocatur de uini effectu. Ceterùm Bacchus, ut ad historiam ueniamus, Anij, abnepotis, tribus filiabus (hæ Oeno, Spermo, Elais uocabantur) hoc donum concesserat, ut quandocunq; uellent, uinum, triticum & oleum suppeditare possent, singulæ singula, prout nominis ipsarum ferebat notatio. Totam historiam breuiter apud Ouid. lib. 13. descriptam reperies.*

Viniferas.) *Phabs auis est de columbarum genere. Appellat Anij filias aues uiniferas, sicut antea Phœnicem* κυρτοτρόφον πάγουρον *dixit: nisi quis putet ad Oenades columbas allusum esse. Stephanus quidem* ἀνανίου *cuiusdam,* τοῦ πατρὸς τῶν οἰνοτρόπων *meminit: quod an ex* ἀνίου *corruptũ affirmare debeam, nescio. Alijs etiã grãmaticus* Δωρίππης, μητρὸς τῶν οἰνοτρόπων, *& Anij uxoris mentionem facit. Iam Zarex quia Rhœonẽ post Anium ex Apolline & ipsa natum, in uxorem duxit, auus appellatur filiarum Anij, quomodo Amphitruo Herculis pater est putatus. De Rhœone plura memorat Siculus fol. 229. editionis Græcæ.*

Quæ &c.) *Agamemnon, exercitu suo fame laborante, filias Anij curauit accersendas. Canes dicit Græcos. Sithonia proles fuit Rhœtea, de qua dictum est Rhœteum promontorium, quod aliter Sigeum nuncupatur. fuit & urbs huius nominis in Troade.*

Senes puellæ.) *Parcæ. Hæc, inquit, ita sunt à fatis constituta. Sic Ouid.*

> —ueterum decreta sororum.

Quinti

Quinti quarti.) *Quoniam simul ambo uenerunt, uterq; quintus aut quartus dici potest: siquidem tres præcesserunt, & hi duo postremi simul quinarium implent numerum. Sic Horat.*

Si quadringentis sex septem millia desunt.

Nec aliter Cicero quodam loco, & Lucretius lib. 4. Quin & apud Terent. Eunucho sic legendum credo,

Illum liquet mihi deierare his mensibus
Sex septem prorsum non uidisse proximis:

extrita particula Vel. Golgorum regina est Venus, cuius terra Cyprus.

Alter quidem.) *Praxãder, Lacon. Therapne urbs est Laconiæ.*

Alter uero.) *Cepheus, Achiuus. Notant autem grammatici, θάτερος pro ἕτερος barbarè dici, quamuis eo Lycophron, & alij quidam utantur. Olenus & Dyma sunt urbes Achaicæ. Bura quoq; urbs quondam in Achaia fuit, hiatu terræ pòst absorpta.*

Alius.) *Ingreditur historiam Diomedis, qui ex Aetolia aufugiẽs, in Dauniam siue Apuliam uenit, ibiq; Argyrippam urbem, patriæ suæ cognominem, siue Argos hippion, siue Arpos condidit. Vt enim scribit Strabo, ἐκαλεῖτο δ᾽ ἐξ ἀρχῆς ἀργυρόϊππιον, εἶτ᾽ ἀργυρίππα, εἶτα νῦν ἄρποι. quam quidem nominum mutationem uetustatis corruptelæ tribuit Seruius. Ausonius,*

Argyripam, clarosq; uiris qui condidit Arpos,
Clarior urbe noua, patriæ quàm sede uetusta.

Phylamus quid sibi uelit, nondum potui inuenire. Scio equidem, Stephanũ pro φύλαμον legere πύραμον. sed nec hoc ad rem quicquam. alijs igitur hac de re post nos inquirendum relinquimus.

Amaram sociorum.) *Diomedis socij in aues mutati dicuntur (quanquam Aristoteles canum, non auium facit mentionem) ab alijs in ardeas, ab alijs (quos & Lycophron sequitur) in cygnos. Ouidius his arbitrum se interponit,*

Si, uolucrum quæ sit dubiarum forma, requiris:
Vt non cygnorum, sic albis proxima cygnis.

Causam quoque transformationis ibidem habes. Pro ἐπ[illegible]ρωμένλω

malim ἐπῃόρωμενῶν, gignendi casu.

41 Cognominem.) Diomedeam dictam, & apud Ionium sinum sitam. Zethum porrò, Amphionis fratrem, pastorem egisse ruri, nemini est ignotum.

Simul porro.) Describit auium diætam, quæ Græcos ament, & ex ipsorũ manib. cibũ capiant, atq; in uestiũ sinubus cubent: barbaros autem auersentur. quod idem de canibus refert Aristoteles. Priorem uictum uocat, quo ante transformationẽ utebantur. Si quis malit πάσονται, Comedent exponat.

Trœzeniæ.) Veneris, cui Trœzene templũ Phædra dedicauit, secundum alios, Athenis in arce, idq; amore Hippolyti, Trœzene degentis. Venus autem cũ à Diomede uulnus accepisset, ut ex Homero liquet, uxorem eius adulteram reddidit, ipsiq; Troia redeunti insidias coegit collocare. quod cum animaduertisset Diomedes, in Iunonis templum primò confugit, & inde mox in Dauniam se contulit, ubi postea fuit à Dauno rege interfectus.

Canis.) Aegialea, quæ Diomedem reuersum ad concubitũ alliciebat, quo facilius occideret. Hoplosmia Iuno ab Eleis colitur, in cuius templum aufugiens Diomedes, seruatur.

Columniscensor.) Cum enim in Apuliam uenisset Diomedes, & Colchicum draconem, qui totam regionem uastabat, interfecisset, statuæ ipsi publicè sunt erectæ. Dicitur autem κολοσσοβάμων, qui columnam conscendit: ut ἱπποβάμων, qui equum. Membra in saxis fulcire, Hypotyposis est τοῦ κολοσσοβάμονος.

Solo Architecti.) De quibus lapidibus columnæ sint erectæ, exponit, ijs uidelicet, quos Diomedes in patriam reuersurus in nauẽ pro saburra imposuerat, de mœnibus Troianis sumtos. Itaq; uocantur solũ Neptuni, quòd ijs ille mœniũ Troianorũ fundamẽta iecerit. à qua quidẽ structura Architectus appellatur. Amœbei nomine Delphis colitur, ob transmutatos cũ Apolline Delphos (id erat antea Neptuni oraculũ) pro Calabria, quæ ante Trœzenẽ est. De hermate (unde fit ἑρματίτης, sicut ab ἅρμα ἁρματίτης, à δῶμα δωματίτης,) uide Festum.

At Alæni.) Cum in Italiam uenisset Diomedes, eius auxilio Dau-

nus in bello, quod tum gerebat conficiendo usus, promiserat se illi uel regionem totam, quam cepisset, uel bellicam prædam omnem daturum, prout frater eius, Alænus, arbiter constitutus, censuisset. Alænus autem cum Euippen, Dauni filiam, amaret, Dauno regionem, fratri spolia adiudicauit. Festus tamen Diomedis camporum meminit.

Preces.) *execrationes, quæ postea propter efficaciam in prouerbium uenerunt. Similiter Horat. de puero,*

Misit Thyesteas preces.

Arua, intellige Daunia.

Nisi quis.) *nisi ab aliquo eius gentili poßideantur & colantur.*

Columnis.) *statuis ipsi positis, quæ quamuis post eius mortem in mare fuerint proiectæ iussu Dauni, propter execrationes irati, rursum tamen in summã aquam enatantes, ad basim suam redierunt. quæ propter heic immotæ uocantur.*

Magnus uerò.) *Diomedes mortuus pro deo habitus est à Phæaci* 45
bus, propter occisum draconem. Ionis solum, nuncupat mare Ionium ab Ione denominatum. quod etiam Aeschylus Prometheo uidetur sentire, qui ad Ionem sic ait:

χρόνον δ᾽ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχὸς,
σαφῶς ἐπίστασ᾽, ἰόνιος κληθήσεται,
τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς. *id est,*
In posterum tempus marinus hic sinus,
Certò scias, Ionius appellabitur,
Erroris omnibus tui memoria.

Alij.) *Ad Boeotorum historiam transit. ij uestibus uillosis more patrio utebantur.* σισύρνα *enim est* μαλλωτὸν στρῶμα, *secundum Aristophanis Schol. nõ* ἄτριχον δερμάτιον, *ut uult noster Tzetzes. Gymnesiæ insulæ sunt in Iberia, quas Baleares uocant. in his funditores optimi.*

Tribus.) *quarum una pendet à collo, altera sunt accincti, tertiã manu tenent. ac uocat bifunes fundas propter funes duos, qui sunt in fundæ pede, ut ita dicam, quibusq; inseruntur funditoris digiti.*

Nullus enim.) *Diodorus lib. 5.* προκειμένου σκοποῦ κατά τι ξύλον

ἀρτημένου ἄρτου, οὐ πρότερον δίδοται τῷ μελιτῶντι φαγεῖν, ἕως αὐ τυχὼν τοῦ ἄρτου, συγχωρούμενον λάβῃ παρὰ τῆς μητρὸς καταφαγεῖν τοῦτον.

Illi.)Bœoti.Iberiferas ripas dicit,quòd in Iberia sitæ sint Baleares insulæ. Tartesius urbs est, & insula & fluuius Iberiæ apud Herculis columnas,inter quas angustum quod est ostium,id heic porta dicitur.

Arnes uetustæ soboles.)id est,è Bœotia oriundi. est enim Arne Bœotiæ urbs, postea Chæronea dicta. Temmices quia olim Bœotiā incoluerunt, heic pro Bœotis ponūntur. Græa (nunc integrè Tanagra dicitur) Leontarne,Scolus,Tegyra,Onchestus,Bœotiæ sunt oppida. Onchestum quidem Neptuni F. Onchestus incoluit. Thermodon similiter & Hypsarnus,fluuij Bœotiæ.

Alios.)Ad Vlyßis & sociorum errores longa narratione exponendos nūc pergit Cassandra.illi etenim primum circa Syrtes errarūt, quæ sunt in mari Libyco.Fretum deinde intelligit, quod est inter Adriaticum & Tyrrhenum maria.

Et semiferæ.) Scyllæ, quam ab Hercule interfectam, ac deinde resuscitatam fuisse,initio docuimus.Mecisteus Hercules ab Eleis Mecistijs colitur,uideturq; idem,qui Macistus Strabonis.fossorem etiam uocat,propter Augiæ stabulum: bubulcum quoq;,propter boues Geryonios,quos abegit.

Auiformium.)Sirenum,quæ quia parte inferiori sunt aues, uidentur ex harpyis,seu auibus(nam species heic usurpatur pro genere, cum infrà ὀρνιθόπαιδας ἴσμα dicat)prognatæ, quanquam sunt Acheloi filiæ ac Terpsichores.Crudeliter laceratos intellige à Polyphemo.

47 Vnum.)qui solus ex socijs suis omnibus saluus euasit.itaque dicet infrà,

μόνος πρὸς οἴκους ναυτίλων σωθεὶς τάλας.

Ceterùm Vlysses delphini signum solebat in clypeo gerere, cuius rei causam tradit Plutarch. πότερα τῶν ζώων φρονιμ. νήπιος ὢν ὁ Τηλέμαχος, εἰς ἀγχιβαθὲς τῆς θαλάττης ὀλισθὼν ἐσώθη, δελφίνων ὑπολαβόντων καὶ ἀνανηξαμένων. ὅθεν ἐποιήσατο γλυφὴν τῇ σφραγίδι καὶ τῆς ἀσπίδος κόσμον ὁ πατὴρ, ἀμειβόμενος τὸ ζῶον. Vocat etiam

Vlyssem furem Punicæ deæ, quoniam Palladiũ furatus est, & Pallas à Corinthijs Punica colitur.

Qui uidebit.) *Errores Vlyßis cum sint ab Homero copiose descripti, satis nobis erit hoc loco, si summa duntaxat rerum capita indicemus, ad Homericum fontem limpidißimum lectoribus remißis. Vnoculum dicit Polyphemum Cyclopem.*

Sagittarum reliquias.) *Læstrygonas, ab Herculis sagittis reliquos factos. Cum enim Herculem Geryonis boues abigentem spoliare Læstrygones conarentur, ille magnam eorum partem sagittis confecit. eum cur uocet Alexicacum, notum est. Tedifer appellatur à tedis quib. ad certamina, in quib. excellebat Hercules, utebantur: Palæmon autem, quòd cum patre Ioue, & cum Antæo gigante sit luctatus. Quin etiam Palæmon dictus est proprio nomine, ut uolunt quidã, antequam Hercules uocaretur.*

Conterentes omnia.) *Vlyssem uidelicet cũ socijs et nauib. Qui* σκάφη *mauult, is* σὺν τόργῳ *quoq; in* σύντοργα *mutet, atq; ita uertat:*

Qui rotundas omnes conterentes naues.

Nam quod Scholiastes adfert de portu, nequaquam placet. Nostra quidem interpretatio Alexidis & Antiphanis comicorum testimonijs quæ in Athenæo leguntur, nititur.

Perforabunt.) *perfodient eos tãquam mugiles, et ita deuorabũt. expreßit Homeri uersum:*

ἰχθῦς δ' ὡς πείροντες, ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.

Quæ non.) *Enumerat pericula, quæ subijt Vlysses. Semiuirginẽ canem intelligit Scyllam. Luscinias uocat Sirenes, ut antè fecerat. eæ steriles dicuntur, quia uirgines: Centauricidæ, quòd ad ipsas delati Cẽtauri, postquam è Thessalia fuerant ab Hercule exacti, perierint: Aetolicæ uel Acarnaniæ, quòd ipsarum, siue patris Acheloi regio inter Aetoliam & Acarnaniam sit media, nec magis ad hanc, quàm ad illam, pertinere uideatur.*

Suadebit carnes e.p. t.) *id est, cãtu suo persuadere conabitur Vlyßi cũ suis, ut ad ipsius saxa perpetuò cãtilenis aures præbẽtes fame deniq; cõtabescãt. Ferarũ formatricẽ, et noxã mõstriformẽ dicit Circẽ,*

quæ

quæ socios Vlyßis transformabat.

Acinos uuarum.)Homerus,

——— τοῖσι δ' κίρκη

πάρ ῥ' ἄκυλον βάλανόν τ' ἔβαλε, καρπόντε κρανείης

ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσι.

Ipsum.) Vlyssem, qui ne simul cum reliquis transformetur, Moly herba se tuebitur, à Mercurio accepta. is heic Ctarus uocatur, uel à possessionibus & lucris, quibus præest, uel ab inferijs & exequijs, cum sit νεκνοστόλος. Nonacriates Mercurius in Arcadia colitur, quæ Nonacrin urbem habet. uocatur quoq; Triceps, quoniam tali figura ponebãtur in uicis Hermæ ueterum: & Pulcer, quo nomine à Boeotis colitur, teste Pausan. sic ab Orpheo εὔφρων dicitur. Iã de μῶλυ hæc habet Theophrastus lib. dec. τὸ δ' μῶλυ περὶ φανεόν γίνεται, καὶ ἐν τῇ κυλλήνῃ. φασὶ δ' εἶναι καὶ ὅμοιον ὡς ὅμηρος εἴρηκε, τὴν μὲν ῥίζαν ἔχον στρογγύλην, προσεμφερὲς κρομμύῳ, τὸ δ' φύλλον ὅμοιον σκίλλῃ. χρῆσθαι δ' αὐτῷ πρός τε τὰ ἀλεξιφάρμακα καὶ τὰς μαγείας.

Campum.) inferos. Senem intelligit Tiresiam, utrunq; genus expertum. de eo sic apud Callimachum Pallas:

καὶ μόνος εὖτε θάνῃ, πεπνυμένος ἐν νεκύεσσι

φοιτασεῖ, μεγάλῳ τίμιος ἀγεσίλᾳ.

Solus præterea mentis post fata uigebit

Vsu, Plutoni carus & hospes erit.

Aspergens.)sic enim Circe præceperat, uide Odyss. lib undec.

49 Vnde Gigantum.) Ab inferis reuersus Vlysses, in Siciliam uenit, sub qua gigantes cum Typhone oppreßi iacent.

In qua.)Iupiter, interemtis gigantibus, insulam dedit simijs habitandam, à quibus dictæ sunt insulæ Pithecusæ. Ouid.

Inarimé, Prochytenq; legit (Aeneas) steriliq; locatas

Colle Pithecusas, habitantum nomine dictas.

Simias etiam à Tyrrhenis Arimos uocari, autor est Strabo. Saturni posteri sunt dij.

Baij)qui fuit Vlyßis nauclerus, & in Sicilia sepultus est. Cimmerij sunt apud Oceanũ occidentalem. Acheron est Heracleæ fluuius prope Cumas:

pe Cumas: Offa, mons Italiæ. Leonem dicit Herculem, qui Orontem fluuium rupib. ſtrauit, ut boues Geryonios abigeret. Huc pertinent uerſus Propertij,

Clauſus ab umbroſo qua alludit (*ſic lego*) pontus
Auerno
Humida Baiarum ſtagna tepentis aquæ:
Qua iacet & Troiæ tubicen Miſenus arena,
Et ſonat Herculeo ſtructa labore uia.

& quæ Silius Ital. lib. duodec. pluribus explicat,

Vnde ferant nomen Baiæ, &c.

Cur Obrimo uocetur Proſerpina, infrà dicemus. Collem capacem uocat Apëninum (ineptè Scholiaſtes τὸ πολυδέγμων facit nomen proprium) è quo Italiæ fluuij oriuntur. Lucanus,

Fontibus hic uaſtis immenſos concipit amnes
Fluminaq; in gemini ſpargit diuortia ponti.

Polyb. lib. 3. ἀπέννινος ἐστὶν ὄρος συνεχὲς, ὃ διείργει πάσας τὰς κατὰ τὴν ἰταλίαν ῥύσεις. Cic.

Vt ex Apennino fluminũ, ſic ex cõmuni ſapientiũ
iugo ſunt doctrinarum facta diuortia.

Lethæon mons eſt Italiæ. Palus auerna quædã (ſunt enim plures) iacet prope Cumas: cuius figura quia rotunda, dicit eã laqueo circumductã. Ceterũ eodẽ ferè modo apud Eurip. Troadibus eadẽ Caſſandra de Vlyßis erroribus uaticinatur: quem quidẽ locũ iuuabit cum iſto cõferre.

Iuriſiurandi.) *Per Stygem Iupiter (is Terminalis dicitur à terminis rerum tum ſtatuendis, tum conſeruandis) deos uoluit iurare, poſtquam ab illa contra Titanes fuit adiutus. qua de re uide Heſiodũ Theogonia. Neceſſario autem heic uerſus duos inter ſe loco mutauimus, ne ſentẽtia uacillaret: ſicut et ſuprà fecimus, ubi de Agapenore agebatur.*

Libamina.) *ad ſacrificandum. Maritus proſerpinæ eſt Pluto, cui Vlyſſes ab inferis reuerſus columnam cum galea dedicauit. δάειραν appellarunt Proſerpinam primum Aeſchylus, et poſt eum Apollonius. quò uidetur δαειρίτης Pollucis pertinere.*

Virgines.) *Sirenes, Parthenopen uidelicet, Leucoſiam, Ligeam. ea*

rum pater Achelous, Tethyis erat F. mater fuit Terpsichore. Illæ porro de contemtu Vlyßis indignantes, in Tyrrhenum mare præcipites se dederunt. Dicit eas pennis urinasse, quoniam auiformes erant, ut dictum est, Lanificum stamen de Parcarum filis intelligitur.

51 Vnam.) *Sirenum, nempe Parthenopen, quæ iuxta Neapolin in litus est à mari eiecta. Neapolis autem Phaleri, Siculi tyrãni arx fuit (nisi id malis cum Stephano urbis nomen esse) quæ à Parthenope postea nomen sumsit. Glanis est Italiæ fluuius prope Neapolim.*

Enipei.) *Neptuni. is enim à Milesijs hoc nomine colitur, quòd in Enipeum, fluuium Thessaliæ, aliquando mutatus fuerit, ut tradit Ouidius. Leucosia igitur, Sirenum altera, in Neptunium promontoriũ fuit eiecta, & insulam à suo nomine Leucosiam appellauit.*

Ligea.) *Sirenum tertia. Terina secundum Stephanum est urbs Italiæ. meminit etiam Thucydides* κόλπȣ τερῖναίȣ. *Ocinarus fluuius est apud Terinam, quem cornigerum uocat ex figura: fortem, propter fluxionis uehementiam.*

Primæ.) *Parthenopæ, cui Diotimus, Atticæ claßis præfectus, ex oraculo sacrificauit, cum in Italiam uenisset, & cursum lampadũ (cum in Ceramico quotannis peragebant Athenienses) instituit, quem deinceps Neapolitani quotannis instaurarunt. Mopsopia olim dicta Attica de Mopsopo rege: unde Ouid.*

Barbara Mopsopios terrebant agmina muros.

Tibullus:

Libaq; Mopsopio dulcia melle feram. *Seneca extrema Hippolyto:*

Mopsopia claris tota lamentis sonet.

Misenus mons est Neapolitanus, à Miseni sepulcro denominatus, ut uult Virgilius.

Ventis.) *quos ab Aeolo acceperat. Vtribus deinde opera sociorũ apertis, in Aeoliam reuectus est. postea, cum socij boues Solis deuorassent, fulmine procellaq; uexatus, socios oẽs amisit. Larũ dicit Vlyssem.*

Caprifici.) *Hæc sic apud Hom. ipse narrat:*

ἦλθον ἐπὶ σκύλλης σκόπελον, δεινήν τε χάρυβδιν.

ἡ μοὶ

ἡ μὲν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ' ἀερθείς,
τῷ προσφὺς ἐχόμην, ὡς νυκτερίς. *& paulo post:*
νωλεμέως δ' ἐχόμην, ὄφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω
ἱστὸν καὶ τρόπιν αὖτις, ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθον
ὄψε. ——Atlantidem dicit Calypsonem.

Ratem.) *de qua Hom. Odyſ. ε. Baris eſt propriè nauis Aegyptiaca,* 53
teſte Herodoto, & Propertio, cum ait,

Baridos & contis roſtra Liburna ſequi:

de Cleopatra, Aegypti regina, loquens. ſæpe tamen pro quauis naui ſu mitur, ut heic, & apud Aeſchylum Perſis.

Neptunus.) *ἀμφιβαῖος Neptunus à Cyrenæis colebatur. halcedo nocatur femina ceryli.*

Anthedonis.) *è qua Glaucus piſcator oriundus erat, qui olim guſtata herba, in mare deſilijt, ut ex prouerbio notum eſt. Anthedon autem Bœotiæ eſt urbs, quam Threſſam nuncupat, quòd à Thracibus condita fuerit. Iam Glauco contubernalis fuit Vlyſſes, poſtquàm in mare eſt eiectus.*

Iactante.) *Vlyſſem. Leucothea porrò Vlyſſi per undas iactato capitis ſui redimiculum tradidit, quo ille pectori ſuppoſito enataret.*

Drepanum.) *aliter Corcyram, uel Phæaciam: in qua defoſſa fuit falx, qua Iupiter Saturno patri, uel Saturnus Cœlo pudenda deſecuit. Apollonius:*

ἔστι δέ τις πορθμοῖο περαιτέρη Ἰονίοιο
ἀμφιλαφὴς πίειρα Κεραυνίῃ εἰν ἁλὶ νῆσος,
ᾗ ὕπο δὴ κεῖσθαι δρέπανον φάτις, ᾧ ἄπο πατρὸς
μήδεα νηλειῶς ἔταμε Κρόνος. οἱ δέ ἑ Δηοῦς
κλείουσι χθονίης καλαμητόμον ἔμμεναι ἅρπην.
Δηὼ γὰρ κείνῃ ἐνὶ δή ποτε νάσσατο γαίῃ,
Τιτῆνας δ' ἔδαεν στάχυν ὄμπνιον ἀμήσασθαι
Μάκριδα φιλαμένη. Δρεπάνη τόθεν ἐκλήϊσται.

In hãc inſulam delatus Vlyſſes, Alcinoo regi longã ſuorũ errorũ feriẽ explicuit. Monſtrũ dicit Cyclopẽ, de cuius inprecationibus uide Hom.

Nec talis.)*Homerus:*

———— οὐδ' ἐνοσίχθων
λήθετ' ἀπειλάων, τὰς ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ
πρῶτον ἐπηπείλησε. ——

Melanthus Neptunus ab Atheniensibus colebatur, ita dictus propter μέλανα πόντον & πολιὰν θάλατταν, ut uolunt grammatici. equestrẽ autem Delij colũt, quòd equitum præses, & equorum sit inuentor: uel quòd naues equis respondeant, ut existimat Artemidorus.

Portum.)*Ithacæ. Neritus etiã Ithacæ mons & portus. Quod heic de Pane comminiscitur Scholiastes, qui non potuit commune nomen à proprio distinguere, id uel in puero scutica dignum foret.*

Meretrix.)*Penelope, quæ honestè & magnificè scortabatur, ut nonnulli uolunt. ac similiter σεμνὴ apud Aristophanem in malam partem sumitur. Ad Scæas portas de corpore Patrocli pugnatum est. Mendicum uocat Vlyssem, qui mendici habitu patriam sit ingressus, & à procis conuicijs ac baculis petitus.*

55 Nec enim.)*Non, inquit, primi eum proci flagellabunt, cum sit etiam in patria cicatrices plagarum à Thoante quondam incussarum retenturus. Cum enim in Troiam irrepere uellet Vlysses (ut Palladium, credo, raperet) à Thoante se flagellari passus est: & laceras uestes, ne à Troianis agnosceretur, induit. qua de re sic apud Hom. Helena,*

αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας,
σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλὼν, οἰκῆϊ ἐοικὼς,
ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυ πόλιν εὐρυάγυιαν. Plautus Bacchidibus,

Ille mendicans penè inuentus interijt,
Dum ibi exquirit fata illorum. *& mox,*
——Vlyssem ut prædicant
Cognitum ab Helena esse, proditumq; Hecubæ. sed ille se
Blanditijs exemit, & persuasit, se ut amitteret.

Regem.)*Priamũ, apud quem fingebat se indigna multa ab Agamemnone passum fuisse: ut apud Virg. Sinon, apud Herod. Zopyrus.*

Promon-

Promontorium.) *Boeotiæ, in qua Autolycus, pater Anticleæ, quæ Vlyssem è Sisypho peperit, habitabat. Ipse quoq; Vlysses Odyss. ultimo de apro, à quo fuerat in Parnaso morsus, narrat. de Temmicibus dictum est.*

Proniorum.) *Pronij natione erant Penelopes proci, ex una quatuor Cephalleniæ gentium. Lacænam intellige Penelopen. Marinum tegmen de Ithacæ portu dicitur.*

Occidet autem.) *Vlysses Ithacam reuersus, à Telegono inter ue nandum sagitta de improuiso transfixus est, cui pro cuspide aculeus turturis, seu pastinacæ marinæ, qui piscis uenenum habet, præfixus erat. Ouid. in Ibin.*

Ossibus inq; tuis teli genus hæreat illud,
Traditur Icarij quo cecidisse gener.

Oppianus ait Telegonum, cum patris armenta abigeret, Vlyssem sibi occurrentem, & ab ipso tanquam fure pecora repetentem, uulnerasse & occidisse, cum neuter ab altero cognosceretur. uersus eius hi sunt.

——— *αὐτὰρ ὁ νήσῳ*
αἰγιβότῳ προσέκελσε, καὶ οὐ μάθε πώεα πέρθων
πατρὸς ἑοῦ, γεραρῷ δὲ βοηδρομέοντι τοκῆι
αὐτῷ, τὸν μάστακι, κακὴν προσεμάξατο κῆρα.

Dictys extremo sexto aliter tradit. Telegonum quidem ad inuestigandum patrem è Tyrrhenia profectum fuisse, refert etiam ex Aristocle Plutarchus. Ceterùm iuxta Sardiniam insulam habitabat Circe, mater Telegoni. hinc piscis Sardonicus.

Piscis.) *Tale mortis genus uidetur apud Hom. Tiresias Vlyßi prædicere, cum ait.*

—— *θάνατος δέ σοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ*
ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνῃ
γήρᾳ ὑπὸ λιπαρῷ ἀρημένον. ——

Vxor Achillea est Medea, quemadmodum suprà diximus. eius consobrinus erat Telegonus. nam Aeetes, Medeæ pater, Circes frater fuit.

Eurytanus.) *Aetoliæ populus, apud quem oraculum Vlyßis extitisse, testatur etiam Aristoteles. Abijt aũt in Aetoliam & Epirum Vlys-*

ſes, poſtquam in patriam redierat, partim quòd Ithacã exoſus eſſet, partim quòd ita iußiſſet Tireſias, cuius hæc habentur in Poeta uerba:

αὐτὰρ ἐπεὶ μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
κτείνῃς ἠὲ δόλῳ ἢ ἀμφαδὸν ὀξεῖ χαλκῷ,
ἔρχεσθαι δ' ἤπειτα λαβὼν εὐῆρες ἐρετμὸν,
εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν ἀνέρες ——

In his enim uerſibus regiones, quas diximus, uidetur innuere, non βουνίμαν περικελλήαν Euſtathij. eſt autem Trampya urbs Epiri.

Herculem.) Alexãdri Magni ex Barſine F. quem Polyſperchon Tymphæus ſeu Epirota, dux Aethicum ſeu Epirotarum, in Caſſandri gratiam interfecit, annos natum 14. hiſtoriam integram leges apud Diodorũ Sic. lib. 20. Hic Hercules ab Aeaco, Perſeo, & Hercule (eius abnepos Temenus) dicitur originẽ ducere, quòd pater Alexander M. paternũ genus ad Herculem & Perſeũ, maternum ad Aeacũ referret.

Perge.) ad quem montem uel redijt uiuus, uel ſaltem poſt mortem delatus eſt ex Epiro, uel Ithaca: niſi eum quis malit è Tyrrhenia in Epirum translatum. Gortynia, Tyrrheniæ regio.

57 Vitam expirarit.) Fabulantur enim Vlyſſem à Telegono prius occiſum, à Circe deinde reſuſcitatum fuiſſe, & ſecundò poſtea mortuũ eſſe propter filij Telemachi & uxoris Circes, quas deplorabat, miſerias. Apertius erit, ſi Vlyſſem dicamus, dum iſta deploraret, ſimul à filio occiſum fuiſſe, uel Ithacæ, uel in Tyrrhenia, uel in Epiro. Videtur enim Vlyſſes ex Epiro Ithacam redijſſe, atq; inde in Tyrrheniam conceßiſſe, ubi et mortuus fuerit & ſepultus. Adijciam huc Plutarchi uerba, quoniam ad hiſtoriam pertinent. *τῷ ὀδυσσεῖ μετὰ τὴν μνηστηροφονίαν οἱ ἐπιτήδειοι τῶν τεθνηκότων ἐπανέστησαν. μεταπεμφθεὶς δ' ὑπ' ἀμφοτέρων διαιτητὴς νεοπτόλεμος, ἐδικαίωσε τὸν μὲν ὀδυσσέα μεταναστῆναι καὶ φεύγειν ἐκ τῆς κεφαλληνίας καὶ ζακύνθου καὶ ἰθάκης ἐφ' αἵματι*, &c. *αὐτὸς μὲν οὖν εἰς ἰταλίαν μετέστη, καὶ τὰ ἑξῆς.* Facit huc etiam epitaphium Vlyßis nuper in membranis antiquis repertum,

ἐπὶ Ὀδυσσέως κειμένου ἐν Τυῤῥηνίᾳ.

Ἀνέρα τὸν πολύμητιν ἐπὶ χθονὶ τῇδε θανόντα
κλεινότατον θνητῶν τύμβος ἐπεσκίασεν. id eſt,

Vlyßi in Tyrrhenia.

Prudentem

Prudentem celebremq́; uirum post aspera fata
Hoc gratus tumuli cespite cælat honor.

Quam occidens.) *Telemachus ducta Caßiphone sorore, Circes filia (alij Calypsonis filium faciunt Telegonum) matrem occidit. qua re cognita Caßiphone maritum uicißim interemit. eam porrò uocat Glauconis Absyrtiq; consobrinam. siquidẽ Circe, Caßiphones mater, soror fuit Aeetæ & Pasiphaes: quorũ ille pater Absyrti, hæc Glauconis mater fuit. Deniq; secundum iter dicit, quia secundo post Circen occisum, quæ prior mortem obijt, interfectus est Telemachus.*

Secundo.) *Iã enim ad inferos ante uenerat, Tiresiã consulturus.*

Asinum.) *Vlysses, ut est in fabulis, cum ad Troiam nollet accedere, insaniam simulauit, & bouem cum asino uel equo ad aratrum iunxit. deprehensus deinde fuit dolus à Palamede.*

Alius.) *Menelai errores post absolutam Vlyßis peregrinationem subiunguntur. Menelaus enim cum Helenam Troiæ non reperisset, uerùm abreptam fuisse, nec unquam Troiam uenisse cognouisset: ad eã quærendam longis itineribus in Aegyptum contendit. Homerus tamen peregrinationis causam tribuit sacrificijs, quæ quondam omissa, in Aegypto essent instaurãda. Alij etiã saluti eius hoc modo consultũ fuisse uolunt, ne unà cũ fratre, ut erat in fatis, interimeretur. Ceterũ ex hac eius peregrinatione quædã Aegypti præfectura nomen de illo sumsit.*

Aufugerat) *abreptũ à Mercurio, ut ostẽdit Euripides Helena. potest etiã simpliciter dici, Helenã instar auis alicuius auolãtis euanuisse.*

Scopulos. *Siciliæ, Arima dictos. Per anum capularem Cyprum synecdochicè innuit. Nam cum in Cypro quõdam latêret Venus, & à dijs quæreretur, anus cuiusdam indicio prodita est, quam deinde irata mutauit in saxum. Atq; ita quidem Scholiastes: uerũ ego Plutarchũ sequi malim, qui Erotico, postquam dixit, grauiter sæpe puniri eos, qui sunt in amantes ingrati, de hac anu subiungit:* τὶ γὰρ ἂν λέγοι τις ἀν-ξυύθετον καὶ λευκομαντίδα τὴν ἐν κύπρῳ παρακύπτουσαν νῦν προσαγορευομένην. *et paulo pòst,* ἐκείνη μὲν ἀπελιθώθη παρακύψασα τὸν ἐραστὴν ἰδεῖν ἐκκομιζόμενον. *Similis est in Ouid. Anaxaretes fabula.*

Emborũ.) *apud Nilũ habitãtiũ: qui aliter Troglodytæ et Ichthyo*

phagi

phagi nuncupantur. Myrrhæ urbem dicit Byblum, in qua Myrrha, postquam in arborem uersa fuit, partu soluta est. historiam narrat Ouidius. Puerperæ dicuntur ægritudines, ut Lucinas horas protulit Prudentius.

Gauantis.) Adonidis Byblij, qui tamen cum Cyprio sæpe confunditur. eum Veneris odio Musæ interemerunt, immisso per uenationem apro, cuius dente perijt. uide Theocriti canticum elegantißimum εἰς νεκρὸν ἄδωνιν. Schœnis dicitur Venus à iuncis, ut uult Scholiastes: Arēta à iūgendis & copulandis amantibus. Hospita Venús colebatur ab Aegyptijs, teste Herodoto.

Cephei.) Aethiopum regis. Per calcitratus intelligit fontē, quē olim Mercurius, cum Ionem custodiret, pedis pulsu excitauit: unde & locus ipse πτέρνα ἑρμοῦ dictus. Laphrius uocatur Mercurius, quomodo Minerua suprà Laphria.

19 Cepphus.) is heic pro ceto ponitur, quem Neptunus in Aethiopiam immiserat, iusso insuper Cepheo Andromedam filiam belluæ epulandam proponere: quam deinde Perseus monstrata ceto Gorgonis facie (aut in uentrem ceti ingressus, more Herculis, ut uidetur uelle Lycophron) à morte liberauit, & uxorem duxit. Aurigenam dicit Perseum, ex aureo Danaes imbre genitum. eundem uocat et pennipedem, quòd Mercurij talaria sumserat, à quo etiam falcem acceperat, quæ heic nouacula.

Interficietur.) interfectus fuit. neq; rectè heic Scholiastes Poetæ insultat, & crapulam obijcit, cùm tales Metachronismi & poetis familiares sint, & Cassandrā ualdè deceant. itaq; eadē figura dicet infrà,

θαλασσόπαις δίμορφος ὠδίξει θεός.

Messorem uocat Perseum, qui Medusæ Gorgonis caput demessuit & amputauit.

Equihominis.) Nam collo Medusæ amputato, equus ex eo & homo prodierunt. Itaq; uocat Medusam ex collo parientem: nec non saxificam, propter effectum. mustelæ autem marinæ dicuntur ex collo siue ore parere.

In statuas c.) ostenso Medusæ capite, ut Cephenis apud Ouid.

Pro

Pro πέτρων legendum censuerim πέτρον. Vocat deinde Perseum furem lucernæ seu oculi, quo Gorgones tres uicißim utebantur, quemq; Perseus, ut Medusam commodius obtruncaret, interuertit.

Arua.) Aegypti, quam Nilus quotannis inundat. In Aegypto porro Troiam nouam condidisse Menelai comites, autor est Diodorus. Asbystes dicitur fluuius gentili urbis nomine, sicut & Bisaltes.

Condormiens.) ad obtinendũ à Proteo responsum. extat fabula Odyss. δ. Argiuam canem dicit Helenam, quæ tantum feminas pariebat, ut Hermionam & Iphigeniam: ac tres habuerat uiros, Menelaum, Paridem, Deiphobum. nam reliqui duo, Theseus & Achilles, legitimi coniuges non fuêre, cum alter eam septennem, alter secundum quietem uxorem habuerit. Ceterum pro ἀργείας habet Stephanus αἰγύας. est enim illi ἄιγυς urbs Laconiæ, secundum Euphorionem.

Iapygum.) Apulorum, quorum deuicto exercitu, Mineruæ Spoliatrici, cui spolia tribuũtur, dicabit donaria. ἀσπέραι et σὐμαφίδες idẽ ualent. Siris Italiæ fluuius est, & urbs. Lacinium Crotonis est promontorium, in quo & Iunonis Laciniæ templum fuit.

Iuuenca.) Thetis. De Hoplosmia Iunone diximus. Nouemcubitalem intellige Achillem, Thetidis F. ab Aeaco Pelei patre, & Doride Thetidis matre ortum. Quin etiam Eleæ matronæ, primis ludorum initijs, inter ceteros, quos Achilli habebãt honores, solenni ritu pectus plãgebãt. testis Pausan. Eliac. β. Terræ cacumẽ de Lacinio intelligitur.

Tauri.) Erycis Siculi, qui hospites lucta uictos interimere solebat. 61
filius autem fuit Veneris, quæ Colotis uocatur à iuuene quodam, qui à manib. et pedibus (ea Græcis κῶλα) olim suspensus, postquam à puella quadam solutus fuit, Veneri Colotidi templũ Athenis dedicauit. alij malunt à femorib. nomẽ duci, ut Lucianus à promontorio. Alentia uel Alesias dicitur Venus ab Alente, Colophonis fluuio, ad quem colebatur. Longurus, Siciliæ lacus, ut & Gonusa.

Saltum.) Corcyrã, in quã Saturni falx decidit. De Conchea nihil adhuc apud ullũ scriptorẽ reperire potui. De Sicanis uide Diodorum.

Induti.) Herculis, cui Iason, Crethei nepos, templum circa Syrtin, peractis ibi certaminibus, extruxit.

Seruant.) *Strabo ε. καὶ δὴ καὶ ἀπὸ τῶν ἀποστλεγγισμάτων παγέντων, ἃ ἐποίουν οἱ ἀργοναῦται, φασὶ διαμένειν ἔτι καὶ νῦν διὰ ποικίλους τὰς ἐπὶ τῆς ἠϊόνος ψήφους. Apollonius hæc Aethaliæ insulæ tribuit.*

Alios.) *Guneum, Prothoum, & Eurypylũ. Teuchira Libyæ urbs, pòst Arsinoe dicta. Atlantis diuersorium est Libya, in qua est Atlas mons altißimus, ab incola denominatus.*

Mopsum.) *Argonautam, Ampyci F. & Titæronis, qui urbi nomen dedit, nepotem. is morsu serpentis perijt, teste Apollonio. Iam alius est hic Mopsus ab eo, qui suprà fuit Apollinis F.*

Erexerunt.) *Idem fit Elpenori apud Homerum, Idmoni apud Apollon. Palinuro & Miseno apud Virgilium.*

Ausigda.) *Libyæ urbem, numero multitudinis, secundum Callimachum: insulam secundum Hecatæum. eam Cinnyphus præterfluit.*

Colchica.) *Medea. Quod heic de patera dicitur, id ab Apollon. tripodi cuidam Apollinis Hyllæensib. uiæ ducibus, & item alteri Tritoniæ paludis præsidib. donato tribuitur: apud quem deinde, sicut & apud Pindarum, glebam Triton Euphemo & Argonautis tradit in xenium. Scopulos dicit Syrtes. De Tiphy Ouidius,*

Tiphys in Aemonia puppe magister erit.

Regionis.) *Libycæ. Apollonius,*

——πέπρωτο δ' ὅππη χθονὸς ἱδρυθεῖεν,
μήποτε τὴν δηΐοισιν ἀναστήσεσθαι ἰοῦσι.

Triton biformis uocatur, quoniam suprà homo, infrà piscis est. fuit autem rex Libyæ secundum ueram historiam. Per donum intellige pateram Tritoni donatam, quã deinde Libyes acceperint. Asbystæ sunt Libyæ populi. Cyphæi sunt in Perrhæbia, Gunei regno.

63 Tenthredonis F.) *Prothoum. Palythrium sumit pro Magnesio. Ceterum hunc uersum cum Stephano sic lego,*

ἀμφρύσιον σκηπτοῦχον εὐρυάμπιον.

Amphrysus Magnesiæ fluuius, cuius & urbs Euryampe. Prothoi porrò epitaphium in cenotaphio tale reperitur,

σῶμα μὲν ἐν πόντῳ προθόου τενθρηδόνος υἱοῦ
κεῖται, ἀνοίκτιστον δ' οὔνομα τύμβος ἔχει. id est:

Corpus

Corpus habet pontus Prothoi Tenthredone nati.

Iste uiri tumulus nomen inane gerit.

Lupi.)*Locus est in Thessalia, qui* λυκοτόμιον *appellatur, quòd ibi lupus quidã cum boues et oues, quas pro Actore interfecto, Peleus Acasto patri miserat, comedisset, in lapidẽ sit cõuersus. Huius loci, sicut & Thessaliæ totius, rex fuit Eurypylus: cuius latiorẽ historiã uide in Achaicis Pausaniæ. Tymphrestus Meliensium mons est, Thessaliæ populorum.*

Aegoneam.) *Meliensium urbem, alijs Aegonem. Echinus, Irus, Trachin, urbes Thessaliæ: Titarus uerò mons. Gonus etiam Gonusa dicitur, & ab Hom.* αἰπεινὴ γονόεσσα. *Phalanus & Olosson (contractum ex Oloosson) Epiri & Thessaliæ sunt urbes. Castanæa Magnesiæ urbs, de qua dicta sunt secundum quosdam* τὰ καστάνια*, sicut à Cerasunte cerasa.*

Alium.) *Philoctetem, qui cum in Lemno relictus esset, à Græcis postea fuit arcessitus, quoniam ad expugnandam Troiam, Herculis sagittis, quæ penes ipsum erant, opus uidebatur. Hinc Propertius,*

Troia bis Oetæi numine capta dei.

siquidem semel ab Hercule ipso capta fuit, iterum ipsius mortui sagittis, quas iubebat oraculum in castra Græcorum deferri. Aesarus, Crotonis fluuius. Ab hydro morsum fuisse Philoctetem, uel è Sophocle notum. De Crimissa Virgilius lib. 3.

—heic illa ducis Meliboei

Parua Philoctetæ subnixa Petilia muro.

eam postea Lucanorum fuisse metropolin, tradunt interpretes.

Facis.)*Paridis, quem dum gereret in utero mater, facem in somnijs uisa est uidere. Tubicina Mineruæ ab Argiuis tanquam tubarum inuentrix colebatur. Illa, inquit Cassandra, telum Philoctetis in Paridẽ recta diriget, intendens nexum Mæotium, siue arcum flexilẽ (nisi quis* πλόκον *de crinibus malit dici) quem Hercules à Teutaro Scytha acceperat.*

Duræ.)*Trachiniæ fluuij, iuxta quem Hercules in rogo uiuus combustus est, ministrante illi Philoctete, & pro mercede arcum simul*

cum ſagittis accipiente. arcum enim heic draconem uocat, propter formam rotundam: ut alij, propter ſibilum telorum. ſic ὄφιν uocauit ſagittam Aeſchylus. Et quemadmodum heic lyræ de telis dicuntur, ita uiciſſim Pindarus cantica ſua lyrica uocat tela: & ψαλμοὶ per translationem de arcu dicuntur. Molares pro telis ponit, quæ tanquam dentes, mordent.

Crathis.) *fluuius Sybaritidis. Ouidius:*

Crathis & hinc Sybaris ueſtris conterminus oris,
Electro ſimiles faciunt auroq; capillos.

Alæo Apollini templum cum arcu dedicauit Philoctetes, poſtquã certam nactus ſedẽ, ἀλᾶσθαι, id eſt, errare & uagari deſijt. Nauæthus, Italiæ fluuius, à nauium incendio denominatus. uide Halicarnaſſ.

Occident autem.) *Cum enim Pellenij ex Achaia profecti Italiam incolerent, ſuperuenientes poſtea Lindij ſiue Rhodij, illos expellere uoluerunt. quod dum fieret, aduenit eò Philoctetes, qui à Rhodijs cum ſtaret, occiſus eſt in prœlio à Pellenijs.*

Quos.) *Lindios & Rhodios. nam Lindus eſt urbs Rhodi, in qua Thermydrus & Carpathus montes. Alienam terram, intellige Italicã.*

65 Macellis.) *Italiæ ciuitate, quam Polybius μάκελλαν uocat. Quoniam tamen Macellus Siculis & Ionibus hortorum ſeptum ſignificat, ut docet lib. 4. Varro: non abſurdè quis exiſtimet, μακέλλυς heic maceriam ſonare, in qua ſepultus fuerit Philoctetes.*

Equi fabricator.) *Epeus Phocenſis, Panopei (ab hoc urbs Panopeus dicta) F. qui Durateum equum fabricatus eſt. Langaria, urbs Italiæ, quam incoluit Epeus: id quod heic, tanquam ἐλλειπτικῶς propter hyperbaton ſequens omiſſum, ſubaudiendum uenit.*

Quod de ouibus.) *Cum liberi Pterelai, Teleboarum ac Taphiorũ regis, boues Electryonis, Mycenarũ regis abegiſſent, & liberos unà occidiſſent: Alcmena, Electryonis filia, matrimonium ſuum illi promiſit, quicunq; fratrum ipſius mortem ulciſceretur. qua accepta conditione Amphitruo, Cephalo Atheniẽſi & Panopeo Phocenſi aſſumtis, Teleboas expugnauit opera Comæthonis, filiæ Pterelai, quæ Amphitruonis (ſecundum alios, Cephali) amore capta, aureum patris capillum de-*

ſecuit.

ſecuit. Iam in hoc bello milites ſuos ſacramento obſtrinxerat Amphi-*truo,ne quid de præda(nam per oues tota præda intelligitur)abſconderent. quod quidem iuſiurandum* Panopeus *transgreſſus eſt.* Vxoria *connubia dicit nuptias* Alcmenæ,*quas ambibat* Amphitruo.

Aloetin.) *Mars & Minerua, bellici ſunt dij, per quos peierarat* Panopeus. *Dicitur Minerua Cydonia à Cydonijs Arcadiæ uel Cretæ populis. eius templum Clymenus in* Elide *extruxit.* Aloetis *quomodo dici potuerit,non uideo,niſi ea fortè ratione,qua* Bacchus ἄτης *cognominatur, &* Venus ἀνοσία. *Mars deinde* Thraciæ *deus uocatur, quòd olim* Thraces *fuerint bellicoſi.quanquam & in Thraciæ finibus procreatum tradidit* Sophocles.*Frater* Panopei *fuit* Criſſus.

Dij.)*Mars & Minerua, irati* Panopeo *periuro.* Pugilem *egregiũ fuiſſe* Epeum, *ex* Iliade *manifeſtum fit.* Calaber *etiam hoc elogium illi tribuit:*

——— ἀλλ' οὔ οἵ τις ἐτόλμα ἔνεγγυς ἱκέσθαι·
εἵνεκα πυγμαχίης. πολέμου δ' οὐ πάγχυ δαήμων·
ἔπλετο λευγαλέου, ὁπότ' ἄρεος ἔσσυτο δῆρις.

Cyris & Cyliſtarnus, Italiæ fluuij.

Statuam.) *equum* Durateum. *hunc ad* Mineruam *Iliacam placandã Græcos erexiſſe, probare nititur* Dio *in oratione pulcerrima, quæ* τρωϊκὸς *inſcribitur.* Myndia *dicitur* Pallas *à* Myndo, *Cariæ urbe.* Stephanus *tamen eam uult in* Chalcide *coli.* De *hac* Epei *dedicatione conſcripta eſt* Theocriti πέλεκυς (*eam Simmiæ attribuit* Hephæſtio) *poema elegans & artificioſum.*

Phœnodamantis.)*cuius hiſtoria iam eſt explicata.Clades dicit eas,quib.* Laomedon *coactus fuit* Heſionam *filiam ceto exponere.* Læ*ſtrygones nunc* Leontini *uocantur.*

Luctatoris.) *Erycis, à cuius matre, Venere,ſeruatæ ſunt* Phoe-*nodamantis filiæ.* 67

Catulum.)*filium,Egeſtem nomine,& Aceſtem Virgilio dictum: qui tres in Sicilia urbes condidit, Segeſtam, ſiue Aceſtam,Erycem, & Entellam.Spurius Anchiſæ dictus eſt Elymus,quem in Siciliam,tres habentem colles atq; promõtoria,abduxit unà cũ alijs Troianis Egeſtes:*

unde Trinacrius iuuenis uidetur à Poeta uocari. Hiſtoriam uide in Halicarnaſs. fol. 32. codicis Græci.

Patriam.) antiquam, nempe Troiam. Lego aūt heic προσγρόπαιον uno uerbo. nam de lugubribus ueſtibus loquitur Caſſandra. niſi quis malit προστροπαῖον gentile. eſt enim προσγρόπαια Siciliæ urbs. Quin etiam Gregor. Nazanzenus in tragœdia ſua carmen hoc à Lycophrone mutuatus, προσγρόπαιον habet.

Intonſa.) Hoc de uiris intellige. mulieres enim contrà comam in luctu tondebant apud Græcos.

Multi.) reliquorum Troianorū. Siris & Leutarnia, Italiæ urbes. harum Siris poſtea πολίειον dicta, pro fluuio quoq; ſumitur.

Calchas.) de quo ſuprà dictum fuit. Miris uerò modis torquet ſe heic Scholiaſtes, & ſolita audacia Lycophronem temerè reprehendit: Id enim ſciendum eſt, Calchanti prædictam fuiſſe mortem in hoc tempus, quo in uatem ſe peritiorem incideret, ut Colophone accidit. eam hiſtoriam nunc Lycophron repetit, quaſi diceret: Calchantem, poſtquam inferior in arte uaticinandi deprehenſus eſt, occiſum ab aliquo fuiſſe: quāuis alij dolore perijſſe tradant. nā quod ait de Hercule Scholiaſtes, ab eo occiſum Calchantē: id unde ſumſerit, neſcio. ex Poetæ certè uerbis nihil tale colligi poteſt, neq; adeò ex quoquam eorū, qui Herculis res deſcripſerunt. Sepulcrum Calchantis, cuius heic fit mentio, honorarium duntaxat fuit. nam de eodem dicetur infrà,

ὁ δ᾽ αὐσονείων ἄγχι κάλχαντος τάφων
δυοῖν ἀδελφοῖν ἄτερος ψυδηρέων.

Siſyphium uocat Calchantem, quòd inſtar Siſyphi, qui etiam in prouerbium uenit, callidus calculator, & prudens fuerit. Theognis,

πλείονα δ᾽ εἰδείη αἰολίου σισύφου.

Dercyllidas quoq; Xenophonti Siſyphus cognominatur. Flagellum rotundum de pugno poteſt intelligi, quandoquidem & alios multos hoc modo ſuſtulit Hercules; uel de fulmine. dicitur enim & γογγυλάτης Iupiter. Chonia ſiue Chone olim dicta fuit Italia, teſtibus Heſych. & Steph. Itaq; rectè apud Ariſtot. χῶνες pro χάονες à doctiſs. uiro, P. Victorio, repoſitum eſt. Nominis originem quidam ad Herculem referunt,

qui cum Aegyptiorum lingua Chon uocaretur, in Italiam delatus, Chones à se quosdam denominauerit.

Dolore afficient.) *Cum enim Troiani isti in Italiam uenissent, Ionas siue Athenienses, qui priores illam occuparant sedem, expulerunt, adiuuantibus Crotoniatis & Achiuis: quiq; in Mineruæ templũ confugerant, eos unà cum sacerdote trucidarunt. Laphria & Tubicina cur dicatur Minerua, docuimus. pro* ξουθίδος *repono* ξουθίδας, *ex emendatione I. Aurati, uiri utraq; lingua doctißimi. nam Ion fuit Xuthi F. à quo Iones appellati Xuthidæ, teste Hesych.*

Gentilem.) *Græci enim cum Græcis, nempe Athenienses cum* 69
Achiuis, commißi erant. Pro flamine posset etiam proprium Letarchi nomen, qui fuerit sacrificulæ filius, poni. λήϊτον *quidem Herodotus ab Achiuis prytaneum dici testatur.*

Alij.) *Græci. Tullesij montes sunt in Thessalia. Pro* ἀλισμίντοιο *Scaliger legit* ἀλισμήντοιο.

Amazonis.) *Cletes, quæ cum Penthesileam heram, quæ heic impigra puella uocatur, per mare quæreret, in Italiam tempestate delata, Cletẽ urbẽ cõdidit, cuius reginæ deinceps omnes Cletes nomẽ tenuerũt.*

Cuius.) *Penthesileæ, quam etiam post mortem Achilles amauit. Propertius:*

Cuius ut auratam nudauit cassida frontem,
Vicit uictorem candida forma suum.

Postquàm igitur cognouit à Thersite, qui heic propter formæ turpitudinem simiformis uocatur, eius oculum esse læsum, ipsum occidit.

Vrbem.) *Cleten. Quam heic uocat reginam Cleten, posterior fuit illa, quæ urbem condidit. siquidem omnes, ut dicebam, Cletes urbis reginæ, Cletæ uocabantur. Laures filios nuncupat Crotoniatas. Laure enim Crotonis uxor fuit. De Terina & Ocinaro dictum est.*

Ferentem.) *Nireum. Homerus,*

νιρεὺς ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ ἴλιον ἦλθε
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα πηλείωνα.

Aprum ducem intellige Thoantem, Andræmonis & Gorges F. Aetolũ natione, est enim Lycormus Aetoliæ fluuius. Pedata uela dicit, quòd

pede suo siue fune subtus utrinq; tendantur & circũagantur. nã, ut inquit interpres Apollonij, τὰ σχοινία, οἷς ἰσχυροποιεῖται ὁ ἱστὸς κατὰ τὰς γωνίας, πόδας καλοῦσιν, ἐφεξῆς δὲ τούτων, προπόδας. *Virgilius,*

Vnà omnes fecêre pedem.——*Lucanus quinto,*
——& flexo nauita cornu
Obliquat læuo pede carbasa.——*& octauo,*
——quo nunc pede carbasa tendi
Nostra iubes.——

Catullus pedem pro ipso uelo posuit. Plautus uersoriam uocat, ut nuper Turnebus docuit, uir doctißimus. Argyrini porrò sunt Epiri populi, teste Stephano, ne Scholiastis deliria sequamur. Ceraunia quoq; Epiri promontoria.

71 Lacmonij.) *Lacmone uocatur Pindi montis uertex, à quo multi oriuntur fluuij, in his Aeas.*

Vicinus.) *Aeanti. Crathidẽ Callimachi scholiastes in Arcadia, Herodotus in Achaia ponit, à quo etiã is, qui in Italia fluit, nomẽ acceperit. id quod et Pausaniæ uidetur. Mylaces, Epiri populi, in qua Nereus ac Thoas cum suis habitarunt. Polæ etiam oppidũ est Epiri, quod Colchi, cum Medeam non inuenissent, ad quam inuestigandã ab Aeete (is fuit Aeæ urbis in Colchide, et Corinthi princeps) mißi fuerant, nec auderent in patriam reuerti, iuxta Dizerum fluuium extruxerunt, & ab exilio, quoniam* πόλαι *Colchis exules notant, denominarunt. Callimachus, citante Strabone, de Colchis & Polis hæc cecinit:*

οἱ μὲν ἐπ' Ἰλλυρικοῖο πόρον σχάσαντες ἐρετμὰ,
λᾶα παρὰ ξανθῆς Ἁρμονίης ὄφιος
ἄστυρον ἐκτίσσαντο, τὸ μὲν φυγάδων τις ἐνίσποι
γραικὸς, ἀτὰρ κείνων γλῶσσ' ὀνόμηνε Πόλας.

Apollonius quoq;,

οἱ δ' ἄρ' ἐπ' Ἰλλυρικοῖο μελαμβαθέος ποταμοῖο,
τύμβος ἵν' Ἁρμονίης Κάδμοιό τε, πύργον ἔδειμαν
ἀνδράσιν Ἐγχελέεσσιν ἐφέστιοι.——

Hanc urbem Plinius Colchinum uidetur uocasse. Sponsiferam nauem uocat Argonem, qua Medea fuerat abducta.

Meliten

Meliten insulam.) *Pachyno obiectam: à qua Melitæi catelli celebrantur, quanquam alij ad Illyricam Meliten hanc originem referãt. Othronus, inter Epirum & Italiam insula.*

Sisyphij filij.) *Vlyßis, qui cum propter Hecubam lapidatam insomnijs territus in Sicilia fuißet, Hecate, quæ somnijs præest, templum extruxit, & Hecubæ cenotaphium. unde factum est, ut pars quædam Pachyni ab Vlyße denominata fuerit Vlysseum promontorium. Longatis hoc loco Hecate dicitur, quemadmodum suprà Minerua. solent enim aliquando poetæ idem epitheton diuersis dijs attribuere.*

Aui occisor.) *Elpenor, qui auum Abantem, quem uidebat negligenter à famulo duci, imprudens occidit. nam in seruum directo baculo, casu auum petijt, ut etiam Tlepolemus Licymnium. qua de causa cum exulare cogeretur, expeditionis Troianæ socius fuit, et inde in Epirum deuenit. Homerus tamen ad Troiam occisum tradit, & epitaphium Græcum, cuius hæc est inscriptio:* ἐπὶ ἐλεφήνορος κειμένου ἐν τροίῃ. *Cõscynthus aliter Euripus dicitur, Euboeæ fluuius.*

Integro a. e.) *Hoc Græci uno uerbo* ἀπενιαυτίσαι, *& exilium ipsum* ἀπενιαυτισμὸν *dicunt. Solebant autem ueteres, si quem ciuium, ac præcipuè propinquorum occidissent, annuo exilio multari.*

Telphusia.) *Arcadica, à Telphussa, urbe Arcadiæ. estq; hoc Erinnyis epitheton. eam enim Thelpusij (sic eos uocat Pausanias) Cererem appellant. Abantia, urbs Illyriæ (Amantia* κατὰ βαρβαρικὴν τροπὴν *teste Steph. dicta) ab Abantibus Troia redeuntibus condita. Atitanes Epiri populi. Iam pro* πράκτιν, *uel* πράκτην, *uel* πλακτὸν *(quorum nullum placet) lego* ἀκτὴν, *idq; sumo* ἐμφατικῶς *(quemadmodum et Plutarchus Arato. præsertim cum adijciatur* αὐτὴν*) pro Leucade, quã Homerus* ἀκτὴν ἠπείροιο *dixit: licet id Stephanus Nerico tribuat, sed Leucadi postea dictæ. Prope Leucadem est Actium promontorium. Varias Actas enumerat Stephanus. Pro* πολυάνθα *quoq; restituo* πολυάνθους, *ex Apollonio & Steph. est enim Polyãthes Chaoniæ fluuius, de quo sic Apollonius:*

ἠμιδαὴς φαέθων πέσεν ἅρματος ἠελίοιο
λίμνης ἐς προχοὰς πολυάνθεος, ἡ δ' ἔτι νῦν περ

τραύματος αἰθομένοιο βαρὺν ἀνελκήνιεν ἀτμόν. id est,

Semustus Phaethon Solari decidit axe
Florentem in Polyanthis aquam, quæ nunc quoq; paßim
Vulneris ardentis tetros expirat odores.

73 Alius.) Podalirius, frater Machaonis, ab Eurypylo occisi, ut refert Calaber. De Asclepiadarum peregrinationib. Aristides, orator disertißimus, hæc tradit: τοῦτο μὲν τὴν θρανίαν ἠμόρξεσιν εἰς ὑποδοχὴν τοῦ πατρὸς, τοῦτο δὲ, ὡς ὁ Κῴων λόγος, πλεύσαντες εἰς Κῶ τὴν Μεροπίδα, εἰκίζουσί τε, καὶ εἰς ἤθη πρέποντα τῇ φύσει τῆς χώρας κατέστησαν. & paulo pòst: ἔχον δὲ καὶ τὸν Καρικὸν τόπον, καὶ Κνίδον τὴν τῆς Ἀφροδίτης ἕδραν. ἀπέλαυσε δέ τι καὶ Κύρνος αὐτῶν. De Calchantis sepulcro dictum est. Pro ὀγχήσει Scaliger mauult ὀγκώσει, & mox τύμβος pro τύμβον.

In ouillis.) Daunij enim secundum quietem accipiebãt oracula, cum ouillis pellibus ante templũ siue aram Podalirij incubarent. lauabant præterea simul cum pecorib. in Althæno fluuio, ualetudinis caussa. Aesculapius olim Epius dicebatur, ut & medicus quilibet. eius filius, Podalirius.

Legatis Aetolorum.) Diomedes, ut suprà diximus, Dauniæ terræ imprecatus fuerat, ne unquam fructum ferret, nisi ab aliquo eius gentili coleretur. Venerunt igitur post aliquod tempus in Dauniam Aetoli, & hereditariam terram repetierunt. Iustinus tamen initio duodec. hanc historiam sic enarrat:

> Pulsi ab Apulis (Diomedis socij) cõsulentes oracula, responsum acceperãt, locũ, quẽ reperissent, perpetuò possessuros. Hac igitur ex causa per legatos, sub belli cõminatione, restitui sibi ab Apulis urbẽ (Brundusiũ) postulauerãt. Sed ubi Apulis oraculum innotuit, interfectos legatos in urbe sepeliunt, perpetuò ibi sedem habituros. atq; ita defuncti responso, diu urbem possederunt.

Salangi & Angæsi sunt Italiæ populi. Diomedes autem filius fuit Tydei, quem heic cerebriuorum uocat, quòd Melanippi hostis, à quo grauiter

niter uulneratus fuerat, cerebrum in bello Troiano uorarit, ut est apud tragicos.

Nauboli posterorum.) *Schedij & Epistrophi, ducum Phocensium, qui ad Troiam perierunt. Temessa Calabriæ ciuitas est, quam antea Tamasam uocauit. Hipponium Italiæ mons. Ceterùm in Temessam etiam Vlysses aberrauit: cuius rei historiam describit Pausan Eliac. β.*

Crisses.) *in Phocide. Lilæa quoq;, Anemorea, Amphissa, Abæ, Phocidis urbes.*

Setæa.) *Hæc mulier fuit Troiana, quæ cum in exilium abduceretur, & iter longius ægrè ferret, naues Troianorum apud Crathidem & Nauæthum, Italiæ fluuios combußit. qua re cognita Troiani ipsam ad rupem quandam, quæ inde Setæa dicta, ut & regio ipsa Setæum, cruci affixerunt.*

Membletis.) *Italiæ fluuij. Quam heic ὑφρεᾶτιν νῆσον uocat Ly* 15
cophron, eadem uidetur, quæ κύρνος dicitur: quam quidē Latinis Corsicam esse, ignorat nemo. Lametus etiam Italiæ fluuius, iuxta Crotonē.

Atq; illos q.) *Epilogus enumerationis Græcorum, qui peregre uel perierunt, uel diu uagati sunt, & nouas deduxerunt colonias. hinc ad eos transit, qui in patriam reuersi, indignè sunt excepti.*

Cerdylæ.) *Ioui, qui à lucro sic denominatus uidetur, ut ab urbe Larynthius. Cum echino comparat Nauplium, propter astutiam. de eius technis diximus. Gallinas dicit uxores Græcorum Troiam profectorū. Nauiuoras faces intelligit eas, quas de Caphareo mōte suspenderat Nauplius. Ramum uocat Palamedem dolis Vlyßis interfectum, & in Lepetymno, monte Methymnæo sepultum.*

Vnus.) *Agamemnon. is Mycenas reuersus, ab uxore fuit interfectus, sumta in balneo tunica, quæ nec colli nec manuum exitus haberet. Homerus in mensa occisum tradit, ὡς βοῦν ἐπὶ φάτνῃ. Cum Lycophrone facit Aeschylus Eumenidibus. De balneis ueterum hæc Artemidorus: πάλαι μὲν εἰκὸς εἶναι πονηρὰ τὰ βαλανεῖα· ἐπεὶ μὴ συνεχῶς ἐλοῦοντο οἱ ἄνθρωποι, ἀλλ' ἢ πόλεμον καταστρεψάμενοι· ἢ μεγάλου παυσάμενοι πόνου. ἦν γὰρ αὐτοῖς ὑπόμνημα πόνου ἢ πολέμου τὸ βαλανεῖον, καὶ αὐτὸ τὸ λούεσθαι.*

77 Tænarum.) *ad inferos, quo fert ex Tænaro uia. Leænam dicit Clytæmnestram.*

Ego autem.) *Cassandra enim simul cum Agamenone, cui ab Aiace tradita fuerat, in balneo, tanquã pellex est occisa. Eodem quoq; modo apud Aeschylum de morte sua uaticinatur Cassandra, & sic ait inter cetera:*

ἐμοὶ δ' μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.

Siquidem mihi.) *Quæ heic est in contextu loquendi forma, gemina est illi Euripidis Alcestide,*

ἐν ταῖσιν αὐταῖς γάρ μ' ἐπισκήψω κέδροις

σοὶ τούσδε θεῖναι πλευράς. —— *& iterum:*

πῶλος σιδήρῳ τέμνετ' αὐχένων φόβην.

Nec discrepat hinc, quod extremis Troadib. legitur, μέλας γάρ σ' ὄσσε κατακαλύψει θάνατος. sic enim hunc locum restituimus. Neq; ignotũ est Homeri hemistichium,

ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.

Similiter quoq; Virgilius:

——nec te tua funera mater

Produxi: —— *quem locum peruertunt interpretes.*

Vipera dipsas.) *Clytæmnestra, de qua sic eadem apud Aeschylũ,*

—— τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος,

τύχοιμ' ἄν, ἀμφίσβαιναν ἢ σκύλλαν τινὰ

οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,

θύουσαν ᾅδου μητέρ', ἄσπονδόν τ' ἀρὰν

φίλοις πνέουσαν; ——

Viperam autem à dipsade differre, naturæ studiosis notum est.

Sine gemitu.) *Pro ἀστένακτα uidentur Scholiastæ quidã Græci ἀστέμβακτα, id est, sine intermißione ac mutatione, legisse.*

Vocans autem.) *Miror audaciam prioris interpretis, qui hæc ad Clytæmnestram refert, ideoq; θεύσει pro θεύσω ausus est reponere: cum & sensus huic repugnet, & scriptorum testimonia longe aliò uergant. Nam apud Homerum Agamennon ad Vlyssem de Cassandræ clamore & eiulatu sic ait,*

οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὄπα πριάμοιο θυγατρὸς
κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε κλυταιμνήστρη δολόμητις
ἀμφ' ἐμοί.——

Aliud etiam testimonium si quis requirat, Imagines Philostrati consulat.

Catulus.) Orestes. de quo sic eadem apud Aeschylum:

ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός.

Tractarunt hoc argumentum Sophocles Electra, Aeschylus Choephoris.

Maritus.) Agamemnõ, cui mortuo templũ Spartani dedicarunt, Agamenonis Iouis appellatum. Sicut enim Iupiter Spartæ uocabatur Agamemnon, ut suprà diximus, sic Agamemnon uice uersa post mortẽ cognominatus est Iupiter. Similiter in Aegypto Venus Zephyritis appellata fuit Arsinoe, reginæ cognomine, ut apud Callimachũ in Athen. lib.7. & Arsinoe rursum Zephyritis, ut apud Catullum est uidere, & Edylum in Athen. lib.11. ubi & Arsinoes templũ commemoratur. Aristæus quoq; Iupiter quondam dictus est, si Apollonij scholiastæ credimus: & Pythionice meretrix, Venus, teste Theopompo. Quin etiam Ammonis ac Beli cognomina ab hominib. desumta, testatur Pausanias. Oebalus autem Tyndari pater fuit, rex Spartanorum, secundum quosdam.

Templum.) Pausanias quoq; de templo quodã Alexandræ, Amyclis extructo, scribit in Laconicis: atq; alio Leuctris. Dardanus, Italiæ urbs, iuxta palustres Salpes aquas.

Hectorea.) quæ in occipitio nutriebatur. Errat enim hac in re Scholiastes, & quicunq; eum secuti sunt. Sic enim Timæus, citante Polluce li.2. τὴν κουρὰν ταύτην προστάλθαι μὲν δεῖ περὶ τὸ μέτωπον, περιεχύθαι δὲ τῷ τραχήλῳ. Abantum autem coma aliter, ut poeticè loquar, secabatur.

Remedium.) Adumbrauit illud Euripidis ex Hippolyto, 79

πενθη μέγιστα λακρύων κάμπυμενα.

Multa quidem habet hic poeta ex Euripide atq; etiam Sophocle sum-

ta hemistichia: sed nobis omnia annotare non libet.

Furiarum ueſtem.) *id eſt, nigram. cum tali enim ueſte pingebantur Furiæ. Virgines igitur Dauniæ, quæ nubere nolebant, ueſtem nigram ſumebant, & ambulabant cum baculo. faciem quoq; cærulea tinctura deformabant.*

Luctum contra.) *Tertio poſt excidium Troianum anno peſtis grauiſsima per totam Locrenſem regionem eſt graſſata. de hac ſedanda Apollo conſultus, iuſsit Locrenſes mille deinceps annis cõtinuis ad Mineruam Troianã, quæ ipſis ob Caſſandræ ſtuprum grauiter eſſet inſenſa, puellas duas ſorte lectas mittere. Eas deinde Troiani, cum primũ mittebantur, in itinere occidebant, & combuſtorum cadauerum cinerem proijciebant in mare. unde aliæ cautiores deinceps factæ, furtim Troiam uſq; in Mineruæ templum commeabant, ubi poſtea Deæ perpetuò miniſtrabant. quem quidem morem ad ſuam penè ætatem uſque duraſſe teſtatur Plutarchus, περὶ τῶν βραδέως τιμωρουμένων, adductis etiam poetæ cuiuſdam hac de re uerſibus, καὶ μὴν οὐ πολὺς χρόνος ἀφ᾽ οὗ Λοκροὶ πέμποντες εἰς Τροίαν πέπαυνται τὰς παρθένους,*

αἳ καὶ ἀναμπέχονοι γυμνοῖς ποσὶν ἠΰτε δοῦλαι
ἠ οἶαι(lego ἠοῖαι) σαίρεσκον Ἀθηναίης περὶ βωμὸν
νόσφι κρηδέμνοιο, καὶ εἰ βαρὺ γῆρας ἱκάνοι,

διὰ τὴν Αἴαντος ἀκολασίαν. Quocirca minus mirum uideri debet, quod inquit paulo pòſt de millenario tempore Poeta. Si quis enim à Troia capta mille deinceps annos numeret, ad 574. annũ ab V. C. perueniet. Quid quod etiam D. Hieronymus huius hiſtoriæ quodam loco meminit his uerbis:

> Iuſtum eſt & Locridas uirgines non tacere: quæ cum Ilium mitterentur ex more per annos circiter mille, nulla obſceni rumoris & pollutæ uirginitatis ullam fabulam dedit.

Veneris prædonem uocat Aiacem, quòd Caſſandram uirginitatis nomine ſpoliauerit.

O Larymna.) *Enumerat regiones eas, ex quibus puellæ ſorte ductæ, Troiam ſint miſſæ. Larymna Boeotiæ urbs eſt, ſecundũ Strabon.*

& Pauſan.

& Pausan. Spercheus & Boagrius sunt fluuij Thessaliæ, Locridi uicinæ. Cynus, urbs Opuntis & nauale. Scarphea, cui postea Pharygis nomen inditum: Naryx, à qua Narycius dictus Aiax: Phalorias quoq; ac Thronium, Locridis sunt oppida. Hodœdocea domus ab Hodœdoco, Oilei patre, teste Eustathio, denominatur. Itaq; pro ἰλέως lubens reposuerim οἰλέως (aut saltem dixerim, primam nominis huius literam poetica licentia, qua etiam Hesiodus, Pindarus, & Euripides usi, sublatã) quam quidem coniecturam nostram, sicut & alias quasdam, Scaliger quoq; in uersione sua secutus est. Gygæa Minerua uidetur à palude Gygæa dicta. uocatur etiam Agrestis de agriculturæ inuentione.

Traronis.) *mõtis Troiani, ut uult Scholiastes. Scaliger, quẽ heic sequi malim, τράρωνος legit. Quod autem de combustione ait, fuit hoc apud ueteres quoddam sacrificij genus, quo ciuitates fame uel peste laborantes expiabantur. atq; ad id infelicia ligna solere adhiberi, refert Macrobius. Sithonia filia fuit Rhoetea, à qua dictum Rhoeteum promontorium, quod heic totum agrum Troianum comprehendit.*

Amphiræ.) *Mineruæ, quæ cur hoc nomen habuerit, adhuc ignoro. Robusta autem Troezenijs colebatur, quemadmodum Robustus Iupiter Argiuis.*

Baculum.) *ramum, ad uerbum. Propertius,* 81

> Ille etiam Hylæi percussus uulnere rami. *& iterum,*
> Mænalio iacuit pulsus tria tempora ramo.

Perniciosam gentem.) *Locrensium, quorum princeps, Aiax, olim Troianis perniciosus fuerat.*

O' mat er.) *Hecubam alloquitur, quomodo Penelopen Telemachus Odyss. ψ.*

> μῆτερ ἐμὴ δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα.

Persei siue Persæ filia est Hecate, quæ Perseis ideo uocatur, & à se deinde Perseides herbas denominat. uocatur & Brimo, quòd cõtra Mercuriũ infremuerit, licet hoc Ioui filio tribuat Clemẽs Alexãdrinus. Hecubã porrò ab Hecate trãsformatũ iri dicit, quòd illa canũ sit dea. De Strymone & Zerintho dictum est. Pheræa nuncupatur Hecate à Pheris, urbe Thessaliæ. Alij tradunt eam Iouis & Pheræ filiam fuisse.

Herilibus.

Herilibus.) *Vlyßis heri, cui Hecuba sorte obtigerat, ut est in Eurip. is enim honorarium Hecubæ sepulcrum, ut suprà diximus, in Sicilia extruxit. Triceruicem uocat Hecaten, ut modò triformem. nam, ut ille ait,*

——tria sunt Hecateidos ora Dianæ.

siquidem Hecate Proserpina censetur: ac Diana inferna dicitur Hecate, sicut inferna Iuno, Proserpina.

Frater.) *Hector. eum propter pietatem & cultum deorum, post mortem in beatorum insulas prædicit abducendum esse. Ceterùm Ophion ante Saturnum cum Eurynome in cælo regnabat: cuius solium postea tenuit Iupiter, expulso Saturno, Ophionis successore. Natalem Iouis terram dicit Thebas, ubi locus erat quidam, Διὸς γοναὶ dictus, in quo Iupiter, secundum quosdam, natus est. Thebas quoque uocarunt Græci quidam beatorũ insulas, ut habet epigramma apud Herodotũ,*

αἵδ' εἰσὶ μακάρων νῆσοι, τόθι πὸρ τὸν ἄριστον
Ζῆνα θεῶν βασιλῆα ῥέη τέκε τῷδ' ἐνὶ χώρῳ.

Mater Iouis est Rhea, quæ Eurynomen, priorem reginam, de cælo deturbauit. quare & luctæ perita hoc loco dicitur.

83 Pueriuoras.) *Lapidem Saturno, qui liberos omnes deuorabat, pro Ioue suppositum fuisse, ut & equum pro Neptuno, docẽt fabulæ. Iam Pausanias extremis Bœoticis supra Chæroneam tradit esse montem Petrachum, in quo Saturnus hunc lapidem comederit. Centaurum uocat Saturnũ, quod infrà draco fuerit, itaq; biformis, instar Cẽtauri: uel quòd olim in equum se conuerterit.*

Quo te.) *Cum Thebani bello simul & peste uexarentur, Apollinis oraculo iußi sunt Hectoris ossa Thebas deferre. id erat huiusmodi, citante Pausania:*

Θηβαῖοι Κάδμοιο πόλιν κατανάιετάοντες,
αἴκ' ἐθέλητε πάτραν οἰκεῖν σὺν ἀμύμονι πλούτῳ,
Ἕκτορος ὀστέα Πριαμίδου κομίσαντες ἐς οἴκους
ἐξ Ἀσίης Διὸς ἐννεσίῃς ἥρωα σέβεσθε. id est:
Cadmei ciues, dentalis clara propago,
Si patria uultis felices degere uita,

Priamidæ Thebas arceßite Hectoris oßa
Ex Asia Iouis auspicijs heroa colentes.

Huc pertinet epitaphiũ Hectoris, nuper in schedis antiquis repertũ,

ἐπὶ ἕκτορος κειμένου ἐν θήβαις.

ἕκτορι τόνδε μέγαν βοιώτιοι ἄνδρες ἔτευξαν
τύμβον ὑπὲρ γαίης σῆμ᾽ ἐπιγιγνομένοις. *id est,*

Hectori Thebis.

Heroum tibi Bœoti terram super, Hector,
Hoc struxēre uiri, lucida signa suis.

Ogygi populum uocat Thebanos, ab Ogygo rege. eosdem præterea ex dentibus draconis à Cadmo satis ortos esse, non est obscurũ: licet nõ nulli διὰ τὸ σποράδην οἰκῆσαι, *eos Spartos dictos putent.*

Lepsij Terminthei.) *Lepsius dicitur Apollo ab oraculorum obscuritate: Termintheus ab herbis quibusdam. Ophrynium est Troiæ oppidum, in quo erat Hectoris sepulcrum. Calydni mœnia Thebas dicit à Calydno, rege Thebano. Aoniam quoq; fuiße prius appellatam Bœotiam, testatur Apollonij scholiastes, & Theocritus,*

ἀονίου πεδίοιο βαθεῖαν βῶλον ἀρῶντες,

de agro Thebano loquens. Tenerus deniq; Apollonis fuit F. cuius apud Ismenũ extabat oraculũ, de quo Pindarus Pyth. 11. De Ectenis diximus.

Gnosum.) *quæ est Cretæ urbs, ut & Gortyna. Cretæ autem imperabat Idomeneus. Piscatorem dicit Nauplium, qui instar piscatoris coniuges Græcorum in adulterium pelliciebat.*

Leucum.) *Talonis F. apud quem Idomeneus, Troiam petiturus, regnum deposuerat. ille uerò à Nauplio instigatus, occisa uxore & liberis Idomenei, regnum Cretense sibi uindicauit. Alumnum dicit eundem Leucum, quem, cum puer esset expositus, alendum pro adoptato susceperat. Idomeneus eidem quoq; filiam se daturũ in uxorem, post quam domum redijsset, promiserat.*

Onceæ.) *Oncæa Ceres seu Erynnis in Oncio, Arcadiæ regione, secundũ Pausanias colebatur, ut & Apollo Oncæus. Cereri porrò in fouea tẽpli, ceu infernæ deæ, sacrum fiebat, cuius geminum quiddam suprà de Baccho relatum est.*

85 Gloriam.) *Originem Vrbis & imperij Romani, ab Aenea ad Romulum & Remum deducti, deinceps explicat.*

Consanguineus.) *Aeneas. Tros enim Ilum genuit & Assaracũ: quorum ille Laomedontem, Priami patrem, hic Capyn, patrem Anchisæ, procreauit. Ab Aenea deinde orti Romulus & Remus, quos heic leunculos uocat. Castnia & Choeras, Veneris epitheta, matris Aeneæ. ac de Castnia quidem antè diximus: Choeras autem à porcis, quos illi mactabant Argiui, potest nuncupata uideri.*

Rhæcelum.) *Macedoniæ urbem. Cissus etiam eius regionis mons est. Laphystiæ mulieres aliter Mimallones uocantur. nomen ducunt à Baccho, qui Laphystius à monte quodam Boeotiæ denominatur. gerunt quoq; cornua, Bacchi exemplo. Pro ἀλμωνίας lego ἀλμωπίας ex Stephano & Thucyd. est enim regio Macedoniæ, ab Halmope gigãte nomẽ sortita, et postea Minya dicta. Pausanias tamẽ Halmones uicũ Boeotiæ tradit. Pisa & Agylla (quæ aliter Cære) urbes Italiæ. Virg.*

Vrbis Agyllinæ sedes, ubi Lydia quondam
Gens bello præclara, iugis consedit Etruscis.

Agyllæ etiam nymphæ meminit Silius Ital. initio quinti.

Cum illo.) *Aenea. Nanus quondam appellatus fuit Vlysses. alij hoc uocabulum Tyrrhenum esse malunt, & errone sonare. Vlysses igitur primum Aeneam ad fœdus feriendum adiget. deinde etiam adiungent se Aeneæ Tarchon & Tyrrhenus, Telephi filij: cuius quidem societatis causam Euandro tribuit Virgilius, qui & lib. 10. sic ait,*

——Tarchon
Iungit opes, fœdusq; ferit.——

Simul.) *Quemadmodum heic σὺν usurpatur, ita quoq; apud Sophocl. Antigone,*

——σὺν δέ νιν
θηρώμεθ' εὐθὺς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην. *& Eurip. Hippolyto,*
σὺ τὰν θεῶν ἄκαμπτον φρένα καὶ βροτῶν ἄγεις, Κύπρι. σὺν δ' ὁ ποικιλόπτερος, *&c. Nec aliter intelligendum est illud, σὺν δισσὰ, quod olim in oraculo quodam Sibyllino reponendum docuimus. Pro σὺν nonnunquam usurpant ἐν, ut Sophocles initio Oedipi regis,*

——σὺ δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
σκήψας ἐλαύνει λοιμὸς ἔχθιστος πόλιν.

Cuius.)*Historiam Telephi uulnerati suprà enarrauimus. Vocatur Bacchus Latitans, quod eius mysteria nocte celebrabantur: symbolicè uerò, quasi uinum diligenter seruandum sit & abscondendum.*

Herculeo.)*Telephus enim pater, Herculis erat F. ex Auge, Alei filia.*

Oraculorum.)*ab Harpya, si Virgilio credimus, & Anchise acceptorum, uel potius à Ioue Dodonæo. ea iubebant Aeneam eo loco urbem condere, ubi, postquam socij mensas comedissent, quadrupes animal præcedens procumberet.*

Aboriginum.)*quo quidem nomine quondã fuerunt Itali. Quod autem triginta urbes ab Aenea conditas ait Lycophron, defendi sanè uix ulla ex historia potest. quinimo ueniam meretur omnino Poeta, si Chalcidensis ipse, in historia Romana, quæ ipsius ætate paucis erat cognita, minus fuit uersatus. Ceterum uera historia tradit, Aeneam quidem Lauinium condidisse, filium autem, Ascanium, tricesimo pòst anno Albam extruxisse, albæ suis omine dictã, quæ fuit, ut ait Iuuenalis,*

——nunquam uisis triginta clara mamillis.

Vltra Latinos.)*Stephanus hunc uersum sic legit,*

ὑπὲρ λακίνιον, Δαυνίον τ' ὠκισμένον. *ut sint urbes Italiæ duæ.*

Totidem.)*Heic etiam Scholiastes antiquum obtinet, quæq; non intelligit, ineptè carpit.* 87

Cuius etiam.)*Nonius Marc.*

Grundules lares dicuntur Romæ constituti ad honorem porcæ, quæ triginta pepererat.

Myndiæ Pallenidi.)*Minerua cur Myndia uocetur, iam diximus: Pallenis autem dicitur à Pallene, uico Atticæ. Eurip.*

παλληνίδος γὰρ σεμνὸν ἱπποδρῶν πάγον
δίας Ἀθάνας.——

Canes.)*Græci, qui, direpta Troia solum Aeneam, ut uolunt nonnulli, liberum dimiserunt. Xenophon* κυνηγετικῷ, *Αἰνέας δὲ σώσας μὲν τοὺς πατρώους καὶ μητρώους θεοὺς, σώσας δὲ καὶ αὐτὸν τὸν πατέρα,*

δόξαν εὐσεβείας ἐξενήνεκτο, ὥστε καὶ οἱ πολέμιοι μόνῳ ἐκείνῳ ὧν ἐκράτησαν ἐν τροίᾳ, ἔδοσαν μὴ συληθῆναι.

Patriam.) Romam. hanc Aeneas per posteros, Romulum & Remum, extruxit. Circæus mons est, uel litus, à Circe incola denominatũ. Ouidius,

Et quod adhuc Circes nomina littus habet. Virg.
Circæumq; iugum.——

Horatius etiam Circæa mœnia dixit. Acetes, Italiæ portus, ad quem Argo nauis quõdam fuit appulsa. uerùm est alius ab Argoo portu Aethaliæ insulæ. Titon, Italiæ fluuius, qui non in mare, sed in specum quandam defluit.

Quid enim.) Post longam enumerationem uariarum calamitatum ex bello Troiano tum Græcis tum Troianis ortarum, quærit apud se Cassandra, quæ fuerit belli tanti origo, quod inter Asiam & Europam fuit commissum, quarum tamen exactißimè definiti sint termini. Prometheum ex Iapeto peperit Asia, ut Sarpedonem ex Ioue Europa: à quibus continentes duas quidam denominatas uolunt. Inhospitalem fluctum uocat pontum Euxinum, quem Aeschylus simili figura ἐχθρόξενον dixit. Tanais porrò per paludem Mæotidem, ex qua oritur, purus transit, non permistus: qui mos est rapidorum fluminum. Pernionibus laborant Scythæ, paludis accolæ, propter intensum loci frigus.

19 Pereant nautæ.) Originem & seriem bellorum inter Asiam & Europam usq; ad Magnum Alexandrum gestorum exorditur hoc loco Poeta, miro artificio & uenustate contextã. iuuabit autem hæc cum initio Herodoti conferre.

Carnitæ.) Phœnices, ex Carne, Phœniciæ urbe. illi enim Argos profecti, Ionem, Inachi regis filiam, rapuerunt; & ad Osiridem, Aegypti principem, abduxerunt. ea bouis faciem habuisse dicitur, quòd in bouẽ olim fuerit mutata. qua de causa etiam tauriuirgo nuncupatur. Lerna, palus Argiua: secundum quosdam, etiam urbs. Continentes duas dicit Asiam & Europam.

Curetes.) qui Iouem in Creta educarunt. Cretenses enim Europã uicißim pro Ione ex Sarape, siue Sarapta, Phœniciæ urbe, rapuerunt.

Dictæum.

Dictæum palatium est in Creta, cuius mons Dicte. Stellatum imp. uocat Iouem, qui cũ Europa rem habuit: nisi malis Asterũ per Syncopen dici Asterium, Minois F. qui Europam, postquam à Ioue rapta fuit, in uxorem duxerit, ut autor est Diodorus Siculus.

Scamandro.) *qui cum filio, Teucro, in Asiam profectus est ad coloniam deducendam, cum datum esset illi oraculum, ut eo loco urbem conderent, quo terrigenæ ipsos inuaßissent. Ad Troiam igitur cum uenissent, mures eadem nocte arma ipsorum arroserunt. quo euentu postquam intellexerunt oraculum esse absolutum, Sminthium siue Smintham urbem extruxerunt, & in ea Sminthij Apollinis templum (in eo sepulta fuit Herophile Sybilla, templi eius quõdam æditua) à muribus, quos Cretenses uocant Sminthos, denominati. Dardanus deinde Arisbam uel Bateam, Teucri filiam uel sororem, duxit: ex qua Erichthonium, patrem Trois, auum Ili procreauit.*

Rapaces.) *Pro ἅρπαγας Stephanus et Eustathius legũt ἄτρακας, id est Theßalos. est enim Atrax Thessaliæ oppidũ & fluuius. Catullus,*

Smyrna cauas Atracis penitus mittetur ad undas.

Hinc Atracius pro Thessalico. Statius,

——qualis per nubila Phoebes
Atracia rubet arte labor.——*Valerius Flaccus,*
Quamuis Atracio Lunam spumare ueneno
Sciret, & Aemonijs agitari cantibus umbras.

Regi.) *Iasoni. Argonauticam historiam totã habent Orpheus & Apollonius. Cytæa, urbs Colchidis. Pro λιγυστικὴν in Stephano legitur λιβυστίνην: sunt autem Libystini Colchis uicini. Sin alterum malis, dices cum Eustathio, à Tyrrhenis Ligurib. deductam fuisse in Asiam coloniam. Promiserat autẽ Iasoni uellus aureũ Aeetes, ut est in Apollonio, si prius tauros igniuomos sub ferreum iungeret aratrum, itaq; draconis à Cadmo interfecti dentes sereret. quod certamen cum Iason opera Medeæ pharmacorum peregisset, ijsdem deinde pharmacis etiam draconem, uelleris aurei custodem, sopiuit, & impunè uellus abstulit. Iam Iasonem à Medea recoctum fuisse, notum est. Ouem uocat Medeam, quæ Absyrtum fratrem, & liberos trucidauit. Et quemad-*

modum heic γνωτοφόντις de fratre dicitur, ita quod inquit ad Antigonen Sophoclis Chorus, σὲ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσ' ὀργά, eodem pacto de fratre Polynice, non de propria Antigones uoluntate est intelligendũ. nam fratris ira bellum commouentis, prima fuit Antigones mortis causa. neq; aliter ipsa modò dixerat ad fratrẽ, θανὼν ἔτ' οὖσαν κατήνυσάς με. Mortuus, inquit, uiuam me peremisti. Atq; hæc ἐν παρόδῳ.

91 Loquacem i. picam.) Argonautarum nauem intelligit, quæ locuta est aliquoties, ut apud Apollon. lib. 4. unde picæ garrulæ confertur. eius transtra uocat Chaonica, quoniam ex lignis Dodonæis erant. Apollonius,

ἐν γάρ οἱ δορὺ θεῖον ἐνήλατο, τέρρ' ἀνὰ μέσσην
στεῖραν ἀθηναίη δωδωνίδος ἥρμοσε φηγοῦ.

ἡρματίξατο uidetur ab ἑρματίζομαι deduci, quod sit, in nauem pro saburra impono. Euripides,

νύμφας εἰς οἴκους ἑρματίζονται βροτοί.

Phemij nepos.) Theseus, de quo dictũ est. is in Scyro, Cycladũ insula, de saxo in mare præcipitatus fuit. lego autem ῥοιζουμένῳ, quemadmodum mox dicet,

κύφελλα δ' ἰῶν τηλόθεν ῥοιζουμένων.

Leone.) Hercule, quem initiatum uocat, quòd primus peregrinorum fuerit Athenis Eleusinijs initiatus: qua de re Aristidis in Panathenaica, quam nos nuper Latinam dedimus, uerba sunt hæc: ἡρακλέος ἀπελθόντος ἐξ ἀνθρώπων, ἡ πόλις καὶ νεὼς καὶ βώμους ἱδρύεται πρώτη, καθάπερ καὶ πρόσθεν τοῖς μυστηρίοις ἐτίμησε πρῶτον ξένων. Hercules etiam Iunonis mammam puer suxit. uocatur aũt Iuno Trophæa, cui trophæa dedicabantur.

Veniens.) in Scythiam ad Amazones. Balthei furem uocat Theseum, quod Hippolytæ Amazonis baltheum ablatum dederit Herculi. ipsam deinde Hippolytam sibi Theseus rapuit, tametsi dissentiunt ea de re historici. Themiscyra, Paphlagoniæ urbs, Amazonum regia, ex qua fuit Hippolyta rapta, quæ heic Orthosia uocatur, proprio Dianæ cognomine.

Neptunides.) Amazones, à Neptunide quadã Amazone. Eris;

Lagmus, Telamus, montes Paphlagoniæ. Ister, Thessaliæ fluuius.

Auus meus.) *Ilus, secundum Herodotum: Laomedon secundum alios. hic Troianum imperium usq; ad Thessaliã propagauit. Herodotus Polymnia, οἱ διαβάντες τὴν εὐρώπην κατὰ βόσπορον τοῦς τε θρήικας κατεστρέψαντο πάντας, καὶ ἐπὶ τὸν ἰόνιον πόντον κατέβησαν, μέχρι τε πηνειοῦ ποταμοῦ ἔλασαν.*

Illa.) *Græcia, siue Thessalia. Bubulcum uocat Herculem, qui cum* 93 *sex nauib. Troiam expugnauit. Gorgas dicitur Iuno, quia terribilis. ea cum Herculem semper antea fuisset exosa, postea mutata sententia generum asciuit, & inter deos collocauit. Propertius,*

Sancte pater salue, cui iam fauet aspera Iuno

Accipitres) *Tyrrhenus & Lydus, Atyis Lydorum regis FF. ij cum aliquando fame Lydiam occupante sorti committerent, uter nouã coloniam deduceret, cecidit sors in Tyrrhenum, qui in Italiam se contulit, dictam à se Tyrrheniã. Huc pertinẽt uersus Virgilij suprà positi. Alij Tyrrhenos uolũt esse indigenas: quos etiã Dionysius Halicarn. sequitur. Tmolus, mons Lydiæ: Cimpsus, pagus. Paludem dicit Gygæam in qua Typhonis est uxor, Vipera, mater Chimæræ. sunt enim propinqui Lydiæ secundum quosdam montes ij, qui Arima uocantur.*

Ligustinis.) *Italis ac Tyrrhenis, qui tã bellicosi erant, ut à Thracibus gigantibus orti uiderentur. Polybius, τὴν ἐπὶ τὸ τυῤῥηνικὸν πέλαγος πλευρὰν ἀπεννίνου κεκλιμένην λιγυστινοὶ κατοικοῦσι μέχρι πόλεως πίσσης, ἣ πρώτη κεῖται τῆς τυῤῥηνίας πρὸς τὰς δυσμάς.*

Vltimus.) *Paris. Pelasgos intelligit Menelaum cum suis, qui Troiam uenerant ad sepulchra Lyci & Chimærei placanda, ut initio libri dictum est. qua quidem occasione Paris amicitiam cum Menelao contraxit, & cum eo Spartam redijt, postquam Antheum occiderat. Rhyndacus, fluuius inter Græciam & Hellespontum.*

Illa.) *Græcia, siue Sparta.*

Primus.) *Agamemnon, qui cognominis est Iouis Agamemnonis, de quo suprà. Descensor dicitur Iupiter à fulminum descensu: quod nomen heic eleganter Agamemnoni Ioui ex nominis similitudine tribuitur. Putabant autem ueteres Iouem per tonitru in eam*

nubem, quæ fulmen conceperat, currū uectum descendere, ut annotauit doctißimus Turnebus.

Secundus.) *Orestes Agamemnonis à Clytæmnestra occisi F. is cū furijs agitaretur, oraculum accepit ab Apolline Medico, qui aliter ἰήϊος dicitur, fore ut insania liberaretur, si Tauricam Dianam in patriam detulisset. Itaq; Tauros cum Aeolibus profectus, expugnauit, & Iphigeniam simul cum Diana reportauit. Meminit & Pindarus, cum ait,* αἰολέων στρατιὰν χαλκεντέων δεῦρ᾽ ἀνάγων. *uide etiam Euripidem.*

95 Tertius.) *Neleus, F Codri, quem lignatorem uocat, quòd sumta lignatoris ueste, pro patria obierit. Neleus autem cum ex oraculo cognouisset, se Carica regione potiturum, si quis ipsi Carum terram & aquam tantum porrexisset: à figuli puella Mileti glebam petijt ad literas obsignandas (unde* γῆν σημαντρίδα *dixit Herodotus Euterpe, ac meminit cretæ Asiaticæ ad signandum adhibitæ Cicero pro Flacco) hac ratione arbitratus oraculo satisfactum iri. Itaq; debellatis tandem Caribus, ut sequitur, Cariæ imperauit, & in ea urbes aliquot posuit. Quin & Miletum ab eo deductam coloniam tradit Ammianus initio libri 28.*

Milesiam.) *è Caria, cuius oppidum est Miletus. Græcè Branchesia uocatur à Brancho uate, qui Milesios olim lustrauit teste Clemente, & Mileti oraculum habuit. Proprium tamen à quibusdam traditur* τὸ βραγχιδῶν ἄστυ, *siue* βραγχίδαι, *ut* οἰνιάδαι *in Acarnania. Phthiri, Cariæ populi, à monte dicti, secundum Steph. mōs porrò à Phthiro Endymionis F. nomen accepit. De Carum uilitate & stipendijs uide Paroemiographum.*

Puella.) *Nelei filia, quæ cum antea Pero diceretur, postea ob insignem impudicitiam* ἐλεγηὶς *est uocata, testibus grammaticis. Datum autem erat Neleo alterum oraculū, ut illic domicilium sibi, ubi iussisset filia, pararet. Cum igitur Athenas uenisset, offendit filiam, quæ nusquam illic maritum propter libidinem nimiam poterat nancisci, subductis uestibus ita naturam suam alloquentem,*

δίζεο σοῦ μάλα σύνθαλερὸν πόσιν ἢ ἐς ἀθήνας
ἢ εἰς μίλητον, ἢ τάξον (pro κατὰ ἔξω) πήματα καρδί. *id est:*

Quære

Quære tibi ualidus qui coniux fiat Athenis,
Vel qui Mileti, quò clades Caribus addas.

Itaq; Miletum profectus Neleus cum filia, incoluit. Aliud etiam oraculum ad huius coloniæ deductionem pertinens citat Callimachi scholiastes. Barbaros dicit Cares. Aliam quoq; Peronis uel fabulam, uel historiam enarrant in undecimum Odyß. Græcorum commentarij.

Quarti.) *in Asiam uenient, subaudi. Dymanteam stirpem uocat Dores, quorum rex fuit Dymas, Heraclidarum unus. Per Lacmonios etiã et Cytinæos ijdẽ Dores intelliguntur, partim à Lacmone, Perrhæbiæ monte, dicti, partim à Cytino uel Cytinio, Dorico oppido. Theon tamẽ in cõmentar. in Lycophronẽ, citante Stephano, Cytinũ facit urbem Thessaliæ. Codrij dicuntur Athenienses à rege Codro. Eustathius Codros uocari stolidos omnes asserit.*

Peninsulam.) *Dorim, iuxta Cariam: in qua, ut uidetur, habitauit Erisichthõ Thessalus, qui Cereri fuit inuisus, quòd eius in Thessalia lucum excidisset. Vocatur autem Ceres Curita, quemadmodum Græcè* γυρῖτις, *nisi malis ad urbem Sabinam nominis originem reducere. forte etiam ad* ξιφηφόρυ *cognomen allusit. Ceterum historiam totam Erisichthonis, eiusq; immensæ* βυλιμίας *explicant Ouidius lib. 8. & Callimachus hymno Cereris.*

Omniformis.) *Mestram filiã habuit Erisichthon, quæ corporis questu patrem semper insatiabilem alebat. Atq; hæc est uera historia: quam fabulæ sic inuoluunt, ut Mestram dicant in omne genus animalis à se mutatam, uenditam sæpius à patre fuisse, ad quem subinde, resumta priore forma, rursum ut uenderetur, recurreret. hinc uocatur omniformis. nam in scriptis codicib. malè puto legi* παντάμορφυ.

Aethonis.) *Hoc nomine appellatus fuit Erisichthon, teste Hesiodo & Athenæo, propter ardentem ingluuiẽ, & igneam absumendi uim. quomodo* αἴθωνα λιμὸν *dicunt poetæ. Extremitates uocat agros, quos Erisichthon alienos colebat, cũ suos absumsisset. Poetæ hæc etiam addunt,*

Ipse suos artus lacero diuellere morsu
Cœpit, & infelix minuendo corpus alebat.

Callimachus quoq; panem ostiatim refert mendicasse. Extrema *porrò terrarum & oras etiam Esaias uates alicubi alas dixit, ut hic πτέρα·*

Phryx.) *Midas, Phrygiæ rex. hic sororis Cleopatræ cædem persequens, Thraciã depopulatus est. uerum quomodo Cleopatra fuerit occisa, nec à Scholiaste dicitur, nec apud historicum ullum adhuc reperire potui. Mortuorum præsidem dicit Minoem, ex Europa genitum, in Europa educatum. de eius seueritate multa leguntur apud tragicos, teste Platone. quin etiam à Catullo rex iniustus appellatur.*

Qui olim.) *Nota est fabula de Midæ auribus, quamuis illam alij ad historiam, alij ad mores referant. Poeta tamen heic fabulam sequitur. ait enim, Midam muscis auricularum motu metum, ut ad ipsum nõ auderēt accedere, incußisse. quod etiam si quis allegoricè ad hostes referat, non imperitè fecerit.*

Phlegræ.) *quæ est urbs Thraciæ. Thrambus, Macedoniæ promõtorium, ut Titon Thraciæ. Sithonia quoq; & Pallene sunt in Thracia. Macedoniæ uerò portionem quandam tenuisse Midam, scribit etiam Iustinus. Iam Bruchon heic propriũ fluuij nomen uidetur, licet ferè sit commune uocabulũ: sicut κελάδων apud Homerum et Callimachum. utrumq; nomen ab impetu & fremitu fluminum ductum apparet. Cornigeros dici fluuios, antè docuimus. Vocat deinde Bruchontem gigantum ministrum, quòd hi in Thracia iuxta Pallenen uersati sunt.*

97 Vicissim.) *nunc in Asia, nunc in Europa. Candæus appellatur Mars, & Candaon, ut suprà.*

Pastum prœlijs.) *Horatius:*

> Quem iuuat clamor, galeæq; læues:

unde & αἱμοχαρὴς uocatur, Epimethei mater est Asia, quæ Prometheum & Epimetheum ex Iapeto peperit.

Persei.) *Danaes F. à quo Persæ omnes ducunt originem. Gigantem dicit Xerxem, Persarum regem, qui & Hellespõtum ponte iunxit, & Athonem perfodit. Catullus:*

> Ille quoq; euersus mons est quē maximũ in orbe
> Progenies Phthiæ clara superuehitur,
> Cũ Medi irrupêre nouum mare, cumq; iuuentus

Per

Per medium clasſi barbara nauit Atho.

Laphriæ.) *Mineruæ, cuius ædes erant Athenis, quarum arcem tenebat Minerua.*

Combuſtæ.) *à Xerxe. Etenim cum Athenienſes Apollinem de Xerxe repellendo conſulerent, iußit eos lignea ſibi parare mœnia, quibus à Xerxe tuti forent. quod oraculum cũ inſcitè de ligneis arcis propugnaculis, quæ pòſt à Perſis unà cũ arce cõbuſta ſunt, intellexiſſent: factum eſt, ut uulgò mendacij incuſarent Apollinem, cuius oraculum non erant aſſecuti. Solus enim Themiſtocles deprehenſa uaticinij ſententia, naues ædificandas, è quibus ad Salaminam cum hoſte confligerent, cenſuit.*

Plutonis famulum.) *Quoniam è ſpecu quadã Delphica reddebantur oracula, putabat ex inferis illa uulgus uaticinantibus à Plutone ſuggeri.*

Exercitu.) *Magnus enim Perſarum numerus in Græciam eſt à Xerxe adductus, adeò ut, quemadmodum elegãtißimè dixit Ariſtides, ſola numeri inter hiſtoricos diuerſi differẽtia iuſto ſufficiat exercitui.* τὸ διαλλάττον παρ' ἑκάστοις τοὺς ἀφηγουμένους τοσοῦτόν ἐστιν, ὥστ' εἶναι τὸν μέγιστον ὅρον στόλου. *quo factum eſt, ut nec cibus illis ex arboribus, nec potus ex fluminibus tandem potuerit ſuppetere.*

Fructifera arbos.) *Herodotus Vrania:* εἰ δὲ καρπὸν μηδένα εὕροιεν, οἱ δὲ τὴν ποίην τὴν ἐκ τῆς γῆς ἀναφυομένην, καὶ τῶν δενδρέων τὸν φλοιὸν περιλέποντες, καὶ τὰ φύλλα καταδρέποντες, κατήσθιον ὁμοίως τῶν τε ἡμέρων καὶ τῶν ἀγρίων, καὶ ἔλιπον οὐδέν.

Nubes.) *Eleganter & hoc Ariſtides alicubi expreßit,* ἦν δὲ πλήρης, ἡ μὲν θάλαττα νεῶν, ἡ δὲ γῆ πεζῶν, ὁ δ' ἀὴρ βελῶν. *&* paulo antè, ὁ δ' ἥλιος συνεκρύπτετο τοῖς τοξεύμασι. *Facetè quoq; Plautus dixit,*

——boat

Cælum fremitu uirûm: ex ſpiritu & anhelitu

Nebula conſtat.——

Solem.) *Ita uidetur interpretãda uox* πέρραν, *quæ nuſquã extat alibi. Putarũt quidã hoc uocabulũ Perſas de Sole uſurpare, quẽ illi aliter Adad et Mithrã dei nomine uocant. Si qs etiã uelit* πέτρον *reponi,*

quo uocabulo similiter nonnunquam Sol secundũ Anaxagorã innuitur, ut apud Eurip. Oreste, & Callimachũ, nõ magnoperè repugnabo.

Floruerit.) Xerxes. Rosæ florem caducum esse, norunt omnes. ita Xerxes post magnos conatus & apparatus nauali prœlio uictus, in Persiã cõfugit, relicto Mardonio. Historiã totã pete ab Herodoto, Ctesia, et Diodoro. nolumus enim heic de rebus notis lõgas narrationes, ut Scholiastes facit, cõtexere. Ceterũ quod ad Locrẽsem rosam attinet, eius Pollux quoq; lib. 5. in synonymis fucorũ his uerbis meminit: ῥόδον· παρειᾶς φυτεύει, ἀνθωρὸν ἀνθῶν καὶ βάτλον ἀπανθῶν, κατὰ τὸ λοκρόν.

Turrim.) nauem, in quam se recipiat. alludit enim ad oraculi τεῖχος ξύλινον. Nauem autem arripiebat in fuga Xerxes, ut puella timida locum tenebrosum, in quo lateat, cum eam latro cum ense persequitur.

Certamina.) Græcorum cum Persis, & inter se: de quibus uide totos Thucydidem & Xenophontem.

99 Imperijs.) Ineptit Scholiastes in litorib. Dorsa terræ dicuntur, ut νῶτα θαλάσσης. per priorẽ terrã uidetur uastam & sterilẽ intelligere.

Progenitus.) Alexander Magnus, qui maternum genus ad Achillem & Helenum referebat: quorum ille ab Aeaco, hic à Dardano erat oriundus. eundem uocat Thesprotiũ, quòd esset à matre Epirota: Chaladræum uerò, quòd à patre Macedo. Pro χαλαδραῖος potest æquè legi καναστραῖος, χαλαδραῖος uel χαλαστραῖος. uidẽtur enim Chaladra, Chalastra, & Canastra, eandem urbem grammaticis denotare. Charadra uerò Phocidis est urbs.

Cognatorum.) Persarum. Alexander enim à Perseo per Herculem, non minus quàm Persæ, ducebat originem.

Argiuos.) Græcos: non rectè enim Persas intelligit Scholiastes, cũ illorum facta iam sit mentio, & Alexander utrosq; subiugarit. Chaladræum lupum uocat, quem iam leonem appellarat: quæq; illic erat scripturæ uarietas, eadem & heic locum habet.

Cum quo.) Alexandro Magno. quis autem fuerit iste Cassandræ consanguineus, non facilè quis dixerit. De Taxile quidẽ & Poro narrant historici, in amicitiam ab Alexandro receptos fuisse: sed an huc ista pertineant, dubito. Scholiastes quidem non præter morẽ satis ridiculum

culũ se præbet. Pro καὶς διαλλαγὰς lego cũ Scaligero εἰς διαλλαγάς. ac similis est in Eur. loquẽdi modus, cũ ad Nutricẽ sic ait Hippolytus:

ὡς καὶ σύγ' ἡμῖν πατρὸς, ὦ κακὸν κάρα,
λέκτρων ἀθίκτων ἦλθες ἐς συναλλαγάς.

Quid multa.) Post longã oraculorũ seriẽ reuocat se tandẽ à uaticinijs Cassandra, dum cogitat, se frustra tot uerba fundere, cui nemo sit crediturus: atq; ita finẽ dictis imponit suis. Nõ dißimile est illud Euripidis Phœnißis extremis;

ἀτὰρ τί ταῦτα θρηνῶ, καὶ μάτην ὀδύρομαι;
τὰς γὰρ ἐκ θεῶν ἀνάγκας θνητὸν ὄντα δεῖ φέρειν.

Lepsieus.) Apollo, sic à tegẽdis oraculis dictus. is curauerat, ut in Prolegomenis diximus, ne fides Cassandræ uaticinanti haberetur. Itaq; in tragœdia quadam ait:

ἄκραντα γάρ μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεός,
καὶ πρὸς παθόντων κἀν κακοῖσι κειμένων
σοφὴ κέκλημαι, πρὶν παθεῖν δὲ μαίνομαι.

Faciet autẽ.) Oracula mea, inquit, quamuis nũc cõtemnãtur, effectũ tamẽ suũ tandẽ consequẽtur. Similiter apud Aeschylũ ait,

τὸ μέλλον ἥξει. καὶ σὺ μὴν τάχει παρὼν,
ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν οἰκτείρας ἐρεῖς.

Hirundinẽ.) me, cuius uerba tũ demũ cũ euẽtu cõiuncta, fidẽ apud homines merebũtur. Atq; hactenus Cassandræ uerba fideliter à Nũcio relata sunt. sequũtur ipsius Nũcij ad Priamũ uerba.

Claria.) ex Asiæ urbe, Clarij Apollinis oraculo celebri. Mimallones uocantur Bacchæ furibundæ. Melãcræra dicebatur Sibylla Cumæa teste Aristot. Phiceũ mõstrũ dicit Sphingẽ, quã Bœoti φίκα, unde mõs in quo uersabatur, Phiceus dictus. Cassandrã igitur obscuram & intricatam, rectè cum Baccha, Sibylla, Sphinge comparat.

Phœbadis.) Ouidius:

Serua Mycenæo est Phœbas amata duci.

Deus.) Tibullus:

Hæc Deus in melius crudelia somnia uertat.

Bebryces Troiani sunt, ut dictum est.

SCRIPTORVM, QVI IN HIS ANnotationibus citantur, Index.

Ἀνδρὶ λογιωτάτῳ

ΙΩΑΝΝΗ ΑΥΡΑΤΩ,

ΒΙΛΕΛΜΟΣ ΚΑΝΤΗΡΟΣ

εὖ πράττειν.

Οἱ πάνυ σπουδαῖοι τῶν γεωργῶν, ὅταν ὅλον τοὔφλημα προσφέρειν οὐ δύνωνται, μικράν τινα οἷον ἀπαρχὴν καὶ τοῦ συναλλάγματος βεβαίωσιν ἀποδιδόναι εἰώθασι, τὴν τῶν ἑτέρων ὀργὴν, εἴ τις οὖν διεγέρθη, ταύτῃ καταπραΰνειν σπεύδοντες. τὸν αὐτὸν τρόπον κἀγὼ, ἄνερ λογιώτατε, περὶ πολλῶν πλείστην σοι χάριν, ὡς εἰς τὰ βέλτιστα ὑπάρξαντι, δίκαιος ὢν ἐκτίνειν, τοῦτο γοῦν τὸ ποιημάτιον, ἀντὶ μεγίστων ἐλαχίστην ἀμοιβὴν, πέμπειν καλῶς νῦν ἔχειν ἐνόμισα. καὶ μὴν εἰ κατὰ τὸν ἀδριανέα τὸν ἡδυεπέστατον, ἡ ὑπὲρ λόγων λόγῳ γιγνομένη χάρις μόνη ἀκριβῶς εὔλογος ὑπάρχει, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ λόγου ἐπωνυμίαν βεβαιοῖ, οὐκ ἂν εἰκότως μεγάλην ἀχαριστίαν ἐμοῦ τις καταγνοίη. τὰς μαντείας οὖν τῆς ἐμμανεστάτης Φοιβάδος ἐπὶ βραχύτατον συνειλεγμένας, εἴ σοι ἥδιον, ἱλαρῶς δέχου, καὶ φιλῶν ἡμᾶς διατέλει.

EPITOME

EPITOME CASSANDRAE GRAECOLATINA, VERSIbus Anacreontijs conſcripta per GVL. CANTERVM VLTR.

Αἲ αἲ τάλαινα πάτρα.
πρῶτον μὲν ἡρακλῆος
θοαῖς πραθεῖσα πεύκαις.
λεύσσω δ' αὖ δεύτερον νῦν
πυρουμένην σε τλῆμον.
ἐγὼ ἐγώ σε, πάτρα,
τάφους τε δαρδανείους.
λεύσσω θέοντα γνωτὸν
ἐς ἁρπαγὴν κυνώδη.
καὶ δή σ', ἀδελφὲ, ταύτης
πρῶτον ἄγρας ἐρήσει.
κλαίων δὲ πάτραν ἥξει,
ψυχρὸν φέρων ἄγαλμα.
βύκταισιν αὖθις ἴξιν
θύσουσι τὴν μέλαιναν
οἱ νηλέες πελασγοί.
τοὺς δευτέρους δὲ δόντες
ὅρκους, πλέουσι δεῦρο.
ἤδη βλέπει ζέουσαν
πρύμναις θέτιν παλαίμων.
καὶ δὴ ἐγὼ μύριννα,
παράκτιοί τε θῖνες.
καὶ δὴ μαμέρτος αἴθει
αἶαν, γόος τ' ἐν ὠσὶ

Heu heu paterna terra:
Olim quidem Herculana
Combuſta claſſe primum:
Nunc te, miſella, rurſum,
Igni perire cerno.
Te, Troia, defleo, te,
Et Dardani ſepulcrum.
Excurrit, ecce, frater
Ad feminæ rapinam.
Verum tibi iſta præda,
O frater, auferetur,
Et flens domum redibis
Cum frigida figura.
At milites Pelaſgi
Vento ducis puellam
Mactare deſtinabunt,
Fœdusq́; duplicantes,
Huc deinde nauigabunt.
Quin iam uidet Palæmon
Mare æſtuans carinis:
Quin iam gemit Myrinna,
Campiq́; littorales,
Vaſtatq́; iam ferus Mars
Terram, mihiq́; planctus

Aures

ἐνδάλλεται γυναικῶν.	*Aures ferit molestus.*
ἐκεῖνο πῆμα δάψει	*Hoc plurimum grauabit*
ἐμὲ πλεῖστον, εὖτ᾽ ἐμεῖο,	*Me, cum ferox Achilles*
Ἀχιλλεύς, κτενεῖ ἀδελφόν.	*Fratrem remittet orco:*
καὶ, Τρωΐλε, στένω σε,	*Sic Troilum quoq; idem,*
ὃν οὗτος αὖ φονεύσει.	*Quod defleo, necabit.*
καὶ σόν, τάλαινα, πότμον,	*Quin & tuam dolebo,*
μῆτερ φίλη, στενάζω,	*O mater alma, sortem,*
ἣν χερμάδων Πελασγῶν	*Quam gens Pelasga saxis*
κρύψουσι λοιδοροῦσαν.	*Teget, canem disertam.*
προσδέξεται δ᾽ ἀδελφὴν	*At te, soror, dehiscens*
κόνις τοκὰς χανοῦσα.	*Tellus uorabit ima.*
Πολυξένην δ᾽ ἄριστος	*Polyxenamq; Achille*
Ἀχιλλέως θυηλαῖς	*Satus feroce ducet*
γαμηλίοις πελάσσει,	*Ad nuptias cruentas.*
τοκῆον κτανὼν προδάρχων.	*Patrem quoq; ille perdet.*
βίαν δ᾽ πείσομαι γε,	*At uis mihi inferetur,*
ταύτης θ᾽ ἕκατι λοίβης	*Factiq; talis ergo.*
πολλοῖς κάκιστα πολλὰ	*Multis ferenda multa*
Βουδεία τλητὰ δώσει,	*Budea uirgo mittet.*
Αἴαντα γὰρ τὸ πρῶτον	*Aiax enim scelestus*
οἴσει τὸ κῦμα, φάγχον	*In fluctibus marinis*
σαρούμενον θαλάττῃ.	*Iactatus interibit.*
Ἀμύντορος δὲ κρύψει	*Amyntorisq; natum*
υἱὸν πάγρον Ἠών,	*Phagrum recondet Eon,*
νάπαι τε Κερκάφοι	*Saltusq; Cercaphi, tres*
Κάλχαντα καὶ δύ᾽ ἄλλω,	*Aetate grandiores,*
ὡς Πύραμος δύ᾽ ἄλλω.	*Duosq; Pyrami fons.*
ἕξουσι πρὸς τὲ Κύπρον.	*Quinq; in Cypro manebunt,*
Αἰτωλὸς Ἀργύριππαν	*Aetolus Argyrippam*

δωμήσεται 'κ μόροιο	*Fundabit, à Trophaea*
σωθεὶς διὰ τροπαίας.	*Vitam recens adeptus.*
γυμνασίας δὲ νήσους	*Gymnesias marinas*
πλεύσουσιν οἱ Βοιωτοί.	*Boeotus aduehetur.*
ὀδυσσέως δ' ἑταίρους	*Vlyßis autem amicos*
ἀγρεύσεται πρόπαντας	*Captabit ater orcus,*
ᾅδης, λιπὼν ἕν' αὐτῶν,	*Ipso tamen relicto,*
ὃν πολλὰ δὴ παθόντα	*Quem deinde multa passum*
ἕος κύλωρ φονεύσει.	*Occidet eius infans.*
ἀγαμέμνονος δ' ὅμαιμος	*At regis ipse frater*
πάμπολλα τὴν δάμαρτα	*Sociam tori iugalis*
πλανήσεται ματεύων.	*Errabit usq; quaerens.*
ἄλλους δὲ τρεῖς λίβυσσαν	*Tres unda uasta uoluet*
ῥίψει βορᾶς ἐς αἶαν.	*Ad littus Africanum.*
οἰνωτρίαν δὲ γαῖαν	*At torris asper hostis*
ἐκ τοῦ φονεὺς προσήκων,	*In Italam profectus*
καὶ λινδίων στρατηγοῖς	*Terram, laboris ergo*
βοηδρομῶν, θανεῖται.	*Sortem feret cruentam.*
ἐπειὸς ἀμφὶ κίριν	*Equinus architectus*
προσνάσσεται ὁ τέκτων.	*Ciris colet fluenta,*
σικανίαν δὲ πολλοί,	*Sicaniamq; multi,*
ἄλλοι δὲ σῖριν ἀμφί,	*Sirisq; flumen altum,*
τυλλησίους δὲ πρῶνας	*Tullesiosq; colles,*
ἄλλοι, τέρινας ἄλλοι	*Et Italam Terinam,*
(νιρεῖ δὲ καὶ θόαντι	*Et insulam Melitam.*
κρᾶθις σύνοικος ἔσται)	*Sed Nireo & Thoanti*
πολλοὶ δὲ καὶ μελίτην.	*Tum Crathis accoletur.*
παπποκτόνος δ' ὀθρωνὸν	*Elpenor autem Othronũ &*
κἤπειρον αὖτις ἥξει.	*Epirum abibit olim.*
ὁ δ' οἶος αὐσονείοις	*Sed Italis sepulcris*

τεθάψεται

τεθάψεται τάφοισι,
νόσων τ' ἰατρὸς ἔσαι.
Τήμψαν δὲ ναυβόλειοι
ἥξουσιν οἱ ἑταῖροι
(σηταίαν σὺν πέτραισι
μίμνει μόρος δυσαίων)
οἱ δ' αὖ πόλιν λάμητου.
καὶ ταῦτα πάντ' ἄνοσοι
τλήσουσιν οἱ πελασγοί.
οὐδ' οἱ 's πάτραν μολόντες
κύρσουσι τῶν κρατίστων.
ὁ γὰρ μέσον σκέπαρνῳ
κόγχον τυπεὶς, πεσεῖται,
κἀγώγε δὴ σὺν αὐτῷ.
καὶ μὴν τὸ πᾶν ὁμοίως
ἀνάστατος στρατηγοῦ
τοῦ κρῆτος οἶκος ἔσαι.
λοκροὶ δὲ παρθένους ἃς
πέμψουσιν ὡς ἀθήνῃ
ἐς ἴλιον στένοντες.
σὺ δ' αὖ ἐπωπὶς ἔσῃ,
μῆτερ, θεᾶς τριμόρφου.
ὀστᾶ δ' ἐμοῦ ξυναίμου
ἄξουσ' ἐς ἄστυ θήβης.
κλέος δ' ἐμῆς γενέθλης
αὔξουσιν ἄμναμοί μου,
σκύμνοι διπλοῖ λέοντες.
τοιαῦτα πυργοπόρθοι
μέλλουσι πάντα πάσχειν.
πόθεν δὲ ταῦθ' ὑπάρχει;

Condetur ille, morbos
Oraculis repellens.
At Nauboli Temessam
Satellites subibunt
(Setæa, te dolenda
Ad saxa mors manebit)
Quidam oppidum Lameti.
Et hæc quidem Pelasgis
Instant foris ferenda.
Quin nec domum recepti
Meliora sortientur.
Namq; huic caput securi
Findetur olim acuta.
Communis ista erit mors.
Pariq; clade Cretæ
Gortyniiq; regis
Domus alta destruetur.
Locri tamen puellas
Mittent suas Mineruæ
Ad Ilium gementes.
At tu, parens, triformis
Brimus eris ministra.
Tum fratris ossa nostri
Ferentur usq; Thebas.
In posteris auorum
Crescet decus meorum,
Leunculis duobus.
Hæc Ilij cruentis
Sunt pestibus ferenda.
At causa quæ sit horum?

 πρῶτον

πρῶτον κόρην βοῶπιν	*Phœnix bouem puellam*
σαράπτισιν ὑφεῖλκον.	*Abduxit in carina.*
κρῆτες δ' αὖθις ἄλλην,	*Aliam statim rapit Cres,*
τεῦκρόν τε καὶ σκάμανδρον	*Teucro simul, Scamandro*
πέμψαντες, ἡρακλῆι τε.	*Misso, Trinoctioq́;.*
θρήκη ταραχθεῖσ' ἀφῆκεν	*Thraces repente cæsi*
τριέσπορον λέοντα.	*Tyrinthium uocarunt.*
τυρσηνὸς αὖτις αἴας	*Tyrrhenus inde terram*
οἰνωτρίας κράτησεν.	*Oenotriam tenebat.*
πάρις δὲ λοίσθιος εὕδον	*Sed ultimus fauillas*
πῦρ μοῦνος ἐξεγείρει.	*Paris resuscitabit.*
ἥξει γὰρ ἀτρέως παῖς,	*Existet hinc Mycenis*
κόδρου νέλεως, ὀρέστης,	*Regnans, itemq́; Orestes,*
λακμώνιοι τέταρτοι.	*Neleus, itemq́; Dores.*
ἥξει μίδας μετ' αὐτοὺς	*Midas sequetur istos,*
ξέρξης τε πρὸς πελασγούς.	*Xerxesq́; contra Achiuos:*
ἕως ἄναξ μακηδὼν	*Donec satus Philippo*
ἀμφοῖν μέγας κρατήσει,	*Vtrosq́; subiuget rex,*
παρ' οὗ γε συγγενής μου	*Cum quo meus propinquus*
διαλλαγὴν κυρήσει.	*In fœdus ibit olim.*
μάτην δὲ ταῦτα βάζω.	*Loquor sed ista frustra.*
πίστιν μ' ἀφεῖλ' ἀπόλλων.	*Fidem Deus negauit.*
θήσει δὲ ταῦτ' ἀληθῆ.	*Sed facta subsequentur.*
τότ' αὖ μαθόντες ἄλλοι,	*Quod posteri uidentes,*
τὴν φοιβόληπτον αἰεὶ	*Ad astra laude tollent*
χελιδόν' αἰνέσουσιν.	*Hirundinem canoram.*

FINIS.

IN ANNOTATIONES
INDEX. S. PARTEM PAGI-
næ superiorem, I inferiorem
denotat.

FINIS.

ERRATORVM COR-
rectio.

Fol. 4. uer. 6. κεκαυμένη 68. 23 οἱ δ' αὖ 134. 21 compedæ 150. 16 eam 155. 31 terraneam 167. ult. liam laminam 176. 3 Venerem. 187. 13 ἄτερος 202. 29 ἀμφρύασιον 211. 1 Thebano 212. 8 in Græco 217. 28 susceperat Idomeneus.

BASILEAE EXCVDEBAT IOannes Oporinus, Anno Salutis humanæ M. D. LXVI, *Mense Maio.*

